

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΉ'

Τετάρτη 28 Σεπτεμβρίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 16207
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτού κ. Θ. Μπακογιάννη, σελ. 16225

3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν επισκέπτες από το Ίδρυμα "Η Θεοτόκος" στο Ίλιον Αττικής, μέλη του Συλλόγου Τριτέκνων Καρδίτσας και επισκέπτες από το 4ο Δημοτικό Διαμέρισμα Αθηνών, σελ. 16213, 16219, 16222

4. Ανακοινώνεται ότι τη Δευτέρα 4 Οκτωβρίου 2016 θα γίνει η ανακοίνωση του προεδρικού διατάγματος για τη λήξη των εργασιών της Α' Συνόδου της ΙΖ' Περιόδου της Βουλής και θα επακολουθήσει αγιασμός για την έναρξη των εργασιών της Β' Συνόδου από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, κ. Ιερώνυμο, και τα μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, σελ. 16208

5. Ανακοινώνεται ότι την Παρασκευή 7 Οκτωβρίου και ώρα 13:30 στην Αίθουσα συνεδριάσεων της Ολομέλειας της Βουλής θα πραγματοποιηθεί ειδική εκδήλωση της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και της Υποεπιτροπής για τα Θέματα των Ατόμων με Αναπηρία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προς απόδοση τιμής στα μέλη της Ελληνικής Εθνικής Αποστολής που συμμετείχαν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο του 2016, σελ. 16208

6. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Αρχηγού της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, σχετικά με την παιδεία, σελ. 16208 – 16256

7. Αίτημα του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση για προημερησίας διάταξη συζήτηση στη Βουλή, με θέμα τη διαπλοκή και τη διαφθορά και την επιρροή τους στο θεσμικό και πολιτικό σύστημα της χώρας και την αντιμετώπισή τους, σελ. 16243 - 16244

8. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 16207, 16208, 16214, 16217, 16219, 16221, 16234, 16239, 16241, 16243

9. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 16230, 16231, 16233, 16234

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών - ερωτήσεων της Πέμπτης 29 Σεπτεμβρίου 2016, σελ. 16207

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 16207 – 16220, 16222 – 16229, 16234 - 16256

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 16229 - 16234
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 16220 - 16222

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 16240, 16241, 16242, 16254
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 16222, 16249
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 16228, 16229, 16230, 16231
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 16231, 16232
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 16225, 16250
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 16234, 16251, 16252
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 16213, 16214, 16215, 16216, 16217, 16231, 16242, 16247, 16248
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 16219, 16221
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 16208, 16209, 16210, 16217, 16218, 16219, 16243, 16245, 16247, 16248, 16252, 16255
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 16221, 16237, 16239, 16240, 16252, 16253, 16254

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 16207, 16208, 16214, 16217, 16219, 16234, 16239, 16241, 16243
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 16221
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 16239

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 16234
ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ Θ. , σελ. 16230, 16231
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 16233, 16234

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 16229
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. , σελ. 16233
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 16234
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 16230
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 16232
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 16240, 16241
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 16252
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 16229, 16230
ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 16254
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 16229, 16230, 16234
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 16229
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 16232
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 16229, 16234
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. , σελ. 16230

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΨΗ'

Τετάρτη 28 Σεπτεμβρίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 28 Σεπτεμβρίου 2016, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27-9-2016 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΨΖ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 27 Σεπτεμβρίου 2016 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Επείγουσες ρυθμίσεις των Υπουργείων Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την εφαρμογή της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και άλλες διατάξεις») Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 29 Σεπτεμβρίου 2016.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1316/23-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Άρτας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Στύλιου προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επέκταση της προθεσμίας λήψης διδακτορικού διπλώματος για τους καθηγητές εφαρμογών.

2. Η με αριθμό 1311/21-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κέρκυρας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Αϊβατίδη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την «αδυναμία εγκατάστασης των δικαιούχων στις εργατικές κατοικίες που βρίσκονται στην περιοχή του Αγ. Ιωάννη Κέρκυρας».

3. Η με αριθμό 1310/21-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Δωδεκανήσου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Δημητρίου Κρεμαστινού προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών.

4. Η με αριθμό 1321/26-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα ξενόγλωσσα σχολικά βιβλία που είναι επί πληρωμή σε όλα τα δημόσια λύκεια.

5. Η με αριθμό 1313/22-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Ποταμιού κ. Ιάσωνα Φωτήλα προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, σχετικά με την επαναφορά της ενιαίας τιμής βιβλίου.

6. Η με αριθμό 1319/26-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασιλείου Κόκκαλη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επιτακτική ανάγκη να διασωθούν οι επιχειρήσεις και τα επιτηδεύματα των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ που έχουν χρόνιες ασφαλιστικές οφειλές, καθώς και η ανάγκη για την επανεξέταση του ύψους του προστίμου που επιβάλλεται για κάθε αδήλωτο εργαζόμενο.

7. Η με αριθμό 1309/21-9-2016 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς της Ένωσης Κεντρώων κ. Θεοδώρας Μεγαλοοικονόμου προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση του παρεμπορίου στους δήμους του Πειραιά, Περάματος, Κορυδαλλού, Κερατσινίου-Δραπετσώνας, Νίκαιας-Αγίου Ιωάννη Ρέντη.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1325/23-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Φλώρινας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Αντωνιάδη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την πορεία του έργου της τηλεθέρμανσης Φλώρινας.

2. Η με αριθμό 1323/26-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Παππά προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την αναγνώριση των σκοπιανών διαβατηρίων που φέρουν το όνομα «Μακεδονία».

3. Η με αριθμό 1314/22-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση τριών εξαιρετικά σημαντικών έργων για τη λειτουργία του ΙΚΑ.

4. Η με αριθμό 1322/26-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επαναλειτουργία του εργοστασίου χυμοποίησης και τυποποίησης χυμού της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών (ΕΑΣ) Αργολίδας «Εσπερίδες».

5. Η με αριθμό 1320/26-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη, προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τη θεώρηση διαβατηρίων με την ένδειξη «Μακεδονία».

6. Η με αριθμό 1276/19-9-2016 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Καρδίτσας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρυσούλας Κατσαβριά-Σιωροπούλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την προοπτική για την αποτελεσματικότερη λειτουργία

γία του Κέντρου Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης (ΚΕΦΙΑΠ) Καρδίτσας.

7. Η με αριθμό 1274/16-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης του Ποταμιού κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα στο χώρο της ψυχικής υγείας.

8. Η με αριθμό 1284/19-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα τεράστια προβλήματα στη λειτουργία των οργανισμών κατά των ναρκωτικών.

9. Η με αριθμό 1270/14-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη στελέχωση του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Παπαγεωργίου».

10. Η με αριθμό 1241/8-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη σκανδαλώδη πώληση της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» έναντι του ευτελούς τιμήματος των 45 εκατομμυρίων ευρώ.

11. Η με αριθμό 1300/20-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την αντιπλημμυρική προστασία του πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης.

12. Η με αριθμό 1216/5-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την απορρόφηση όλων των παιδιών στους παιδικούς σταθμούς.

13. Η με αριθμό 1250/12-9-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με την υποστελέχωση της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Αρριανών του Νομού Ροδόπης.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 5916/6-6-2016 ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την απόφαση του Πρέσβη της Ελλάδας στην Τεχεράνη για παύση της έκδοσης οποιασδήποτε εθνικής ταξιδιωτικής θώρησης για επενδυτές, εταιρικά στελέχη, καθώς και για οικονομικώς ανεξάρτητα άτομα που θέλουν να ασκήσουν επιχειρηματική δραστηριότητα.

2. Η με αριθμό 6379/438/23-6-2016 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος-Αδωνίδος Γεωργιάδη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την παροχή υπηρεσιών ψυχικής υγείας από ΑΜΚΕ (Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρία) με τη χρηματοδότηση του Υπουργείου Υγείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω επίσης την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι την άλλη Δευτέρα θα γίνει η ανακοίνωση του προεδρικού διατάγματος για τη λήξη των εργασιών της Α' Συνόδου της ΙΖ' Περιόδου της Βουλής. Θα επακολουθήσει στις 11.00' αγιασμός για την έναρξη των εργασιών της Β' Συνόδου από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, κ. Ιερώνυμο, και τα μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι την Παρασκευή 7 Οκτωβρίου και ώρα 13.30' στην Αίθουσα συνεδριάσεων της Ολομέλειας της Βουλής θα πραγματοποιηθεί ειδική εκδήλωση της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και της Υποεπιτροπής για τα Θέματα των Ατόμων με Αναπηρία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προς απόδοση τιμής στα μέλη της Ελληνικής Εθνικής Αποστολής που συμμετείχαν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο του 2016.

Στην ειδική εκδήλωση θα δοθεί η δυνατότητα να λάβουν τον λόγο οι αθλητές και οι προπονητές τους, όπως ακριβώς κάναμε και για την Ολυμπιακή Ομάδα, κατόπιν πρόσκλησης των δύο επιτροπών, κατά τον Κανονισμό.

Θα παραστούν η Αυτού Εξοχότης ο Πρόεδρος της Δημοκρα-

τίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ο Πρωθυπουργός, κ. Αλέξης Τσίπρας και, βέβαια, θα πρέπει να είμαστε και όλοι παρόντες.

Θέλω να κάνω μία διευκρίνιση. Ήταν δύσκολο να καταλήξουμε στην ημερομηνία, διότι δεν ήταν μόνο το πρόγραμμα του Προέδρου της Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού ταυτοχρόνως, αλλά κυρίως ήταν οι εύλογες και κατανοητές δυσκολίες στις μετακινήσεις των αθλητών μας από την επαρχία, αλλά και οι δυσκολίες στις μετακινήσεις των ιδίων. Γι' αυτό και κάνουμε στο ισόγειο αυτή τη διαδικασία και δεν πάμε στην Αίθουσα της Γερουσίας.

Επίσης, θα πρέπει να έρθουν αθλητές απ' όλη την Ελλάδα – συμβάλει σ' αυτό και η Βουλή με μία χορηγία για τα έξοδα – και γι' αυτό είναι καλύτερο να έχουν μπροστά τους το Σαββατοκύριακο.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να σας πω ότι γι' αυτό καθυστερήσαμε να κάνουμε αυτή την εκδήλωση τιμής, αφούτοι γύρισαν αυτοί οι πολύ άξιοι αθλητές μας από το Ρίο. Την άλλη Παρασκευή, λοιπόν, στις 13.30' θα γίνει η εκδήλωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, σχετικά με την παιδεία.

Σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της агόρευσης του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, με πρωτοβουλία του οποίου πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση, είναι είκοσι πέντε λεπτά της ώρας για τον καθέναν. Η διάρκεια агόρευσης των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσής Αυγής, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, του ΚΚΕ, του Ποταμιού, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και της Ένωσης Κεντρώων είναι είκοσι λεπτά της ώρας για τον καθέναν. Αυτοί είναι οι χρόνοι για τις πρωτομιλίες.

Στη συζήτηση συμμετέχουν έως δύο Υπουργοί. Η διάρκεια агόρευσης των Υπουργών είναι μέχρι δέκα λεπτά της ώρας. Ο χρόνος της ομιλίας του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται. Δηλαδή, εάν γίνει η επιλογή από τον κ. Φίλη και την κ. Αναγνωστοπούλου να παρέμβουν κατά τη διάρκεια της συζήτησης των οκτώ Αρχηγών, ο χρόνος τους θα είναι ο μισός. Διαφορετικά, θα είναι δέκα λεπτά στην πρωτομιλία, στο τέλος δηλαδή αυτού του κύκλου.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Τέλος, ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας.

Γνωρίζετε ότι σε αυτές τις συζητήσεις υπάρχει μια άνεση στη συζήτηση και θα προσπαθήσουμε να υπάρξει ένας συμψηφισμός και με τους χρόνους των δευτερολογιών και σε κάθε περίπτωση να υπάρξει μια άνεση για την έκθεση των απόψεων.

Ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συζήτηση μου δίνει μια πολύ καλή ευκαιρία, πριν αναφερθώ στα ζητήματα της εκπαίδευσης, που αποτελούν και το κύριο θέμα της συνεδρίασης, να βάλω μερικά πράγματα στη θέση τους. Είναι, άλλωστε, και η πρώτη δυνατότητα που έχουμε, μετά από πολύ καιρό, στην Ολομέλεια της Βουλής να επιχειρηματολογήσουμε σε επίπεδο Πολιτικών Αρχηγών και θα αξιοποιήσω αυτήν την ευκαιρία, διότι δυστυχώς πλέον το σκοτάδι της προπαγάνδας και της συκοφαντίας του παλιού πολιτικού συστήματος και των συστημικών μέσων που στηρίζει απειλεί να καλύψει τα πάντα.

Και ξέρετε, το πρόβλημα είναι ότι στο σκοτάδι, όπως έλεγε ο

Χέγκελ, όλες οι αγελάδες φαίνονται μαύρες. Φαίνονται, αλλά δεν είναι. Και σε τελική ανάλυση δεν μπορούμε να επιτρέψουμε κάποιους να καλύψουν τη χώρα στο σκοτάδι, διότι θέλουν να δώσουν την εντύπωση ότι είμαστε ίδιοι. Δεν είμαστε. Εμείς ήρθαμε στην Κυβέρνηση, για να βάλουμε οριστικό τέλος σε όλες τις παθογένειες, που μας έφεραν ως εδώ.

Και ξέρετε, όλα όσα μας έφεραν ως εδώ έχουν αυτουργούς τις κυβερνήσεις από τη Μεταπολίτευση και μετά και την καταστροφική συγκυβέρνηση των δύο κομμάτων για πέντε χρόνια, από το 2010 έως το 2015, κατά τη διάρκεια των οποίων χάσαμε το 25% του εθνικού μας πλούτου, μια ανείπωτη καταστροφή. Και είμαστε εδώ για να βγάλουμε επιτέλους την χώρα από την κρίση αλλά με την κοινωνία όρθια και για πρώτη φορά υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να το πετύχουμε αυτό. Αυτές τις ημέρες κλείνει οριστικά ο κύκλος της πρώτης αξιολόγησης και θα δοθεί το πράσινο φως για την εκταμίευση των 2,8 δισεκατομμυρίων ευρώ που στο μεγαλύτερο ποσοστό του θα διοχετευθεί στην πραγματική οικονομία.

Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι όχι μόνο τα έσοδα πάνε καλά και υπεραποδίδουν, αλλά ότι ήδη έχουμε μπει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης από το τρίτο τρίμηνο του 2016, ενώ για το 2017 αναμένουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, που θα προσεγγίσουν το 3%. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια έχουμε σταθερή μείωση της ανεργίας, η οποία, αν και απαράδεκτα υψηλή ακόμη, έχει μειωθεί περίπου τέσσερις μονάδες από την ημέρα που αναλάβαμε τη διακυβέρνηση.

Η δεύτερη αξιολόγηση θα κλείσει στην ώρα της, ενώ το ζήτημα του χρέους για πρώτη φορά δεν είναι ένα αντικείμενο συζήτησης εδώ μέσα, αλλά είναι αντικείμενο συζήτησης σε πανευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο επίπεδο και μέχρι το τέλος του χρόνου περιμένουμε θετικές ειδήσεις και από αυτό το μέτωπο.

Ήδη εχθές ο Επίτροπος Μοσκοβισί με δηλώσεις του ξεκαθάρισε ότι μέχρι το τέλος του χρόνου αναμένουμε μια συνολική συμφωνία με συγκεκριμένα μέτρα για την απομείωση του χρέους. Και αυτές οι δηλώσεις έρχονται λίγες μόνο ημέρες μετά τις δηλώσεις Ρέγκλινγκ, που εξέφρασε την βεβαιότητα ότι εντός του 2017 η Ελλάδα θα καταφέρει να βγει αξιόπιστα στις αγορές χρήματος.

Και όλα αυτά δεν έγιναν από μόνα τους. Έχουν γίνει με σκληρή προσπάθεια, με σκληρή δουλειά, αλλά ταυτόχρονα και με μια διαρκή έγνοια για την κοινωνία και τους πιο αδύναμους. Καταφέραμε να κλείσουμε την πρώτη και πιο δύσκολη αξιολόγηση, προστατεύοντας αποτελεσματικά τα λαϊκά στρώματα με την προστασία της πρώτης κατοικίας, με το πρόγραμμα για την ανθρωπιστική κρίση, που διαρκώς ανανεώνεται και αφορά χιλιάδες οικοκυριά, με την ανακατανομή των βαρών, με τη διαρκή μέριμνα για τη στήριξη του κοινωνικού κράτους.

Το ίδιο σκοπεύουμε να κάνουμε και στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης. Θα διαπραγματευτούμε αποφασιστικά, ώστε η χώρα να αποκτήσει ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για την προστασία της εργασίας και των εργαζομένων, για να αποκατασταθούν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, που οι κυβερνήσεις της πενταετίας της καταστροφής Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ κατήργησαν την προηγούμενη περίοδο.

Γνωρίζουμε, βέβαια, ότι και σε αυτήν τη μάχη η Αξιωματική Αντιπολίτευση, και όχι μόνο, θα είναι απέναντι, καθώς έχετε ήδη προστρέξει από πέρυσι κιόλας να υποστηρίξετε ορισμένες από τις πιο ακραίες θέσεις μεταξύ των δανειστών.

Θυμόμαστε τη συνέντευξή σας, κύριε Μητσοτάκη, επί αμερικανικού εδάφους, νομίζω την άνοιξη, αλλά και την πρόσφατη ομιλία σας στη Θεσσαλονίκη, όπου επαναλάβατε ότι σκοπεύετε να επαναδιαπραγματευθείτε, να διεκδικήσετε χαμηλότερα πλεονάσματα με αντάλλαγμα σαρωτικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Και το τι σημαίνει στη γλώσσα σας «μεταρρυθμίσεις» νομίζω ότι το γνωρίζουν όλοι οι Έλληνες και το θυμούνται: απολύσεις, απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους. Κι εκεί ακριβώς είναι η διαφορά μας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, συγκρατηθείτε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κι εκεί ακρι-

βώς είναι η διαφορά μας. Διότι εμείς επιδιώκουμε την απομείωση του χρέους, που άλλωστε δικαιούμαστε βάσει συμφωνίας, χωρίς να προσφέρουμε ανταλλάγματα στους δανειστές την κατεδάφιση της κοινωνίας, σε αντίθεση με τη νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη, που δεν το κρύβει πως δεν έχει κανένα πρόβλημα με αυτήν τη κατεδάφιση.

Και ξέρετε, δεν το κάνει αυτό επειδή το ζητούν οι πιστωτές, αλλά κυρίως –και αυτό το λέει καθαρά– διότι αποτελεί τον πυρήνα της δικής σας ιδεολογίας. Γι' αυτό και είστε για άλλη μια φορά απέναντι στη διαπραγματευτική μας προσπάθεια να ανακτήσουμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και να διευρύνουμε κοινωνικά κεκτημένα.

Πρώτα και κύρια όμως, είστε απέναντι στο εσωτερικό μέτωπο, στον μεγάλο αγώνα να σπάσουμε, επιτέλους, σε αυτήν τη χώρα το αμαρτωλό τρίγωνο της διαπλοκής, ένα τρίγωνο που εσείς δημιουργήσατε χρόνια τώρα και που σήμερα ταυτίζεστε απόλυτα με αυτό.

Εδώ κι ένα μήνα, παίζεται από το παλιό πολιτικό σύστημα και από τα συστημικά μέσα η τρίτη πράξη ενός έργου που έχουμε δει κι έχουμε ξαναδεί κι έχουμε βαρεθεί να βλέπουμε, της λεγόμενης «αριστερής παρένθεσης». Παίξατε τα ρέστα σας την περίοδο της πιστωτικής ασφυξίας, την πρώτη περίοδο της διακυβέρνησης ότι θα οδηγηθεί η χώρα στη χρεοκοπία και θα ξεμπερδέψετε από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη λαϊκή εντολή που είχε πάρει. Απογοιτευθήκατε. Ήρθε το δημοψήφισμα. Ήρθαν οι εκλογές. Ο ελληνικός λαός σας κατέταξε στη θέση της Αντιπολίτευσης και μας έδωσε εντολή για τέσσερα χρόνια να κυβερνήσουμε τον τόπο. Παίξατε το ίδιο στοίχημα πέρσι στην πρώτη αξιολόγηση. Παίξατε τα ρέστα σας ότι δεν θα κλείσει. Πάλι ηττηθήκατε, δυστυχώς για εσάς, αλλά ευτυχώς για τη χώρα.

Τώρα, επιχειρείτε για άλλη μια φορά το ίδιο. Και το επιχειρείτε φυσικά στηρίζοντας και στηριζόμενοι από αυτούς, οι οποίοι για πρώτη φορά στον τόπο καλούνται να βάλουν το χέρι στην τσέπη, να πληρώσουν, καλούνται, δηλαδή, να είναι ίσοι απέναντι στους νόμους, όπως πρέπει να είναι όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Πλέον, όμως, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν κρατάτε ούτε τα προσχήματα. Έχετε βγει στα κεραμίδα, για να υπερασπιστείτε το πιο σκοτεινό δίκτυο εξουσίας της μεταπολιτευτικής περιόδου, το δίκτυο εξουσίας που οικοδόμησαν οι καναλάρχεις μαζί με τις τράπεζες και τα δικά σας κόμματα.

Τολμάτε εσείς αυτές τις μέρες να κουνάτε το δάχτυλο στην Αριστερά, μιλώντας για το ηθικό πλεονέκτημα, τα κόμματα που μοίραζαν ασυλία στους εαυτούς τους για να παίρνουν θαλασσοδάνεια οι ίδιοι, τα ίδια τα κόμματα, αλλά και οι ημέτεροι, τα κόμματα –και θα το θυμίσω για άλλη μια φορά, γιατί δεν έχουμε ασθενή μνήμη σε αυτόν τον τόπο– της «Siemens», του Χριστοφοράκου, του Τσοχατζόπουλου, των υποβρυχίων, του ΚΕΕΛΠΝΟ, των υποκλοπών, της παράγκας στο ελληνικό ποδόσφαιρο και όλων των άλλων μεγάλων σκανδάλων. Τολμάτε εσείς να σηκώνετε το δάχτυλο.

Από το πρώτο δευτερόλεπτο κάνετε ό,τι περνούσε από το χέρι σας, για να ακυρώσετε τον διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες. Σαμποτάρατε τον ορισμό του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Απειλήσατε Υπουργούς. Προσπαθήσατε να χειραγωγήσετε τη δικαιοσύνη. Απειλείτε τώρα και δημόσιους υπαλλήλους που διενεργούν τη διαδικασία του διαγωνισμού.

Φτάσατε μέχρι το σημείο να τάξετε στους καναλάρχεις, σε αυτούς που στον διαγωνισμό ανακηρύχθηκαν ως υπερθεματιστές και πλήρωσαν και πληρώνουν, ότι θα τους γυρίσετε πίσω τα λεφτά. Μπήκαν 255 εκατομμύρια ευρώ στα δημόσια ταμεία σε περίοδο κρίσης που τα έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία και ο ελληνικός λαός.

Και εσείς όχι μόνο δεν έχετε μια συγγνώμη να ζητήσετε, που επί είκοσι επτά χρόνια όχι μόνο δεν πήρατε δεκάρα από αυτούς που αξιοποιούσαν τις δημόσιες συχνότητες για να προσπαθούν εαυτούς και εσάς, αλλά τους δίνετε αφειδώς και δάνεια με αέρα, όπως ομολόγησαν κάποιοι στην επιτροπή της Βουλής, όχι μόνο δεν έχετε μια συγγνώμη να ζητήσετε, αλλά θέλετε και να επιστρέψουμε τα χρήματα. Και τώρα, που βλέπετε ότι ο διαγωνισμός προχωρά κανονικά, κάνετε ό,τι μπορείτε για να τον απονομιμοποιήσετε.

Το καλοκαίρι μας κατηγορούσατε τρεις μήνες ολόκληρους ότι κάνουμε έναν στημένο διαγωνισμό, για να μην πάρει άδεια ο «ΣΚΑΪ» του κ. Αλαφούζου, επειδή προβάλλει -και δεν είναι ο μόνος- προγράμματα ειδήσεων αντικυβερνητικού περιεχομένου. Αυτό λέγατε και μάλιστα είχε βγει και ο Αντιπρόεδρός σας σε ένα κρεσέντο αυτογελοιοποίησης και έλεγε: «Έχω στοιχεία και πληροφορίες από υπουργικά έδρανα ότι δεν θα πάρει άδεια ο «ΣΚΑΪ»». Και ο «ΣΚΑΪ» πήρε πρώτος άδεια!

Μετά άλλαξε το τροπάρι και μας κατηγορούσατε ότι ο διαγωνισμός έγινε όχι για να μην πάρει άδεια ο κ. Αλαφούζος, αλλά για να πάρει άδεια ο κ. Καλογρίτσας, που θα έφτιαχνε το ΣΥΡΙΖΑ TV. Όταν ο Καλογρίτσας ζήτησε διευκόλυνση, έφυγε από τον διαγωνισμό το επόμενο λεπτό. Δεν πήρε καμία άδεια.

Γιατί σε αυτόν τον τόπο -ακούστε το καλά- θα μάθουμε όλοι και πρώτα απ' όλα εσείς, ότι ο νόμος ισχύει για όλους.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Πάει, λοιπόν, και η καραμέλα αυτή. Τώρα τι έχετε να πείτε; Για ποιο λόγο έγινε ο διαγωνισμός;

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μήπως ο κ. Κουριακού είναι ΣΥΡΙΖΑ; Μήπως ο κ. Μαρινάκης ή ο κ. Σαββίδης έγιναν ΣΥΡΙΖΑ και αυτοί; Ή θα γίνει ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Αλαφούζος, επειδή πήρε άδεια;

Κάποια στιγμή, λοιπόν, τελειώνουν τα επιχειρήματα και κάποια στιγμή ορισμένες απαντήσεις πρέπει να δοθούν. Διότι στην προσπάθειά σας να κάνετε το μαύρο άσπρο, ή μάλλον το άσπρο μαύρο, μιλήσατε και για δήθεν μεγάλο σκάνδαλο του ΣΥΡΙΖΑ στις τράπεζες. Έχετε το θράσος εσείς να μιλάτε για σκάνδαλο ΣΥΡΙΖΑ στις τράπεζες.

Ξέρετε, στο σπίτι του κρεμασμένου καλό είναι να μην μιλάμε για σκοινί, γιατί όσο κι αν ψάξετε, δεν θα βρείτε τον ΣΥΡΙΖΑ και την Κυβέρνησή του πίσω από κανένα δάνειο. Τους εαυτούς σας θα βρείτε, τους εαυτούς σας που γονάτισαν το τραπεζικό σύστημα της χώρας μοιράζοντας αφειδώς θαλασσοδάνεια δεξιά και αριστερά.

Και εάν θέλετε να βρείτε δάνεια χωρίς εξασφαλίσεις, θα σας πρότεινα πρώτα να ψάξετε στα δικά σας βιβλία, για τα δικά σας δάνεια.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Η Νέα Δημοκρατία χρωστάει 200 εκατομμύρια ευρώ και άλλα τόσα το ΠΑΣΟΚ. Και θέλετε να πιστεύετε ότι αυτά είναι δανεικά και αγύριστα!

Σύντομα, όμως, έρχεται το πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής για τα δάνεια στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στα πολιτικά κόμματα. Και τότε θα δούμε ποιος θα γελάσει τελευταίος.

Σας το λέω ξανά: Ό,τι και να κάνετε, οι φίλοι και οι προστατευόμενοι σας θα περάσουν από το ταμείο και θα πληρώσουν!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Είπα και ξαναλέω ότι αυτή είναι για μας μια μεγάλη τομή στο πολιτικό σύστημα. Μετά από είκοσι επτά χρόνια ρυθμίζεται το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο με έναν τρόπο αδιάβλητο, διαφανή, όπου όλα τα έγγραφα είναι προσβάσιμα, με μια διαδικασία αλληπάληλων ελέγχων, με διαρκείς και συνεχόμενες δικλίδες ασφαλείας, που όλες έχουν λειτουργήσει διασφαλίζοντας το δημόσιο συμφέρον, διότι εμείς δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα.

Εξάλλου, το είχα δηλώσει πριν από δέκα ημέρες ότι όποιος επίδοξος καναλάρχης δεν μπορεί να ανταποκριθεί και να πληρώσει ή να δικαιολογήσει τα χρήματά του, θα εκπέσει το επόμενο δευτερόλεπτο, όπως και έγινε.

Και ξέρετε πού φαίνεται η διαφορά μας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Δεν έχουμε παρά να συγκρίνουμε αυτή τη διαδικασία με μια αντίστοιχη διαδικασία που διενεργήθηκε επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ για τις τηλεοπτικές άδειες, με τον διαγωνισμό για το ψηφιακό φάσμα. Εμείς εξασφαλίσαμε 255 εκατομμύρια, ίσως και παραπάνω, για τέσσερις τηλεοπτικές άδειες, όταν εσείς ξεπουλήσατε το σύνολο του ψηφιακού φά-

σματος για 18 εκατομμύρια ευρώ, σε έναν διαγωνισμό όπου δεν συμμετείχαν έντεκα εταιρείες και τελικά εννέα, αλλά μια και μοναδική εταιρεία, σε έναν διαγωνισμό, όπου φροντίσατε να αποκλείσετε την ΕΡΤ, για να χαρίσετε όλο το ψηφιακό φάσμα στους φίλους σας και βεβαίως σε έναν διαγωνισμό, όπου όχι μόνο πόθεν έσχες δεν ζητήσατε, αλλά ούτε καν υπεύθυνη δήλωση ότι έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Θέλω να επαναλάβω κάτι, το οποίο σας ενοχλεί πολύ και να κλείσω. Τα 255 εκατομμύρια ήδη διοχετεύονται για τη στήριξη των συμπολιτών μας που έχουν ανάγκη.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Ήδη δεκαπέντε χιλιάδες περισσότερα παιδιά θα πάνε φέτος στους παιδικούς σταθμούς. Έχουν ήδη ξεκινήσει και είναι ένας αριθμός ρεκόρ για τα τελευταία χρόνια. Ήδη ξεκινάει η διαδικασία και θα ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του χρόνου για τη στήριξη των νοσοκομείων με επιπλέον τέσσερις χιλιάδες νοσηλευτές και ήδη προχωράει η εκπόνηση ενός προγράμματος στήριξης νέων διδασκόντων.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Νομίζω όμως ότι αρκετά ασχολήθηκα με τις συκοφαντίες, τα ψεύδη και τις θεσμικές εκτροπές της Αντιπολίτευσης. Δεν θέλω να αδικήσω τη συζήτηση. Όμως, θα ζητήσω μια ανοχή από τον Πρόεδρο, διότι έπρεπε να κάνω μια αναφορά.

Θα έρθω ευθύς αμέσως στη συζήτηση για την παιδεία, μια συζήτηση με ιδιαίτερη σημασία. Γιατί είναι κομβικός ο ρόλος που έχει η αναβάθμιση της παιδείας στην υπόθεση της ανάκαμψης της χώρας και της οριστικής εξόδου από την κρίση. Διότι, όπως έχουμε πει πολλές φορές, η κρίση δεν είναι μόνο οικονομική. Είναι ταυτόχρονα και κρίση αξιών και κρίση πνευματική.

Επιβάλλεται, λοιπόν, σήμερα να αντιπαρατεθούν στοιχεία για την παιδεία. Να μιλήσουμε πρώτα από όλα για τον προσανατολισμό και την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Η ελληνική κοινωνία αποτιμά πάντα στις πιο υψηλές θέσεις των αξιών της την παιδεία.

Ξέρετε γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι στη χώρα μας το εκπαιδευτικό σύστημα ήταν ο κατ' εξοχήν μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας. Ήταν ο θεσμός που επέτρεπε στα παιδιά του εργάτη, του αγρότη, του μικροτεχνίτη να σπουδάσουν, να γίνουν επιστήμονες, να ζήσουν καλύτερα.

Η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση ήταν αυτή που στη χώρα μας έσπασε τα κοινωνικά στεγανά. Αναβάθμισε τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων και κατήργησε στην πράξη πολλά προνόμια των «πορφυρογέννητων», των κληρονόμων που είχαν ως βασικό εφόδιο όχι τις ικανότητές τους, αλλά τα οικονομικά και κοινωνικά πλεονεκτήματα της οικογένειάς τους, της ταξικής τους θέσης.

Η δημοκρατική πρόσβαση στη γνώση -γι' αυτό μιλάμε- αυτή ήταν που τροφοδότησε την πρόοδο της χώρας και την ανάπτυξη της και όχι μόνο την οικονομική ανάπτυξη. Ποιος μπορεί να παραγνωρίσει τον ρόλο της δημόσιας εκπαίδευσης στην εμπλοκή των μαζών στην πολιτική, στον αγώνα για τη δημοκρατία; Η αναφορά και μόνο στο εμβληματικό γεγονός του Πολυτεχνείου θα ήταν αρκετή.

Και θα πρέπει να σκεφτόμαστε πάντα πως η μαζική πρόσβαση των Ελλήνων στην εκπαίδευση είναι απαραίτητη συνθήκη για κάθε αλλαγή, γιατί καλός πολίτης είναι ο σφαιρικά ενημερωμένος πολίτης. Και έναν τέτοιο πολίτη του 21^{ου} αιώνα πια θέλουμε να βγάλει το ελληνικό σχολείο, έναν πολίτη που, όπως μας έλεγε ο Φερνάντ Μπροντέλ, θα πρέπει να καταλαβαίνει όχι μόνο τι γίνεται δίπλα του, αλλά όλες τις σελίδες της εφημερίδας που διαβάζει, να μπορεί δηλαδή να συμμετέχει σε όλες τις πτυχές του κοινωνικού γίγνεσθαι.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να μπορούν οι μαθητές να κατανοήσουν πλήρως την πραγματικότητα που τους περιβάλλει, όχι για να την αφήσουν ίδια, αλλά για να θελήσουν να την αλλάξουν, να τη φέρουν στα μέτρα των δικών τους ονείρων.

Ξέρω πως αυτές τις θέσεις ενδεχομένως να μην τις μοιραζόμαστε με όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου ή να φαίνονται για κάποιους από εσάς εξαιρετικά ιδεαλιστικές. Και αυτό νομίζω ότι αποδεικνύεται και εμπειρικά, βλέποντας τη στρατηγική που εφαρμόστηκε τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας στον χώρο της παιδείας, μια στρατηγική -θα το πω, παρά τα παχιά λόγια- υπο-

βάθμισης στην ουσία και απαξίωσης του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και πράγματα που έγιναν από τις κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων στο όνομα τάχα της ποιότητας, της μεταρρύθμισης, του εκσυγχρονισμού, της αξιοκρατίας και της αριστείας.

Όμως, τα έργα και τα αποτελέσματά σας άλλα λένε, γιατί κατά την άποψή μου πραγματικά δεν είστε με την ποιότητα, αλλά με συγκεκριμένα συμφέροντα και στον χώρο της εκπαίδευσης. Οι τεράστιες μειώσεις κονδυλίων έπληξαν την ποιότητα της εκπαίδευσης, δεν την αναβάθμισαν. Οι συγχωνεύσεις των σχολείων έπληξαν την ποιότητα. Η διαθεσιμότητα των καθηγητών των ΕΠΑΛ, η κατάργηση των δημοφιλών κατευθύνσεων έπληξε την ποιότητά τους και απέκλεισε από την εκπαίδευση όσα παιδιά δεν μπορούσαν να πληρώσουν ένα ιδιωτικό ΙΕΚ, που και αυτά έπρεπε να αποκτήσουν πελατεία. Η διαθεσιμότητα των υπαλλήλων των πανεπιστημίων διέλυσε τις διοικητικές τους υπηρεσίες και έπληξε την ποιότητά τους. Οι κακές εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων στα ιδιωτικά σχολεία πλήττουν την ποιότητα της δουλειάς τους.

Τα έργα σας λένε, επίσης, άλλα και σε ό,τι αφορά το ζήτημα των μεταρρυθμίσεων. Δεν είστε πραγματικά μεταρρυθμιστές. Οι μεταρρυθμίσεις σας, ιδίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση –και κυρίως αναφέρομαι στις μεταρρυθμίσεις εκείνες που έγιναν στην αρχή της συγκυβέρνησής σας– ήταν μεταρρυθμίσεις που έκρυβαν έναν ιδιότυπο συμπλεγματοισμό απέναντι στο δημόσιο πανεπιστήμιο και –για να θυμηθώ και το ομώνυμο θεατρικό έργο– μια λογική «Αρχοντοχωριάτη», γιατί τα συμβούλια ιδρύματος στα πανεπιστήμια ήταν κακές αντιγραφές ξένων δομών, γιατί δεν εφαρμόστηκαν με διάλογο, αλλά ως μια επιβολή. Αυτό δεν είναι μεταρρυθμιστική λογική.

Εμείς θέλουμε τους φορείς της εκπαίδευσης και την κοινωνία μαζί μας, ακριβώς επειδή θέλουμε μεταρρυθμίσεις ουσιαστικές που να ριζώνουν και όχι να στήσουμε πάνω τους πολιτικές καριέρες.

Τα έργα σας λένε, επίσης, ότι δεν είστε ούτε με την αξιοκρατία, αλλά με την ευνοιοκρατία. Τα συμβούλια ιδρύματος απέρριπταν με πολιτικά κριτήρια και με ερωτήσεις πολιτικών φρονημάτων υποψήφιους πρυτάνεις. Μέχρι και το Συμβούλιο της Επικρατείας έφτασε να ακυρώσει εκλογές στα πανεπιστήμια λόγω παρατυπιών. Αυτή είναι η αξιοκρατία σας;

Τα έργα σας, επίσης, λένε άλλα, γιατί δεν είστε, όπως μας έχετε πει πρόσφατα, με το καλό δημόσιο σχολείο, αλλά υπέρ μιας γενικής λογικής ιδιωτικοποίησης, γιατί οι ιδιαίτερες σχέσεις σας με ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων σάς έκαναν να υποστηρίξετε τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων των καθηγητών των ιδιωτικών σχολείων και μαζί να τους στερήσετε τα εχέγγυα που είχαν για να κάνουν ανεπηρέαστοι το λειτούργημά τους. Γι' αυτό εμείς αποκαταστήσαμε τα δικαιώματά αυτά και το πλαίσιο εργασίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Τέλος, δεν είστε ούτε με την αριστεία που τόσο πολύ προβάλλετε, αλλά είστε με τον ελιτισμό. Άλλο πράγμα η αριστεία και άλλο ο ελιτισμός.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Είστε με τα ακριβά σχολεία των λίγων. Είστε υπέρ της διατήρησης της κοινωνικής διάκρισης. Εμείς είμαστε υπέρ της ποιοτικής εκπαίδευσης των ίσων –προσέξτε, των ίσων όχι των ιδίων– ευκαιριών, που στόχο και ορίζοντά τους έχουν και το ίσο αποτέλεσμα. Γι' αυτό καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια και καταφέραμε να κρατήσουμε τη χρηματοδότηση της παιδείας, παρά το ότι είχαμε έναν προϋπολογισμό μιας πιο ήπιας, αλλά προσαρμογής, δημοσιονομικής προσαρμογής.

Ενώ η κυβέρνηση του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου είχε υπογράψει πως το 2018, σε δύο χρόνια δηλαδή από σήμερα, τα κονδύλια της Παιδείας θα έφταναν στο 1,8% του ΑΕΠ, εμείς τα κρατήσαμε στο 2,8%. Όχι πως είναι υψηλό ποσοστό, αλλά τουλάχιστον το συγκράτησαμε.

Και βεβαίως να θυμίσω ότι όλα όσα εξαγγείλατε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης –και μάλλον δεν το αποκρίπτετε– προφανώς για να υλοποιηθούν, προϋποθέτουν νέες περικοπές στην παιδεία ύψους 800 εκατομμυρίων συνολικά. Από πού θα τα βρείτε;

Θα ήθελα σε αυτό, το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πω και κάτι ακόμα. Εσείς που περιφέρετε περίτρανα το κουστούμι του Ευρωπαίου, εσείς που από την Ευρώπη αφήνετε στην άκρη τον διαφωτισμό και τους αγώνες των ευρωπαϊκών λαών και κυρίως αναφέρεστε στο κανονιστικό πλαίσιο της λιτότητας και στους κανόνες τα τελευταία χρόνια, θέλω να σας πείξω ποια ευρωπαϊκή χώρα θα έδινε 1,8% του ΑΕΠ της για την παιδεία και θα ήθελε να ονομάζεται ευρωπαϊκή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς επιλέξαμε να κινηθούμε σε μια διαδικασία μεταρρύθμισης της παιδείας, σε δύσκολες συνθήκες, αλλά με τον πλέον ορθό τρόπο, όχι με το κεφάλι κάτω και τα πόδια απάνω. Γι' αυτό και επιλέξαμε να ρίξουμε πρώτα βάρος στη βάση του εκπαιδευτικού συστήματος, στα πόδια του εκπαιδευτικού συστήματος, στο σχολείο και μάλιστα στο δημοτικό, αντίθετα με την πρακτική να ξεκινούν οι αλλαγές από την ανώτατη βαθμίδα για λόγους εντυπωσιασμού και επικοινωνιακούς.

Σκοπός μας είναι η δημιουργία ενός σχολείου για όλους και για όλες, που θα παρέχει ίσες ευκαιρίες και δεν θα διευρύνει τις ταξικές και πολιτισμικές διαφορές, ένα σχολείο δημόσιο, δωρεάν, δημοκρατικό, ανθρωπιστικό, που θα αναδεικνύει τα ταλέντα και τις δεξιότητες των παιδιών και δεν θα τις ισοπεδώνει, που θα ενθαρρύνει τη συλλογική βελτίωση και τη συλλογική πρόοδο των μαθητών.

Εμείς το πιστεύουμε βαθιά: Κανείς δεν αριστεύει μόνος του. Όλοι στηρίζονται –είτε το αναγνωρίζουν είτε όχι– σε πράγματα που έχουν προκύψει ως συλλογικό έργο, στις γνώσεις, στις υποδομές, στην κουλτούρα.

Δεν παραγνωρίζουμε τον προσωπικό κόπο καθενός. Αλίμονο. Εμείς θέλουμε ένα σχολείο που να δίνει τις δυνατότητες σε όλους να μπορούν να γίνουν άριστοι.

Και έχουμε ήδη προχωρήσει σε συγκεκριμένες παρεμβάσεις. Πρώτα και κύρια αποκαταστήσαμε την κανονικότητα στα σχολεία μας μετά από επτά και πλέον χρόνια. Όλα τα σχολεία φέτος για πρώτη φορά άνοιξαν χωρίς ελλείψεις σε βιβλία και καθηγητές.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Πρώτη φορά έγιναν τόσες πολλές προσλήψεις, τόσο νωρίς, ακόμα και στα πιο ακριβά χωριά, ακόμα και στα πιο απομακρυσμένα νησιά μας. Πρώτη φορά τα σχολεία ξεκίνησαν κατευθειάν με εξάωρο πρόγραμμα. Και ξέρετε, όσο και αν θέλετε να τα κρύβετε αυτά, η κοινωνία τα καταλαβαίνει, γιατί στέλνει τα παιδιά της και βλέπει τι γίνεται.

Πρώτη φορά ξεκίνησαν τα σχολεία μας με τα βιβλία στη θέση τους. Είκοσι τέσσερα εκατομμύρια βιβλία από τα μέσα του καλοκαιριού είναι σε όλα τα σχολεία μας. Δεν μοιράσαμε εμείς για μια ακόμη φορά φωτοτυπίες φέτος.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και κάτι ακόμη. Φέτος πρώτη φορά εφαρμόστηκε ο νόμος που δίνει προτεραιότητα στις προσλήψεις στον εξαιρετικά ευαίσθητο τομέα της ειδικής αγωγής, που συνολικά θα προσληφθούν εννιά χιλιάδες εκατό εκπαιδευτικοί.

Εμείς θέλουμε και αυτά τα παιδιά, με τις ειδικές μαθησιακές ανάγκες, να μπορούν να είναι περήφανα για τον εαυτό τους. Θέλουμε και οι δικοί τους γονείς να είναι χαρούμενοι και να τα βλέπουν να προοδεύουν. Γι' αυτό και φροντίζουμε για αυτά τα παιδιά να φτιάξουμε ακόμη και ειδικό επαγγελματικό λύκειο, για να είναι δημιουργικά και να ζουν μια ζωή δική τους, όχι μια ζωή δανεισμένη και εξαρτημένη από τους άλλους.

Εφαρμόζουμε επίσης το ολοήμερο νηπιαγωγείο. Έχουμε περισσότερα τμήματα και μάλιστα με λιγότερα νήπια σε κάθε τμήμα από πέρυσι. Προχωρήσαμε στη γενίκευση του νέου τύπου ολοήμερου σχολείου. Πλέον όχι μόνο το 1/3 των δημοτικών, αλλά όλα τα σχολεία θα μπορούν να λειτουργούν ως ολοήμερα, εμπλουτισμένα με νέα μαθήματα. Επομένως όχι απλώς δεν καταργούμε τα ολοήμερα, όπως μας κατηγορούσε η Νέα Δημοκρατία, αλλά τα διευρύνουμε και τα αναβαθμίζουμε.

Και μια που λέμε για το σχολείο, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε αυτό το σημείο και στο ζήτημα που πολύ στραβά έχει ανοίξει στην επικαιρότητα, το ζήτημα των Θρησκευτικών. Το μάθημα των Θρησκευτικών δεν μπορεί να έχει μια ομολογιακό χαρακτήρα. Σε καμμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα δεν συμβαίνει αυτό.

Όμως, ούτε οι ώρες του μειώνονται ούτε μάθημα επιλογής γίνεται ούτε χάνεται η βασική αναφορά στο ορθόδοξο χριστιανικό δόγμα. Και πώς θα μπορούσε, άλλωστε, αφού είναι το κυρίαρχο στη χώρα μας και καθοριστικό στη διαμόρφωση της σύγχρονης πολιτισμικής μας ταυτότητας;

Ωστόσο, το μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία –ιδίως στις μέρες μας, που στα σχολεία μας δεν φοιτούν μονάχα παιδιά ενός δόγματος ή μιας θρησκείας– οφείλει να κάνει τους μαθητές πρωτίστως να κατανοήσουν τη θρησκευτικότητα ως πτυχή της κοινωνικής πραγματικότητας.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι την ευθύνη για το περιεχόμενο της διδασκαλίας έχει το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, που οφείλει βεβαίως να λαμβάνει υπ' όψιν του όλες τις απόψεις, αλλά κυρίως οφείλει να λαμβάνει υπ' όψιν του τις αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης αλλά και της θεολογίας.

Φέτος, λοιπόν, στα σχολεία μας θα ξεκινήσουν δοκιμαστικά τα νέα αναλυτικά προγράμματα, στα οποία κατέληξε μετά από πολύχρονο διάλογο το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο διάλογος δεν θα συνεχιστεί. Στο τέλος της χρονιάς θα αξιολογηθούν και θα καταγραφούν οι όποιες παρατηρήσεις και τυχόν διορθώσεις, ώστε να ξεκινήσει και η συγγραφή του κατάλληλου σχολικού βιβλίου.

Σ' αυτόν τον διάλογο προφανώς είναι ευπρόσδεκτες οι απόψεις της Εκκλησίας, αλλά η τελική κρίση θα γίνει –και θέλω να πιστεύω σε πνεύμα σύλληψης και συνεννόησης– από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Σεβόμαστε την Εκκλησία. Αναγνωρίζουμε την αδιαμφισβήτητη παρουσία της στη συνείδηση του λαού μας μέσα στο διάβα της ιστορίας του.

Συζητούμε όμως μαζί της σε πνεύμα σεβασμού αλλά και διακριτών ρόλων. Σήμερα ειδικά αναγνωρίζουμε στην πλειονότητα των ιεραρχών –στην πλειονότητα, επαναλαμβάνω– τον σημαντικό ρόλο που έχουν διαδραματίσει στο προσφυγικό ζήτημα. Η συνεννόησή μας εδράζεται για εμάς στην αρχή της θρησκευτικής ουδετερότητας τους κράτους, όχι των ανθρώπων, αλλά του κράτους ως θεσμού.

Και περιμένουμε με ενδιαφέρον να ακούσουμε ανοικτά σήμερα εδώ τι θέση παίρνουν όλα τα κόμματα, όλες οι πολιτικές πτέρυγες, όλοι οι υποστηρικτές της φιλελεύθερης ατζέντας για το ζήτημα αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συνεχίζουμε τις αλλαγές στη βάση του εκπαιδευτικού μας συστήματος και με τις αλλαγές που προγραμματίζουμε στο γυμνάσιο. Αλλάζουμε τον εξετασιοκεντρικό χαρακτήρα του σχολείου. Ορίζουμε πως οι προαγωγικές εξετάσεις δεν θα γίνονται σε τόσα πολλά μαθήματα πια, ώστε το σχολείο να είναι ένα «εξεταστικό κάτεργο», αλλά θα γίνονται μόνο σε τέσσερα μαθήματα. Και σε όσα παιδιά δεν πετυχαίνουν, θα τους προσφέρουμε άμεσα επιπλέον ενισχυτική διδασκαλία και θα δίνουν ξανά εξετάσεις σε δεκαπέντε ημέρες.

Και όλα αυτά όχι επειδή είμαστε με τη λογική της ήσσονος προσπάθειας και με τον λαϊκισμό, όπως μας καταλογίζουν στελέχη της Αντιπολίτευσης, αλλά επειδή για εμάς είναι αδιανόητο τα παιδιά σε αυτή την ευαίσθητη ηλικία του γυμνασίου, να μαθαίνουν πως η αξία της γνώσης είναι να πετυχαίνεις σε αναρίθμητες καταπιεστικές εξετάσεις.

Ενδεχομένως το δικό σας ιδανικό για το σχολείο να ήταν αυτό, δηλαδή το σχολείο των παιδιών που δεν χαίρονται, που δεν μαθαίνουν να αγαπούν τη μάθηση, να αγαπούν τη γνώση, των παιδιών που χάνουν την εφηβεία τους σε ένα σχολείο που θέλει να τα κάνει όλα ίδια. Για εμάς, όμως, δεν είναι αυτό το ιδανικό σχολείο.

Συνεχίζουμε τον διάλογο και παραλάβαμε τα πορίσματα της Εθνικής Επιτροπής Διαλόγου. Πήραμε και αυτά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, που πέτυχαν μάλιστα μια ευρεία συναίνεση –πράγμα σπάνιο στις μέρες μας– και με τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, κάτι για το οποίο χαίρομαστε ειλικρινά. Και θα συνεχίσουμε τον διάλογο άμεσα και στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

Ένας από τους βασικούς μας στόχους είναι να καταλήξουμε σε ένα σύστημα που θα οδηγεί τους μαθητές και τις μαθήτριες στο πανεπιστήμιο, χωρίς τη φοβερή και εξαιρετικά αγχωτική κρίση των πανελλαδικών εξετάσεων, ένα σύστημα με στόχο να

απαλλάξει το λύκειο από το να είναι ένας σκέτος προθάλαμος των πανελληνίων εξετάσεων και να του δώσει έναν αυτόνομο παιδαγωγικό ρόλο.

Ξέρουμε ότι αυτό δεν είναι εύκολο, αλλά πρέπει να είναι ένας στόχος που θα παλέψουμε να υλοποιήσουμε. Βασικός στόχος είναι το νέο σχολείο να επιτρέπει στα παιδιά να ανιχνεύουν τις πραγματικές τους κλίσεις και, σε τελική ανάλυση, να σπουδάζουν αυτό το οποίο θέλουν να σπουδάζουν και όχι αυτό το οποίο πρέπει να σπουδάζουν. Πιστεύω ότι τότε θα μπορέσουμε να χτυπήσουμε και αυτό το φαινόμενο των αιώνιων φοιτητών, διότι μας κατηγορείτε χρόνια γι' αυτό. Το ζήτημα δεν είναι να κόψεις τους αιώνιους φοιτητές. Το ζήτημα, κατά την άποψή μου, είναι να καταφέρουμε να μη γεννά το πανεπιστήμιο αιώνιους φοιτητές.

Και ξέρετε, αυτό, πρωτίστως, θα μπορέσουμε να το πετύχουμε αλλάζοντας το σύστημα των εξετάσεων, το σύστημα «ρουλέτα» των πανελληνίων εξετάσεων, που σπρώχνει μαθητές να γίνουν φοιτητές σε πανεπιστήμια που δεν αγαπούν τη γνώση που εκεί διδάσκεται.

Θα κάνουμε και κάτι, βεβαίως, για να εξαφανιστεί αυτό το φαινόμενο και πριν αλλάξει το σύστημα των εξετάσεων. Ήδη δύο χιλιάδες επτακόσιοι προπτυχιακοί φοιτητές θα παίρνουν από φέτος υποτροφίες από 400 ως 520 ευρώ τον μήνα για μια τετραετία, ώστε, τουλάχιστον σε αυτούς που είναι εξαιρετικά ικανοί, αλλά δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα και αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους για να δουλεύουν για να ζουν, να δίνουν τη δυνατότητα να σπουδάζουν.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Ταυτόχρονα, ξεκινάμε πρόγραμμα στέγασης οικονομικά αδύνατων φοιτητών σε διαμερίσματα που ανήκουν στο ελληνικό Δημόσιο και σχεδιάζουμε διαγωνισμούς για να χτιστούν, επιτέλους, νέες φοιτητικές εστίες. Διότι, κυρίες και κύριοι, αυτή η Κυβέρνηση εγγυάται πως σε αυτή τη χώρα όποιος έχει την ικανότητα να σπουδάσει, θα έχει πια και τη δυνατότητα να σπουδάσει. Θα είμαστε δίπλα του εμείς, θα είναι δίπλα του η ελληνική πολιτεία. Θα είναι δίπλα σε όλα τα παιδιά, διότι έχει κάνει πολύ μεγάλες θυσίες ο ελληνικός λαός και αυτές οι θυσίες δεν πρέπει να πάνε χαμένες.

Και γι' αυτά τα παιδιά που με το αίμα και τις θυσίες του ελληνικού λαού σπουδάζουν, που έχουν το όνειρο, την ευγενική φιλοδοξία να μείνουν σ' αυτή τη χώρα και να δουλέψουν εδώ για να ανέβουμε όλοι λίγο ψηλότερα, κάνουμε και κάτι ακόμα: Δίνουμε φέτος 81 εκατομμύρια ευρώ για υποτροφίες για διδακτορικές και μεταδιδακτορικές σπουδές, για να μείνουν οι νέοι επιστήμονες εδώ.

Ιδρύσαμε το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Τεχνολογίας, που θα είναι το νέο σπουδαίο εργαλείο για την επιστημονική έρευνα και την οικονομική ανάπτυξη του τόπου, όπως και για τη δημιουργία του ενιαίου χώρου εκπαίδευσης και έρευνας. Και δίνουμε σε αυτό φέτος, σε περίοδο κρίσης, 240 εκατομμύρια ευρώ, την ερχόμενη τριετία, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ώστε να χρηματοδοτήσει τα σχέδια και τα όνειρα των επιστημόνων αυτής της χώρας, προκειμένου να μπορέσουμε να ξεφύγουμε από τη λογική του «brain drain» και να πάμε στη λογική του «brain gain», δηλαδή να μη χάνουμε μυαλά, αλλά να κερδίζουμε μυαλά, να γυρίσουν πίσω ή να μείνουν στη χώρα, να μη φύγουν άλλοι επιστήμονες υψηλά εξειδικευμένοι, το πιο σημαντικό δυναμικό, για να ξαναστήσουμε τη χώρα στα πόδια της.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Για να γίνουν όλα αυτά, χρειάζεται και μία ριζική ενίσχυση του δυναμικού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της έρευνας. Γι' αυτό, για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια, γίνονται επιτέλους προσλήψεις μελών ΔΕΠ στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, πεντακόσιοι πέρυσι και άλλοι πεντακόσιοι φέτος. Γι' αυτό δίνουμε εκατό νέες θέσεις ερευνητών στα ερευνητικά κέντρα. Νομίζω ότι είναι μία σημαντική αρχή.

Συνγρόνως λαμβάνουμε όλες τις μέριμνες για τη γενική ενίσχυση του ελλειπούς προϋπολογισμού των ΑΕΙ, για τα ελληνικά πανεπιστήμια, τα οποία σε όλες τις μετρήσεις –ακόμα και αν υπάρχουν πολλά ερωτηματικά για τα κριτήρια αυτών των μετρήσεων– βρίσκονται –προσέξτε– στο κορυφαίο 5% σε παγκόσμιο επίπεδο. Και αυτό γίνεται παρά τις περικοπές και χάρη στο φιλότιμο

και την εργατικότητα των ανθρώπων του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, καθηγητών, ερευνητών, διοικητικού προσωπικού, ακόμη και των νέων διδασκόντων, που ως τώρα δίδασκαν εντελώς δωρεάν κάποια μαθήματα, για να αποκτήσουν διδακτική πείρα και από φέτος προβλέψαμε και γι' αυτούς να παίρνουν ένα αντιμίσθιο.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο αποτελεί, τόσο για την Ελλάδα, όσο και για την Ευρώπη, τον πυρήνα της παραγωγής γνώσης και καινοτομίας. Και καλά θα κάνουν αυτό να το θυμούνται όσοι είναι υπέρμαχοι της απόψεως ότι πρέπει πάση θυσία στη χώρα να ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Ξέρετε, τα κορυφαία πανεπιστήμια, σε παγκόσμια κλίμακα, στην πλειοψηφία τους είναι δημόσια. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια - σας το λέμε γιατί πάλι ο ευρωπαϊσμός σας αποδεικνύεται εν μέρει κούφιος ή μονομερής- δεν είναι ευρωπαϊκή παράδοση. Το μεγάλο δίκτυο ισχυρών πανεπιστημίων είναι δημόσιο, εκεί όπου το κάθε κράτος στην Ευρώπη τα διαφύλαξε ως κόρη οφθαλμού και επένδυσε σ' αυτά.

Όμως εσείς αυτό το παράδειγμα δεν το μάθατε. Εσείς έχετε στελέχη, έχετε αντιπροέδρους που τρέχουν πίσω από δημόσιες εκδηλώσεις ιδιωτικών εκπαιδευτικών οργανισμών και λένε πως τα ιδιωτικά -όποιας μορφής- είναι υπέρτερα των δημοσίων πανεπιστημίων στην ποιότητα, στις διακρίσεις, στη διαφάνεια. Και όταν τέτοια ιδιωτικά ιδρύματα κατηγορούνται για τεράστια χρέη, ακόμη και για κακογρήματα, όπως αυτό της πλαστογραφίας, και το Υπουργείο Παιδείας αναστέλλει τη λειτουργία τους, δεν βρίσκετε να πείτε ούτε μία κουβέντα.

Όσοι προβάλλουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια ως πανάκεια, έχουν, άραγε, αναρωτηθεί γιατί οι απόφοιτοί μας από το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, το τόσο κατασκευασμένο, οι απόφοιτοί μας με διδακτορικά, μάστερ ή απλά πτυχία, είναι τόσο περιζήτητοι παντού στην Ευρώπη; Γιατί παίρνουν ποσοστιαία τόσες πολλές υποτροφίες στα ευρωπαϊκά αλλά και στα αμερικανικά πανεπιστήμια; Γιατί οι δικοί μας επιστήμονες καταφέρνουν και προκρίνονται στα ευρωπαϊκά ανταγωνιστικά ερευνητικά προγράμματα, φέρνοντας στα ιδρύματά τους, αλλά και στη χώρα τους, δεκάδες εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο; Γιατί οι δικοί μας ερευνητές είναι ενεργά μέλη τόσων πολλών διεθνών ερευνητικών κέντρων;

Δεν μπορεί, λοιπόν, κάτι καλό θα έχει κάνει και αυτό το ταλαίπωρο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, που τόσο πολύ το έχετε συκοφαντήσει αυτά τα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Εμείς, λοιπόν, προχωράμε. Φέρνουμε νόμο για τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά, που κατατίθεται άμεσα και θέτει οριστικό τέλος σε ένα άναρχο τοπίο εμπορευματοποίησης της παιδείας.

Εδώ έχει μεγάλη σημασία να διευρύνουμε τη σύνδεση των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων με το εξωτερικό και να γίνει η Ελλάδα θελκτική στο μεγάλο πλήθος των ξένων φοιτητών και των ερευνητών που ακολουθούν μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές.

Είναι, φυσικά, στα σχέδιά μας η ενίσχυση τέτοιων προγραμμάτων από τα ελληνικά ΑΕΙ και ΤΕΙ και το επόμενο διάστημα θα είμαστε σε θέση να προσδιορίσουμε τους πόρους που θα διατεθούν ανά ίδρυμα για την ενίσχυση και τη δημιουργία τέτοιων προγραμμάτων. Και είναι ακριβώς αυτή η πολιτική, της στήριξης του δημόσιου πανεπιστημίου και των δημόσιων ερευνητικών κέντρων, που μπορεί να αποτελέσει τον κινητήριο μοχλό αυτού που ονομάζουμε «δίκαιη ανάπτυξη». Διότι -και ας μην το ξεχνάμε- το πιο ουσιαστικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για τη χώρα, τελικά, είναι το ανθρώπινο κεφάλαιο, είναι οι άνθρωποί της, τα υψηλά προσόντα του δυναμικού της. Και αυτό το πλεονέκτημα πρέπει να το καλλιεργήσουμε, ώστε να οικοδομήσουμε ένα παραγωγικό μοντέλο που θα στηρίζεται στην υψηλή προστιθέμενη αξία, στην καινοτομία και την ποιότητα, όχι στους χαμηλούς μισθούς και στη συντριβή της κοινωνικής πλειοψηφίας, όπως οραματίζεται η νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία.

Δεν θέλουμε εμείς την κοινωνία του 1/3, την κοινωνία των ελίτ και των πληβείων. Θέλουμε μια κοινωνία καθολικής ευημερίας, δικαιοσύνης και ισότητας. Σε αυτές τις αρχές στηρίζουμε τις

προσπάθειές μας για τη μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όμως, που δεν είναι μια στιγμή ή ένα νομοσχέδιο, αλλά θα είναι μια διαρκής διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να κλείσω με δύο μόνο αναφορές. Η μία αναφορά είναι για τους ανθρώπους του εκπαιδευτικού μας συστήματος, τους δασκάλους, τους καθηγητές, τους ερευνητές, τους εργαζόμενους. Όλους αυτούς και αυτές θα ήθελα σήμερα να ευχαριστήσω, γιατί «πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος». Και το δικό τους μέτρο είναι -το ξέρουμε- πολύ ψηλά. Μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες αυτά τα έξι χρόνια και με πενιχρά μέσα, με πολύ χαμηλούς μισθούς, κάνουν αυτό που πρέπει, για να στηρίξουν το πιο σημαντικό πράγμα, την εκπαίδευσή μας, τον πολιτισμό μας. Με αυτούς τους ανθρώπους εμείς θέλουμε να δουλέψουμε. Αναγνωρίζουμε τον αγώνα τους, είναι και δικός μας αγώνας.

Η δεύτερη αναφορά είναι στον πιο δυναμικό και ευαίσθητο παράγοντα της εκπαίδευσης, τα παιδιά, αυτά που η εκπαίδευση πρέπει να τα γεμίζει πρωτίτως με χαρά και με έμπνευση, με αγάπη για τη γνώση και όχι μόνο με δέσμευση και άγχος.

Για τα παιδιά, λοιπόν, θα θυμίσω, κλείνοντας, λίγες λέξεις ενός σπουδαίου συγγραφέα, του Χαλιλί Γκιμπράν, λέξεις που σηματοδούν ίσια στο δικό μας ιδανικό για την παιδεία και που θέλουμε να συνοδεύουν το έργο των δασκάλων και των γονιών. Έλεγε, λοιπόν, ο Γκιμπράν: «Τα παιδιά δεν είναι δικά σας παιδιά. Είναι οι γιοι και οι κόρες της λαχτάρας της ζωής για τον εαυτό της. Μπορείτε να τους δώσετε την αγάπη σας, όχι όμως τη σκέψη σας, γιατί έχουν τις δικές τους σκέψεις. Μπορείτε να πασχίσετε να τους μοιάσετε. Μην προσπαθήσετε, όμως, να τα κάνετε να σας μοιάσουν, γιατί η ζωή δεν πηγαινεί πίσω ούτε μένει στο χθές».

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας επισκέπτες από το Ίδρυμα «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» στο Ίλιον Αττικής.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Τσίπρα, αφιερώσατε είκοσι λεπτά από την ομιλία σας, για να κάνετε γενικές αναφορές στην τρέχουσα πολιτική κατάσταση.

Καθώς σας άκουγα, σκέφτηκα ότι μάλλον ο λογογράφος σας πρέπει να έμπλεξε τις ομιλίες. Σας έδωσε μια ομιλία που είχατε κάνει πριν από τρεις μήνες. Φαίνεται ότι δεν έχετε λάβει υπ' όψιν τι έχει γίνει τον τελευταίο μήνα στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν ακούσατε τίποτα για τον κ. Καλογρίτσα, για την Τράπεζα Αττικής, για τα νέα τρίγωνα διαπλοκής τα οποία χτίζονται. Τα προσπεράσατε όλα αυτά, ωσάν να είναι παντελώς αδιάφορα.

Λοιπόν, να το ξεκαθαρίσουμε από την αρχή: Δεν έρχεστε σε αυτή την Αίθουσα ως κατήγορος. Απολογούμενος είστε, κύριε Τσίπρα, για τα ζητήματα της διαφάνειας και της διαπλοκής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κι αν θέλετε να τα συζητήσουμε τα θέματα αυτά, μην παίρνετε πολύτιμο χρόνο από μια συζήτηση για την παιδεία. Ελάτε αύριο το πρωί σε προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, να κουβεντιάσουμε για τα θέματα της διαπλοκής. Εάν θυμάμαι καλά, την τελευταία φορά που προκαλέσατε μια τέτοια συζήτηση, δεν σας είχε πάει πάρα πολύ καλά. Εδώ πέρα, λοιπόν, είμαστε να τα ξανασυζητήσουμε αυτά, κύριε Τσίπρα.

Όμως, η κοινωνία, η οποία μας ακούει σήμερα, ενδιαφέρεται

πολύ περισσότερο για το πώς θα αποκτήσουμε καλύτερα σχολεία και πολύ λιγότερο για το πώς εσείς θα ελέγξετε το τοπίο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Και για αυτά θα σας μιλήσω σήμερα. Και δεν θα μπω στον πειρασμό να αποπροσανατολίσω τη συζήτηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ ησυχία. Όχι σχολιασμοί.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παιδεία θα πρέπει να είναι ένα πεδίο εθνικής συνεννόησης, διότι -και φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσετε όλοι- το μέλλον των παιδιών μας δεν μπορεί να είναι αντικείμενο μικροκομματικών ανταγκλήσεων.

Η προχθεσινή τραγική επέτειος της δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη μάς θύμισε πόσο απαραίτητη είναι στη δημόσια ζωή η δυνατότητα να παραμερίζουμε τις διαφορές μας και να υπηρετούμε το εθνικό καλό.

Έχω πολύ ζωντανή την εικόνα της Βουλής εκείνη την τραγική μέρα, μια Βουλή που συνολικά η πολιτική ηγεσία βρήκε το σθένος να υψώσει ένα ανάχωμα δημοκρατίας. Όμως, βέβαια, τότε στη Βουλή και στην ηγεσία της Αριστεράς ήταν ο Χαρίλαος Φλωράκης και ο Λεωνίδας Κύρκος, σήμερα είναι ο Αλέξης Τσίπρας και ο Νίκος Παππάς. Τότε και η Αριστερά είχε αξιόπιστη ηγεσία με πολιτικό βάρος.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Περιμένετε, κύριοι. Εξαιρώντας το Κομμουνιστικό Κόμμα. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

Καταλαβαίνω ότι ενοχλούν αυτές οι συγκρίσεις.

Σήμερα έχει μια ηγεσία χωρίς αξίες, με μόνο σκοπό τη συντήρηση στην εξουσία με κάθε κόστος. Και, δυστυχώς, κύριε Τσίπρα, και η παιδεία έχει μετατραπεί σε ένα εργαλείο, για να εξυπηρετηθεί αυτός μόνο ο σκοπός.

Ο στόχος μου σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι να αναδείξω το μέγεθος της καταστροφής που συντελείται στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας από μια βαθιά ιδεολογική Κυβέρνηση, αλλά και να μιλήσω για τους βασικούς άξονες της δικής μας πολιτικής, για το πώς θα αποκτήσουμε, επιτέλους, καλύτερα δημόσια σχολεία και πανεπιστήμια.

Σκοπός του κ. Τσίπρα είναι να διχάσει και στην παιδεία. Σκοπός δικός μας είναι να ενώσουμε τους Έλληνες σε ένα κοινό όραμα για την παιδεία, όχι με ψέματα και ιδεοληψίες, αλλά με αλήθεια και ρεαλισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο μαλακό υπογάστριο της ελληνοτικής κοινωνίας, στον χώρο της εκπαίδευσης, υλοποιείται μια πολύ συστηματική στρατηγική διάβρωσης και αποδόμησης όλων των σημαντικών μεταρρυθμίσεων που είχαν ληφθεί τα τελευταία χρόνια, μια στρατηγική η οποία πετάει στον κάλαθο των αχρήστων το σημαντικότερο κεκτημένο που κερδήθηκε με κόπο και μέσα από πολιτικές υπερβάσεις, πολλές φορές επώδυνες, το γεγονός, δηλαδή, ότι καταφέραμε να μετατρέψουμε, κύριε Τσίπρα, επιτέλους, την παιδεία σε ένα πεδίο συναίνεσης και όχι ανταγκλήσεων.

Όταν η Νέα Δημοκρατία τον Αύγουστο του 2011, ως αντιπολίτευση τότε, αποφάσισε να υπερψηφίσει τον ν.4009 -τον γνωστό σε όλους ως «νόμο Διαμαντοπούλου»-, δεν υπερψήφισε απλά ένα νομοσχέδιο, αλλά αποφάσισε να κλείσει οριστικά τη σελίδα της παιδείας ως χώρο μικροκομματικής αντιπαράθεσης στην Ελλάδα. Και παρά τις επιμέρους διαφωνίες -που υπήρχαν και μέσα στη δική μας παράταξη- και παρά την εμπειρία της δικής μας παράταξης με τον «νόμο Γιαννάκου», ο οποίος τότε πολεμήθηκε από την αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία αναζήτησε τότε ευρύτερες συνααινέσεις.

Θέλω με την ευκαιρία αυτή -δεν συνηθίζεται- να καλωσορίσω στην Αίθουσα αυτή τη Μαριέττα Γιαννάκου, μια μεγάλη αγωνίστρια της παράταξης, μια πολιτικό που υπηρέτησε με πάθος και γενναιότητα τις ιδέες της.

(Χειροκροτήματα)

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, τον Αύγουστο του 2011 έκανε ένα πολύ τολμηρό βήμα, ένα μεγάλο βήμα, να στηρίξει ένα πλαίσιο

τολμηρών αλλαγών που εκσυγχρόνιζαν τον τρόπο λειτουργίας των πανεπιστημίων -βέβαια, ο «νόμος Διαμαντοπούλου», και θέλω να το τονίσω αυτό, ήταν η συνέχεια των παρεμβάσεων και των προτάσεων της Μαριέττας Γιαννάκου- και επανέφερε την κοινή λογική σε έναν χώρο που ταλαιπωρήθηκε όσο κανένας άλλος από ιδεοληψίες και αγκυλώσεις. Με απλά λόγια, η Νέα Δημοκρατία τότε είχε το θάρρος να κάνει αυτό που ήταν χρήσιμο για τον τόπο και όχι αναγκαστικά ωφέλιμο για το κόμμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χρειάστηκαν λίγοι μήνες για να αποδείξετε στην πράξη ότι είναι πολύ πιο εύκολο να γκρεμίζεις από το να χτίζεις. Και στην παγκόσμια ανοικτή κοινωνία της γνώσης, εσείς, κύριε Τσίπρα, απαντάτε με την Ελλάδα της απόγνωσης.

Ο κόσμος αλλάζει με ραγδαία ταχύτητα. Η τεχνολογία επαναπροσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο είναι οργανωμένες οι οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις. Παραδοσιακά επαγγέλματα εξαφανίζονται, νέα δημιουργούνται με πρωτοφανή ταχύτητα, στον χώρο της εκπαίδευσης, παγκόσμια, συντελείται μια επανάσταση. Όλοι αναγνωρίζουν πια ότι οι γνώσεις και οι δεξιότητες είναι το μόνο εφόδιο το οποίο μπορεί να έχει κάποιος για να διακριθεί σε έναν κόσμο, ο οποίος αλλάζει ραγδαία.

Δεν άκουσα τίποτα για όλα αυτά, κύριε Τσίπρα, στην ομιλία σας. Αντί να κοιτάτε μπροστά, εσείς με πάθος εξακολουθείτε να κοιτάτε πίσω. Αναφερθήκατε στον Χαλίλ Γκιμπράν και στο μέλλον των παιδιών. Μα, εσείς φέρνετε την παιδεία πίσω, στη δεκαετία του '80. Για ποιο μέλλον μιλάμε εδώ πέρα; Αυτό που κάνετε είναι ριζική επιστροφή στο παρελθόν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αναμοχλεύετε τις πιο σκοτεινές πρακτικές άλλων εποχών, όταν η παιδεία ήταν πεδίο ιδεολογικής σύγκρουσης και μικροκομματικής γυμναστικής. Και το ίδιο σας το παρελθόν, κύριε Τσίπρα, σας καταδιώκει και δεν μπορείτε να το ξεπεράσετε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εξάλλου, ο κ. Τσίπρας διακρίθηκε ως ηγέτης καταλήψεων ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και δημοσίων χώρων. Έτσι έγινε γνωστός! Έτσι απέκτησε τις πρώτες πολιτικές περγαμηνές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και καταλαβαίνω ότι όλοι είμαστε, κύριε Τσίπρα, σε έναν βαθμό προϊόν των βιωμάτων μας. Και ειλικρινά προσωπικά δεν με ενδιαφέρουν οι επιλογές τις οποίες κάνετε ως μαθητής και ως φοιτητής. Αλλά αυτό το οποίο βρίσκω πραγματικά ακατανόητο για έναν νέο άνθρωπο είναι ότι δεν ξεχάσατε τίποτα από αυτά που κάνατε και δεν μάθατε δυστυχώς και τίποτα στην πορεία. Το ίδιο γρατζουνισμένο βινύλιο της δεκαετίας του '80 εξακολουθούμε να ακούμε, τα ίδια κλισέ συνθήματα, τα οποία ξεπέρασε η ιστορία, ελάχιστη προσπάθεια, εξίσωση προς τα κάτω, πελατειακός κομματισμός, αναξιοκρατία, πασπαλισμένα με ολίγη επαναστατική γυμναστική, καταλήψεις και όλα τα σχετικά. Αυτός είναι ο ιδεολογικός αρμός πάνω στον οποίο στηρίζετε τις δικές σας πολιτικές.

Μπορεί βέβαια σε άλλους τομείς της οικονομίας να αναγκάζεστε, υπό την πίεση των μνημονίων που εσείς ο ίδιος υπογράψατε, να εφαρμόζετε φιλελεύθερες πολιτικές. Προφανώς δεν τις πιστεύετε, γι' αυτό και προσποιείστε ότι τις υλοποιείτε. Στην παιδεία όμως ούτε προσποιείστε ούτε υποκρίνεστε. Εδώ δεν υπάρχει καμμία απολύτως αναστολή. Και έχετε φυσικά επιλέξει και τον κατάλληλο Υπουργό για τον σκοπό αυτόν, διότι πράγματι ο κ. Φίλης έχει όλα τα προσόντα που απαιτούνται, για να ισοπεδώσει τις έννοιες της αριστείας, της φιλομάθειας και της αξιοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα περισσότερο παρά ποτέ η χώρα χρειάζεται ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να έχει στον πυρήνα του μια βασική αρχή: Όλοι αξίζουν τις ευκαιρίες τους.

Πράγματι εδώ θα συμφωνήσω με τον κ. Τσίπρα. Η δημόσια παιδεία πρέπει να είναι ο βασικός μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας, διότι στο γήπεδο της δημόσιας παιδείας διεκδικούν τις ευκαιρίες τους και τα παιδιά που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση,

είτε οικονομικά είτε κοινωνικά. Προσέξτε, ευκαιρίες, προσπάθεια, αριστεία, κύριε Τσίπρα, τρεις έννοιες απλές, που πρέπει να βρίσκονται στον πυρήνα κάθε σύγχρονης εκπαιδευτικής πολιτικής, τρεις έννοιες που δυστυχώς δεν υπάρχουν στο δικό σας λεξιλόγιο, γιατί στη δικιά σας παραμορφωμένη θεώρηση του κόσμου οι έννοιες αυτές έχουν ταξικό πρόσημο.

Εξάλλου, είχε φροντίσει να μας προειδοποιήσει από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησής σας ο ιδεολογικός σας καθοδηγητής, ο κ. Μπαλτάς: Η αριστεία είναι ρετσινιά. Και όταν δεν υπάρχει αριστεία, η φυσική εξέλιξη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η ισοπέδωση. Και φυσικά μια κοινωνία ισοπεδωμένη πέφτει πολύ πιο εύκολα στα χέρια του κάθε περαστικού δημαγωγού. Η υπονόμηση της αριστείας είναι η ασφαλέστερη ενέργεια ισοπέδωσης της εκπαίδευσης. Και σε αυτή τη λογική το μείζον εύσημο ανάδειξης είναι ο φοιτητικός ακτιβισμός και όχι η σκληρή δουλειά και η επιστημονική επάρκεια.

Κάποτε -το θυμάμαι και εγώ στα δικά μου χρόνια- η Αριστερά συμβούλευε τα μέλη της να είναι πρώτοι στα μαθήματα και πρώτοι στους αγώνες. Φαντάζομαι θα το θυμάστε. Εσείς όμως θεωρείτε ότι η επιτυχία των πρώτων συντελείται σε βάρος των τελευταίων και των αδιάφορων.

Για να σας το ξεκαθαρίσω, λοιπόν, μια και καλή, κύριε Τσίπρα, μια ευνομούμενη πολιτεία οφείλει να προσφέρει στα παιδιά της ίσες ευκαιρίες στην αφετηρία του αγώνα της ζωής. Το πού θα φτάσει κάποιος εξαρτάται από το ταλέντο του, εξαρτάται από τη σκληρή δουλειά, συχνά και από την ίδια την τύχη.

Να το ξεκαθαρίσουμε. Η αριστεία είναι στάση ζωής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ενεργοποιεί τις αρετές που υπάρχουν σε κάθε άνθρωπο με σκοπό τη συνεχή του πρόοδο. Άριστος δεν είναι μόνο ο καλύτερος μαθητής. Άριστος είναι κάθε νέος που προσπαθεί διαρκώς να βελτιώνεται και διαρκώς να μαθαίνει. Και αυτή την αριστεία η σημερινή Κυβέρνηση της μετριότητας, της ημιμάθειας και της ευνοιοκρατίας δεν μπορεί να την εκφράσει. Και γι' αυτό τελικά, μέσα από τις παρεμβάσεις σας, εκδικείστε την Ελλάδα της γνώσης, γι' αυτό υπονομεύετε τελικά τη δημόσια παιδεία, το δημόσιο σχολείο, το δημόσιο πανεπιστήμιο, το μόνο καταφύγιο τελικά των λιγότερο προνομιούχων, για να ξεφύγουν τα παιδιά τους από την ανέχεια και τη φτώχεια.

Δυστυχώς, κύριε Τσίπρα, η πολιτική σας εκπροσωπεί όλες τις παθογένειες που η Ελλάδα πρέπει να αφήσει οριστικά πίσω, για να κινηθεί μπροστά.

Για να γίνουμε, λοιπόν, λίγο πιο συγκεκριμένοι:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον Ιανουάριο του 2015 μέχρι σήμερα, η Κυβέρνηση υιοθέτησε μονομερώς περισσότερες από εκατό ρυθμίσεις, που έχουν αποσπάρσει όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Και σύμφωνα όχι με τα δικά μας δεδομένα, αλλά με την έκθεση του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για την Εκπαίδευση και την Κατάρτιση του 2015, διαβάζω: «Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες του έχει επιστρέψει στην προ 2010 περίοδο, καταργώντας σημαντικές μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών». Δεν τα λέμε εμείς. Τα λέει το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο.

Καταθέτω τη σχετική έκθεση στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα μπορούσα πραγματικά, κύριε Τσίπρα, να μιλάω επί ώρες, αναδεικνύοντας τη ζημιά που καθημερινά συντελείται στον ευαίσθητο χώρο της εκπαίδευσης από τους ιδεολογικούς και συγκρουσιακούς κυβερνήτες μας. Για την οικονομία της συζήτησης, όμως, θα αναφερθώ στις οκτώ πιο χτυπητές παρεμβάσεις σας. Αυτές που αποδεικνύουν έμπρακτα ότι στον χώρο της δημόσιας παιδείας υλοποιείται ένα πολύ συγκεκριμένο σχέδιο αποδόμησης όλων των θετικών μεταρρυθμίσεων που υλοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια.

Ξεκινάω από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που: Πρώτον, κύριε Τσίπρα, καταργήσατε όλες τις νησίδες αριστείας στο δημόσιο σχολείο, πρότυπα και πειραματικά σχολεία, ουσιαστικά πρότυπα πειραματικά σχολεία. Ακυρώθηκαν, από τη στιγμή που το Υπουργείο κατήργησε τις εξετάσεις

εισαγωγής. Και αναρωτιέμαι: Ο ταλαντούχος, εργατικός μαθητής δεν έχασε με αυτόν τον τρόπο μια ευκαιρία ενδυνάμωσης των δεξιοτήτων του και επιδίωξη της αριστείας, μέσα από τη δημόσια εκπαίδευση;

Πόσο αριστερό τελικά είναι, κύριε Τσίπρα, να στερείτε τη δυνατότητα από ένα άξιο νέο παιδί να πάει σε ένα καλό δημόσιο σχολείο; Διότι πράγματι τα παιδιά της μεσαίας τάξης ή των βορείων προαστείων, ναι, έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε ένα ιδιωτικό σχολείο και έχουν τη δυνατότητα να έχουν πρόσβαση και σε φροντιστήρια και σε ιδιωτικά μαθήματα. Τα παιδιά της φτωχής οικογένειας γιατί τους στερήσατε τη δυνατότητα να πάνε σε ένα εξαιρετικό σχολείο και να διακριθούν με βάση τις ικανότητές τους και την αριστεία τους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και βέβαια με αυτόν τον τρόπο, εσείς που αγανακτείτε, για μιλήστε λίγο στους καθηγητές των πρότυπων πειραματικών σχολείων...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Παρακαλώ πολύ κάντε ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Για μιλήστε τους λίγο, για δείτε πώς ακύρωσε ο κ. Φίλης και ο κ. Τσίπρας την εξαιρετική δουλειά η οποία είχε γίνει στα σχολεία αυτά, η οποία –μεταξύ άλλων– περιλάμβανε βέβαια και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού, η οποία διεξήχθη χωρίς καμμία δυσκολία. Γι' αυτό τα διαλύσατε μάλλον. Γιατί έχετε αλλεργία σε κάθε έννοια αξιολόγησης.

Ταυτόχρονα, βέβαια, υπονομεύσατε στην ουσία και το δημοτικό σχολείο, μέσω της κατάργησης του Ενιαίου Αναμορφωμένου Εκπαιδευτικού Προγράμματος.

Είπατε, κύριε Τσίπρα, ότι αφορούσε στο 35% των σχολείων. Αυτό που δεν είπατε είναι ότι αφορούσε στο 65% του μαθητικού πληθυσμού και μειώθηκαν τελικά οι ώρες του υποχρεωτικού ωρολογίου προγράμματος. Και αντί να πείτε ότι θα έρθουμε εδώ πέρα να αναβαθμίσουμε και το υπόλοιπο 35%, εσείς τι κάνατε; Υπονομεύσατε και αυτό το 65%.

Εγώ είχα την ευκαιρία, κύριε Τσίπρα, να πάω και να μιλήσω σε τέτοια σχολεία και να συζητήσω με τους δασκάλους και να συζητήσω και με τα παιδιά. Οι δάσκαλοι, πράγματι, στην αρχή δυσκολεύτηκαν να αγκαλιάσουν την έννοια αυτού του Ενιαίου Αναμορφωμένου Προγράμματος. Στην πορεία, όμως, το πρόγραμμα κέρδισε την εμπιστοσύνη τους. Μιλήσατε για δημιουργία και για δυνατότητα τα παιδιά να εκφράζονται με άλλον τρόπο, μα καταργήσατε ουσιαστικά τις πιο δημιουργικές ώρες του Ενιαίου Αναμορφωμένου Προγράμματος, σε μια λογική ότι τα παιδιά τα ταλαιπωρούμε, τα κουράζουμε και πρέπει να τα έχουμε λιγότερες ώρες στο σχολείο. Αυτή δυστυχώς είναι η σύγχρονη αντίληψή σας για την παιδεία στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Όμως, δεν περιοριστήκατε μόνον στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Υποβαθμίσατε και το γυμνάσιο και το λύκειο. Πράγματι κάνατε αναφορά στις παρεμβάσεις του κ. Φίλη, οι οποίες, όμως, κύριε Τσίπρα, έγιναν τρεις μέρες πριν ξεκινήσει η σχολική χρονιά. Λίγο παράξενο δεν είναι αυτό; Και έγιναν χωρίς καμμία συνεννόηση, χωρίς κανέναν διάλογο, επιλέγοντας με δικά σας κριτήρια τέσσερα μαθήματα με τα οποία θα εξετάζονταν από εδώ και στο εξής οι μαθητές του γυμνασίου.

Έτσι ακριβώς αντιλαμβάνεστε, κύριε Τσίπρα, την έννοια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης;

Η ουσία είναι μία. Μετατρέπετε το γυμνάσιο σε ένα σχολείο αυτόνομο προαγωγής. Κανείς δεν θέλει ένα σχολείο εξεταστικό κέντρο, αλλά είναι τελείως διαφορετικό να στέλνουμε το μήνυμα ήσσονος προσπάθειας στους μαθητές και αυτή τη γενικότερη εντύπωση ότι «όσο κακοί και να είστε, αυτόματα θα περνάτε από τη μια τάξη στην άλλη». Είναι λάθος το μήνυμα αυτό το οποίο στέλνετε και δυστυχώς το στέλνετε και στο λύκειο με τον ίδιο συστηματικό και μεθοδικό τρόπο.

Καταργήσατε την τράπεζα θεμάτων, καταργήθηκε ο υπολογισμός του μέσου όρου προαγωγής και απόλυσης από όλες τις τάξεις του λυκείου για την εισαγωγή στα ΑΕΙ. Η τράπεζα θεμάτων ήταν απαραίτητη προϋπόθεση, για να μπορεί να υπάρχει μια ισότιμη βαθμολογική μεταχείριση όλων των μαθητών και ταυτό-

χρονα, βέβαια, επαναφέρατε και τη βάση του «9,5» -συνολικός μέσος όρος- για την προαγωγή από τη μια τάξη στην άλλη.

Όπως μου είπε ένας έμπειρος εκπαιδευτικός, ο μόνος τρόπος σήμερα για να μην περάσεις τάξη, είναι να κάνεις ο ίδιος αίτηση. Αυτό θέλετε, κύριε Τσίπρα, πραγματικά; Αυτό είναι το αξιολογικό σχολείο; Αυτό είναι το μήνυμα το οποίο πρέπει να στείλουμε στα παιδιά μας; Σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία, σε έναν κόσμο που κατ'εξοχήν πρέπει να επιβραβεύουμε τη σκληρή δουλειά, αυτό το μήνυμα θέλετε να στείλετε στα παιδιά μας;

Αλλά, βέβαια, η τρίτη πολύ μεγάλη ζημιά την οποία κάνετε είναι να επαναφέρετε τον κομματισμό και τον συνδικαλισμό -όχι μόνο τον κομματισμό αλλά και τον συνδικαλισμό- στην επιλογή των ανώτατων στελεχών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Έχουμε κάνει πολύ μεγάλη συζήτηση για τα κριτήρια με τα οποία διορίσατε περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης. Δεν χρειάζεται να επανέλθω σε αυτό το θέμα.

Αλλά ακόμα χειρότερο είναι το γεγονός ότι κριτήριο για τις επιλογές διευθυντών σχολικών μονάδων και διευθυντών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αποτελεί η ψηφοφορία στον σύλλογο των διδασκόντων. Με αυτόν τον τρόπο, κύριε Τσίπρα, επιλέγεται τελικά ως διευθυντής όχι ο καλύτερος, αλλά ο αρεστός. Δεν ξέρω πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια της διοίκησης, αλλά η ιδέα να ψηφίζουν οι υφιστάμενοι για τον προϊστάμενο δεν συνάδει τουλάχιστον με το δικό μας αξιακό σύστημα.

Τέταρτον, ισοπεδώσατε και την ιδιωτική εκπαίδευση. Διότι αντί να επιχειρήσετε, κύριε Τσίπρα, να αναβαθμίσετε το δημόσιο σχολείο, αυτό το οποίο κάνετε -και το κάνετε με συστηματικότητα και με μια βαθιά ιδεολογική εμπάθεια- είναι να κοντύνετε το ιδιωτικό σχολείο. Το 8% των μαθητών σήμερα φοιτούν σε ιδιωτικά σχολεία, ένας αριθμός σημαντικός. Αρκετές οικογένειες επιλέγουν από το υστέρημά τους να στείλουν τα παιδιά τους σε ένα ιδιωτικό σχολείο, διότι έχουν αυτό το ελεύθερο δικαίωμα επιλογής, για το οποίο πάντα αυτή η παράταξη θα αγωνίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και δεν το κάνουμε μόνο εμείς αυτό. Το κάνουν πολλοί.

Και εσείς τι κάνετε, κύριε Τσίπρα; Ψαλιδίζετε στην ουσία όλα τα πλεονεκτήματα τα οποία έχει ένα ιδιωτικό σχολείο. Τι κάνετε; Τη δυνατότητα αξιολογικής αντιμετώπισης του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Δεν μου λέτε, κύριε Τσίπρα, το θεωρείτε λογικό ότι σε ένα ιδιωτικό σχολείο η διεύθυνση δεν θα μπορεί να έχει καμμία απολύτως δυνατότητα να αντικαταστήσει έναν εκπαιδευτικό που δεν αποδίδει; Το θεωρείτε λογικό αυτό; Είναι εργασιακή προστασία αυτή η τελικά υπονόμευση της ποιότητας παρεχόμενων υπηρεσιών στο ιδιωτικό σχολείο; Και γιατί επιτέλους αποκλείετε τα ιδιωτικά σχολεία από τη δυνατότητα να εφαρμόζουν ένα πιο διευρυμένο πρόγραμμα; Γιατί σας ενοχλεί αυτό; Γιατί δεν μπορεί ένα ιδιωτικό σχολείο το οποίο θέλει να προσφέρει παραπάνω ευκαιρίες στους μαθητές του να το κάνει; Ισοπεδώσατε, λοιπόν, τα πρότυπα πειραματικά σχολεία και τώρα έρχεστε να ισοπεδώσετε και τα ιδιωτικά σχολεία.

Πέμπτον, παγώσατε κάθε έννοια αξιολόγησης. Καταργείτε κάθε έννοια αξιολόγησης και αξιολογίας σε όλη την εκπαιδευτική δομή, στο όνομα μιας δήθεν ιδανικής ισότητας. Διότι για εσάς η ρετσινιά της αριστείας δεν ήταν τελικά μια λεκτική υπερβολή, αλλά ήταν ο πυρήνας μιας εδραιωμένης αντίληψης. Παντού όμως, σε όλες τις ευνομούμενες πολιτείες, η αξιολογία και η αξιολόγηση εκπαιδευτικών αλλά και εκπαιδευτικών συστημάτων είναι το βασικό εργαλείο για την ίδια την αναβάθμισή τους. Όλα και όλοι αξιολογούνται και μόνο έτσι βελτιώνονται. Διότι δεν μπορούμε να κρίνουμε την αξία μιας εκπαιδευτικής διαδικασίας ή ενός εκπαιδευτικού συστήματος εάν δεν υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης.

Δεν αναφέρατε στην ομιλία σας ούτε μία φορά τη λέξη «αξιολόγηση». Διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούμε πραγματικά να συγκρίνουμε και μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να βελτιωνόμαστε. Αλλά στην Ελλάδα της ήσσονος προσπάθειας του κ. Τσίπρα και του κ. Φίλη όλα αυτά προφανώς είναι περιττά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκεί όμως που η Κυβέρνηση έχει ξεπεράσει και τον ίδιο της τον εαυτό είναι στην τριτοβάθμια

εκπαίδευση. Αναφέρω τρία ενδεικτικά παραδείγματα μόνο. Πρώτον, κύριε Τσίπρα, επαναφέρατε τους αιώνιους φοιτητές. Έδωσε η Κυβέρνηση τη δυνατότητα, ακόμα και σε όσους είχαν διαγραφεί, με τις προβλέψεις του ν.4009 να αποκτήσουν δικαίωμα επανεγγραφής. Και εδώ πραγματικά, κύριε Τσίπρα, σηκώνω τα χέρια ψηλά. Γιατί κάποιος, ο οποίος αποδεδειγμένα δεν ενδιαφέρεται να ολοκληρώσει τις σπουδές του, πρέπει να παραμένει εγγεγραμμένος στα μητρώα ενός πανεπιστημίου; Νομίζω ότι έχω την εξήγηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο κ. Φίλης, ως αιώνιος φοιτητής, αποφάσισε να πάρει το πτυχίο του!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αλλά αυτός ο λόγος δεν είναι αρκετός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. **ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):** Δεν είναι αρκετός λόγος για να στέλνεται με αυτόν τον τρόπο ένα μήνυμα ωχαδερφισμού στους φοιτητές: «Δεν πειράζει, πάρτε όσο χρόνο χρειάζεται για να ολοκληρώσετε τις σπουδές σας». Το δικαίωμα της δωρεάν παιδείας, η οποία δωρεάν παιδεία πληρώνεται από τον Έλληνα φορολογούμενο, πρέπει να συνοδεύεται και από την υποχρέωση ολοκλήρωσης των σπουδών εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Και επειδή κάτι άκουσα από εσάς για φοιτητές που δουλεύουν, ξέρω πάρα πολλούς φοιτητές οι οποίοι και σπουδάζουν και δουλεύουν ταυτόχρονα σε δύσκολες συνθήκες και ολοκληρώνουν τις σπουδές τους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και τις ολοκληρώνουν στην ώρα τους.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Λοιπόν, αφήστε αυτό το επιχείρημα, διότι παντού στον κόσμο και στην Αμερική φοιτητές με μεγάλα δάνεια δουλεύουν και εργάζονται ταυτόχρονα για να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Λοιπόν, οι αιώνιοι φοιτητές είναι φοιτητές οι οποίοι κατά βάση δεν ενδιαφέρονται να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Σε μια κοινωνία η οποία πρέπει ταυτόχρονα να σέβεται και τα δικαιώματα, αλλά να εξηγεί και στους πολίτες ότι υπάρχουν και υποχρεώσεις αυτή η πρακτική δεν μπορεί να γίνει ανεκτή.

Δεύτερο παράδειγμα τού τι θέλετε να κάνετε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση: Καταργήσατε ουσιαστικά τα συμβούλια ιδρύματος. Κύριε Τσίπρα, είχα την ευκαιρία πριν από μια εβδομάδα να συναντηθώ με τριάντα περίπου προέδρους, αντιπροέδρους και μέλη συμβουλίων ιδρυμάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Άκουσα τις ιστορίες τους. Άκουσα το παράπονό τους, γιατί απαξιώθηκε με προκλητικό τρόπο αυτή η προσπάθεια την οποία οι ίδιοι κατέβαλαν ανιδιοτελώς, χωρίς να πληρώνονται. Τα συμβούλια ιδρύματος είχαν συγκροτηθεί από σημαντικές προσωπικότητες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, από καταξιωμένους καθηγητές, Έλληνες και ξένους, διεθνούς φήμης. Αρκετοί ήρθαν από το εξωτερικό. Ερχόντουσαν τέσσερις φορές τον χρόνο, με δικά τους έξοδα, για να συμμετέχουν σε αυτά τα συμβούλια ιδρύματος. Κι εσείς τα απαξιώνετε.

Γιατί τα απαξιώνετε, κύριε Τσίπρα; Σας ενοχλούν τόσο πολύ οι ανεξάρτητες φωνές; Έχουμε την πολυτέλεια στο ελληνικό πανεπιστήμιο να διώχνουμε έναν Μπερτσιμά, έναν Νεχαμά, έναν Τζακ Ντέιβις, που έκανε τις σημαντικές ανασκαφές στην Πύλο; Μας περισσεύουν, κύριε Τσίπρα, επιτέλους αυτοί οι άνθρωποι τους οποίους συστηματικά απαξιώσατε; Σε μια εποχή που το δημόσιο πανεπιστήμιο πρέπει να ανοίγεται στον κόσμο, πρέπει να αποκτά διεθνείς επαφές, εσείς το κλείνετε στο δικό σας μικρόκοσμο.

Τρίτο παράδειγμα τού τι θέλετε να κάνετε στη δημόσια παιδεία είναι η δρομολόγηση μέσα από το απαράδεκτο σχέδιο το οποίο θέσατε στη δημόσια διαβούλευση, τη δρομολόγηση της κατάρτισης των μεταπτυχιακών προγραμμάτων. Θέσατε πραγματικά σε διαβούλευση -και το μελέτησα πολύ προσεκτικά- ένα νομοσχέδιο έκτρωμα. Αφαιρείται από τις πανεπιστημιακές αρχές η δυνατότητα ίδρυσης τέτοιων προγραμμάτων, μεταβιβάζετε όλες τις εξουσίες στο Υπουργείο Παιδείας -λες και δεν έχει ήδη αρκετές σε ένα συγκεντρωτικό σύστημα-, πλήττετε ευθέως την αυτονομία και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων και ταυτόχρονα βάζετε ένα πολύ χαμηλό πλαφόν στα διδάκτρα των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, με αποτέλεσμα να στερείτε πολύτιμους πό-

ρους από ποιους, άραγε, αναρωτιέμαι; Από το ίδιο το δημόσιο πανεπιστήμιο. Τα μεταπτυχιακά ήταν μια ιστορία επιτυχίας του δημόσιου πανεπιστημίου τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Ξέρετε γιατί ήταν ιστορία επιτυχίας; Διότι πράγματι στα μεταπτυχιακά απελευθερώθηκε το δημόσιο πανεπιστήμιο από τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους.

Να σας πω και κάτι για τα δίδακτρα, κυρία Υπουργέ, που κουνάντε περιφρονητικά το κεφάλι σας; Θα καταλάβετε κάποια στιγμή ότι την αξία ενός μεταπτυχιακού την κρίνει η ίδια η αγορά και όχι εσείς με σοβιετικού τύπου προσεγγίσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εάν ένα μεταπτυχιακό χρεώνει πάρα πολλά, απλά δεν θα βρει φοιτητές, κύριε Τσίπρα, και το πρόγραμμα δεν θα επιβιώσει. Είναι τόσο απλό.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κάνετε κοινωνιολογία σε όλα;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αρκετά, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, με την κρατική παρέμβαση σ' έναν τομέα στον οποίο διακρίθηκαν τα πανεπιστήμια.

Δεν ακούσατε άραγε τις αντιδράσεις των πανεπιστημίων; Συζητήσατε με τους πρυτάνεις για την κατάσταση των μεταπτυχιακών; Τι ακριβώς θέλετε να πετύχετε; Την απόλυτη ισοπέδωση προς τα κάτω -δυστυχώς- και σε αυτόν τον τομέα.

Δεν θα συνεχίσω άλλο απარიθμώντας παραδείγματα μιας Κυβέρνησης η οποία εκτονώνει στην παιδεία όλα της τα ιδεολογικά απωθημένα. Θα πω μόνο το εξής: Σε αυτή την τυφλή πορεία σύγκρουσης την οποία έχετε επιλέξει, προφανώς δεν θα μπορούσε να μείνει απ' έξω και η Εκκλησία της Ελλάδος. Κοιτάξτε: Να πούμε τα πράγματα ξεκάθαρα, κύριε Τσίπρα. Κανείς δεν έχει αντίρρηση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ. Γιατί παρεμβαίνετε; Εκτίθενται επιχειρήματα και απόψεις. Σας παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Μητσotάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κανείς, λοιπόν, δεν έχει αντίρρηση για την ανάγκη εξέλιξης του μαθήματος των Θρησκευτικών και προσαρμογής του στα σύγχρονα δεδομένα, ούτε η Εκκλησία, κύριε Τσίπρα, αλλά αυτό πρέπει να γίνεται κατόπιν μελέτης, ποτέ συγκρουσιακά, δεδομένου ότι η Ορθοδοξία αποτελεί κομμάτι της συλλογικής μας συνειδήσης και της ταυτότητάς μας.

Η αλήθεια, όμως, είναι άλλη, κύριε Τσίπρα. Το μάθημα των Θρησκευτικών ήταν απλά μια αφορμή για να δρομολογήσετε άλλη μια σύγκρουση, η οποία δυστυχώς αφορά μόνο τον μικρόκοσμο των συνιστώσών σας.

Είχα την ευκαιρία λίγα λεπτά πριν μπω στην Αίθουσα να λάβω μια δεκαπεντασέλιδη επιστολή από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος. Δεν ξέρω αν είχατε την ευκαιρία να τη διαβάσετε. Φαντάζομαι ότι την έστειλε και σ' εσάς.

Θέλω να διαβάσω δύο αποσπάσματα από αυτή την επιστολή, γιατί θεωρώ ότι είναι πολύ χρήσιμα. «Η Εκκλησία της Ελλάδος, στον τομέα της θρησκευτικής αποστολής της, δεν εκπροσωπεί την θρησκευτική πλειοψηφία των κατοίκων αυτής της χώρας; Απευθυνόμαστε, λοιπόν, στην πολιτική ηγεσία της πατρίδος ως μια κοινωνική ομάδα, ενότητα κλήρου και λαού επί ενός ζητήματος θρησκευτικής αγωγής, που μας αφορά».

Μια ακόμα φράση: «Εν πάση περιπτώσει η Εκκλησία δεν κρύβεται πίσω από το Σύνταγμα. Η σχέση ελληνικού λαού με την ορθόδοξη πίστη είναι ενεργό συλλογικό βίωμα με ιστορικό βάθος, για το οποίο οι κληρικοί είμαστε κυρίως υπεύθυνοι, και δεν επιβάλλεται εξουσιαστικά με νομικούς κανόνες».

Θα ήθελα κάποια στιγμή να απαντήσετε και να μου πείτε αν συμφωνείτε με αυτά τα οποία λέει ο Αρχιεπίσκοπος, διότι ο Αρχιεπίσκοπος λέει και κάτι άλλο στην επιστολή του, ότι κανένας ουσιαστικός διάλογος δεν έγινε εδώ πέρα με το ΥΕΠ. Μία μοναδική συνάντηση ισχυρίζεται ο Αρχιεπίσκοπος ότι έγινε για το ζήτημα των Θρησκευτικών.

Εσείς, λοιπόν, έχετε επιλέξει το ζήτημα αυτό για να δρομολο-

γήσετε άλλη μια τυφλή σύγκρουση, η οποία είναι παντελώς ανούσια, η οποία διχάζει τον λαό και η οποία τελικά προσβάλλει και την ίδια την Εκκλησία. Εξακολουθείτε και στηρίζετε έναν Υπουργό ο οποίος προσβάλλει βάνουσα την Εκκλησία της Ελλάδος με την ανιστόρητη επιθετικότητά του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη Νέα Δημοκρατία η μεταρρύθμιση στην παιδεία αποτελεί πρώτη πολιτική προτεραιότητα. Θα έχουμε την ευκαιρία στο αμέσως επόμενο διάστημα να παρουσιάσουμε τις προγραμματικές μας θέσεις με λεπτομέρεια.

Σήμερα, όμως, θέλω να μιλήσω για τους βασικούς άξονες της πολιτικής μας. Η δική μας λογική, η δική μας επιλογή συνοψίζεται στο δίπτυχο ελεύθερο σχολείο και αυτόνομο πανεπιστήμιο, σχολεία και πανεπιστήμια τα οποία θα σταματήσουν να ελέγχονται ασφυκτικά από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά θα εποπτεύονται παραγωγικά και με κριτήρια ποιότητας που θα βάζουν πρώτα τον πολίτη, δηλαδή πρώτα τον μαθητή και τον φοιτητή και όχι τον απρόσωπο γραφειοκράτη του Υπουργείου.

Μιλάμε συχνά ως χώρος για τις έννοιες της αυτονομίας, της αξιολόγησης και τη αριστείας και αυτές οι έννοιες έχουν τη δικιά τους ξεχωριστή σημασία στη δικιά μας φιλοσοφία για την παιδεία.

Αυτονομία. Διότι εάν και αυτόνομη λειτουργία και των σχολικών μονάδων αλλά και των πανεπιστημίων, έχουν θεσμική κατοχύρωση, η πραγματικότητα είναι ότι το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας είναι το πιο συγκεντρωτικό στην Ευρώπη. Η ενίσχυση της αυτονομίας είναι αυτή η οποία τελικά αναβαθμίζει τον ρόλο των σχολείων, τον ρόλο των πανεπιστημίων, τον ρόλο του εκπαιδευτικού αλλά και τον ρόλο του διοικητικού προσωπικού. Αλλά αυτονομία χωρίς αξιολόγηση δεν μπορεί να υπάρξει, διότι η αποκέντρωση και η αυτονομία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ταυτιστεί με την ασυδοσία, την αναξιοκρατία και την απουσία ελέγχου.

Αντίθετα, λοιπόν, η αξιολόγηση πρέπει να γίνεται οργανωμένα και χρησιμοποιώντας όλες τις σύγχρονες τεχνικές που έχουμε στη διάθεσή μας, να διασφαλίζει την ορθή και αποδοτική λειτουργία και την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Και φυσικά η αξιολόγηση, κυρίες και κύριοι, δεν μπορεί να είναι προαιρετική ούτε μπορεί να είναι απογυμνωμένη από παρεμβάσεις ενθάρρυνσης και επιβράβευσης της πρόσθετης προσπάθειας, αλλά δεν μπορεί να είναι απογυμνωμένη ούτε και από διορθωτικές παρεμβάσεις μέσω επιμόρφωσης, όπου και όταν παρτηρούνται υστερήσεις.

Και τέλος, θα επανέλθω στην παρεξηγημένη έννοια της αριστείας. Κατηγορηθήκαμε και σήμερα από τον Πρωθυπουργό ότι είμαστε θιασώτες της έννοιας της αριστείας στη λογική του ελιτισμού, του κοινωνικού δαρβινισμού, των ολίγων. Η αριστεία, όμως, δεν αφορά στους λίγους. Αφορά στους πολλούς. Αφορά το σχολείο, στο πανεπιστήμιο ως πραγματικούς μηχανισμούς κοινωνικής κινητικότητας, ως μηχανισμούς ατομικής προόδου και προκοπής, όπως συνέβαινε πάντα στην πατρίδα μας.

Και όταν μιλάμε για δημόσια παιδεία με τη λογική της αριστείας, αυτό ακριβώς εννοούμε: την πρόσβαση, την κινητικότητα, τη δημιουργική ορμή προς τα πάνω, τις οικογενειακές υπερβάσεις που όλες οι οικογένειες θέλουν να κάνουν για το μέλλον των παιδιών τους.

Εμείς, λοιπόν, κύριε Τσίπρα δεν θέλουμε να εξισωθούν όλοι προς τα κάτω. Θέλουμε να σκαρφαλώσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι προς τα πάνω και αυτή είναι η βασική ιδεολογική διαφορά μιας φιλελεύθερης κεντροδεξιάς παράταξης από τη δικιά σας Αριστερά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλάμε για μεταρρύθμιση στην παιδεία, αυτόματα σκεφτόμαστε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Εκεί συνήθως επικεντρώνεται και η ουσία του δημόσιου διαλόγου. Όμως, η καρδιά της εκπαίδευσης κτυπάει στο δημόσιο σχολείο, στο νηπιαγωγείο, στο δημοτικό, στο γυμνάσιο και όλα βέβαια ξεκινούν από την προσχολική αγωγή.

Γιατί στέκομαι ιδιαίτερα στην προσχολική αγωγή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Διότι όλες οι μελέτες δείχνουν ότι τα παιδιά τα οποία δεν έχουν πρόσβαση σε προσχολική αγωγή, τα παιδιά

που δεν πάνε παιδικό σταθμό έχουν στη συνέχεια πολύ περισσότερες πιθανότητες να αναπτύξουν μαθησιακές δυσκολίες. Με άλλα λόγια, οι ανισότητες διαμορφώνονται πολύ νωρίς στη ζωή ενός παιδιού.

Και γι' αυτό επαναλαμβάνω τη δέσμευσή μου ότι με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας κανένα παιδί δεν θα βρεθεί εκτός παιδικού σταθμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Χρειαζόμαστε σχολεία διαφορετικά από αυτά τα οποία έχουμε σήμερα. Χρειαζόμαστε σχολεία με αφοσιωμένους δασκάλους και καθηγητές, με πολύ μεγαλύτερη ελευθερία στη διαχείριση του διδακτικού τους έργου, με προγράμματα σπουδών τα οποία θα παράγουν πραγματικές δεξιότητες και όχι στεία παπαγαλία. Και όλες οι διεθνείς μελέτες δείχνουν ότι τη διαφορά στην ποιότητα της εκπαίδευσης δεν την κάνουν κυρίως οι υποδομές ούτε το μέγεθος της τάξης –δεν είναι ασήμαντα δεδομένα αυτά–, αλλά η πραγματική διαφορά γίνεται από την ποιότητα των δασκάλων και των καθηγητών.

Και έχουμε σήμερα μια υποχρέωση όλες οι παρατάξεις της Βουλής, να αναδείξουμε τον ρόλο του δασκάλου και του καθηγητή, να τιμήσουμε την προσφορά τους στο δημόσιο σχολείο, αλλά ταυτόχρονα να αξιολογούμε και τη δουλειά τους. Να ξεχωρίζουμε και να επιβραβεύουμε τους καλούς. Να επιμορφώνουμε τους λιγότερο καλούς όχι με επιμορφωτικά σεμινάρια, αλλά με πρακτική άσκηση στην τάξη.

Στον πυρήνα της δικής μας πρότασης για μια πραγματικά ποιотική επανάσταση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται η έννοια του νέου σχολείου, το οποίο στην ουσία θα πρέπει να επαναξιολογεί όλα όσα ξέρουμε για τον τρόπο με τον οποίον λειτουργούν σήμερα τα σχολεία στη χώρα μας.

Για τα δημοτικά θα επιμείνουμε: ενιαίος τύπος για όλα τα σχολεία, στηριγμένα όμως στο ενιαίο αναμορφωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Γνωρίζετε καλά ότι το ολοήμερο σχολείο έχει διευκολύνει πολύ σημαντικά σκληρά εργαζόμενους γονείς. Αλλά ακόμα πιο σημαντικό είναι ότι το αναβαθμισμένο πρόγραμμα έδινε τη δυνατότητα στα παιδιά να αποκτήσουν από μικρή ηλικία εξοικείωση με πολύ σημαντικά γνωστικά αντικείμενα όπως η πληροφορική και η αγγλική γλώσσα, αλλά να γνωρίσουν και νέα γνωστικά αντικείμενα όπως η μουσική, η θεατρική αγωγή και εικαστικά. Η αλήθεια είναι ότι αυτές οι ελεύθερες ζώνες, τις οποίες το Υπουργείο περιορίζει, για τα ίδια τα παιδιά του δημοτικού ήταν το πιο ενδιαφέρον κομμάτι του σχολείου. Και δυστυχώς, ακριβώς αυτές σήμερα υπονομεύετε και περιορίζετε το εύρος τους.

Εμείς δεσμευόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα επαναφέρουμε άμεσα τα πρότυπα πειραματικά σχολεία ως νησίδες αριστείας, καινοτομίας και σύγχρονων παιδαγωγικών προσεγγίσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα επιβάλουμε απόλυτη αξιοκρατία στην επιλογή των δεκατριών περιφερειακών διευθυντών και η επιλογή τους θα γίνεται από το ΑΣΕΠ, όπως και το ΑΣΕΠ θα θέτει συγκεκριμένες προδιαγραφές για τη διαδικασία επιλογής διευθυντών των σχολικών μονάδων.

Βέβαια, το σημαντικότερο είναι ότι θα δώσουμε μεγαλύτερη ευελιξία στις ίδιες τις σχολικές μονάδες να ξεφύγουν από την τυραννία του ασφυκτικού ωρολογίου προγράμματος.

Ήρθε η ώρα, βέβαια, να συζητήσουμε επιτέλους και τη δυνατότητα δασκάλων και καθηγητών να επιλέγουν το σχολικό βιβλίο που τους ταιριάζει περισσότερο, από μια εγκεκριμένη λίστα.

Ο επαγγελματικός προσανατολισμός πρέπει να επανεισαχθεί στα σχολεία, όχι όμως όπως γινόταν μέχρι σήμερα, μια στεία τυπική διαδικασία, αλλά με ανάπτυξη πραγματικά εξειδικευμένων προγραμμάτων –έχουμε όλη την τεχνογνωσία να το κάνουμε– που θα εντοπίζουν κλίσεις, δεξιότητες αλλά θα λαμβάνουν υπ' όψιν και τις πραγματικές προτιμήσεις των μαθητών.

Ναι, πιστεύουμε ότι πρέπει επιτέλους και η επιχειρηματικότητα να διδάσκεται στα σχολεία. Να σπάσουμε κι αυτό το ταμπού.

Επίσης, θα προβούμε στη δημιουργία πρότυπων επαγγελματικών λυκείων σε αντιπροσωπευτικές περιοχές της χώρας, επαγ-

γελματικά λύκεια τα οποία θα συνεργάζονται με επιχειρήσεις του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –να συμφωνήσουμε τουλάχιστον σε αυτό– να αλλάξουν και να σπάσουν τα κοινωνικά στερεότυπα, τα οποία σήμερα υπάρχουν γύρω από την επαγγελματική εκπαίδευση.

Στη χώρα μας –και το ξέρετε φαντάζομαι– μόνο το 20% των μαθητών κατευθύνονται στην επαγγελματική εκπαίδευση, όταν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες το ποσοστό αυτό ξεπερνάει το 50%. Δυστυχώς η επαγγελματική εκπαίδευση είναι στιγματισμένη σήμερα. Δεν συνδέεται με επαγγελματική προκοπή και πρόοδο και συνήθως είναι το καταφύγιο των λιγότερο καλών μαθητών. Και αυτό το στερεότυπο πρέπει να σπάσει.

Βέβαια, πρέπει –και θα το κάνουμε– να απελευθερώσουμε την ιδιωτική εκπαίδευση από τα ιδιότυπα δεσμά του κρατισμού, αλλά θα ζητήσουμε κι από τα ιδιωτικά σχολεία να παρέχουν περισσότερες υποτροφίες σε φτωχά και ταλαντούχα παιδιά, παρέχοντάς τους συγκεκριμένα φορολογικά κίνητρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο ζήτημα των πανεπιστημίων. Καμμία συζήτηση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν μπορεί να γίνει, αν δεν τοποθετήσει στο επίκεντρό της την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος. Το άρθρο 16, το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, υπήρξε παραδοσιακά το τοτέμ των αντιμεταρρυθμιστών στη χώρα μας και η αντίδραση σε οποιαδήποτε συζήτηση για το άρθρο 16 είναι αποκαλυπτική. Αποκαλύπτει και πάρα πολλές υποκρισίες γιατί, όπως ξέρετε καλά, η Ελλάδα σήμερα ήδη αναγνωρίζει τα πτυχία πανεπιστημίων άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αποδεκτό, λοιπόν, σήμερα κάποιος να είναι απόφοιτος ιδιωτικού πανεπιστημίου, το οποίο έχει παράρτημα στην Ελλάδα, αρκεί αυτό να μην είναι ελληνικών συμπεριόντων. Και ως τότε επιτέλους θα ανεχόμαστε αυτή την υποκρισία;

Και γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην έχουμε τη δυνατότητα να μετατρέψουμε τη χώρα μας σε ένα περιφερειακό κέντρο ανώτατης εκπαίδευσης, προσελκύοντας σημαντικές επενδύσεις και δημιουργώντας δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας; Το έκανε η Κύπρος, το έκανε η Τουρκία. Γιατί εμείς πρέπει να παραμένουμε δέσμιοι αυτών των αγκυλώσεων;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επιτρέψτε μου γύρω από το θέμα αυτό και μία ιστορική αναφορά. Ξέρετε, η Ελλάδα στα ζητήματα αυτά δεν ήταν πάντα το «μαύρο πρόβατο» της διεθνούς εκπαιδευτικής κοινότητας. Το νέο ελληνικό κράτος όταν δημιουργήθηκε δεν διανοήθηκε να δημιουργήσει ένα κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση.

Αρίζει τον κόπο να σας διαβάσω τι έλεγε, κύριε Τσίπρα, το Σύνταγμα του 1864, το άρθρο 16 του Συντάγματος του 1864: «Επιτρέπεται εις ιδιώτας και εις νομικά πρόσωπα η ίδρυση ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατά το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους».

Εκατόν πενήντα δύο χρόνια μετά συζητάμε ακόμα, κύριε Τσίπρα, για την επιστροφή στα αυτονόητα!

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν απόσπασμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από την Αναθεώρηση του Συντάγματος, υπάρχουν πολλές παρεμβάσεις, οι οποίες μπορούν να γίνουν άμεσα και να αναβαθμιστεί ο ρόλος του δημόσιου πανεπιστημίου. Κάποιες από αυτές αφορούν στην επαναφορά διατάξεων του ν.4009 με τις αναγκαίες βελτιώσεις. Άλλες προγνίζουν πολύ πέρα από το πλαίσιο του νόμου, όπως αυτός ψηφίστηκε το 2011.

Ενδεικτικά αναφέρω:

Άμεση έκδοση των οργανισμών και των εσωτερικών κανονισμών των ΑΕΙ, συμπεριλαμβανομένων και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, ώστε να λειτουργήσει στην πράξη ο ν.4009 -τα σχέδια είναι στα συρτάρια του Υπουργείου σας.

Αποκατάσταση της λειτουργίας και της ενίσχυσης των συμβουλίων ιδρυμάτων ως απαραίτητο βήμα για να υπάρχει η απαραίτητη λογοδοσία και η εσωτερική εποπτεία της ασκούμενης διοίκησης.

Συζήτηση για τη δυνατότητα καθορισμού του ετήσιου αριθμού των εισακτέων –πανεπιστημίων και ΤΕΙ- από τα ίδια τα ιδρύματα, τα οποία και θα πρέπει να έχουν, επιτέλους, τον πρώτο λόγο στον πραγματικό αριθμό των εισαχθέντων και να μην παρακάμπονται συστηματικά από το Υπουργείο.

Ανάδειξη της Ελλάδος σε ένα διεθνές κέντρο παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών με ίδρυση πολλών ξενόγλωσσων προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων.

Μεγαλύτερη σύνδεση της εκπαίδευσης και της έρευνας με την παραγωγική διαδικασία –δεν άκουσα τίποτα για όλα αυτά από τον κ. Τσίπρα- και να μειωθεί, επιτέλους, το πραγματικό χάσμα δεξιότητων στην αγορά εργασίας.

Κίνητρα για τη δυνατότητα συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων και νεοφυών επιχειρήσεων, που να αφορούν στην εφαρμοσμένη έρευνα και στην εμπορευματοποίηση νέων ιδεών, πράγματα που γίνονται σε όλον τον προχωρημένο κόσμο.

Διοργάνωση θερινών σχολείων από τα ίδια τα ιδρύματα.

Συζήτηση για νέο ακαδημαϊκό χάρτη με κίνητρα για δημιουργία clusters και δημιουργία, επιτέλους, οικονομίας κλίμακος στις υποδομές.

Και βέβαια συνεχής περιοδική και συστηματική αξιολόγηση όλων των προγραμμάτων σπουδών από μία ισχυρή ανεξάρτητη αρχή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω με τις εξής παρατηρήσεις: Αυτές οι προτάσεις που σας παρουσίασα σήμερα είναι κάποιες μόνο ενδεικτικές προτάσεις από το σύνολο του προγράμματος που θα εφαρμόσουμε στον χώρο της παιδείας ως μελλοντική κυβέρνηση του τόπου. Είναι προτάσεις που θα ήμασταν διατεθειμένοι να τις συζητήσουμε και σήμερα ως Αντιπολίτευση αν η Κυβέρνηση μπορούσε να αντιληφθεί πραγματικά τη χρησιμότητά τους. Αλλά για να γίνει αυτό, χρειάζεται πάνω απ' όλα ανοικτό πνεύμα και διάθεση να μάθουμε από το τι γίνεται σε άλλες χώρες.

Δυστυχώς, όμως, οι προϋποθέσεις αυτές δεν υπάρχουν με τη σημερινή Κυβέρνηση. Και γι' αυτό, εμείς δεσμευόμαστε ότι ειδικά στον τομέα της παιδείας ό,τι έχετε νομοθετήσει θα καταργηθεί μέσα στους πρώτους μήνες της διακυβέρνησής μας και η δικιά σας κακή παρένθεση θα αποτελεί μόνο ένα προσωρινό πιασμάρι σε μια ποιοτική σύγχρονη εκπαίδευση στη χώρα μας. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σύνδεση, σύνδεση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Με έναν νόμο!

Κυρίες Τσίπρα, πραγματικά, αναζητώ παρεμβάσεις σας, στις οποίες θα μπορούσα να συμφωνήσω, αλλά δυστυχώς δεν βρίσκω πολλές. Λυπάμαι που το λέω. Έχουμε διαφορετική αντίληψη και διαφορετική κοσμοθεωρία και για τα ζητήματα της παιδείας. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κλείνω, λοιπόν, με την εξής σκέψη: Η ποιότητα της παιδείας στη χώρα μας οριοθετεί, όχι απλά την προοπτική μας για το μέλλον, αλλά τελικά για την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Χρέος κάθε ευνομούμενης πολιτείας, κάθε δημοκρατικής πολιτείας είναι να διαμορφώνει ελεύθερους και δημιουργικούς ανθρώπους, οι οποίοι να μπορούν να αξιοποιούν στο μέγιστο τις δυνατότητες τους, αλλά ταυτόχρονα να μπορούν να προσαρμόζονται και σε έναν κόσμο, ο οποίος αλλάζει ραγδαία.

Τίποτα δεν μένει σταθερό σήμερα, κυρίες και κύριοι. Και το μέλλον έρχεται ορμητικά επάνω μας. Και δεν έχουμε την πολυτέλεια ως χώρα να παραμένουμε ακίνητοι. Πάντως, δεν μπορούμε και δεν επιτρέπεται να αναμοχλεύσουμε ξεπερασμένες ιδεολογικές αγκυλώσεις, που αντί να μας πηγαίνουν μπροστά, μας γυρνούν πίσω στο πιο σκοτεινό μας παρελθόν.

Η Ελλάδα πρέπει να γίνει επιτέλους η χώρα της πραγματικής αξιοκρατίας και των ίσων ευκαιριών, η χώρα που θα επιτρέπει σε

ένα φτωχό παιδί από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας, παιδί μονογονεϊκής οικογένειας να πάει σε ένα καλό δημόσιο σχολείο και να ξέρει ότι, αν δουλέψει σκληρά, θα το περιμένει ένα καλύτερο αύριο. Αυτό είναι το χρέος μας απέναντι στη νέα γενιά και αυτή είναι η ευθύνη μας απέναντι στην πατρίδα!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα έξι μέλη του Συλλόγου Τριτέκνων Καρδίτσας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαος Μιχαολιάκος για είκοσι λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, όσοι βρίσκεστε κοντά στις πόρτες και θέλετε να βγείτε έξω, σπεύστε, για να ακουστεί ο Πρόεδρος.

(Διαπληκτισμοί στην Αίθουσα)

Παρακαλώ όσοι βρίσκονται εντός μη μαλώνετε.

Κύριε Κεγκερόγλου, κύριε Μηταφίδη, δεν υπάρχει διακοπή της διαδικασίας. Παρακαλώ σεβασμός!

Ο κ. Μιχαολιάκος έχει τον λόγο παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Ακούσαμε με προσοχή τις θέσεις για την παιδεία τόσο του Πρωθυπουργού όσο και του Αρχηγού της Αξωματικής Αντιπολιτεύσεως.

Είς ό,τι αφορά την Κυβέρνηση, η όλη της φιλοσοφία περί την παιδεία συνοψίζεται στο νομοσχέδιο, το οποίο είχε κατατεθεί προ ημερών και το οποίο είχε τίτλο: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση και διαπολιτισμική εκπαίδευση».

«Ελληνόγλωσση εκπαίδευση» και όχι εκπαίδευση των Ελλήνων. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, διότι αυτοί οι οποίοι σήμερα εξουσιάζουν τη χώρα, μέσα στην αντίληψή τους υπάρχει μια σφαλερή εθνομηδενιστική άποψη ότι δεν υπάρχει συνέχεια των Ελλήνων, αλλά ότι απλά οι κάτοικοι αυτού εδώ του τόπου είναι ελληνόγλωσσοι, γνήσιοι επίγονοι στο θέμα αυτό του Φαλμεράουερ.

Και για όποιον έχει αντίρρηση, ας δούμε, όπως είπε ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός, ποιος κατευθύνει αποκλειστικά τα ζητήματα παιδείας της χώρας. Τα κατευθύνει, όπως είπε, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, του οποίου Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής προϊστάμενος είναι ο καθηγητής κ. Λιάκος, ο οποίος αρθρογραφούσε επί σειρά ετών στις μέσες σελίδες του «ΒΗΜΑΤΟΣ» και έλεγε αυτά ακριβώς τα πράγματα που διδάσκει, ότι δηλαδή η εθνική συνείδηση των Ελλήνων είναι δημιούργημα του δεύτερου μισού του 19^{ου} αιώνα, ότι είναι αποτέλεσμα του ευρωπαϊκού ρομαντισμού και δεν υπήρχε εθνική συνέχεια.

Σε όλους αυτούς τους αριστούς εθνομηδενιστές απαντά και ο αείμνηστος Σβορώνος, αλλά και ο επίσης αείμνηστος καθηγητής Κωνσταντίνος Δεσποτόπουλος, ο οποίος όταν είχε τεθεί το θέμα αυτό και είχε γίνει ζήτημα ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσης είχε πάρει δημόσια θέση αρθρογραφώντας και είχε γράψει τα εξής χαρακτηριστικά:

«Η διαχρονική συνέχεια του ελληνικού Έθνους είναι διάτορα μαρτυρημένη από την ιστορική πραγματικότητα και δεν είναι απλώς εφεύρημα του ελληνικού ρομαντισμού του 19^{ου} αιώνα», προς ιδεολογική στήριξη «εθνικών επεκτατισμών», όπως επιτόλαια γράφεται σε πρόσφατο δημοσίευμα. Στον 19^ο αιώνα συζητήθηκε απλώς η διαχρονική συνέχεια του ελληνικού Έθνους με αφορμή την αμφισβήτησή της από μη Έλληνες, όχι από Έλληνες. Σήμερα αμφισβητείται και από Έλληνες η συνέχεια των Ελλήνων και αυτό μάλιστα γίνεται επίσης με εκπαιδευτική πολιτική.

Καταλήγει ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Δεσποτόπουλος: «Πριν δεν συζητούσαν για αυτήν, καθώς δεν συζητεί κανείς για τα αυ-

τονότητα και τα δεδομένα».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Ακούσαμε, προηγουμένως, τόσο τον κ. Τσίπρα όσο και τον κ. Μητσοτάκη να ομιλούν περί παιδείας και δεν μπήκαν στην ουσία του θέματος «τι είναι ελληνική παιδεία». Δεν μπήκαν στην ουσία του θέματος, αλλά αναλώθηκαν σε διάφορες μεταρρυθμίσεις που θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και τις οποίες θα καταργήσει η Νέα Δημοκρατία.

Δεν αναρωτήθηκε κανείς γιατί έχουμε δύο γενιές Ελλήνων αμόρφωτων. Αυτή τη στιγμή ένας Έλληνας ηλικίας σαράντα ετών και κάτω δεν μπορεί να διαβάσει και να καταλάβει Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη και απονείμαμε και τα εύσημα σε όλους αυτούς τους καθηγητές, οι περισσότεροι εκ των οποίων κάνουν μαρξιστική προπαγάνδα στα σχολεία και οι οποίοι έκαναν δύο γενιές Ελλήνων αμόρφωτους! Για αυτά ούτε λέξη!

Και πώς να πει, βέβαια, ο κ. Μητσοτάκης λέξη πάνω σε αυτά και να αντιπαρεσθαι με τον κ. Τσίπρα, όταν μιλώντας ίσως επηρεαζόμενος από τον πολιτικό του σύμβουλο, τον νεότερο, πρώην γραμματέα της ΚΝΕ, κ. Θεοδωρικάκο, επανέλαβε το σύνθημα «Πρώτοι στα μαθήματα, πρώτοι στον αγώνα». Άλλο δεν είχε να πει από ένα σύνθημα της ΚΝΕ;

Εάν όμως κάτι κατόστρεψε κυριολεκτικά την ελληνική παιδεία, ήταν το μικροαστικό όνειρο του μεταπολέμου. Γι' αυτό δεν μίλησε κανείς. Ήταν η μανία, η οποία κατέλαβε τη μέση ελληνική οικογένεια, οπωσδήποτε τα παιδιά τους να γίνουν μηχανικοί, να γίνουν γιατροί, να γίνουν δικηγόροι, οπωσδήποτε να αποκτήσουν ένα χαρτί για να πάρουν μια θέση στο δημόσιο και όχι να είναι πραγματικά παραγωγικοί για το έθνος και την κοινωνία.

Συστηματικά, το πελατειακό κράτος και ο λαϊκισμός, τόσο της Κεντροδεξιάς όσο και της, φερ' ειπείν, Αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ, βρίσκεται κατά της παιδείας. Και ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα επί του θέματος είναι το όριο του «10», το οποίο είχε τεθεί με έναν νόμο πολύ σωστό κατά την άποψή μας, νόμο ο οποίος προέβλεπε ότι για να μπει κάποιος στα ΑΕΙ και στα ισότιμα με αυτά πλέον ΤΕΙ θα έπρεπε να πάρει τη βάση του «10».

Και θεωρήθηκε αυτό ότι ήταν αυστηρό, ότι ήταν μέτρο αυταρχικό και άρχισαν να διαμαρτύρονται. Ποιοι; Εστιάτορες επαρχιακών πόλεων, ξενοδόχοι επαρχιακών πόλεων και έτσι το κράτος πανικόβλητο κατήργησε αυτόν τον κανόνα της αξιοκρατίας, που ήταν το όριο του «10» και φτάσαμε στο σημείο να μπαίνουν πλέον σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν γράψει στις εξετάσεις ούτε καν το «10», δηλαδή τη βάση.

Βαδίζοντας πάνω σε αυτή τη γραμμή ο κ. Τσίπρας μάς είπε ότι θα καταργήσει τις πανελλαδικές εξετάσεις. Όλοι θα πάρουν πτυχίο πανεπιστημίου σε αυτή τη χώρα; Δεν μας φτάνουν οι εκατοντάδες χιλιάδες των ανέργων πτυχιούχων που έχουμε; Και επιπλέον δεν είπε κανείς σε όλους αυτούς ούτε λέξη για τις τετρακόσιες τριάντα χιλιάδες Ελλήνων και Ελληνίδων –πτυχιούχοι οι περισσότεροι– οι οποίοι έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό, λόγω αυτής της εξοντωτικής για τον ελληνικό λαό πολιτικής των μνημονίων;

Όμως ο κ. Μητσοτάκης θέλει και άλλα πανεπιστήμια. Δεν φτάνουν αυτά. Θέλει να κάνουμε και ιδιωτικά πανεπιστήμια, για να βγαίνουν και άλλοι άνεργοι επιστήμονες, την ίδια στιγμή που, πραγματικά, έχει καταστραφεί η οικονομία της χώρας και η Ελλάδα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Υπάρχει, λοιπόν, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Και στα χέρια μου κρατώ ένα βιβλίο με τίτλο «Ιστορία του Νεότερου και του Σύγχρονου Κόσμου - Από το 1815 έως σήμερα», το οποίο διδάσκεται στη Γ' λυκείου και στη σελίδα 16 αναφέρει χαρακτηριστικά: «Η Επανάσταση του 1821 ήταν προϊόν εθνικού κινήματος, το οποίο αναπτύχθηκε κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 18^{ου} αιώνα και τις πρώτες του 19^{ου}».

Αυτό είναι μέγα ψεύδος. Η ελληνική Επανάσταση καλλιεργήθηκε επί τετρακόσια ολόκληρα χρόνια και έγιναν δεκάδες επαναστάσεις με καθαρά εθνικό χαρακτήρα.

Παρακάτω αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το ελληνικό εθνικό κίνημα ήταν και πολιτικό κίνημα». Μέγα ψεύδος! Και στα ψεύδη αυτά απαντά ο ίδιος ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο οποίος σαρφάστα τονίζει ότι: «Η Επανάστασις η εδική μας δεν ομοιάζει με

καμμίαν, από όσας γίνονται την σήμερον εις την Ευρώπην» και αναφέρεται, ασφαλώς, και στη Γαλλική Επανάσταση, ενώ συνεχίζει: «Της Ευρώπης οι επαναστάσεις εναντίον των διοικήσεών των, είναι εμφύλιοι πόλεμοι. Ο εδικός μας πόλεμος ήταν ο πλέον δίκαιος, ήταν έθνος με άλλο έθνος».

Στην Επανάσταση του 1821 ξεσηκώθηκαν οι Έλληνες εναντίον των Τούρκων, οι οποίοι πραγματικά μας κρατούσαν σε ένα καθεστώς δουλείας. Δεν ήταν καμμία επανάσταση ταξική, μαρξιστική, όπως άλλωστε και ο ίδιος ο Κορδάτος το σημειώνει.

Συμπληρώνω πάλι από την ιστορική ομιλία του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα, σχετικά με όλα αυτά τα ιδεολογικά φληναφήματα, τα οποία διαδίδουν και θέλουν να γίνουν και επίσημη εκπαιδευτική πολιτική οι διάφοροι αστέρες του προοδευτισμού, και απαντώ με αυτό για το εάν ήταν ή όχι ταξικός πόλεμος η Επανάσταση του 1821. Είπε, λοιπόν, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης: «Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχουμε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σπιταροκάραβα βατσέλα», αλλά ως μια βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας...», κύριε Φίλη, «...και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμεν εις αυτόν το σκοπόν και εκάμαμεν την Επανάσταση».

Και ο κλήρος, λέει ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο οποίος είχε αδικηθεί σε πολλές περιπτώσεις, αλλά αυτό δεν είναι το αντικείμενο της σημερινής συνεδρίασης.

Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ της παιδείας και του επαγγελματικού προσανατολισμού. Είναι δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Ιαπωνία ένα ποσοστό μεγαλύτερο του 80% είναι κάτοχοι πτυχίων ανωτάτης εκπαίδευσης, αλλά δεν εργάζονται με βάση αυτά τα πτυχία τους. Μπορεί να εργάζονται ως εργάτες σε βιομηχανία, αλλά είναι πτυχιούχοι. Είναι διαφορετικό πράγμα η παιδεία από τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Και, βεβαίως, ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να λέει ότι θα πρέπει στα γυμνάσια να μην απορρίπτεται κανένας μαθητής από την τάξη, διότι είναι σε μια ευαίσθητη ηλικία κι έτσι θα πληγεί ο χαρακτήρας τους, ο ψυχισμός τους. Μα, τότε, δεν θέλουμε να κάνουμε σχολεία. Παιδικές χαρές θέλουμε να κάνουμε εν τοιαύτη περιπτώσει.

Είπε και κάτι άλλο, το οποίο είναι πραγματικά άνω ποταμών, ότι αν κάποιος αποτυγχάνει στις γραπτές εξετάσεις, θα έχει το δικαίωμα μετά από δεκαπέντε ημέρες να δίνει πάλι εξετάσεις, για να μην είναι το σχολείο καταπιεστικό. Αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμμία σχέση με την έννοια της παιδείας.

Επίσης, μιας και αναφέρθηκα σε βιβλία της Ιστορίας και επειδή λάβρος ο κ. Μητσοτάκης επετέθη στα όσα είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, θα ήθελα να του θυμίσω ότι επί των ημερών της κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας, όταν αυτός ήταν Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, είχαμε το βιβλίο της κ. Ρεπούση, όπου η σφαγή στη Σμύρνη είχε γίνει συνωστισμός στην προκουαία της Σμύρνης. Γι' αυτό, λοιπόν, καλύτερα να μην ομιλεί και η Νέα Δημοκρατία για την παιδεία, η οποία με τη μεταρρύθμιση του Ράλλη διέλυσε κυριολεκτικά τα πάντα.

Παιδεία! Παιδεία ελληνική! Ελληνική παιδεία και όχι διαπολιτισμική! Τι πάει να πει διαπολιτισμική; Εδώ, σας είπα ότι έχουμε καταντήσει στο σημείο να μην μπορούν τα Ελληνόπουλα σήμερα, οι Έλληνες ηλικίας σαράντα ετών, να διαβάσουν κατευθείαν από το κείμενο Παπαδιαμάντη κι εσείς θέλετε να τους μάθετε κι άλλους πολιτισμούς; Δεν φτάνει ο ελληνικός πολιτισμός;

Η λέξη «παιδεία» εμφανίστηκε τον 6^ο π.Χ. αιώνα για πρώτη φορά σε γραπτό κείμενο, στον Θέογνη. Και δήλωνε εξαρχής την παιδευτική διαδικασία ανατροφής ενός παιδιού, τη διανοητική του καλλιέργεια και από ένα εκπαιδευτικό σύστημα. Χαρακτηριστικός δε είναι ο ορισμός που δίνει ο Πλάτων στην παιδεία: «Εστιν δέ που...», η παιδεία, «...η μεν επί σώμασι γυμναστική, η δ' επί ψυχῇ γυμναστική».

Με την παιδεία ασχολείται και το Σύνταγμά μας, στο άρθρο 16 παράγραφος 2, όπου λέει ότι είναι βασική η αποστολή του κράτους, όπου έχει σκοπό την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτι-

κής συνείδησης των Ελλήνων. Ποια ανάπτυξη; Και είναι δεδομένο ότι όταν γράφτηκε το Σύνταγμα και μιλούσε για ανάπτυξη της θρησκευτικής συνειδήσεως, ήταν σαφέστατο ότι ο νομοθέτης εννοούσε τη θρησκευτική συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των κατοίκων της χώρας τότε, δηλαδή των ορθοδόξων, και μιας μικρής μειονότητας μουσουλμάνων, η οποία υπάρχει στη Θράκη.

Πώς τώρα, παραβιάζοντας το Σύνταγμα, μας λέει ο Πρωθυπουργός πως θα γίνει αυτό το πράγμα και θα μεταβληθεί η διδασκαλία των θρησκευτικών σε ένα μάθημα θρησκειολογίας; Και συμφωνεί και ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος είπε χαρακτηριστικά ότι δεν έχει αντίρρηση ως προς τις αλλαγές, οι οποίες θα γίνουν στο μάθημα των Θρησκευτικών. Αυτό είναι αντίθετο και με το Σύνταγμα αλλά και προς τη θέληση γενικά του ελληνικού λαού.

Η Κυβέρνηση θέλησε να κάνει επαναστατική γυμναστική με το μάθημα των Θρησκευτικών. Θέλησε να κολακεύσει την αριστερή εκλογική της πελατεία, προσπαθώντας να γίνει αρεστή με το ότι καταργεί το μάθημα των Θρησκευτικών.

Επίσης, στο σημείο αυτό, έχουμε και το μέγα ζήτημα των προσφύγων και μεταναστών, παρανόμων μεταναστών, «παρατύπων», όπως τους λέτε. Ποια παρατυπία είναι αυτή, δεν γνωρίζω ακριβώς. Έχουμε την απάντηση από τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Φιλιππιάδας, μια απάντηση, η οποία αρχίζει να απλώνεται και σε άλλες περιοχές της Ελλάδος και οι Έλληνες αρνούνται την παρουσία αλλοδαπών στα σχολεία, με τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση θέλει να τους τοποθετήσει.

Από τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Φιλιππιάδας: «Το Διοικητικό Συμβούλιο Γονέων και Κηδεμόνων του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Φιλιππιάδας δηλώνει ρητά και κατηγορηματικά ότι δεν πρόκειται να αποδεχθεί σε καμία περίπτωση και χωρίς κανέναν συμβιβασμό τη συστέγαση των παιδιών των λεγομένων «παρατύπων» μεταναστών».

Κι εξηγεί τους λόγους, τους οποίους, αφοριστικά, δαιμονοποιήσατε και ουδείς εξέτασε. Ιατρικοί λόγοι: Προέρχονται από άλλη ήπειρο, με τελείως διαφορετικό υπόβαθρο ασθενειών και συνθηκών υγιεινής. Εκπαιδευτικοί λόγοι: Δεν μπορούν να συνυπάρξουν παιδιά μεταναστών, τα οποία έχουν τεράστιο εκπαιδευτικό κενό λόγω της πολύχρονης αποχής τους από οποιαδήποτε μορφή εκπαίδευσης, διαφορετικές αντιλήψεις για τον ρόλο της οικογένειας, τη θέση της γυναίκας, τη θρησκεία.

Πώς μπορεί ένα παιδί των λεγομένων «παρατύπων» μεταναστών, δεκατριών και δεκαπέντε ετών, να ενσωματωθεί στην ίδια τάξη με μικρότερα παιδιά, δεδομένου ότι δεν γνωρίζει βασικές λέξεις της ελληνικής γλώσσας; Αυτό, αλήθεια, πώς είναι δυνατόν να γίνει; Χωρίς να ξέρουν καν ούτε μία λέξη ελληνικά, θα τους βάλετε σε τάξεις μαζί με Ελληνόπουλα να κάνουν μάθημα. Είναι, πραγματικά, άνευ λογικής αυτή η ενέργεια.

«Στο σύνολο, τα παιδιά αυτά είναι ορισμένες φορές πολύ περισσότερα από τα Ελληνόπουλα που φοιτούν στα σχολεία μας», λέει ο Σύλλογος Γονέων της Φιλιππιάδας. Επομένως η ένταξη των προσφυγόπουλων θα αλλοιώσει, αφ' ενός, τον ελληνικό χαρακτήρα των σχολείων.

Ναι, εμείς, η Χρυσή Αυγή, θέλουμε σχολεία ελληνικά! Είναι έγλημα αυτό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Συμπληρώνει δε ο Σύλλογος των Γονέων: «Οι εικόνες του Χριστού και της Παναγίας, των αγίων αλλά και των ηρώων μας θα εξακολουθούν να κοσμούν τις τάξεις μας και περιμένουμε απ' όλους του μαθητές να τις σέβονται».

Τι έχετε σκοπό να κάνετε; Έχετε σκοπό, εν ονόματι της πολυπολιτισμικής κοινωνίας και της παρουσίας των αλλοδαπών μαθητών στις τάξεις, να κατεβάσετε τις εικόνες από τις σχολικές αίθουσες. Αυτό η Χρυσή Αυγή δεν θα το ανεχθεί και μαζί με τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού θα το πολεμήσει, για να παραμείνουν στα σχολεία ελληνικά, να παραμείνουν τα σχολεία, πραγματικά, πηγές της ελληνικής παιδείας και του ελληνικού πολιτισμού και όχι μια πολυπολιτισμική χοάνη.

Σε αυτή την πολυπολιτισμική κοινωνία, την οποία ευαγγελίζεστε, ο Πρωθυπουργός, αναφερόμενος στο μάθημα των θρησκευτικών, είπε ότι δεν πρέπει να είναι αποκλειστικά αφιερωμένο στην

ορθόδοξη χριστιανική πίστη, γιατί θα υπάρχουν και άλλα παιδιά. Αυτή την πολυπολιτισμική κοινωνία δεν την είδατε τι κοινωνίες τέρατα έχει δημιουργήσει;

Γνωρίζετε την εγκληματικότητα που υπάρχει και την κοινωνική διάλυση, κυριολεκτικά, που υπάρχει στις μεγάλες πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών, της Βραζιλίας αλλά και τώρα τελευταία της Αγγλίας, του Λονδίνου, του Παρισιού και του Βερολίνου; Τι θέλετε, να βγάλουμε και στην Αθήνα μουσουλμάνο δήμαρχο, όπως βγήκε και στο Λονδίνο; Ε, όχι! Δεν θα περάσει αυτή η πολιτική σας και θα αντισταθεί ο ελληνικός λαός!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Ενώ, όμως, ενδιαφέρεστε τόσο πολύ για την εκπαίδευση των προσφύγων και των παρατύπων μεταναστών –λαθρομεταναστών, όπως εμείς τους αναφέρουμε-, έχουμε το ζήτημα της ελληνικής εκπαίδευσής –της ελληνικής παιδείας κι όχι της ελληνόγλωσσής- στα χωριά της Βορείου Ηπείρου.

Σας ενημερώνω ότι σε περιοχές τις οποίες το αλβανικό κράτος δεν αναγνωρίζει ως μειονοτικές, παρά τους συμπαγείς ελληνικούς πληθυσμούς που ζουν εκεί, όπως οι Άγιοι Σαράντα, το Δέλβινο, το Αργυρόκαστρο, η Χιμάρρα, αλλά και σε χωριά με μεικτό πληθυσμό, όπως τα Εξαμίλια και το Μετόχι, τα ελληνικά σχολεία συναντούν σοβαρά προβλήματα.

Σημειώτεον, επί Χότζα είχαμε τριακόσια πενήντα ελληνικά σχολεία στη Βόρειο Ήπειρο και σήμερα έχουμε μόνο πενήντα. Στην περίπτωση μάλιστα του σχολείου των Αγίων Σαράντα, το αλβανικό κράτος εμποδίζει τη λειτουργία του σχολείου σε χωριστό κτήριο που σήμερα στεγάζεται το αλβανόφωνο σχολείο.

Είναι μεγάλη η ευθύνη του ελληνικού κράτους στο θέμα των βιβλίων. Φέτος η Α' τάξη στους Αγίους Σαράντα έμεινε χωρίς βιβλία. Τα «πρωτάκια» στο ελληνικό σχολείο στους Αγίους Σαράντα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν έχουν αναγνωστικά! Και είναι μόνο δεκαοκτώ, όσοι ακριβώς και οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής!

Κύριε Φίλη, εάν δεν μπορείτε να στείλετε δεκαοκτώ βιβλία στη Βόρειο Ήπειρο, στους Αγίους Σαράντα, για τα Ελληνόπουλα, θα τα πληρώσουμε εμείς. Κάντε το καθήκον σας, όπως ο νόμος επιβάλλει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Πήγαν, πήγαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Γενικού Γραμματέα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μιχαλολιάκου)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριοι της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, εάν είναι δυνατόν, λίγη ησυχία.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Ένα άλλο μέγα ζήτημα είναι η διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών, όπου, βεβαίως, θεωρήθηκε από κάποιους ότι είναι παρά φύσιν, ότι είναι παράταιρη, ότι κουράζει τα παιδιά, τα ταλαιπωρεί.

Θα απαντήσω πάλι με τα λόγια του αείμνηστου πατριώτη, αριστερού καθηγητή, ενός διακεκριμένου μαχητή του πνεύματος, του Κωνσταντίνου Δεσποτόπουλου. Αρθρογράφησε πάλι όταν ετέθη το θέμα αυτό, στις 22 Σεπτεμβρίου του 2013. Αξίζει τον κόπο να ακουστούν τα λόγια του, γιατί έχετε σκοπό τον περιορισμό της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών.

Είχε γράψει: «Η επικοινωνία με τα κείμενα των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων στην ίδια τη γλώσσα τους αποτελεί εξαίσιον πνευματική απόλαυση, με βαθύτατη παιδευτική επενέργεια. Σε πολύ μικρότερο βαθμό έχει παρόμοιο αποτέλεσμα η επικοινωνία διαμέσου των μεταφράσεων, όπου χάνεται σε μέγα βαθμό η απαρämλλη μορφή των κλασικών αυτών κειμένων, η συντελεστική του ανεπαναλήπτου κάλλους και της νοηματικής τους πυκνότητας, καθώς και της ενάργειας και βαθυστημίας τους. Πιστεύουμε ακόμη ότι ο ελληνικός λαός είναι θαματοφύλαξ των έργων της κλασικής ελληνικής γραμματείας, με ειδική ευθύνη απέναντι ολό-

κληρης της ανθρωπότητας».

«Προτείνουμε, λοιπόν, σήμερα...», έλεγε ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Δεσποτόπουλος, «...προς συμπλήρωση όσων θέσπισε η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, οι μαθητές ήδη των τελευταίων τάξεων του δημοτικού να μαθαίνουν, παρέμβλητα σε κάποιο μάθημά τους, αποφθέγματα σε αρχαία ελληνική γλώσσα, όπως «μηδέν άγαν», «μέτρον άριστον» ή και ιστορικές φράσεις με αποφθεγματική αξία στην ίδια γλώσσα, όπως «μολών λαβέ», «πάταξον μεν, άκουσον δε».

Αλλά αυτή η Αριστερά, την οποία εκπροσωπεί η Κυβέρνηση, δεν έχει, φαίνεται, σχέση με τον Κωνσταντίνο Δεσποτόπουλο, αλλά με κάποιους άλλους κύκλους οι οποίοι βρίσκονται εκτός της χώρας, όπως με την ανοιχτή κοινωνία του Καρλ Πόπερ, με όλους αυτούς οι οποίοι έχουν ταχθεί ολόψυχα στην υπηρεσία της παγκοσμιοποίησης και θέλουν να κάνουν τον ελληνικό λαό μια καταναλωτική αγέλη, έναν πολτό.

Απέναντι σε όλους αυτούς η Χρυσή Αυγή αντιστέκεται. Και σας διαβάζω ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από το πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής. Γιατί η Χρυσή Αυγή έχει πρόγραμμα, παρ' όλα όσα λένε τα παπαγαλάκια των καναλιών, που θέλουν να απαξιώσουν το κίνημά μας.

Εθνική παιδεία - Χρυσή Αυγή: Διαχωρισμός κατά τμήματα Ελλήνων και αλλοδαπών μαθητών σε πρωτοβάθμια και μέση εκπαίδευση, ώστε να μη μειώνεται το επίπεδο διδασκαλίας των Ελλήνων λόγω των γλωσσικών αδυναμιών των αλλοδαπών. Επαγγελματική των ιστορικών βιβλίων και έμφαση στο μάθημα της Ελληνικής Ιστορίας. Διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών και των έργων της κλασικής περιόδου σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Και επειδή πολύς λόγος έγινε περί αριστείας, τόσο από τον Πρωθυπουργό κ. Τσίπρα όσο και από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Μητσοτάκη, ουδείς εκ των δύο έκανε τον κόπο να πει κάτι. Οι αριστείες είναι αποτέλεσμα του εκπαιδευτικού συστήματος και της παιδείας. Αλλά, κύριοι, σεβαστείτε τη φύση: οι αριστείες γεννιούνται, δεν γίνονται.

Και έτσι βλέπουμε πολλές φορές τα παιδιά των γιατρών να γίνονται γιατροί, τα παιδιά των δικηγόρων δικηγόροι και τα παιδιά των πρωθυπουργών -στην Ελλάδα- και πρωθυπουργοί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, ΑΦΟΥ προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννέα επισκέπτες από το 4^ο Δημοτικό Διαμέρισμα Αθηνών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει, για είκοσι λεπτά, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Φωτεινή Γεννηματά.

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω προκαταβολικά την ανοχή που δείξατε σε όλους τους προηγούμενους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν είναι ανάγκη να τηρήσετε. Είναι δεδομένη, δεν το συζητάμε.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ελπίζω να μας παρακολουθείτε από το γραφείο σας γιατί, για άλλη μια φορά, δεν είστε σε αυτή την Αίθουσα, όταν μιλάνε οι υπόλοιποι Αρχηγοί της Αντιπολίτευσης.

Η καλύτερη άμυνα, λένε, είναι η επίθεση, κυρίως όταν είστε σε πανικό. Και αυτό είναι ολοφάνερο. Εμείς επαναλαμβάνουμε για άλλη μία φορά: Στα ζητήματα διαφάνειας είμαστε πρώτοι. Εμείς σηκώνουμε και σηκώνουμε τη σημαία και σας προκαλούμε. Δεν έχουμε να φοβηθούμε απολύτως τίποτα. Γι' αυτό και ψηφί-

σαμε την εξεταστική επιτροπή και περιμένουμε τα πορίσματά της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Τώρα, όσο για τα υπόλοιπα που μας είπατε, δεν θα μπω στον πειρασμό να απαντήσω σε όλα αυτά που αραδιάσατε ως μεγάλες επιτυχίες της Κυβέρνησής σας. Πού ζείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, σε κάποιο παράλληλο σύμπαν;

Η καλύτερη απάντηση σε όλα αυτά είναι μία: Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των Ελλήνων πολιτών, τα χρέη τους ξεπερνούν τα 100 δισεκατομμύρια. Είστε ικανοποιημένοι, κύριοι της Κυβέρνησης, απ' αυτό; Προφανώς όχι. Τα γνωρίζετε πολύ καλά.

Γι' αυτό δεν ήταν στην Αίθουσα χθες ο κύριος Πρωθυπουργός, γι' αυτό κρύβεται. Γιατί σε αυτή την Αίθουσα εχθές ολοκληρώθηκε ένα έγκλημα. Παραδόθηκε η δημόσια περιουσία, ο δημόσιος πλούτος στους δανειστές για ενενήντα εννέα χρόνια.

Και, καλά, ο Πρωθυπουργός προχωρά κρυπτόμενος, γιατί έτσι νομίζει ότι μπορεί να κρύψει ότι υποτάχθηκε στους δανειστές. Το περίεργο είναι, όμως, ότι κρύφτηκε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εχθές, ο οποίος δεν είχε να πει τίποτα για όλα όσα συνέβησαν. Προφανώς γιατί νομίζει ότι βολεύεται να τον αφήνει τον Πρωθυπουργό να υλοποιεί με ακραίο τρόπο αυτές τις πολιτικές, που τι ακριβώς είναι; Είναι στον πυρήνα της νεοφιλελεύθερης ατζέντας της Δεξιάς.

Λυπάμαι πραγματικά γι' αυτά που συμβαίνουν στον τόπο και για την ποιότητα και της Αντιπολίτευσης και, βεβαίως, για τον τρόπο που προχωρά αυτή η Κυβέρνηση.

Η παιδεία και η εκπαίδευση των παιδιών μας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ένα εξαιρετικό κρίσιμο ζήτημα και σχετίζεται και με τα αίτια της κρίσης, αλλά και με το πώς θα τα ξεπεράσουμε και πώς διαγράφεται το μέλλον της πατρίδας μας και της νέας γενιάς. Είναι κρίσιμο ζήτημα και θα μιλήσουμε επί της ουσίας για όλα αυτά.

Αλλά, επιτρέψτε μου να κάνω μια μικρή παρένθεση, γιατί ακούγοντας τον Πρωθυπουργό, πραγματικά, δεν πίστευα στα αυτιά μου. Έρχεστε τώρα και μας πουλάτε νομιμότητα και μας κουνάτε το δάχτυλο για τις παρατυπίες και τις παρανομίες που κάνει η δική σας Κυβέρνηση; Μα, η φούσκα τής δήθεν νομιμότητας για πρώτη φορά σε αυτόν τον τόπο στο τηλεοπτικό τοπίο έσκασε στα δικά σας τα χέρια. Ο κόσμος τό 'χει τούμπανο και εσείς κρυφά καμάρ!

Τι έρχεστε να μας πείτε τώρα; Ναι, έπεσε μαύρο στο «ΣΥΡΙΖΑ-channel», αλλά ο σχεδιασμός έχει έρθει στη φόρα, αποκαλύφθηκαν όλα.

Πώς μας μιλάτε τώρα για τρίγωνο διαπλοκής; Μα, το τρίγωνο διαπλοκής είναι η Κυβέρνηση, η Τράπεζα Αττικής και ο αγαπημένος σας εργολάβος, που χρηματοδοτήθηκε προκλητικά, ακριβώς για να μπορέσει να φτιάξει το κανάλι. Γι' αυτό δώσατε τέτοια μάχη για τον έλεγχο της Τράπεζας Αττικής, γιατί θέλετε να ελέγξετε την ενημέρωση. Αυτός είναι ο στόχος.

Εμείς δώσαμε μάχη μέσα στη Βουλή, για να έρθει το πόρισμα των αρμοδίων αρχών στην επιτροπή και να συζητηθεί και να γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες τι ακριβώς συνέβη. Και θα συνεχίσουμε αυτή την προσπάθεια μέχρι το τέλος, γιατί αυτός ο διαγωνισμός είναι διάτρητος.

Είναι διάτρητος, γιατί «ακρωτηριάστηκε» ο ρόλος της Ανεξάρτητης Αρχής του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Είναι διάτρητος, γιατί περιορίστηκε ο αριθμός των αδειών με στημένες εκθέσεις. Είναι διάτρητος, γιατί η επιτροπή, που εσείς διορίσατε, έδωσε ψευδείς βεβαιώσεις και δεν ζήτησε να κάνει έλεγχο στα δικαιολογητικά.

Το είπα και το επαναλαμβάνω, είναι η ώρα να παρέμβει ο εισαγγελέας. Και αναρωτιέμαι για άλλη μια φορά: Υπάρχει εισαγγελέας σ' αυτόν τον τόπο;

Υπάρχει μεγάλο ζήτημα για τον ίδιο τον διαγωνισμό, ιδίως όταν άλλοι υποψήφιοι δήλωναν έξω από το Υπουργείο δημόσια, μπροστά στις κάμερες, ότι εκπλήρωσαν, λέει, την αποστολή τους. Τι σημαίνει αυτό; Σε απλά ελληνικά, αυτό που καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός είναι ότι υπήρχαν και «λαγοί» σ' αυτόν τον διαγωνισμό.

Κλείνω αυτή την παρένθεση και έρχομαι στο θέμα. Για εμάς, η παιδεία είναι ένα εθνικό ζήτημα. Σήμερα απευθυνόμαστε από

το Βήμα του ελληνικού Κοινοβουλίου στους μαθητές, στους εκπαιδευτικούς και στους γονείς.

Απευθυνόμαστε στους μαθητές που μέσα σε πραγματικά πρωτόγνωρες συνθήκες προσπαθούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες ενός συστήματος, που πολύ συχνά νιώθουν τα παιδιά ότι δεν αντιλαμβάνεται τις αγωνίες και τα προβλήματά τους. Θα μιλήσει κάποιος, επιτέλους, στη γλώσσα των παιδιών; Θα ακούσουμε τους προβληματισμούς τους;

Απευθυνόμαστε στους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα έβαλαν πραγματικά «πλάτη», για να κρατηθεί το σύστημα, χωρίς την υποστήριξη που θα έπρεπε λόγω της κρίσης.

Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα στους γονείς και προσωπικά σε κάθε Ελληνίδα μητέρα, που ξέρω πάρα πολύ καλά πόσο μεγάλο βάρος σηκώνουν στην πλάτη τους κάτω από τις συνθήκες της κρίσης που ζούμε τα τελευταία χρόνια. Και ξέρω πόσο πονά μια Ελληνίδα μητέρα, όταν το παιδί της αναγκάζεται να φύγει στο εξωτερικό. Γιατί τα παιδιά φεύγουν, όχι γιατί το θέλουν, αλλά γιατί δεν μπορούν να μείνουν.

Σε αυτή τη συζήτηση, λοιπόν, θα περίμενε κανείς να έρθει η Κυβέρνηση και να μας απαντήσει πώς μέσω της παιδείας θα μπορέσουμε να ξεφύγουμε από το τέλμα, να αντιμετωπίσουμε την κρίση, να γυρίσουμε σελίδα. Γιατί εμείς πιστεύουμε ότι για να αλλάξει η χώρα, πρέπει να αλλάξει η εκπαίδευση.

Εμείς, ως κόμμα, ως παράταξη, κινηθήκαμε πάντα στηρίζοντας, αλλάζοντας, αναβαθμίζοντας τη δημόσια εκπαίδευση.

Άκουσα με πολύ μεγάλη έκπληξη –ομολογώ– τον Πρωθυπουργό να λέει σήμερα για το πώς τα προηγούμενα χρόνια κατάρρε η πολιτεία να εξασφαλίσει τη δημοκρατική πρόσβαση στη γνώση.

Μα, ποιος τα έκανε όλα αυτά, κύριε Πρωθυπουργέ; Ποιος ήταν αυτός που εξασφάλισε τον εκδημοκρατισμό, την εθνική συμφιλίωση, τη μεγάλη αναδιανομή, που έδωσε τη δυνατότητα πρόσβασης στη γνώση, ανεξάρτητα από το από πού προερχόταν το κάθε παιδί, ο κάθε μαθητής; Η μεγάλη δημοκρατική παράταξη και το ΠΑΣΟΚ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Άκουσα και τον κ. Μητσοτάκη να λέει: «Γυρίσατε την εκπαίδευση στην εποχή του '80». Μακάρι, να την είχαν γυρίσει στην εποχή του '80!

Γιατί τότε γίνονταν μεγάλες τομές, αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Γιατί όλες οι μεγάλες τομές και οι μεταρρυθμίσεις σε αυτόν τον τόπο έχουν τη σφραγίδα της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης, από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τον Γεώργιο Παπανδρέου, τον Ανδρέα και όλες τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1981 μέχρι σήμερα, δηλαδή έχουν τη δική μας σφραγίδα. Κανείς δεν μπορεί να αλλάξει την ιστορία, όσο και αν παλεύει, με λόγια του αέρα σε αυτή την Αίθουσα.

Να δούμε ποια είναι η κατάσταση σήμερα; Ισοπέδωση στα πάντα. Πόλεμος στην αξιοκρατία, στην αριστεία και στην αξιολόγηση, λαϊκισμός που μας πηγαίνει πράγματι πολλές δεκαετίες πίσω. Αυτή η αλλοπρόσβαλη πολιτική σας δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με τη διανόηση της Αριστεράς. Όμως, ομολογώ ότι έχετε την αποκλειστικότητα του «εγλήωνε» χωρίς ταυτότητα, χωρίς προσανατολισμό, χωρίς φιλοσοφία, χωρίς φαντασία, μόνο με «-ισμούς», που γυρνούν την εκπαίδευση πολύ πίσω, γκρεμίζοντας ό,τι χτίστηκε στα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

Ομολογώ εδώ ότι έχετε ξεπεράσει σε αυτό το ξήλωμα και την προδικτατορική δεξιά. Η ζήμιά, που με την πολιτική σας και στον τομέα της παιδείας έχετε επιφέρει στη χώρα, είναι ανυπολόγιστη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα σταθώ σε έξι σημεία κριτικής και επτά προτάσεις της Δημοκρατικής Συμπράταξης για την παιδεία. Ξεκινώ από την ισοπέδωση του δημόσιου σχολείου. Επιβαρύνετε το ελληνικό νοικοκυριό, στερείτε από τα παιδιά τη δυνατότητα να προοδεύσουν, ανεξάρτητα από την οικονομική κατάσταση της οικογένειάς τους. Το μοντέλο αναδιανομής της γνώσης σήμερα αμφισβητείται από τις δικές σας πολιτικές επιλογές. Ουσιαστικά καταργείτε τα ολοήμερα σχολεία με αναμορφωμένο πρόγραμμα. Αφανίζετε τις καινοτομίες και τις δημιουργικές δρα-

στηριότητες. Μειώνεται το πρόγραμμα στο γυμνάσιο και αφαιρούνται και τα πρότζεκτ και χτυπάτε τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Λέτε, δήθεν –το ακούσαμε και αυτό!– ότι φτιάχνετε ένα σχολείο ισότητας. Ναι, κύριε Πρωθυπουργέ. Ισότητα στις χαμένες ευκαιρίες. Όλοι στο χειρότερο.

Ποιος άραγε θα δυσκολευτεί περισσότερο από αυτές τις αλλαγές; Είναι απλό. Οι ελληνικές οικογένειες, τα νέα ζευγάρια, που χτυπήθηκαν περισσότερο απ' όλους στα χρόνια της κρίσης. Αυτοί είναι τα θύματα της πολιτικής σας. Απαξιώσατε την αριστεία. Υπονομεύετε τα πρότυπα σχολεία με μια αντίληψη που ταιριάζει σε άλλα καθεστώτα.

Θα ήθελα να σταθώ στο θέμα της αριστείας, γιατί το θεωρώ κομβικό. Για τον κ. Τσίπρα και για τον ΣΥΡΙΖΑ η αριστεία είναι ρετινιά. Για τον κ. Μητσοτάκη και τη Νέα Δημοκρατία η αριστεία είναι το μέσο αναπαραγωγής της ελίτ. Για εμάς, τους σοσιαλιστές, η αριστεία είναι προτεραιότητα στην εκπαίδευση, γιατί με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να διαχύσουμε όλα τα ευεργετήματα και τις άριστες πρακτικές ακριβώς στα σχολεία και στα παιδιά, που έχουν την μεγαλύτερη ανάγκη. Ψιλά γράμματα!

Την ίδια στιγμή που στη Φινλανδία, στην Ιαπωνία, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής η εξατομίκευση των προγραμμάτων εκπαίδευσης στις ανάγκες του κάθε μαθητή είναι ο κανόνας, εσείς τι κάνετε; Προσαρμόζετε το σχολείο στις δυνατότητες που έχετε σήμερα. Με λίγα λόγια, κύριε Υπουργέ, η παιδεία στο κρεβάτι του Προκρούστη.

Δεύτερο σημείο. Υποχώρηση από κάθε κατάκτηση ποιότητας. Κάνετε την επιλογή να εντάξετε στο τρίτο μνημόνιο την παιδεία. Εσείς το κάνατε αυτό. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και τώρα επιστρέφете τον δάσκαλο στη δεκαετία του '50, όταν ο δάσκαλος έπρεπε να διδάξει όλα τα μαθήματα, ακόμη και τη γυμναστική. Στα νηπιαγωγεία αυξάνετε τον αριθμό των νηπίων, για να μειώσετε, προφανώς, τις ανάγκες σε νηπιαγωγούς.

Ακόμη και στην ειδική αγωγή, για την οποία κόπτεσθε, θα κάnete –λέει– ειδικά επαγγελματικά σχολεία.

Ανοίξετε πρώτα τα δημοτικά της ειδικής αγωγής, που δεν μπορείτε να τα λειτουργήσετε και, αν τα καταφέρετε εκεί, συζητάμε και για τα επόμενα βήματα, που δεν θα είσατε εδώ, για να τα κάnete.

Στην ειδική αγωγή φέρατε νόμο, για να αφήσετε οποιονδήποτε δάσκαλο να μπει στην τάξη χωρίς προϋπηρεσία, χωρίς καμμία εξειδίκευση. Όλα προς τα κάτω. Την πάτε ξανά για ιδρυματοποίηση την ειδική αγωγή. Προσέξτε, το μότο σας είναι: Να μειωθούν οι καθηγητές κι ας γίνουν όλα στάχτη.

Απαξιώνετε την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ακούμε υποσχέσεις εισαγωγής χωρίς εξετάσεις στα ΑΕΙ, με μια αφηρημένη υπόσχεση, όπως πάντα, για ένα δήθεν ελληνικό Μπακαλορέα, εσείς που πολεμήσατε λυσσαλέα το εθνικό απολυτήριο και νομίζω ότι πρέπει, επιτέλους, να ξεκαθαρίσετε τι ακριβώς εννοείτε και να σταματήσετε να παίζετε με την αγωνία των νέων παιδιών.

Επαναφέρατε τους αιώνιους φοιτητές, τα ρουσφέτια και τους μπαχαλάκηδες μέσα στο πανεπιστήμιο και κατά τα άλλα ενδιαφέρεστε για την ποιότητα και τον ρόλο του δημοσίου πανεπιστημίου.

Διώχνετε και απαξιώνετε λαμπρούς επιστήμονες με διεθνή αναγνώριση, που ήρθαν πραγματικά να βοηθήσουν και να αναβαθμίσουν τα πανεπιστήμιά μας, και μας λέτε τώρα ότι είχε προβλήματα ο νόμος για τα συμβούλια. Γιατί δεν τον βελτιώσατε; Γιατί τους καταργείτε; Είχατε την ευκαιρία να τον βελτιώσατε.

Αναρωτιέμαι τώρα πώς τα δημόσια πανεπιστήμια θα ανταποκριθούν στην ανάγκη για εξωστρέφεια, για καινοτομία, για κινητικότητα, για νέες ιδέες και πρακτικές. Χρειάζονται οξυγόνο τα πανεπιστήμια.

Όσο για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, ο ΣΥΡΙΖΑ στο παρελθόν μας πετροβολούσε: «Όχι στη σύνδεση με την αγορά εργασίας. Όχι στη νεανική επιχειρηματικότητα. Όχι στη μαθητεία και στην πρακτική άσκηση». Μας κατηγορούσε ότι δίνουμε βορά τα νέα παιδιά στους εργοδότες. Τώρα λέει ότι θα τα κάνει όλα. Και αυτά. Αναρωτιέμαι πώς και πότε. Μεταλλάγματα;

Το τρίτο σημείο είναι η κομματοκρατία, η αναξιοκρατία και ο συντεχνιασμός. Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ -οι

Ανεξάρτητοι Έλληνες, αλήθεια, δεν είναι σήμερα στην Αίθουσα-παντοῦ επιχειρείτε να δημιουργήσετε ένα δικό σας καθεστώς και, δυστυχώς, την ίδια αντίληψη έχετε επιδείξει και στην παιδεία. Επιλέξατε τους δεκατρείς περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης με μοναδικό κριτήριο την πίστη τους στο κόμμα. Τους αξιολογήσατε με βάση το πόσο πολέμησαν την αξιολόγηση. Μετατρέψατε την επιλογή των διευθυντών των σχολείων σε συνδικαλιστική αναμέτρηση. Με λίγα λόγια: Απορρύθμιση παντού.

Τέταρτον, κατάντησε παρωδία ο εθνικός διάλογος για την παιδεία. Εμείς πραγματικά προσπαθήσαμε να συμμετέχουμε σε αυτόν τον διάλογο, αλλά στάθηκε αδύνατον. Το μόνο που σας ενδιέφερε ήταν η νομιμοποίηση των αποφάσεων του Υπουργού, οι οποίες ήταν μονομερείς. Και την ίδια ώρα που συνεδρίαζε – υποτίθεται – και συνεχίζονταν ο διάλογος, εσείς φέρνατε τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου ακόμη και για ζητήματα που δεν είχαν κανέναν επείγοντα χαρακτήρα.

Αναρωτιέμαι γιατί παρακάμπτετε και δεν συγκροτείτε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, που είναι ο κατ' εξοχήν θεσμός της συναίνεσης στην παιδεία. Προφανώς διότι αποφεύγετε κάθε συνεννόηση. Υπονομεύετε το κεκτημένο κάθε ευρείας συναίνεσης, όπως ακριβώς κάνατε με τον νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Γνωρίζουμε, κύριε Τσίπρα, ότι έχετε χρησιμοποιήσει τον κ. Φίλη πολλές φορές, για να αλλάξετε την ατζέντα. Σήμερα μάθαμε πόσο εύκολα τον κρεμάτε και στα μανταλάκια. Ανοίξατε το μέτωπο με την Εκκλησία, γιατί βλέπατε τα δύσκολα.

Αν ενδιαφερόσασταν πραγματικά για αλλαγές, υπήρχαν τρόποι. Υπάρχουν πολύ σοβαρές, προοδευτικές, σύγχρονες προτάσεις επιστημονικών επιτροπών που είχε συγκροτήσει το ΠΑΣΟΚ – αυτές τις προτάσεις τις έχετε κλείσει στα συρτάρια σας πολύ βαθιά – και αφορούν την αλλαγή των προγραμμάτων σπουδών σε όλα τα μαθήματα και στα θρησκευτικά. Επιτέλους, αξιοποιήστε τις! Είναι πάρα πολύ απλό!

Πέμπτο σημείο. Τα οικονομικά της εκπαίδευσης. Ένα στοιχείο θα αναφέρω: Σπαταλήσατε το μεγαλύτερο τμήμα του ΕΣΠΑ, που αφορά την πρόσληψη των αναπληρωτών. Από τις 400.000 ευρώ για την εξαετία 2015-2021 μόνο φέτος δαπανήσατε τις 140.000 ευρώ, δηλαδή το 35%. Τι θα κάνετε τα υπόλοιπα χρόνια; Πώς θα κινηθείτε; Ούτε σχεδιασμό πενταετίας δεν είστε σε θέση να κάνετε, εκτός εάν η άποψή σας είναι «ας τη βγάλουμε τώρα εμείς καθαρή και ας φορτώσουμε τα βάρη στους επόμενους».

Έκτο σημείο. Η εκπαιδευτική πολιτική των προσφύγων. Πολλή κουβέντα για να κάνουν τα προσφυγόπουλα τελικά έξι ώρες μάθημα ελληνικά και τέσσερις ώρες αγγλικά την εβδομάδα, είτε το απόγευμα στα σχολεία είτε στους άθλιους καταυλισμούς, προσωρινούς, όπως έχετε πει.

Η δική μας πολιτική ήταν μια πολιτική ευρωπαϊκής χώρας, με τάξεις υποδοχής αλλά και με εκπαιδευτικά εργαλεία. Στο προσφυγικό εσείς ακολουθείτε την πολιτική της Τουρκίας: λίγο κράτος, αποκλεισμός από το επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα και αυξημένος ρόλος των ΜΚΟ και των διεθνών οργανισμών.

Και λόγω ακριβώς των δικών σας παραλείψεων, σήμερα πρέπει να εξηγήσει κανείς στις τοπικές κοινωνίες τα αυτονόητα. Όμως, όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στο σχολείο και – αν θέλετε – μόνο έτσι εξασφαλίζει κάποιος την κοινωνική συνοχή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορώ να μη σχολιάσω και την προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας και του Αρχηγού της να προβάλλεται ως δήθεν ο μεγάλος μεταρρυθμιστής. Κοιτάξτε, με δάνειο μεταρρυθμίσεις από άλλους, τέτοιο προφίλ δεν χτίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ είναι αυτές που μελέτησαν, εφάρμοσαν, αγωνίστηκαν να γίνουν πράξεις όλες οι μεγάλες τομές και αλλαγές στην εκπαίδευση. Και πάρτε το, επιτέλους, αυτό απόφαση!

Από την άλλη μεριά, ήταν η Νέα Δημοκρατία που σταμάτησε τη νομοθέτηση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης που είχαμε ετοιμάσει. Ήταν η Νέα Δημοκρατία την ίδια περίοδο που εκφύλιζε το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να μην αναλάβει το πολιτικό κόστος. Ήταν η Νέα Δημοκρα-

τία που επέλεξε να διαλύσει το σύστημα της επαγγελματικής κατάρτισης, όταν άφησε απλήρωτους καθηγητές και δομές και ενίσχυσε το σύστημα της ιδιωτικής κατάρτισης σε βάρος του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή Κυβέρνηση, αντί να επενδύσει στην παιδεία για να ξεπεράσουμε οριστικά την κρίση, φέρνει την κρίση στην εκπαίδευση. Δεν θα ξεφύγουμε από αυτό το τέλμα, αν δεν αποφασίσουμε στον τομέα της παιδείας να πάμε σε ανατροπές.

Και για εμάς η πρώτη μεγάλη ανατροπή στην εκπαίδευση είναι ότι χρειάζεται σχέδιο δεκαετίας. Τέρμα το ράβε-ξήλωνε, χωρίς σχέδιο και προσανατολισμό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Εμείς θέτουμε τέσσερις στόχους: Πρώτον, παιδεία εκτός μνημονίων και δεν είναι ακατόρθωτο, γιατί εμείς το είχαμε επιτύχει. Δεύτερον, αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος σε επίπεδο περιφέρειας. Τρίτον, λειτουργία πλαισίου αξιολόγησης σε όλες τις βαθμίδες. Και, τέταρτον, ενίσχυση των βιωματικών πρακτικών και όχι κατάργησή τους, σχετικά με το περιβάλλον, την πολιτική, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την υγεία, τον πολιτισμό.

Και με βάση αυτούς τους στόχους, καταθέτουμε σήμερα τις προτάσεις μας, προτάσεις που θα θέσουμε άμεσα σε διάλογο με όλη την εκπαιδευτική κοινότητα και οι οποίες είναι οι εξής:

Πρώτον, η τσάντα, επιτέλους, στο σχολείο. Αυτό σημαίνει γνέκωση του ολοήμερου σχολείου με ενιαίο αναμορφωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα και βεβαίως, εφαρμογή του ομίλου δραστηριοτήτων στα γυμνάσια, νέα πνοή στην ειδική αγωγή και στις δράσεις του κοινωνικού σχολείου, πιστοποιητικό γλωσσομάθειας και πληροφορικής αμέσως μετά την αποφοίτηση από τη Γ' γυμνασίου.

Δεύτερον, όχι ανισότητες, αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογιών που μας βοηθούν να αντιμετωπίσουμε τις ανισότητες στο σχολείο, έτσι ώστε κάθε παιδί, είτε βρίσκεται σε ένα απομακρυσμένο νησί είτε σε μια ορεινή περιοχή, να μπορεί να λαμβάνει ακριβώς την ίδια σύγχρονη εκπαίδευση με ένα παιδί στο κέντρο της Αθήνας.

Τρίτον, αποδέσμευση του λυκείου από την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μπορούμε να αφαιρέσουμε το άγχος των εξετάσεων, τις ψυχοφθόρες διαδικασίες και να δώσουμε αξία στο δημόσιο σχολείο, με σύγχρονα προγράμματα σπουδών και εθνικό απολυτήριο διεθνώς αναγνωρισμένο.

Τέταρτον, ισχυρή επαγγελματική εκπαίδευση με αναγνώριση δικαιωμάτων. Έτσι μόνον θα δώσουμε κίνητρο στα νέα παιδιά να επιλέξουν και αυτόν τον δρόμο.

Πέμπτον, νέος χάρτης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με εξορθολογισμό ιδρυμάτων, τμημάτων, σχολών, αλλά και πραγματική αντιστοίχιση των σπουδών στις διάφορες βαθμίδες εκπαίδευσης. Επαναφορά με βελτιώσεις του μεταρρυθμιστικού νόμου του 2011 για την αναβάθμιση των ιδρυμάτων, την ενίσχυση της εξωστρέφειας, τη σύνδεσή τους, επιτέλους, με την κοινωνία και την παραγωγή, γιατί από εκεί είναι το μέλλον. Έτσι θα ξεφύγουμε από την κρίση και το τέλμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Δημιουργία ξενόγλωσσων προγραμμάτων προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών με δίδακτρα για την υποδοχή ξένων φοιτητών στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Εδώ θέλω να κάνω μία παρατήρηση. Προτεραιότητά μας είναι η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου, όχι η υποκατάστασή του από το ιδιωτικό. Γνωρίζουμε, όμως, την πραγματικότητα γύρω μας. Ξέρουμε τι διαμορφώνεται και εντός της χώρας αλλά και σε γειτονικές χώρες. Γι' αυτό λέμε, λοιπόν, ότι πρέπει να ανοίξει η συζήτηση τώρα για το αυστηρότατο πλαίσιο λειτουργίας των μη κρατικών πανεπιστημίων, πριν αυτά υποκαταστήσουν το δημόσιο, που εμείς θέλουμε να είναι στην πρωτοπορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Έκτον, ισχυρό σύστημα κατάρτισης και επανεκπαίδευσης μέσα από τη διά βίου μάθηση. Συνεργασία πολιτείας, θεσμών, τοπικών παραγόντων και φορέων ιδιωτικού τομέα στην καινοτο-

μία και στην έρευνα. Διαδικασία πιστοποίησης επαγγελματικών προσόντων και δεξιοτήτων που αποκτήθηκαν μέσω της μη τυπικής και της άτυπης εκπαίδευσης.

Έβδομον, εκπαιδευτικοί με αξιοπρέπεια, με αντικειμενικές προσλήψεις, νέο σύγχρονο καθηκοντολόγιο, θέσπιση σταθερού πλαισίου συνεχούς επιμόρφωσης και αξιοκρατία στην επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης, με σύστημα αξιολόγησης που θα συνδέεται και με την αναβάθμιση των οικονομικών τους απολαβών. Εμείς θέλουμε εκπαιδευτικούς με αξιοπρέπεια και στην κοινωνική τους ζωή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα μπορεί. Η Ελλάδα μπορεί να ξεπεράσει τα προβλήματα, να αναπτυχθεί και να πρωταγωνιστήσει στις ευρωπαϊκές εξελίξεις, αρκεί να αποφασίσουμε να επενδύσουμε στο μέλλον, δηλαδή στα παιδιά μας. Με λίγα λόγια, εκπαίδευση, επένδυση στην εκπαίδευση, εκεί που το κάθε ευρώ πιάνει τόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό από τις εργασίες της Ολομέλειας και των επιτροπών από 28 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου. Θα βρίσκεται στο Λος Άντζελες, προσκεκλημένη του καθηγητή του Χάρβαρντ κ. Φέργκιουσον και θα συμμετάσχει ως ομιλήτρια σε διάσκεψη με τίτλο: «Παγκόσμιες εξελίξεις σε κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό επίπεδο». Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Παρακαλώ πολύ τον Γενικό Γραμματέα και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριο Κουτσούμπα να πάρει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Τελικά «το 'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο».

Προσπαθήσατε, κύριε Μητσοτάκη, να δώσετε ξανά άλλοθι αριστοσύνης στον κ. Τσίπρα, όσο περισσότερο εκείνος προσεγγίζει θέσεις της Νέας Δημοκρατίας στα κεντρικά ζητήματα και στα ζητήματα της παιδείας, κρατώντας βέβαια την ευελιξία, όπως πάντα, της κοροϊδίας, του αποπροσανατολισμού, της προπαγάνδας με κάποιες κορώνες.

Παρ' ότι εσείς, κύριε Μητσοτάκη, προκαλέσατε τη συζήτηση αυτή για την παιδεία και μια και «ψοφάτε» γι' αυτή την περιβόητη αξιολόγηση, σας λέμε ότι μάλλον μείνατε μετεξεταστές, αλλά τον ίδιο περίπου βαθμό παίρνει, με βάση τη σημερινή συνεδρίαση, και ο κ. Τσίπρας.

Για μας στην πολιτική γενικότερα δεν θα πρέπει να ισχύει το «ανάμεσα στους τυφλούς βασιλεύει ο μονόφθαλμος». Αυτό φάνηκε καλύτερα από τη στιγμή που χωρίς καμμία ντροπή ο Πρωθυπουργός έδωσε άριστα, είκοσι στο Υπουργείο Παιδείας για την επιτυχία, όπως υποστηρίζει, να ανοίξουν χωρίς προβλήματα τα δημόσια σχολεία.

Η υποκρισία γίνεται ακόμα πιο εξοργιστική, όταν διά στόματος Πρωθυπουργού διατυπώνεται η φράση ότι «κριτής μας είναι η καθημερινότητα που ζουν οι γονείς και οι μαθητές», ενώ ο κύριος Υπουργός διατυμπάνισε την επιστροφή στην κανονικότητα στα σχολεία.

Έλεος! Αλήθεια δεν ζούμε όλοι σε αυτή εδώ τη χώρα; Η καθημερινότητα για τη λαϊκή οικογένεια και τα παιδιά της είναι πολύ διαφορετική. Ας δούμε, λοιπόν, σε ποια κανονικότητα επιστρέφει το δημόσιο σχολείο.

Όταν ξεκινάει το σχολείο, η ήδη ρημαγμένη από τον ΕΝΦΙΑ και άλλους φόρους λαϊκή οικογένεια, έχει μπροστά της την εξής εικόνα. Έξοδα για φροντιστήρια, για ξένες γλώσσες, για κάποια δραστηριότητα –όποιος μπορεί– πολιτισμού ή αθλητισμού, όπως και τη σχολική τσάντα που, ανεξάρτητα αν είναι καινούργια, πρέπει να γεμίσει με μία σειρά υλικά την περίφημη σχολική λίστα.

Λέει η Κυβέρνηση: «Αυτή είναι μία δεδομένη κατάσταση που δύσκολα αλλάζει. Εμείς φροντίσαμε να ανοίξουν τα σχολεία χωρίς

κενά, χωρίς ελλείψεις. Αυτό είναι το στοίχημα που κερδίσαμε». Εδώ που τα λέμε, το στοίχημα που βασικά κερδίσατε μέχρι τώρα έχει όνομα. Λέγεται τρίτο μνημόνιο, αυτό που ψηφίσατε από κοινού με τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Μήπως δεν ήταν το τρίτο μνημόνιο, που έβαζε ρητά το θέμα του εξορθολογισμού των δαπανών για την παιδεία; Αυτό το στοίχημα κερδίσατε.

Υλοποιείτε κατά γράμμα το μνημόνιο στην παιδεία και για να το κάνετε αυτό ακόμα πιο αποτελεσματικά, χρησιμοποιείτε όλο το παλιωμένο, το αντιδραστικό ιδεολογικό οπλοστάσιο των κυβερνήσεων που έπαιρναν αντιλαϊκά μέτρα.

Δεν έχουν περάσει δεκαπέντε ημέρες, που ο Υπουργός Παιδείας υποστήριξε προκλητικά σε συνάντησή του με τη ΔΟΕ, τη διδασκαλική ομοσπονδία ότι τα προηγούμενα χρόνια γίνονταν περισσότερες προσλήψεις αναπληρωτών από τις ανάγκες, ότι είχαμε σπατάλη δυνάμεων και πιστώσεων.

Το ακούσαμε και αυτό, ότι οι δαπάνες για κάλυψη των κενών – που κενό σημαίνει ανικανοποίητη λαϊκή ανάγκη για μόρφωση – είναι σπατάλη. Αυτός είναι ο εξορθολογισμός των δαπανών για την παιδεία που συμφωνήσατε, ψηφίζοντας το τρίτο μνημόνιο. Για σας σπατάλη είναι, όταν τα παιδιά έχουν σταθερό δάσκαλο στο ολοήμερο δημοτικό.

Γι' αυτό μετατρέπεται το ολοήμερο νηπιαγωγείο αποκλειστικά σε χώρο φύλαξης. Γι' αυτό στερείται ο μαθητής που έχει ειδικές ανάγκες, τις δομές και τον εκπαιδευτικό που χρειάζεται. Γι' αυτό μειώνονται οι ώρες διδασκαλίας σε βασικά μαθήματα του γυμνασίου. Γι' αυτό μπαίνουν περιορισμοί στη συγκρότηση και λειτουργία των ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ και οι μαθητές αναγκάζονται να εγκαταλείπουν την ειδικότητα που επιθυμούν ή να μεταφέρονται σε άλλο σχολείο.

Γι' αυτό βάζετε εμπόδια στη συγκρότηση ομάδων προσανατολισμού σε λύκεια, στέλνετε μαθητές να αλλάξουν λύκειο. Γι' αυτό δεν έχετε υλοποιήσει έγκαιρα έως καθόλου την ενισχυτική διδασκαλία και την πρόσθετη διδακτική στήριξη σε γυμνάσια και λύκεια έως σήμερα.

Φτάσατε στο σημείο να λέτε ότι τα κενά και οι ελλείψεις που δίνουν τα σωματεία των δασκάλων και των καθηγητών είναι ψεύτικα, ότι πρόκειται για παρασυνδικαλιστικές πρακτικές. Τι θέλετε δηλαδή; Σιγή νεκροταφείου να σας χειροκροτούν κιόλας; Τα κενά και οι ελλείψεις δηλαδή είναι απλοί αριθμοί;

Όχι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Πίσω από κάθε κενό και έλλειψη σε εκπαιδευτικούς υπάρχει ένας μαθητής που χάνει την επαφή με μια σειρά γνωστικά αντικείμενα, ένας μαθητής που δεν έχει μουσικό, γυμναστή και μια σειρά άλλων ειδικοτήτων που μπορούν να συμβάλλουν στη διαπαιδαγώγηση του νέου ανθρώπου.

Κόπτεστε ότι καλύψατε τα κενά. Έχετε προχωρήσει σε μια σειρά χειρουργικού τύπου παρεμβάσεις, ώστε να χρειάζονται λιγότεροι εκπαιδευτικοί. Φτιάξατε ένα σχολείο που λειτουργεί κυριολεκτικά με ό,τι περισσεύει, από το νηπιαγωγείο μέχρι το λύκειο.

Τα ολοήμερα νηπιαγωγεία είναι στον αέρα, τα δημοτικά σχολεία με ενενήντα διδακτικές ώρες λιγότερες την εβδομάδα, τα γυμνάσια με εκπαιδευτικούς που κάνουν μαθήματα άσχετα από το επισημονικό τους αντικείμενο.

Ακόμη, όμως, και με αυτό το πετσοκομμένο πρόγραμμα του σχολείου, τα κενά συνεχίζουν να υπάρχουν. Το «θα πάρετε τα παιδιά πιο χωρίς αύριο» που λένε οι διευθυντές των δημοτικών σχολείων στους γονείς, δεν είναι τίποτε άλλο παρά τρανή απόδειξη ότι η αντιμετώπιση της δήθεν σπατάλης συνεχίζεται.

Γι' αυτή την κανονικότητα μιλάτε; Αυτή την κανονικότητα σας την χαρίζουμε. Ούτε ανταποκρίνεται σε λαϊκές ανάγκες ούτε ανταποκρίνεται και στον πλούτο που παράγει σήμερα ο εργαζόμενος, στις δυνατότητες που υπάρχουν, ώστε η παιδεία να παρέχεται αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν για όλους και σε υψηλό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι, υπάρχει κι ένας ιδιαίτερος τομέας στην παιδεία, που κυριολεκτικά είναι πολύ ευαίσθητος. Πρόκειται για τον χώρο της ειδικής αγωγής. Εδώ δεν πρέπει καν να τολμάτε να μιλάτε, γιατί, δυστυχώς, ο πολύπαθος αυτός χώρος της εκπαίδευσης ξεκίνησε και φέτος με τη δική του διαχρονική «κανονικότητα».

Φέτος δεν άνοιξαν τα ειδικά σχολεία στις 12 Σεπτεμβρίου, καθώς λείπει το αναγκαίο ειδικό εκπαιδευτικό και ειδικό βοηθητικό προσωπικό. Φέτος δεν άνοιξαν τμήματα ένταξης και ακόμα

οι γονείς της παράλληλης στήριξης περιμένουν πιστώσεις και τους ειδικούς δασκάλους να πάνε στα σχολεία.

Κυριολεκτικά, το νομοθετικό έργο της Κυβέρνησής σας έρχεται να αποτελειώσει τα «ερείπια» που άφησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Διότι είναι παραπέρα υποβάθμιση της ειδικής αγωγής η εγκύκλιός σας να κλείσει ένα από τα δύο τμήματα ένταξης σε συγχωνευμένα σχολεία, τη στιγμή που υπάρχει ανάγκη να ιδρυθούν παντού σε όλα τα σχολεία και την ίδια στιγμή που στις μεγάλες σχολικές μονάδες που τα παιδιά ξεπερνούν τα διακόσια, χρειάζεται και δεύτερο τμήμα ένταξης.

Διότι είναι υποβάθμιση της ειδικής εκπαίδευσης, να βάξετε ανειδίκευτους δασκάλους με ένα μόνο επιμορφωτικό σεμινάριο, να ανταποκριθούν στις σύνθετες ανάγκες αυτής της ειδικής εκπαίδευσης. Αυτό την ίδια στιγμή που υπάρχουν χιλιάδες επιστημονικά καταρτισμένοι παιδαγωγοί που ενώ θα μπορούσαν να προσφέρουν, τους αφήνετε στην ανεργία.

Κυρίες και κύριοι, συνολικά οι αλλαγές στο σχολείο βρίσκονται στην ίδια ρότα με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Οργανώσατε έναν διάλογο για την παιδεία. Επιδιώξατε να αποσπάσετε την συναίνεση του λαού και σε αυτό άδικα σας κατηγορεί η Νέα Δημοκρατία ότι δήθεν δεν θέλετε συναίνεση. Δεν την πετύχατε όμως. Ο λαός πολύ σωστά κρατάει και κράτησε μικρό καλάθι.

Φυσικά ο διάλογος και η όλη συζήτηση που έγινε και ακόμα γίνεται, έδωσε τη δυνατότητα για ακόμη μια φορά να φανούν οι κοινές στρατηγικές στοχεύσεις που έχει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τη Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα.

Για να μην ξεχνιόμαστε, λοιπόν, σας θυμίζουμε: Για αυτονομία του σχολείου μίλησε το πόρισμα διαλόγου που οργανώσατε. Αυτονομία του σχολείου ζήτησε και η Νέα Δημοκρατία. Για αξιολόγηση του σχολείου, προφανώς, τα μέτρα και τα σταθμά της αγοράς και όχι των αναγκών της λαϊκής οικογένειας έκανε λόγο το πόρισμά σας. Το ίδιο, ακριβώς, ζητά και η Νέα Δημοκρατία. Ενίσχυση της επιχειρηματικότητας προτείνει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ενίσχυση της επιχειρηματικότητας προτείνει και η Νέα Δημοκρατία.

Μήπως το εκπαιδευτικό κομπίνο που κυριολεκτικά τινάζει τη δημόσια και δωρεάν παιδεία στον αέρα και όπου εφαρμόστηκε, οδήγησε σε ακόμα μεγαλύτερες ανισότητες είναι αποκλειστικά, για παράδειγμα, πρόταση του ΣΕΒ ή μόνο της Νέας Δημοκρατίας; Όχι φυσικά. Το υλοποιεί η Κυβέρνησή σας με την προσχολική αγωγή σήμερα.

Κυρίες και κύριοι, θέλετε να πείσετε τον λαό ότι έχετε προχωρήσει σε μια κοσμογονία προσδευτικών αλλαγών στην παιδεία. Κάνετε λόγο για επιστροφή του γυμνασίου στην μορφωτική διαδικασία και απεγκλωβισμό του λυκείου από τις πανελλαδικές εξετάσεις.

Το βασικό πρόβλημα, όμως, του γυμνασίου είναι οι εξετάσεις; Το περιεχόμενό του, κατά τη γνώμη μας, είναι το κύριο πρόβλημα. Αυτό το περιεχόμενο, που το κρατάτε ανέπαφο, καθορίστηκε από το 2006 ακόμα επί ΠΑΣΟΚ, το κράτησε η Νέα Δημοκρατία και το συνεχίζεται κι εσείς.

Μη ρίχνετε, λοιπόν, κροκοδείλια δάκρυα για τη νεολαία που δεν έχει γνώσεις και άλλα τέτοια.

Πού το πάει, λοιπόν, η Κυβέρνηση; Απλώς, κατά τη γνώμη μας, θέλει να δημιουργήσει στη λαϊκή οικογένεια μειωμένες μορφωτικές απαιτήσεις για τα παιδιά της, να οδηγήσει στη λογική «άντε, να τελειώσουμε το γυμνάσιο και μετά βλέπουμε». Όμως το μετά έχει να κάνει με τις περιβόητες αλλαγές στο λύκειο. Εκεί θα τρώει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι! Ένα λύκειο εξεταστικό κέντρο, αυτό θέλετε. Η πρότασή σας μοιάζει με εκείνον τον περιβόητο νόμο Αρσένη και γι' αυτό θα φάει τα μούτρα της από τους μαθητές όπως και τότε. Ένα λύκειο εξεταστικό κέντρο!

Σ' αυτό το λύκειο, λοιπόν, θα γενικευθεί ένας ατέλειωτος εξεταστικός μαραθώνιος, που θα λειτουργεί αποτρεπτικά στην επιλογή του γενικού λυκείου, φέρνοντας έτσι το όνειρο της Κυβέρνησης και όλων των άλλων αστικών κομμάτων, βεβαίως, για πιο μαζική στροφή στην πρόωρη κατάρτιση στα υποβαθμισμένα και χωρίς υποδομές ΕΠΑΛ πιο κοντά στην πραγματικότητα. Η ελεύθερη πρόσβαση που διαφημίζετε είναι μια απάτη. Η επίκληση ότι δεν μπορεί μια στιγμή στις εξετάσεις να καθορίζει για πάντα το μέλλον του νέου είναι υποκριτική.

Αν η Κυβέρνηση ενδιαφερόταν, πραγματικά, για τον πόνο και

το άγχος των παιδιών των λαϊκών οικογενειών μπροστά στις πανελλαδικές εξετάσεις, τότε θα μπορούσε να ικανοποιήσει τα αιτήματα για δικαίωμα επανάληψης της διαδικασίας όσες φορές επιθυμούν οι υποψήφιοι, για τη δυνατότητα κατοχύρωσης βαθμολογίας.

Μια που μιλάμε για τα ΕΠΑΛ, μιλάτε υποκριτικά πάλι για ισότητα ευκαιριών ανάμεσα σε μαθητές των ΕΠΑΛ και των γενικών λυκείων στην πρόσβαση στα ΑΕΙ. Ήδη καταργούνται οι ειδικότητες. Μετακομίζετε παιδιά από το ένα άκρο της Αττικής στο άλλο. Σήμερα το πρωί πάλι είχαμε κινητοποιήσεις των μαθητών των ΕΠΑΛ. Τα παιδιά των ΕΠΑΛ τα θέλετε έρμαιο της αγοράς από την πολύ μικρή ηλικία, γι' αυτό και διατηρείτε την πρόβλεψη του νόμου της Νέας Δημοκρατίας για καθορισμό ειδικοτήτων με βάση τις προτάσεις των κοινωνικών εταίρων.

Γι' αυτό και εμείς επιμένουμε ότι τα παιδιά των ΕΠΑΛ πρέπει να έχουν και θεωρητική και τεχνική εκπαίδευση, να μπορεί το πτυχίο που παίρνουν να τους εξασφαλίζει δουλειά στο αντικείμενο, χωρίς καμιά πιστοποίηση, όπως γίνεται τώρα.

Κυρίες και κύριοι, άλλο πολύ σοβαρό ζήτημα είναι το εξής: Λέτε και εσείς και η Νέα Δημοκρατία ότι δήθεν θέλετε να ανακόψετε τη φυγή νέων επιστημόνων στο εξωτερικό. Πώς, υποτίθεται, θα το επιδιώξετε αυτό; Με τα προγράμματα και τους πανεπιστημιακούς υποτρόφους που ανακυκλώνουν τα κενά στο διδακτικό προσωπικό των πανεπιστημίων; Με τα όποια νέα προγράμματα που θα λειτουργούν με εργαζόμενους με μπλοκάκι, που δεν τους έφταναν όσα συνεπάγεται αυτό το απαράδεκτο καθεστώς, αλλά επιβαρύνονται παραπάνω από τις προβλέψεις του νέου ασφαλιστικού, που δεν δίνουν δικαίωμα ούτε σε άδεια εγκυμοσύνης και λοχείας στις νέες γυναίκες ερευνήτριες; Με τις μόλις τριάντα μία θέσεις για μεταδιδακτορική έρευνα στις λεγόμενες ανθρωπιστικές επιστήμες σε όλη την Ελλάδα για όσους πήραν το διδακτορικό τους την τελευταία επταετία; Με τους χιλιάδες διδάκτορες σε όλη την Ελλάδα που δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις διατριβές τους, γιατί αναγκάζονται να δουλέψουν σε προγράμματα που δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο της διατριβής τους και οι υπεύθυνοί τους συνειδητά τους καθυστερούν, για να τους βγάλουν και τη δουλειά από την οποία οι ίδιοι εισπράττουν επιμίσθια και άλλα.

Όλα αυτά, λοιπόν, μόνο προσπάθειες ανασχεσης της φυγής νέων επιστημόνων στο εξωτερικό δεν είναι. Προσπάθειες ενίσχυσης της εμπορευματοποίησης της έρευνας είναι.

Μια που μιλάμε για αριστεία που ειπώθηκε εδώ, να φέρουμε και το παράδειγμα της Μεγάλης Βρετανίας όπου σύμφωνα με το νομοσχέδιο για την έρευνα, η επίτευξη των στόχων της αριστείας στη διδασκαλία συνδέεται βάσει αξιολογήσεων με τη δυνατότητα αύξησης διδάκτρων κατ' αντιστοιχία με τον πληθωρισμό. Τα ιδρύματα που θα πιάνουν τους στόχους, θα μπορούν να αυξάνουν για τους φοιτητές τους τα διδάκτρα, ενώ για εκείνα τα ιδρύματα που αποτυγχάνουν να πιάσουν τους στόχους, θεσπίζεται ανώτερο όριο διδάκτρων 9.000 λίρες τον χρόνο.

Όπως άλλωστε ρητά ομολογείται από τις επίσημες ανακοινώσεις, το νομοσχέδιο προβλέπεται να αποφέρει καθαρά οικονομικά οφέλη στους παρόχους ανώτατης εκπαίδευσης της τάξης του 1,1 δισεκατομμυρίου λιρών το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή την πραγματικότητα δεν θέλει να την αλλάξει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνολικά στον χώρο της εκπαίδευσης. Άλλωστε τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ πλασάρει και η σημερινή Κυβέρνηση. Πρόκειται για κατευθύνσεις που λένε ότι πρέπει να υπάρχει περιορισμένη μη κρατική χρηματοδότηση και επιμερισμός κόστους για συμπλήρωση κρατικών επιχορηγήσεων. Είναι κατευθύνσεις, που κάνουν ευθέως λόγο για διαφοροποίηση της χρηματοδότησης των προγραμμάτων σπουδών με βάση την αποτίμησή τους, με το αν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Αυτή η εξέλιξη ανοίγει τον ασκό του Αϊδίου για κλείσιμο τμημάτων, ιδιαιτέρως για τα ΤΕΙ, αλλά και για απαξίωση τμημάτων που θα αφήνονται στη μοίρα τους, επειδή δεν θα καλύπτουν τις υπάρχουσες προϋποθέσεις.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, συμφωνεί και προωθεί το πανεπιστημιο-ανώνυμη εταιρεία που προωθούσαν κατά γράμμα και οι προηγούμενες κυβερνήσεις και αποτελεί, άλλωστε, το κύριο

χαρακτηριστικό του πανεπιστημίου στον καπιταλισμό. Είναι, λοιπόν, το πανεπιστήμιο το άκρως διαφοροποιημένο που υπάρχει δίπλα στα τεχνολογικά ιδρύματα, αλλά και δίπλα στα κάθε είδους κολλέγια, που το ίδιο παρέχει διάφορα επίπεδα πτυχίων, κύκλους σπουδών, διπλώματα και αποφοίτους πρώτης, δεύτερης και τρίτης κατηγορίας.

Είναι το πανεπιστήμιο που έχει παραδώσει στους εργολάβους κάθε πτυχή φοιτητικής μέριμνας, που κλείνει τη στρόφιγγα της κρατικής χρηματοδότησης, που «κουρεύει» τα αποθεματικά των ιδρυμάτων, για να μπορεί να δίνει φοροαπαλλαγές και ζεστό χρήμα σε μεγάλες εταιρείες.

Είναι το πανεπιστήμιο που έχει αποψιλωθεί κυριολεκτικά από προσωπικό, υποδομές, σύγχρονο εξοπλισμό. Αντ' αυτού, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επιλέγει να έχει ένα ελάχιστο δυναμικό, που περιφέρει από θέση σε θέση και από ίδρυμα σε ίδρυμα, για να μπαλώνει στην κυριολεξία «τρύπες» στη διδασκαλία, στα εργαστήρια, στην έρευνα.

Είναι τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, όπου οι εστίες δεν επαρκούν ούτε για το 10% των αιτήσεων. Σε κάποιες περιοχές, μάλιστα, δεν υπάρχουν καθόλου. Οι λέσχες ιδιωτικοποιούνται και ρίχνουν την ποιότητα στο φαγητό, την ίδια στιγμή που ανεβάζουν τις ήδη εννοιαστικές τιμές και απορρίπτουν φοιτητές και σπουδαστές. Τα βιβλία και τα αναλώσιμα είναι πολλές φορές πανάκριβα, ενώ η συγκυβέρνηση έχει ήδη ανακοινώσει ότι θα περικόψει και αυτό το ένα δωρεάν σύγγραμμα, χάριν δήθεν της δυνατότητας πρόσβασης σε περισσότερα βιβλία ανά μάθημα.

Καθηγητές δεν υπάρχουν για πολλά μαθήματα ιδιαίτερα στα ΤΕΙ και έτσι ολόκληρα μαθήματα, θεωρίες και εργαστήρια βγαίνουν χωρίς πολύ βασάνισμα από τα προγράμματα σπουδών, μιας και υπάρχουν κανείς να τα διδάξει. Με λίγα λόγια έχουμε αποστέωση των τεχνολογικών ιδρυμάτων από πλευράς επιστημονικής γνώσης είτε σε κάποια τμήματα αφορά τη θεωρία, όπως είναι στη νοσηλευτική, είτε σε άλλα την εφαρμογή, όπως είναι στη γραφιστική, κλπ..

Κυρίες και κύριοι, στην πρότασή μας εμείς ξεκινάμε απ' αυτό που πρώτα απ' όλα αρνούνται όλα τα άλλα κόμματα, ότι δηλαδή η παιδεία δεν είναι εμπόρευμα, ότι πρέπει να παρέχεται με ευθύνη του κράτους, ότι πρέπει να είναι αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν για όλους με κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε όλες τις δομές της εκπαίδευσης και παροχής της σύμφωνα με τις ανάγκες των νέων.

Ξεκινάμε από τη θέση ότι κυριολεκτικά κανένα παιδί δεν μπορεί να θεωρείται ότι είναι ανήμπορο μπροστά στη γνώση. Κανένας νέος και νέα δεν μπορεί να αφήνεται στα αζήτητα της ανεργίας, της τεροαπασχόλησης, της απαξίωσης της ειδικότητάς του. Κανένας εκπαιδευτικός δεν περισεύει. Εμείς λέμε ξεκάθαρα ότι πλούτος και γνώση υπάρχουν, για να μπορούν όλοι οι νέοι και οι νέες να μορφώνονται ολόπλευρα και να μπορούν να δουλεύουν σ' αυτό που έχουν σπουδάσει.

Από αυτή τη θέση παλεύουμε, ώστε όλα τα προνήπια και τα νήπια να βρίσκονται σε δομές προσχολικής αγωγής, σε νηπιαγωγεία, που θα έχουν όλο το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό -παιδαγωγικό, ειδικό παιδαγωγικό και βοηθητικό προσωπικό-, σε σύγχρονα κτήρια, τάξεις, όπου δεν θα στοιβάζονται είκοσι, είκοσιπέντε, είκοσι επτά νήπια.

Ξεχωρίζουμε ιδιαίτερα το ζήτημα της ειδικής αγωγής, γιατί εδώ απαιτείται θετικά άνιση μεταχείριση, που πρέπει να αντιμετωπίσει τον μόχθο που επιτίθεται από τις φυσικές αδυναμίες. Θετικά άνιση μεταχείριση, βέβαια, σημαίνει ίδρυση και λειτουργία όλων των αναγκαίων δομών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Από αυτή τη σκοπιά διαχωρίζουμε τη θέση μας στην προπαγάνδα της συμπερίληψης, χωρίς όλες εκείνες τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που, πραγματικά, μπορούν σε μια πορεία να λειτουργήσουν θετικά στην ένταξη των παιδιών στα κανονικά σχολεία. Γι' αυτό, επίσης, παλεύουμε για μόνιμο επιστημονικό, παιδαγωγικό, βοηθητικό προσωπικό σε όλες τις δομές. Είναι κρίσιμο το ζήτημα της πρώιμης διάγνωσης και παρέμβασης από τη γέννηση του παιδιού.

Παλεύουμε για ένα σχολείο, που θα παρέχει την ίδια μόρφωση σε όλους τους μαθητές, χωρίς να χωρίζει τα παιδιά και τα σχολεία σε πολλές ταχύτητες, ανάλογα με την περιοχή και την τσέπη

του καθενός, ένα σχολείο που θα είναι ασφαλές και με όλους τους βοηθητικούς χώρους που χρειάζονται οι μαθητές τους, όπως εργαστήρια, χώρους άθλησης, γυμναστήρια, βιβλιοθήκη, θέατρο, χώρους μουσικής κ.λπ., ένα σχολείο που θα βοηθά όλα τα παιδιά με αναπηρίες και με μαθησιακές δυσκολίες.

Ένα, πραγματικά, ενιαίο σύγχρονο σχολείο είναι αυτό που έχει διευρυμένη χρονική λειτουργία για να ολοκληρώνουν όλα, ανεξάρτητα, τα παιδιά στο σχολείο το μορφωτικό τους πρόγραμμα -μελέτη, εργασίες, αθλητικές δραστηριότητες, ξένες γλώσσες-, με παράλληλη δωρεάν σίτιση και ανάπαυση, ενώ θα μπορούν να αξιοποιούν τις δομές του και στον ελεύθερο χρόνο τους για δραστηριότητες που θα παρέχει δωρεάν.

Στο ερώτημα που μπορεί κάποιος -πολλοί ήδη θα το έχετε θέσει μέσα σας, χωρίς να το λέτε- να θέσει «Καλά είναι δυνατόν στη σημερινή Ελλάδα της κρίσης να μιλάτε για σύγχρονες υποδομές, για δημόσιες και δωρεάν για όλα τα παιδιά όταν δεν υπάρχει ευρώ για φωτοτυπικό χαρτί;», θα σας απαντήσουμε το εξής: Σύγχρονα σχολεία με σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή, χώρους άθλησης, πολιτισμού, υπάρχουν και τώρα, αλλά τα χαίρονται λίγοι, είναι προνόμιο αυτών που τα έχουν.

Κάντε μια βόλτα στα βόρεια προάστια και δείτε κάτι υπερσύγχρονα ιδιωτικά σχολεία με γήπεδα, πισίνες, χώρους δημιουργίας, εργασίας, κάτι σαν και αυτά που περιέγραφε πριν ο κ. Μητσοτάκης. Σκεφτείτε ότι όλα αυτά είναι ιδρώτας του εργαζόμενου, όμως, που καρπώνεται ο ιδιώτης καπιταλιστής και επενδύει στην παιδεία για να βγάλει μόνο κέρδη.

Να, λοιπόν, ποια είναι η λύση. Να φύγουν όλοι αυτοί από τη μέση και έτσι να πάψει το κέρδος να είναι ο σκοπός της παραγωγής, της οικονομίας, άρα και της μορφωτικής διαδικασίας. Όταν γίνει αυτό, τότε και σχολεία σύγχρονα θα φτιαχτούν και όλα τα παιδιά θα έχουν πρόσβαση σε αυτά.

Η επαγγελματική εκπαίδευση στην αντίληψη του ΚΚΕ ξεκινά μετά το ενιαίο δωδεκάχρονο είτε ως ανώτατη είτε μέσα από επαγγελματικές σχολές, που θα είναι ταγμένες στο εκπαιδευτικό σύστημα όχι σαν τα σημερινά διαβάθμητα ΙΕΚ, ΚΕΚ κ.λπ.. Θα δίνουν πτυχία με επαγγελματική επάρκεια, ειδικευση για ολοκληρωμένη άσκηση δηλαδή του επαγγέλματος. Δεν θα χρειάζεται ο απόφοιτός τους να περάσει από καμιά άλλη πιστοποίηση, που αμφισβητεί και απαξιώνει το πτυχίο και τις σπουδές του.

Προφανώς για εμάς η ανώτατη εκπαίδευση είναι επαγγελματική εκπαίδευση επιστημονικού επιπέδου. Από αυτή τη θέση μιλάμε για σύστημα ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης, γιατί για να εκπληρώσει την κοινωνική της αποστολή η ανώτατη εκπαίδευση, πρέπει να διαθέτει στο σύνολό της το υψηλότερο δυνατό επιστημονικό επίπεδο.

Χρειάζεται, δηλαδή, να είναι και ενιαία, με ισότιμα ιδρύματα, που δεν ανταγωνίζονται προκειμένου να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση και προνομιακές σχέσεις με τους μονοπωλιακούς ομίλους, αλλά συνεργάζονται για να κατανοήσουν, να αντιμετωπίσουν και να αξιοποιήσουν τους νόμους της φυσικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

Στη βάση αυτή οι προπτυχιακές σπουδές παρέχουν υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακή μόρφωση για όλους τους φοιτητές, εξασφαλίζοντας πλήρη επιστημονική επάρκεια και επαγγελματική ικανότητα στα αντίστοιχα επιστημονικά αντικείμενα, διαμορφώνοντας βαθιά καλλιεργημένους επιστήμονες, ικανούς να σκέφτονται και να δρουν επιστημονικά σε όλα τα επίπεδα και όχι μονοδιάστατα στο αντικείμενό τους.

Το δικαίωμα εξάσκησης του επαγγέλματος κατοχυρώνεται αυτόματα με την απόκτηση του πτυχίου. Αντίστοιχα οι μεταπτυχιακές σπουδές θα έχουν σκοπό την προώθηση της παραγωγής νέας γνώσης και θα ολοκληρώνονται με την απονομή του διδακτορικού διπλώματος.

Τελειώνω με το εξής: Κύριε Τσίπρε, η Βουλή έκανε κι άλλες συνεδριάσεις μέσα στο Σεπτέμβριο, όπου μίλησαν κι άλλοι πολιτικοί Αρχηγοί σχεδόν όλοι. Εσείς λείπατε. Εδώ μέσα είπαμε και για τις τηλεοπτικές άδειες και για τον περίφημο διαγωνισμό, όπως και για τα Θρησκευτικά και τη θέση του καθενός. Την προηγούμενη εβδομάδα μίλησαμε για το ξεπούλημα που κάνατε στο Ελληνικό, ενώ μόλις χθες είπαμε και για τις ιδιωτικοποιήσεις και για το ΤΑΙΠΕΔ και για όλα τα υπόλοιπα Βεβαίως τα άκουσε ο ελ-

ληνικός λαός.

Βέβαια όλα αυτά επιβεβαιώνουν, ότι τα περισσότερα από αυτά τα χρησιμοποιείτε και για αποπροσανατολισμό, για να ρίξετε στάχτη στα μάτια του λαού με διάφορες αριστερόστροφες κορώνες.

Τελικά όλα αυτά επιβεβαιώνουν ότι όντως επιλεγήκατε -όπως επανειλημμένα έχει πει το ΚΚΕ- για να κάνετε τη βρώμικη δουλειά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Τον λόγο τώρα έχει για είκοσι λεπτά ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Σταύρος Θεοδωράκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Θα ξεκινήσω από εκεί που τελειώσε ο κ. Κουτσούμπας.

Κύριε Τσίπρα, η Βουλή δεν ξεκίνησε σήμερα. Πραγματικά τον κομματικό λόγο που μας βγάλατε στην αρχή της συνεδρίασης, θα μπορούσατε να τον είχατε βγάλει και χθες αλλά και την προηγούμενη εβδομάδα, που συζητήσαμε διάφορα πολιτικά θέματα.

Εγώ δεν θα σας ακολουθήσω. Θα σας πω μόνο αυτό, για όλα αυτά που είπατε: Τα εγκλήματα του παρελθόντος δεν δικαιολογούν τα νωπά εγκλήματα του παρόντος.

Επιτρέψτε μου να θεωρώ την παιδεία σπουδαιότερη υπόθεση και από το χρέος. Εξ ου και η γραβάτα που φοράω σήμερα από το πρωί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Η ζημιά που κάνουμε στην οικονομία -φαντάζομαι το ξέρετε- μπορεί κάποτε να διορθωθεί. Η ζημιά που κάνουμε στην παιδεία, δεν διορθώνεται με νόμους και με υπουργικές αποφάσεις.

Κανένα από τα κόμματα -αν εξαιρέσεις το Ποτάμι που δεν υπήρχε, γι' αυτόν τον λόγο και μόνο- δεν είναι αθώο του αίματος στην παιδεία. Δεν μιλάω μόνο για τα κόμματα που κυβέρνησαν, για τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Μιλάω και για εσάς. Τα σχολεία και ιδιαίτερα τα πανεπιστήμια πάντα ήταν στα χέρια κομμάτων ενίοτε της Αντιπολίτευσης. Άρα η ευθύνη για την κατάντια της παιδείας είναι διακομματική.

Για ποια δημόσια εκπαίδευση μιλάμε; Είμαστε υπερήφανοι που τα παιδιά μας παιδεύονται περισσότερο από τα παιδιά όλου του κόσμου, που οι Έλληνες γονείς πληρώνουν τα περισσότερα λεφτά από όλους τους άλλους; Και όλα αυτά για να έχουμε ένα από τα χειρότερα εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρώπη.

Ας ξεκινήσω, όμως, από το μάθημα στο οποίο παίρνουμε όλοι εικοσάρια, τα Θρησκευτικά. Στην Α' γυμνασίου έχουμε μία ώρα την εβδομάδα Φυσική, μία ώρα την εβδομάδα Πληροφορική, μία ώρα την εβδομάδα Βιολογία και δύο ώρες Θρησκευτικά. Αυτό το σχολείο χρειαζόμαστε;

Πρέπει να τολμήσουμε; Εμείς λέμε, ναι. Πρέπει να τολμήσει και η Εκκλησία. Το κατηχητικό στα σχολεία προσβάλλει και την Ορθοδοξία. Τα ρολόγια των Θρησκευτικών πρέπει να έρθουν στο 2016.

Το Ποτάμι σας καλεί όλους να τολμήσουμε και λίγο παραπάνω. Πρέπει να ανοίξουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συζήτηση για το χωρισμό Κράτους-Εκκλησίας. Όμως όπως έγραψε ο συνταγματολόγος Σταύρος Τσακυράκης, ο χωρισμός Κράτους-Εκκλησίας απαιτεί σοβαρότητα, απαιτεί συμμαχία με τους πιστούς, που αντιλαμβάνονται ότι ο χωρισμός θα είναι ευεργετικός όχι μόνο για το κράτος αλλά και για την ίδια τους την θρησκεία και, φυσικά, με τη διαβεβαίωση του απόλυτου σεβασμού στην πίστη του καθενός και στο δικαίωμα της λατρείας του.

Η Αναθεώρηση του Συντάγματος -που ελπίζω ότι δεν θα γίνει με τον ίδιο τσαπατσούλικό τρόπο που έγινε ο εκλογικός νόμος- είναι μία μεγάλη ευκαιρία για έναν διάλογο χωρίς φόβο και πάθος. Στην Εκκλησία υπάρχουν αρκετοί ιεράρχες γήινοι και μετριοπαθείς -με πρώτο, θέλω να πιστεύω, τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο- που θα πρέπει να μη φοβηθούν αυτόν τον διάλογο.

Παιδιά μεταναστών και προσφύγων θα έχουν μία διαφορετική δομή από τις υπόλοιπες συζητήσεις. Έχω επτά κεφάλαια τα οποία θα σας αναπτύξω. Παιδιά μεταναστών και προσφύγων, λοιπόν. Στους τίτλους και στα ωραία λόγια νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι. «Τα προσφυγόπουλα έχουν δικαίωμα στη μόρφωση.» «Τα προσφυγόπουλα είναι και δικά μας παιδιά.» Πρέπει να δούμε, όμως, πώς θα το πετύχουμε.

Βήμα πρώτο: Να συμφωνήσουμε πως όσα παιδιά έχουν εξοικείωση με την μαθησιακή διδασκαλία, με τη μαθησιακή διαδικασία, πρέπει να ενταχθούν στα σχολεία της γειτονιάς τους. Παρεμπιπτόντως ένα μικρό συμβολικό, έστω, βάρος πρέπει να πάρουν και τα ιδιωτικά σχολεία στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Οι τοπικές κοινωνίες δεν έχουν λόγο να φοβούνται. Αντιθέτως η αμορφωσιά και τα γκέτο είναι ο εχθρός μας.

Θέλω εδώ να εξάρω την στάση του Αρχιεπισκόπου Κρήτης σε μία δύσκολη στιγμή, που κάποιοι προσπάθησαν να ορθώσουν τείχη ανάμεσα στους Κρητικούς και στους πρόσφυγες ή τους μετανάστες.

Όμως δεν αρκεί αυτή η λύση, κύριε Φίλη. Δεν αρκεί η λύση, να πεις ότι τα παιδιά από τους καταυλισμούς μπορούν να πηγαίνουν στα σχολεία της περιοχής τους. Δεν έχει αποδώσει πουθενά.

Επιτρέψτε μου μία προσωπική ιστορία. Στα πρώτα χρόνια της δημοσιογραφίας μου, αρχές της δεκαετίας του '80, ασχολήθηκα παράλληλα με την επιμόρφωση των Ρομά, των τσιγγάνων ή γύφτων. Ρομά είναι το επίσημο. Έχω δοκιμάσει, λοιπόν, αυτά που θα σας πω στην πραγματική ζωή. Στην Αγία Βαρβάρα τα καταφέραμε και τα τείχη έπεσαν. Σήμερα τα παιδιά των Ρομά είναι πολλές φορές σημαιοφόροι και κανείς πια δεν παραξενεύεται. Όμως δεν τα καταφέραμε παντού. Στο Σοφό, στον Ασπρόπυργο, στο Δενδροπόταμο στη Θεσσαλονίκη, στη Νέα Ιωνία Βόλου και σε άλλες κλειστές κοινότητες Ρομά αποτύχαμε. Παρά τις προσπάθειες, παρά τα καλοπιάσματα, παρά τα πούλμαν, παρά τα επιδόματα στους γονείς, τα παιδιά δεν έφυγαν από τους καταυλισμούς. Φεύγουν, όπως ξέρετε, τις πρώτες μέρες και μετά τα πρώτα ζόρια ξαναγυρνούν στις σκηνές χωρίς τα βιβλία τους.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να δράσουμε διαφορετικά. Είναι συγκεκριμένη η πρότασή μας και μελετημένη. Την έχουν δοκιμάσει και στη Γαλλία και στην Ισπανία. Σχολεία του δρόμου, σχολεία μέσα στους καταυλισμούς και των Ρομά και των μεταναστών και των προσφύγων για τα παιδιά που δεν έχουν σχολική εμπειρία και δεν θα πάνε ποτέ στα σχολεία της γειτονιάς.

Γιατί τι θέλουμε; Δεν θέλουμε πέντε παιδιά στα σχολεία. Θέλουμε όλα τα παιδιά του καταυλισμού να μάθουν γράμματα, να έρθουν σε επαφή με την ελληνική κουλτούρα, με την ευρωπαϊκή κουλτούρα. Αυτή θα είναι η νίκη μας.

Επιτρέψτε μου, θα πρέπει να είμαστε αυστηροί με τους γονείς και τους μετανάστες και με τους πρόσφυγες. Η παραμονή τους στη χώρα μας πρέπει να εξαρτάται και από τον σεβασμό του δικαιώματος των παιδιών να μορφωθούν. Αυταρχικές συμπεριφορές που θέλουν τα κορίτσια να μη μαθαίνουν γράμματα ή τα αγόρια να σταματούν το σχολείο, όποτε το αποφασίζει ο πατριάρχης της οικογένειας, δεν περνούν εδώ. Θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο αυτό. Τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών, των παιδιών δεν είναι διαπραγματεύσιμα στο όνομα οποιασδήποτε παράδοσης ή οποιουδήποτε εθίμου.

Παιδικοί σταθμοί: Οι έρρευες δείχνουν ότι η προσχολική αγωγή καθορίζει τουλάχιστον το 1/3 της επιτυχίας ή της αποτυχίας του ανθρώπου. Οι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις στην παιδεία δεν αρχίζουν από τα πανεπιστήμια, αλλά από τα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά. Διότι έχει πλέον αποδειχθεί ότι ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος μείωσης της ανισότητας, είναι η επένδυση στην προσχολική ηλικία. Πρέπει να είναι μέλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης η εξασφάλιση προσχολικής εκπαίδευσης και τροφής για όλα τα παιδιά της ηπείρου, για όλα τα παιδιά των ανέργων, για όλα τα παιδιά των κοινωνικά αποκλεισμένων οικογενειών.

Φέτος, όμως, κύριοι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης, παρά τους πανηγυρισμούς σας, τριάντα επτά χιλιάδες παιδιά θα μείνουν εκτός παιδικών σταθμών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν διαβάζουμε στα στοιχεία πόσοι προστέθηκαν. Πόσοι δεν κατάφεραν. Το 1/3, λοιπόν, των παιδιών που έκαναν αίτηση, δεν μπήκε σε παιδικό σταθμό. Μέχρι να δούμε τι θα κάνει η Ευρώπη, με 50 εκατομμύρια θα μπορούσαμε να πάρουμε όλα τα παιδιά εντός παιδικών σταθμών. Είναι 57 εκατομμύρια για την ακρίβεια, λίγο, δηλαδή, παραπάνω από 1 εκατομμύριο ανά Υπουργείο. Η προτεραιότητα, όμως, και σήμερα αλλά και πάντα, είναι οι παντοειδείς υπουργικοί σύμβουλοι και όχι οι ανάγκες των φτωχών οικογενειών.

Επαγγελματική εκπαίδευση: Αυξάνουμε συνεχώς τον αριθμό εισακτέων στα πανεπιστήμια. Φτάσαμε στους εβδομήντα χιλιάδες. Τα πανεπιστήμια καταρρέουν -και τους ξέρετε τους λόγους- αλλά οι οικογένειες μπορεί να είναι ικανοποιημένες ότι το παιδί τους αύριο θα είναι όχι ένας απλός άνεργος, αλλά ένας πτυχιούχος άνεργος, διότι έχουμε το μεγαλύτερο ποσοστό ανέργων πτυχιούχων παγκοσμίως. Η επαγγελματική και τεχνολογική εκπαίδευση είναι το αποπαίδι μας είτε μιλάμε για τα ΤΕΙ είτε μιλάμε για τα επαγγελματικά λύκεια. Δεν υπάρχει, δηλαδή, επαγγελματικός προσανατολισμός και τα παιδιά επιλέγουν με βάση τα στερεότυπα, με βάση τα απωθημένα των γονιών και βάσει τις τηλεοπτικές μόδες. Είναι, όμως, ένα λάθος, που θα το πληρώσουμε ακριβά.

Η σύγχρονη επαγγελματική εκπαίδευση είναι το καμάρι της παιδείας σε πολλές άλλες χώρες. Το 51% των Γερμανών μαθητών επιλέγουν αυτήν την εκπαίδευση. Το 30% των Γάλλων επιλέγουν αυτήν την εκπαίδευση. Και οι μαθητές δεν μαθαίνουν απλά κάτι στο σχολείο, αλλά ασκούνται στην πραγματική δουλειά. Οι τεχνικές ειδικότητες, οι χειρωνακτικές εργασίες δεν είναι δεύτερη επιλογή. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουν τα παιδιά μας και οι γονείς. Εδώ, συνήθως το ανακαλύπτουμε αφού πρώτα τα παιδιά μας τελειώσουν τη Νομική ή τις Δημόσιες Σχέσεις. Σπρώχνουμε, δηλαδή, τα παιδιά μας σε λάθος επιλογές, σπαταλάμε χρήματα, κυρίως σπαταλάμε τα χρόνια τους κι έχουμε, τελικά, το μεγαλύτερο ποσοστό αποφοίτων που δεν αγαπούν αυτό που σπούδασαν.

Αναβάθμιση, λοιπόν, της επαγγελματικής τεχνικής εκπαίδευσης με δυνατότητες πρακτικής άσκησης και διασύνδεσης με την παραγωγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Πάμε, λοιπόν, τώρα σε ένα πεδίο σύγκρουσης με την Κυβέρνηση: Μη κρατικά πανεπιστήμια. Να 'μαστε στη χώρα του παραλόγου, του απόλυτου παραλόγου. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πριν από μερικές ημέρες, στις αρχές του μήνα, εγκαίνιασε με την παρουσία του τη νέα πτέρυγα ενός κολλεγίου στο Μαρούσι. Και καλά έκανε βέβαια.

Ο Πρωθυπουργός την άνοιξη -αν δεν κάνω λάθος, κύριε Τσίπρα- αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτορας Οικονομικών Επιστημών. Θα μπορούσε κάποιος να εκφράσει κάποιες αντιρρήσεις για το αντικείμενο, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Έτσι κι αλλιώς πάντως, γίνετε διδάκτορας σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο στη Σμύρνη.

Για να μην πω για τον πρύτανή σας, που τώρα είναι και σε κάποια ΔΕΚΟ, από ό,τι θυμάμαι, διοικητής, που όταν ήταν στη Θεσσαλονίκη διαδήλωνε ενάντια στα μη κρατικά πανεπιστήμια και τα Σαββατοκύριακα έπαιρνε το αεροπλάνο και πήγαινε στην Κύπρο για να διδάξει σε ιδιωτικά πανεπιστήμια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Και, βέβαια, ο συνεχής παραλογισμός πολλών εξ ημών, πολιτικών, που έχουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία και υμνούν μόνον τα δημόσια σχολεία και πολεμούν τα ιδιωτικά. Πόσο υποκριτές πια!

Αυτός ο παραλογισμός, λοιπόν, πρέπει να τελειώσει. Μη κρατικά πανεπιστήμια τώρα, λέμε εμείς και δεν φοβόμαστε. Αυτό είναι ένα σύγχρονο αίτημα. Ήδη έχουμε χάσει πολύ χρόνο, πολύ χρήμα και έχουμε χάσει και δεκάδες χιλιάδες παιδιά που φεύγουν στο εξωτερικό σε καλά, αλλά και σε κακά πανεπιστήμια, στην Αμερική αλλά και στην Αλβανία.

Η Τουρκία έχει περισσότερα από πενήντα χιλιάδες ξένα παιδιά, φοιτητές, στα δικά της ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Και μην νομίζετε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ -γιατί άκουσα και κάποια σχόλια προηγουμένως- ότι η άρνηση των μη κρατικών πανεπιστημίων είναι Αριστερά. Σας πρόλαβε η χούντα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν ντρέπεσαι να τα λες;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Αυτοί πρώτοι διακήρυσσαν με απόλυτο τρόπο -υπάρχουν τα κείμενα- ότι είμαστε ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, γιατί θα καταστρέψουν την παιδεία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Είναι ντροπή!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν ντρέπεσαι;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Δεν έχω καταλάβει τον λόγο της αντίδρασής σας.

Σας λέω, λοιπόν, ξανά ότι η θέση, όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν θα πρέπει να σας κάνει υπερήφανους. Πριν από εσάς την έχουν πει και χουνταίοι, την έχουν πει Υπουργοί της χούντας...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Είναι ντροπή!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν ντρέπεσαι να το λες;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): ...που λένε ότι για να εμποδίσουμε τον έλεγχο των ιδιωτών στα πανεπιστήμια...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είναι ντροπή σου να το λες!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορείτε να αποφύγετε αυτόν τον παραλληλισμό...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Προσέξτε, επανέρχστε σε κάτι που δεν καταλαβαίνω. Πού σας προσβάλλω; Στην υποκρισία σας σάς προσβάλλω; Έχετε τα παιδιά σας στο εξωτερικό και είστε ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Είναι διδάκτορας ο κ. Τσίπρας σε ιδιωτικά πανεπιστήμια και εδώ απαγορεύεται τα παιδιά μας να σπουδάσουν στην Ελλάδα και τα στέλνουμε στην Αλβανία;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Συνεχίστε τις εξετάσεις στον κ. Μητσοτάκη!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Επειδή με προκαλείτε, έχετε τα παιδιά σας στα ιδιωτικά σχολεία στην Αθήνα...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ο κ. Τσίπρας έχει τα παιδιά του σε ιδιωτικά σχολεία και επιτίθεται στα ιδιωτικά σχολεία; Πού σας προσβάλλω; Δεν καταλαβαίνω. Για πείτε μου!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Δώστε εξετάσεις στον κ. Μητσοτάκη! Συνεχίστε τις εξετάσεις στον κ. Μητσοτάκη!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Η υποκρισία σας δεν γίνεται ανεκτή! Η υποκρισία σας δεν γίνεται ανεκτή! Και θα το ξαναπώ: Πριν από σας οι χουνταίοι είχαν απαγορεύσει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είσαι άθλιος!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Συμβούλια: Να πάμε στα πολύ δυσάρεστα. Ένας ακόμη Πρόεδρος...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Επειδή μας προσβάλλετε, φεύγω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ναι, σας περιμένει το καφενείο. Πηγαίνετε.

Ένας ακόμη Πρόεδρος Ιδρύματος...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είσαι άθλιος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εάν δεν αντέχετε, μείνετε έξω.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Νόμιζα ότι μπορούσαμε σήμερα να κάνουμε μια συζήτηση με επιχειρήματα. Άκουσα πριν για σαράντα οκτώ λεπτά τον κύριο Πρωθυπουργό, χωρίς καμμία διακοπή τουλάχιστον από τη δική μου Ομάδα, να λέει τη δική του κοσμοθεωρία και για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και για τα ιδιωτικά σχολεία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Σε πρόσβαλε μια φορά;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Όμως, η αίσθηση που έχετε για τον διάλογο είναι αυτή. Οι δικόι σας μπορούν να μιλάνε κι εμείς να σιωπούμε, αλλά εμείς δεν μπορούμε να μιλάμε κι όταν μιλάμε, φεύγετε από την Αίθουσα να πάτε για τσιγαράκι. Να πάτε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Συγκρίνεις ανόμοια πράγματα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Μιλάω για τα συμβούλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριοι

συνάδελφοι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ένας ακόμα Πρόεδρος Ιδρύματος ο κ. Γιάννης Τσιτσικλής του MIT, που ήρθε για να βοηθήσει τη χώρα του, παραιτήθηκε από το Χαροκόπειο και πριν από λίγο είχε παραιτηθεί ο Δημήτρης Μπερτσιμάς -κι αυτός από το MIT- από το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το ίδιο και ο Γρηγόρης Σηφάκης του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, παραιτήθηκε από το Πανεπιστήμιο Κρήτης. Δηλαδή, διώχνουμε τους διακεκριμένους Έλληνες από τα συμβούλια διοίκησης των πανεπιστημίων, αλλά επαναφέρουμε τους αιώνιους φοιτητές. Και μόνο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ: Γιατί παραιτήθηκαν;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Θα σας πω γιατί. Μίλησα μαζί τους και μου είπαν γιατί παραιτήθηκαν. Παραιτήθηκαν για τον κ. Φίλη. Θα σας τα πω τώρα. Μη βιάζεστε, μην προτρέχετε. Και μόνο ότι η Κυβέρνηση έχει Υφυπουργό τον κ. Πελεγρίνη, ο οποίος, παρεμπιπτόντως, θέλει να γράψει ξανά την ιστορία του Ολοκαυτώματος -αλλά κι αυτό είναι ένα άλλο θέμα-...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι άνθρωπος είσαι εσύ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Και μόνο λοιπόν, που ο κ. Πελεγρίνης είναι μπροστά, ο εξολοθρευτής των συμβουλίων, αυτό δείχνει τις προθέσεις σας.

Μίλησα λοιπόν, αφού αγωνιάτε, και με τους τρεις. Μίλησα και με τον κ. Σηφάκη, μίλησα και με τον κ. Μπερτσιμά, μίλησα και με τον κ. Τσιτσικλή. Να σας πω τι μου είπαν: «Ήρθαμε να βοηθήσουμε. Όμως, όλοι ήταν καχύποπτοι, ανάμεσά τους βολεμένοι καθηγητές, φοιτητικές κομματικές παρατάξεις, συντεχνιακά συμφέροντα και, βέβαια, μια Κυβέρνηση εχθρική. Ήρθαμε να προτείνουμε λύσεις για την αντιμετώπιση της κακοδιαχείρισης, να κάνουμε τα ιδρύματα εξωστρεφή, καινοτόμα, να τα διασυνδέσουμε με την παραγωγή και μας θέλουν μόνο διακοσμητικούς. Ε, δεν έχουμε υπάρξει ποτέ διακοσμητικοί στη ζωή μας, οπότε φεύγουμε.»

Θα ήταν πιο τίμιο να τους καταργήσετε με έναν νόμο και με ένα άρθρο, για να κάνουμε λίγο ένα αστεϊάκι. Αντί γι' αυτό, τους απαξιώνετε στην πράξη και τους αναγκάζετε να φύγουν. Γιατί; Πάμε, λοιπόν, στην απάντηση που είναι και η μεγάλη πληγή.

Κομματοκρατία, κομματικές νεολαίες, κομματικοί καθηγητές. Τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζονται σαν πεδία κομματικής δράσης, σαν στρατώνες για να βρούμε μαχητές, για να βρούμε χειροκροτητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Από εμάς;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Μαντά, δεν λέει για σένα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Για να μην τα πολυλογούμε, έχουμε μία πρόταση προς όλους σας, δηλαδή προς τον ΣΥΡΙΖΑ, προς τη Νέα Δημοκρατία, προς το ΠΑΣΟΚ: Να καταργήσετε τις κομματικές σας νεολαίες μέσα στα πανεπιστήμια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Να αφήσετε τα πανεπιστήμια να αναπνεύσουν, να αφήσετε τους φοιτητές να συνεννοηθούν, να συμμετέχουν και να διεκδικούν. Να διεκδικούν, όμως, όχι με εντολή της Κουμουνδούρου, με εντολή του Θεοδωράκη, με εντολή της Χαριλάου Τρικούπη, με εντολή της Πειραιώς. Να διεκδικούν, να συμμετέχουν με δικές τους αποφάσεις. Στις φοιτητικές εκλογές, δηλαδή, να μην ψηφίζονται κομματικές παρατάξεις, αλλά να ψηφίζονται πρόσωπα, ιδέες και προσπάθειες.

Τολμάτε να το κάνουμε; Τολμάτε να κάνουμε αυτό το βήμα μπροστά; Να καταργήσουμε τις κομματικές παρατάξεις; Όχι. Θα ήταν, όμως, μια καινούργια αρχή, γιατί τα ακαδημαϊκά και κομματικά συμφέροντα δεν συγκλίνουν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, ησυχία! Ησυχία!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Όλα τους ενοχλούν. Ακόμα και η κατάργηση των φοιτητικών κομματικών εγκαθίσταται στα πανεπιστήμια.

Θα πρέπει να καταλάβετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι κομματικές φοιτητικές παρατάξεις εθίζουν τον φοιτητή από νωρίς σε πελαταικές νοοτροπίες, σε πελαταικές πρακτικές και δοσοληψίες, γνω-

στές σε όλους μας. Μαθαίνουν στους νέους ότι μπορείς να προχωρήσεις μόνο με την κομματική ταυτότητα και όχι με τη δική σου δύναμη, όχι με τις ιδέες σου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αποσπάσεις δασκάλων και καθηγητών. Πέρυσι τον Γενάρη ο κ. Φίλης είχε δώσει στοιχεία για τις αποσπάσεις των εκπαιδευτικών. Είναι πάνω από χίλιοι. Τριακόσιοι εβδομήντα στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας, τριακόσιοι είκοσι επτά στα γραφεία Βουλευτών, εξήντα δύο στα κόμματα, διακόσιοι σαράντα στην τοπική αυτοδιοίκηση, καμμιά ογδονταριά στην Εκκλησία. Ο κ. Φίλης ζήτησε από εμάς, φαντάζομαι και από όλα τα κόμματα, να πουν πόσοι είναι οι αποσπασμένοι καθηγητές σε κάθε κόμμα. Το Ποτάμι απάντησε. Έχουμε κι εμείς έναν αποσπασμένο καθηγητή. Δεν έχω την απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Προφανώς θα έχει δοθεί.

Προτείνουμε να μπει όριο στις αποσπάσεις στα κόμματα και στους Βουλευτές. Να επιστρέψουν όσο το δυνατόν περισσότεροι καθηγητές στα σχολεία, γιατί οι δάσκαλοι θα αλλάξουν τα σχολεία και το σχολείο πρέπει να είναι αυτό το κύριο πεδίο δράσης και όχι τα κόμματα. Πρέπει να τους αξιολογήσουμε. Πρέπει να φύγουν αυτοί που δεν είναι ικανοί με μια αξιολόγηση που δεν θα έχει κομματική σφραγίδα και όλοι οι άλλοι να χτίσουν ένα σχολείο σύγχρονο, δίκαιο, παραγωγικό, ανοιχτό στην κοινωνία, όπως έχει συμβεί σε πολλές περιοχές της χώρας από προσπάθειες ηρωικών δασκάλων και καθηγητών, που έχουν αναστήσει τα σχολεία τους, μαζί με κάποιους γονιούς που παίρνουν σπίνια τους τις κουρτίνες για να τις πλύνουν, που βάφουν μόνοι τους τα σχολεία, που πληρώνουν από την τσέπη τους την καθαρίστρια το απόγευμα. Να ενισχύσουμε, λοιπόν, τα θετικά παραδείγματα. Αυτούς που εμπνέουν τα παιδιά μας, αυτούς που λένε «εμείς θα αλλάξουμε το σχολείο».

Κάτι τέτοιο θα έπρεπε να πούμε και εδώ σήμερα. Αλλά αρκούμαστε στις γενικότητες, στους αφορισμούς, ενώ θα έπρεπε να βάλουμε υψηλούς στόχους. Θα σας πω δυο-τρεις. Να διπλασιάσουμε από την επόμενη χρονιά, από την μεθεπόμενη τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, με προτεραιότητα τις υποβαθμισμένες περιοχές. Να βάλουμε ως εθνικό στόχο να έχουμε πολλά πανεπιστήμια στα καλύτερα του κόσμου, στα τετρακόσια και στα διακόσια. Να μην αρκούμαστε στα ψέματα, όπως αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός, ότι έχουμε αρκετά πανεπιστήμια στις λίστες με τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Λέφτουμε συνεχώς και θα πρέπει να το παραδεχτούμε και να κάνουμε κάτι. Να ξαναπούμε, δηλαδή, ότι η πολιτεία που δεν έχει σαν βάση της την παιδεία είναι οικοδομή πάνω στην άμμο, όπως έχει πει ο Κοραΐς, για να μείνουν μόνο στους Έλληνες σήμερα.

Κυρίες και κύριοι, καμμία χώρα δεν βγήκε ποτέ από την κρίση, χωρίς να δώσει την απόλυτη προτεραιότητα στην παιδεία και μόνο στην παιδεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος):** Κύριε Υπουργέ, τι θέλετε;

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε του Ποταμιού, αναφερθήκατε στο Ολοκαύτωμα και δημιουργήθηκε ένα θέμα εκ του μη όντος. Όταν μίλησα εδώ στη Βουλή ήσασταν όλοι παρόντες και ουδείς αντέδρασε, παρά μόνο ύστερα από πέντε μέρες, από ορισμένα κακόβουλα δημοσιεύματα.

Χθες ήμουν στο Ισραήλ και συναντήθηκα με τον Υπουργό Παιδείας του Ισραήλ για τη δυνατότητα σύγκλησης τριμελούς Επιτροπής Κύπρου, Ελλάδος και Ισραήλ. Δεν ανεφέρθη τίποτε. Μίλησα με την Πρέσβη του Ισραήλ στην Ελλάδα. Τη ρώτησα: «Διαβάσατε το κείμενό μου;». Μου λέει: «Ναι». «Ποια είναι η γνώμη σας;». «Ίδια με τη δική σας». Πώς δημιουργείται εκ του μη όντος τέτοιο ζήτημα;

Δεύτερον, για τα συμβούλια, αναφερθήκατε στον κ. Μπερτσιμά. Τον ρωτήσατε; Εμένα με ρωτήσατε να σας πω τη γνώμη μου και αναφέρετε ότι είμαι και εξολοθρευτής; Θα πρέπει να σας πω ότι δέχθηκα σωρεία καταγγελιών από τα συμβούλια και πα-

ρενέβη ο εισαγγελεύς. Όλες οι καταγγελίες πήγαν στο αρχείο. Εφημερίδες οι οποίες καταφέρθηκαν τότε που ανακινείτο το ζήτημα, «ΤΑ ΝΕΑ» και η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», αναγκάστηκαν να ανακαλέσουν και έρχεστε εδώ μ' έναν εντελώς ανεύθυνο τρόπο και αναφέρεστε σε ζητήματα, έχοντας δηλώσει ότι η πρόθεσή σας είναι να συζητήσετε; Κατηγορείτε χωρίς να ελέγχετε τα λεγόμενά σας;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Θεοδωράκης έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Εσείς φτάσατε μέχρι το Ισραήλ. Εγώ έφτασα μέχρι τα Ιωάννινα και πήγα και στη συναγωγή και μίλησα με τους εκπροσώπους της Κοινότητας. Ζητούν εξηγήσεις από εσάς –το ξέρετε και σας έχουν στείλει και ανοικτή επιστολή. Δώστε, λοιπόν, τις εξηγήσεις σ' αυτούς τους ανθρώπους και μετά απαντήστε σ' εμάς γι' αυτά που σας είπαν στο Ισραήλ.

Σ' ό,τι αφορά τώρα τα συμβούλια, θα ήταν πιο απλό και πιο δίκαιο, κύριε Υφυπουργέ, να δεχθείτε την ευθύνη σας για την αδρανοποίηση του συμβουλίου του πανεπιστημίου που κάποτε διοικούσατε. Δεν είναι μόνος ο κ. Μπερτσιμάς. Όλοι οι άνθρωποι στο συμβούλιο μαρτυρούν ότι με τη δική σας στάση δυναμιτίσατε τη λειτουργία του συμβουλίου. Το λένε όλοι. Κάποτε υπερφανευόσασταν γι' αυτό στο κόμμα σας και τώρα που αλλάζει λίγο ο άνεμος λέτε «εγώ δεν έχω την ευθύνη». Δεν είναι τολμηρό.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Απάντησα στο συμβούλιο που λέτε και βέβαια είναι άνθρωποι οι οποίοι κατοικούν στην Ελλάδα και προφανώς μπορεί από άλλα ελατήρια να αναφέρθηκαν στην ομιλία μου.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όσον αφορά στον κ. Μπερτσιμά, ο λόγος που παρητήθη εγγράφως είναι επειδή τού κατήγγησαν συγκεκριμένες αρμοδιότητες που παρεδόθησαν στη Σύγκλητο. Αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος έχει τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας – Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι πριν από λίγο συναντήθηκα με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, ο οποίος με ιδιαίτερη χαρά εδέχθη την πρόταση του Πρωθυπουργού από τον Βήμα της Βουλής για να γίνει διάλογος με την Εκκλησία από την αρχή, προκειμένου από κοινού να αποφασιστούν η συγγραφή των νέων βιβλίων και οι πιθανές αλλαγές στα Θρησκευτικά. Αυτό θεωρώ ότι είναι μία πολύ σημαντική εξέλιξη και πράγματι απέδειξαν και ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση, αλλά και ο Μακαριώτατος –όπως πιστεύω ότι θα είναι και απόφαση της Ιεραρχίας– ότι με τον διάλογο όλα μπορούν να λυθούν.

Έγινε μια παρεξήγηση. Άκουσα την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως. Κύριε Πρόεδρε, η επιστολή που αναφέρατε εστάλη σε όλους μας. Κι εγώ την παρέλαβα. Την καταθέτω στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας και Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Βεβαίως. Το είπα.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας – Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Καλώς, εντάξει. Το λέω επειδή, έτσι όπως ειπώθηκε, φάνηκε σαν προσωπική επιστολή. Ήταν μια επιστολή που ήρθε προς όλα τα κόμματα και βεβαίως

νομίζω ότι οφείλουμε να συζητήσουμε όλοι με την Εκκλησία.

Εμείς βέβαια θεωρούμε ότι το Σύνταγμα της Ελλάδος είναι συγκεκριμένο. Αναφέρεται στους άρρηκτους δεσμούς της Ορθοδοξίας με την πολιτεία. Από τη στιγμή που το Σύνταγμα παραμένει αυτό, δεν υπάρχει κανένας λόγος να αρχίσει οποιαδήποτε συζήτηση για διαχωρισμό Εκκλησίας και Κράτους. Η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός βάδισαν εκατοντάδες χρόνια μαζί και τέτοιου είδους αλλαγές είναι και αλλαγές που δεν προβλέπονται από το Ελληνικό Σύνταγμα και αλλαγές με τις οποίες δεν συμφωνεί και το αίσθημα του ελληνικού λαού.

Πέραν αυτού, σήμερα ακούστηκαν και διάφορες πρωτότυπες ιδέες. Άκουσα προηγουμένως τον κ. Θεοδωράκη να λέει να κάνουμε σχολεία στους καταυλισμούς. Αυτό απαγορεύεται με τον νόμο περί μη γκετοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ευρωπαϊκή νομοθεσία το προβλέπει αυτό μόνο σε πολύ ειδική περίπτωση, όταν γίνει ένας καταυλισμός από φυσική καταστροφή και κατόπιν ειδικής αδείας, για να μην υπάρχει γκετοποίηση. Τέτοιου είδους, λοιπόν, περιέργες προτάσεις νομίζω ότι οφείλουν να τις μελετούν τα κόμματα προτού τις θέσουν σε συζήτηση στη Βουλή.

Επίσης, απόψεις όπως η γενικότερη αναφορά στο εάν η χούντα κατήργησε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια –εγώ είμαι υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων– νομίζω ότι το 2016 δεν βοηθούν στον δημόσιο διάλογο. Κατά αυτήν τη λογική θα μπορούσαμε να πούμε ότι και η χούντα ήθελε την κατάργηση των πολιτικών νεολαίων που τις κατήργησε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται συζήτηση για την παιδεία με πρόταση της Νέας Δημοκρατίας από την 1^η Αυγούστου του 2016. Πράγματι είναι μια συζήτηση η οποία οφείλεται να γίνεται σε μόνιμη βάση στο Κοινοβούλιο, γιατί το θέμα της παιδείας είναι εθνικό θέμα.

Όμως, ο ελληνικός λαός πρέπει να γνωρίζει τις απόψεις όλων των κομμάτων ξεκάθαρα και όχι μόνο στη συζήτηση για την παιδεία αλλά και στη συζήτηση για τους πόρους της παιδείας. Ποιο ήταν το πρόγραμμα της συγκυβέρνησης Σαμαρά – Βενιζέλου, Νέας Δημοκρατίας – ΠΑΣΟΚ; Το πρόγραμμα ήταν η δημόσια δέσμευση και η υπογραφή του κ. Σαμαρά, του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, και του κ. Βενιζέλου, του Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, ότι το 2018 ο προϋπολογισμός για την παιδεία θα φτάσει στο 1,9% του ΑΕΠ.

Η σημερινή Κυβέρνηση, διατήρησε τον προϋπολογισμό για την παιδεία στο 2,8% του ΑΕΠ, σχεδόν 1% παραπάνω από ό,τι δεσμευόταν ότι θα το φτάσει το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία τρία χρόνια μετά.

Δεύτερον, με τον κ. Φίλη ξέρετε ότι έχουμε διαφορές σε σχέση με τα Θρησκευτικά και μάλιστα διαφωνούμε και δημόσια καμιά φορά, γιατί έτσι είναι η δημοκρατία. Όμως, δεν μπορεί κανείς να μην αναγνωρίσει ότι φέτος τα σχολεία για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια άνοιξαν κανονικά.

Άκουσα να εξαγγέλλεται από την Αξιωματική Αντιπολιτεύση ότι η Νέα Δημοκρατία –ο κ. Μητσοτάκης μάλλον, γιατί Νέα Δημοκρατία δεν είναι ακριβώς, έχει στελέχη του ΛΑΟΣ μέσα, είναι στελέχη του κ. Σαμαρά με τις διευρύνσεις προς την ακροδεξιά– θα πάρει όλα τα παιδιά στα νηπιαγωγεία και στους παιδικούς σταθμούς.

Φέτος, μόνο φέτος, είκοσι χιλιάδες νέα παιδιά μπήκαν στους παιδικούς σταθμούς και τα νηπιαγωγεία, με απόφαση της Κυβέρνησης αυτής. Τα λεφτά ήρθαν από τις τηλεοπτικές άδειες για τα δεκαπέντε χιλιάδες. Τα πέντε χιλιάδες ήταν πιο πριν. Πώς θα πάρετε όλα τα παιδιά όταν εσείς, κύριε Πρόεδρε, αναγγέλλετε στη Θεσσαλονίκη στη ΔΕΘ –και άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή την ομιλία σας– ότι θα περικοπούν τα 800 εκατομμύρια ευρώ από την παιδεία και από την υγεία για να υπάρξει ελάφρυνση της φορολογίας; Πώς είναι δυνατόν αυτό; Αντί να ανακοινώνετε αυξήσεις στον προϋπολογισμό, ακολουθείτε το πρόγραμμα της μείωσης των προϋπολογισμών που φτάνει στο 1,9% του ΑΕΠ, μειώνετε και άλλα 800 εκατομμύρια ευρώ τα οποία θα προέρθουν από την παιδεία και την υγεία για τη μείωση της φορολογίας και παράλληλα θα πάνε όλα τα παιδιά στο νηπιαγωγείο; Εκτός αν πάμε μόνο σε διατήρηση νηπιαγωγείων και κλείσουμε όλη την άλλη εκπαίδευση. Να κλείσουμε και τα δημοτικά και τα λύκεια και τα

πανεπιστήμια και να μείνουν τα νηπιαγωγεία. Είναι ενδιαφέρουσα αυτή η άποψη.

Η συζήτηση για την παιδεία πρέπει να γίνει για πολλά πράγματα. Βεβαίως, να συζητήσουμε προτάσεις οι οποίες έχουν κατατεθεί κατά καιρούς και στις οποίες αυτή η Κυβέρνηση είναι ανοιχτή να συζητήσει, όπως για παράδειγμα τη σύνδεση της παραγωγής και της εκπαίδευσης. Γιατί πράγματι το επιστημονικό προσωπικό που διαθέτουμε στη χώρα, παρά την πολύ εχθρική στάση της ελληνικής πολιτείας, κατατάσσεται παγκοσμίως στην δέκατη τέταρτη θέση. Είναι πολύ υψηλή θέση γι' αυτά που έχει κάνει η πολιτεία κατά του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Παρ' όλα αυτά, η πολιτεία τα προηγούμενα έτη, μαζί με την χρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου, διαθέτει μόλις το 0,5% του ΑΕΠ στα προγράμματα της αριστείας, ενώ ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι στο 2%, δηλαδή τετραπλάσιος.

Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα με το επιστημονικό προσωπικό, με καθηγητές και φοιτητές μπορούν να παραγάγουν νέες επιστημονικές καινοτομίες οι οποίες θα πρέπει να συνδεθούν με την παραγωγή, δηλαδή σε υπάρχουσες ελληνικές επιχειρήσεις είτε σε νέες με ανταλλάγματα την απασχόληση από τους φοιτητές που συμμετείχαν στο ερευνητικό πρόγραμμα, όπως επίσης και των καθηγητών. Γι' αυτό εμείς έχουμε προτείνει ως Ανεξάρτητοι Έλληνες τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή. Φορολογικά κίνητρα σε νέες επιχειρήσεις που εγκαθίστανται στην παραγωγή τα αποτελέσματα ερευνών και ερευνητικών κέντρων αλλά και ερευνητικών ομάδων των ανωτέρων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των ΤΕΙ της χώρας, με την απασχόληση στις επιχειρήσεις αυτές των επιστημόνων που εργάστηκαν για την επίτευξη του αποτελέσματος. Κίνητρα, όπως η αναβολή φορολόγησης κατά ποσοστό 50% της όλης υποχρέωσής τους για μια πενταετία και η διευκόλυνσή τους σε πρόσβαση σε χαμηλότοκο δανεισμό ως 3% από την Αναπτυξιακή Τράπεζα την οποία έχουμε προτείνει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Γιατί μέχρι τώρα, κύριε Μπούρα, δυστυχώς, τα χαμηλότοκα δάνεια τα έπαιρναν τα κόμματα για να μην πληρώνουν. Έπαιρναν από την Τράπεζα Αττικής...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τώρα;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Τώρα να σας πω τι θα γίνει. Τώρα, κύριε Δαβάκη, επειδή με ρωτάτε, τα 14 εκατομμύρια που πήρατε δώρο από την κ. Ζευγώλη, τη Διευθύντρια του κ. Σταϊκούρα, από την Τράπεζα Αττικής θα έρθετε να τα πληρώσετε. Μόλις τα πληρώσετε, ευχαρίστως να πάρετε τα λεφτά αυτά και να πληρώσετε και τα υπόλοιπα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κλασική απάντηση Καμμένου.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Θα τα πληρώσετε;

Σας ερωτώ, κύριε Δαβάκη. Την κ. Ζευγώλη την ξέρετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Την ξέρω.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Δίνετε ρουσφέτια στον κ. Σταϊκούρα φαντάζομαι.

Η κυρία αυτή, λοιπόν, χωρίς να έχει πτυχίο –γιατί είστε υπέρ της αριστείας– διορίστηκε ως επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού της Τράπεζας Αττικής που έδωσε τα 14 εκατομμύρια στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία.

Για να δείτε πώς δούλεψε το σύστημα στην Τράπεζα Αττικής, εμείς ζητήσαμε προσεκλογικά το 2012 30.000 για να εκδώσουμε τα ψηφοδέλτια μας, γιατί δεν είχαμε πάρει ακόμα την κρατική ενίσχυση. Και η απάντηση ήταν ότι απορρίφθηκε από το συμβούλιο χρηματοδότησης. Αφού είχατε πάρει εσείς τα 14 εκατομμύρια χαμηλότοκα και δεν πληρώνατε και τίποτα, τώρα έρχεστε να κάνετε και κουβέντα για την Τράπεζα Αττικής. Αφού διορίσατε τη διευθύντρια του κ. Σταϊκούρα στις παροχές των δανείων, τώρα έρχεστε και λέτε πως θα δοθούν λεφτά στην παιδεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πρέπει να κοκκινίζετε όταν μιλάτε για

Τράπεζα Αττικής.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Όταν έπαιρνε ο Ψυχάρης με τους αμυγδαλώνες 150 εκατομμύρια και εγγύηση τα τρία υπόγεια στην Καλλιθέα, λεφτά δεν υπήρχαν να πάνε στην παιδεία, ούτε να πάρουν οι επιχειρήσεις κίνητρα για να προωθήσουν την έρευνα ούτε να μπορέσουν οι νέοι επιστήμονες να δουλέψουν. Αυτό κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Αυτή τη διαπλοκή της Μεταπολίτευσης χτυπά.

Επειδή έγινε και κουβέντα εδώ για διαπλοκή εγώ περιμένω να μας απαντήσετε για τα αποτελέσματα του περιφημού τηλεοπτικού διαγωνισμού. Οι κουμπάροι της Κυβέρνησης δεν πήραν άδεια. Και καλώς δεν πήραν άδεια. Οι κουμπάροι οι δικοί σας πήραν άδεια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Δεν ξέρετε ότι ο κ. Μαρινάκης είναι κουμπάρος της κ. Μπακογιάννη;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Θα κάνουμε μια συζήτηση και θα σας καταθέτω φωτογραφίες γάμων και βαπτίσεων.

Εγώ βγήκα ξεκάθαρα και για τον δικό μου κουμπάρο είπα ότι δεν πρέπει να πάρει από την πρώτη στιγμή. Και το πάλεψα μέχρι τέλος. Και πράγματι δεν πήρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Παραλίγο να πάρει όμως.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ο δικός σας ο κουμπάρος πήρε. Και δεν πήρε μόνο ο κουμπάρος. Πήρε και όποιος πάλεψε την Κυβέρνηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Αρχικά πήρε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας- Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Για ποιον εννοείτε. Τι πήρε; Κόπτηκε.

Είδατε; Οι δικοί σας κουμπάροι έχουν αντοχή. Οι δικοί μας δεν έχουν. Γιατί δεν έχουν και στήριξη.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια τέτοια συζήτηση για τη διαπλοκή πρέπει να την κάνουμε. Μόλις ακούστηκε η λέξη «SIEMENS» και Χριστοφοράκος άδειασε η Βουλή. Γαλαζόπετρα έπεσε. Πρέπει κάποια στιγμή να κάνουμε αυτή τη συζήτηση και να μιλήσουμε όλοι. Να καταθέσουμε κουμπιριές, φωτογραφίες. Να δούμε ποιοι πήραν τις μπίζνες, να δούμε ποιοι αντιμετώπιστηκαν φιλικά και ποιοι όχι. Να δούμε τι αποτέλεσμα έχει αυτό, να δούμε ποιοι την κάνουν στο εξωτερικό. Να δούμε ποιοι είναι στη λίστα Λαγκάρντ. Να δούμε για ποιους δεν τα εισέπρατταν και για ποιους τα εισπράττουμε σήμερα. Διότι αυτή είναι η διαφορά με αυτή την Κυβέρνηση. Και αυτή τη συζήτηση βεβαίως πρέπει να την κάνουμε ενώπιον του ελληνικού λαού, γιατί τα χρήματα ακριβώς απ' αυτές τις δράσεις είναι αυτά που λείπουν από την παιδεία και την υγεία. Και να αναλάβει καθέννας την ευθύνη του. Βεβαίως την ευθύνη του θα την αναλάβει, όταν θα κάνει και συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες μπορούν να εφαρμοστούν την πατρίδα μας.

Αυτή η Κυβέρνηση εν μέσω της οικονομικής κρίσης και όπως παραδώσατε τα οικονομικά κατάφερε στην παιδεία πολύ περισσότερα απ' όσα κατάφεραν οι Κυβερνήσεις τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Σταμάτησε η γυμνασιοποίηση του δημοτικού σχολείου με τις πολλαπλές ειδικότητες κατά 33% του ωρολογίου προγράμματος.

Μειώθηκε το ωράριο των μαθητών από επτάωρο σε εξάωρο και οι μικροί μαθητές είναι πιο ξεκούραστοι. Το ολοήμερο σχολείο λειτουργεί θεσμικά από τις 13.15' έως τις 16.00' με σαφές πρόγραμμα. Έγινε εξορθολογισμός διδασκείας ύλης με τρίμηνο σχεδιασμό από τις αρμόδιες επιτροπές. Για πρώτη φορά μόνιμοι δάσκαλοι και βιβλία περιέμεναν τους μαθητές στα σχολεία. Στη Θύμιανα πρώτη φορά είδα δάσκαλο να εμφανίζεται πριν την αρχή του σχολικού έτους. Συνήθως ο δάσκαλος πήγαινε κοντά στα Χριστούγεννα ή αναγκαζόντουσαν να πηγαίνουν στους Φούρνους. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και σας είπα, δεν κάνουμε Αντιπολίτευση εδώ, ούτε πάμε να διαχωρίσουμε και να βρούμε τις πολιτικές μας διαφορές. Στις

διαφορές θα σκοτωθούμε, αλλά στη παιδεία πρέπει να συμφωνήσουμε, όπως και στην άμυνα πρέπει να συμφωνήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω ακόμα να δούμε το θέμα της ανώτατης παιδείας. Διότι, πράγματι, εκεί υπάρχει πρόβλημα και υπάρχει πρόβλημα διότι η αλήθεια είναι ότι δεν φταίει μόνο η κομματικοποίηση, φταίει μια κακή νοοτροπία η οποία είχε κυριαρχήσει τα τελευταία χρόνια στην ανώτατη παιδεία.

Και εδώ θα σας πω ότι έγινε μεγάλη συζήτηση για τα περιφניה ειδικά μισθολόγια και ήρθαν κάποιες προτάσεις λέγοντας ότι, παραδείγματος χάριν, οι καθηγητές πανεπιστημίου θα έπρεπε – ήταν η άποψη των δανειστών- να παίρνουν παραπάνω χρήματα και να μειωθούν τα χρήματα από τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας. Και η απάντηση ήταν, για τους καθηγητές των πανεπιστημίων, ας ψάξουμε να βρούμε τα τελευταία χρόνια ποιοι από αυτούς είχαν συμμετάσχει σε επιτροπές, ποιοι είχαν πάρει χρήματα από ευρωπαϊκά κονδύλια. Κάποιοι δεν πήραν ποτέ και πράγματι έχουν χαμηλό εισόδημα, αλλά κάποιοι έγιναν πλούσιοι, επίλεκτοι της εκάστοτε κυβέρνησης.

Πρέπει να δούμε και να μετρήσουμε το πώς εργάζεται ο καθένας, γιατί οι Ένοπλες Δυνάμεις εργάζονται είκοσι τέσσερις ώρες τον εικοσιτετράωρο, όπως και τα Σώματα Ασφαλείας, έχουν κίνδυνο ζωής, έχουν νεκρούς ήρωες εν καιρώ ειρήνης, και βεβαίως τη μάχη αυτή που δίνει το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας –και θέλω να το ξεκαθαρίσω αυτό, γιατί χθες είδα να γίνεται μια επίθεση προς το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας- τη δίνουν και τα Σώματα Ασφαλείας ακόμα και το Λιμενικό Σώμα, και η Πυροσβεστική και η Αστυνομία. Και δεν ωφελεί σε τίποτα να κινητοποιείτε την προσωπική σας ασφάλεια να κάνει διαδηλώσεις, διότι χθες είδα τον αστυνομικό του κ. Τραγάκη έξω από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Είδα για πρώτη φορά τον συνοδό του κ. Βουλγαράκη να φοράει στολή, ξυρισμένος, έξω από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Εμείς, δεχθήκαμε πρόσκλησή τους για να μιλήσουμε και μάλιστα τη δέχθηκα όχι ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας, αλλά ως Αρχηγός των Ανεξάρτητων Ελλήνων με όλη τη χαρά και μάλιστα ζήτησα από τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, επειδή δεν είχε γίνει προγραμματισμός από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και από το Υπουργείο Ναυτιλίας σχετικά με τα ισοδύναμα, να τους βοηθήσουμε και να πούμε τι επιφέρουν αυτά τα οποία προτείνουν οι δανειστές και καθίσαμε και κάναμε ολόκληρη μελέτη. Και αντί να πουν ένα ευχαριστώ για την προσπάθειά της οποία κάνουμε και συγκρουάμαστε και με άλλα Υπουργεία, τα οποία ζητούν να υπάρξουν αυξήσεις στους δικούς τους προϋπολογισμούς, είδαμε να γίνεται μια επίθεση στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, λόγω του ότι είμαι πολιτικός προϊστάμενος εγώ εκεί.

Θα σας ζητήσω, λοιπόν, να αφήσετε τα μικροπολιτικά παιχνίδια με την εθνική άμυνα, να μπορούμε όλοι μαζί, όπως και στην παιδεία, στην υγεία, να έχουμε μια κοινή εθνική πολιτική, να μπορούμε να βελτιώσουμε με κοινοβουλευτικό διάλογο το νομοθετικό πλαίσιο, να το εκσυγχρονίσουμε και να αφήσουμε την πολιτική αντιπαράθεση για εκεί που μπορούμε να την κάνουμε. Αλλά εκεί που μπορούμε την κάνουμε, συνήθως φεύγετε.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι σε αυτήν τη συζήτηση για την παιδεία θα πρέπει κάποια στιγμή να εντάξουμε και το θέμα των στρατιωτικών σχολών, διότι πράγματι στις στρατιωτικές σχολές πρέπει να γίνουν πάρα πολύ μεγάλες αλλαγές. Εγώ θα θέσω και για αρχή συζήτησης ακόμα και το θέμα της εισαγωγής στις σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων, σε σχέση δηλαδή με εκείνους που θέλουν να ακολουθήσουν την καριέρα στις Ένοπλες Δυνάμεις, για το πώς θα πρέπει να μπαίνουν. Βέβαια με πανελλαδικές εξετάσεις, αλλά με κάποια κατεύθυνση η οποία θα πρέπει να είναι προεπιλεγμένη. Διότι παιδιά τα οποία έχουν τις δυνατότητες και θέλουν να ακολουθήσουν αυτήν την πορεία, με τις Ένοπλες Δυνάμεις, δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα γιατί παίρνουν τη θέση τους κάποιοι άλλοι, οι οποίοι βάζουν τις σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων σαν αιτούμενο μαζί με άλλες σχολές. Και βεβαίως εκεί μπορούμε να συνδέσουμε πάλι την έρευνα και οι ανώτατες σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων θα πρέπει να δώσουν τη δυνατότητα να υπάρχουν μεταπτυχιακές σπουδές. Και εκείνοι, τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, που ακολουθούν μεταπτυχιακές σχολές, οι οποίοι είναι αυτήν τη στιγμή στη τάξη των υπαξιωματικών να μπορούν να παίρνουν

προαγωγή.

Όλα αυτά τα θέματα θα έρθουν μέσα στο επόμενο διάστημα σε συζήτηση στο Κοινοβούλιο. Θα παρακαλέσω, λοιπόν, τα κόμματα να έρθουν στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ή να έρθουμε εμείς στην επιτροπή της Βουλής –όποτε ο Πρόεδρος το επιλέξει- και να συζητήσουμε όλα αυτά τα θέματα.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, την παιδεία έξω από την αντιπαράθεση. Ας αναγνωρίσετε το έργο που έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Ας πούμε ότι το αποτέλεσμα μετά την πρόταση του Πρωθυπουργού και την αποδοχή από την μεριά του Μακαριωτάτου ήταν μια καλή εξέλιξη για όλους και ας κοιτάξουμε όλοι το μέλλον των παιδιών μας όχι μέσα από τα κομματικά γυαλιά, αλλά μέσα από το εθνικό συμφέρον.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού. Έκανε μια συγκεκριμένη ψευδή αναφορά σήμερα στο πρόσωπό μου ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων ακολουθώντας διαρροές κύκλων του ΣΥΡΙΖΑ και θα ήθελα τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Σταϊκούρα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθεί κανένας τις τελευταίες ημέρες, ειδικά σήμερα όλως τυχαίως από κύκλους στον ΣΥΡΙΖΑ από το πρωί και από τον Πρόεδρο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, προφανώς όλοι αυτοί ευρισκόμενοι σε βέρτιγκο, να γίνονται συγκεκριμένες ψευδείς αναφορές σε πρόσωπα που σχετίζονται με εμένα. Είναι προφανές ότι είναι παραχαλισμένοι από το περιβάλλον σήψης που οι ίδιοι έχουν δημιουργήσει και ρίχνουν κροτίδες για να αποσπάσουν την προσοχή της κοινωνίας.

Εξηγούμαι συνεπώς, σε σχέση με την Τράπεζα Αττικής, που έγινε συγκεκριμένη, ονομαστική αναφορά σε πρόσωπο που είχε διατελέσει συνεργάτης μου. Πρώτον, η κ. Ζευγώλη ήταν και είναι τραπεζικό στέλεχος. Παραιτήθηκε από Διευθύντρια του Γραφείου του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών στις 2 Ιανουαρίου 2014 και επέστρεψε στην Τράπεζα Πειραιώς, από όπου και προερχόταν. Ανέλαβε διοικητική θέση στην Τράπεζα Αττικής, ως Αναπληρώτρια Γενική Διευθύντρια και επικεφαλής της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου την 1^η Ιουλίου 2014. Από την Τράπεζα Πειραιώς πήγε στην Τράπεζα Αττικής. Συνεπώς, όταν ανέλαβε διοικητική θέση στην Τράπεζα δεν ήταν συνεργάτης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κάντε ησυχία, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Συνεπώς, δεν ισχύει αυτό που γράφουν «κύκλοι του ΣΥΡΙΖΑ» σήμερα και του Μαξίμου, ότι παράλληλα ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Όχι «κύκλοι του ΣΥΡΙΖΑ», στην εφημερίδα υπάρχει. Να κάνετε μήνυση στις εφημερίδες!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Θα πρέπει να διαβάσετε και τις διαρροές που γίνονται, επίσημες διαρροές από το Μαξίμου. Δεν ισχύει συνεπώς ότι υπηρετούσε παράλληλα ως μετακλητή υπάλληλος και στέλεχος στην Τράπεζα σε θέση αυξημένης ευθύνης.

Επιπρόσθετα, σημειώνω ότι η κ. Ζευγώλη παραμένει στην ίδια θέση μέχρι και σήμερα που μιλάμε. Αν συνεπώς υπήρχε οποιοδήποτε ζήτημα σχετικά με την λειτουργία της, όπως αναφέρατε, κύριε Πρόεδρε, γιατί έκτοτε δεν την έχετε αντικαταστήσει με μια διοίκηση, που ούτως ή άλλως την έχετε αλλάξει από πέρσι; Αφού έχει κάνει αυτά που λέτε –αν τα έχει κάνει-, γιατί δεν την έχετε αντικαταστήσει από την θέση της, αφού η διοίκηση την αλλάξατε από πέρσι και βάλατε μέλη στο διοικητικό συμβούλιο πολύ κοντά στη σημερινή Κυβέρνηση;

Δεύτερη παρατήρηση, επειδή εμπλέξατε και το θέμα της διοίκησης, η κ. Ζευγώλη, διετέλεσε ανεξάρτητο μη εκτελεστικό μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Τράπεζας Αττικής, ως μια εκ των εκπροσώπων του ελληνικού δημοσίου την περίοδο 30-10-2012 έως 7-02-2014, με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων, κάτι που γίνεται και σήμερα. Η γενική συνέλευση των μετόχων και σήμερα πάλι αποφασίζει.

Την πλειοψηφία των μετοχών την έχει το ΤΣΜΕΔΕ. Υπενθυμίζω

ότι Πρόεδρος του ΤΕΕ από τον Σεπτέμβριο του '10 μέχρι τον Ιανουάριο του '15 ήταν ο Υπουργός κ. Σπίρτζης. Εξέφρασε καμμία διαφωνία; Υπήρχε κανένα πρόβλημα που δεν ακούσαμε;

Τρίτη παρατήρηση. Πάμε τώρα στα προσόντα που αναφερθήκατε. Σύμφωνα με το π.δ.63/2005 -που θα έπρεπε να το ξέρετε- ο διορισμός σε θέση Διευθυντή πολιτικού Γραφείου μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού, όπως επίσης και σε θέση ειδικού συμβούλου ή συνεργάτη αναστέλλει την άσκηση του λειτουργήματος ή επαγγέλματός τους.

Πράγματι, συνεπώς, η συγκεκριμένη κυρία παραιτήθηκε από την τράπεζα, στην οποία δούλευε για να καταλάβει τη θέση διευθυντή πολιτικού γραφείου.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας-Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Από το διοικητικό συμβούλιο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Η συμμετοχή σε διοικητικό συμβούλιο δεν αποτελεί λειτουργήμα ή επάγγελμα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Το παραδέχονται! Ήταν στο συμβούλιο και στο γραφείο του Υπουργού ταυτόχρονα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Συνεπώς, δεν απαγορεύεται για κάποιον που κατέχει θέση διευθυντή πολιτικού γραφείου, ειδικού συμβούλου ή συνεργάτη, να συμμετέχει στο διοικητικό συμβούλιο.

(Θόρυβος από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Πριν γελάσετε, θα πρέπει να ξέρετε ότι έχει κατακλειστεί το δημόσιο από τέτοια πρόσωπα, που είναι κοντά σε Υπουργούς. Έχει κατακλειστεί σήμερα το δημόσιο από τέτοια πρόσωπα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Τέσρατη και τελευταία παρατήρηση, όσον αφορά στα τυπικά προσόντα της συγκεκριμένης κυρίας. Σύμφωνα με το π.δ.63/2005 για την κατοχή θέσης σε πολιτικό γραφείο απαιτούνται πτυχίο σχολής ή τμήματος ΑΕΙ της χώρας ή ισότιμης ξένης ανώτατης σχολής ή απολυτήριο λυκείου ή εξετάξιου γυμνασίου. Συνεπώς, δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα τυπικών προσόντων για τον διορισμό συγκεκριμένης θέσης μετακλήτου υπαλλήλου.

Ως προς το ΦΕΚ διορισμού της, η κατάταξή της και η μισθοδοσία της έγινε με βάση τον Υπαλληλικό Κώδικα και τις κείμενες διατάξεις νόμων του 2011 και του 2012.

Ως προς τα λοιπά, απαντήσεις μπορούν να αναζητηθούν στις υπηρεσίες των φορέων, στις οποίες υπηρέτησε και υπηρετεί.

Συμπερασματικά, καλώ την Κυβέρνηση να σταματήσει να προσεγγίζει τα θέματα της δημόσιας σφαίρας με επικοινωνιακή στόχευση και με ελαφρότητα έναντι της αλήθειας.

(Θόρυβος από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάνετε ησυχία, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Και θα κλείσω με αυτό που ξεκίνησε ο κύριος Πρωθυπουργός την πρωτολογία του: «Εκπροσωπείτε το σκοτάδι».

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας-Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο, για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχετε τον λόγο επ' ολίγον, να μην σκιάσει τη συζήτηση αυτό το θέμα.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας-Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Λίγα δευτερόλεπτα μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, η απάντηση που δώσατε, είναι επιβεβαίωση του ρεπορτάζ της εφημερίδας, με μια προσπάθεια να εξυμνήσετε την κυρία που πήρε τη θέση στο διοικητικό συμβούλιο.

Κι εγώ σας απαντώ με το εξής απλό ερώτημα. Μην το απαντήσετε, θα το καταλάβουν όλοι: Οι έχοντες τα αντίστοιχα προσόντα υπάλληλοι τραπεζών, θα έπαιρναν θέσεις διοικητικού συμβούλιου, αν δεν ήταν διευθυντήριά σας; Ας πάνε αύριο το πρωί να καταθέσουν την αίτηση.

(Γέλωτες από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Τώρα, όσον αφορά το ότι δεν αντικαταστάθηκαν αρκετά στελέχη, θα σας πω ότι αυτή η Κυβέρνηση τουλάχιστον, δεν έχει δείξει πρόθεση να διωχθούν οποιοδήποτε διετέλεσαν σε αλλοιούτο γραφείο. Ίσως θα πρέπει να ξαναδούμε κάποιους που έχετε βάλει σε θέσεις κλειδιά τι δουλειά κάνουν ακόμα. Σε αυτό έχετε

δίκιο.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μην το επεκτείνουμε, όμως, κύριε Σταϊκούρα. Έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Ούτε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επί των επιχειρημάτων μου, καμμία απάντηση! Και ως προς αυτό που είπατε για τα διοικητικά συμβούλια, ας ανατρέξετε στο τελευταίο διοικητικό συμβούλιο της Τραπεζής Αττικής επί κυβέρνησης σας, να δείτε τα μέλη. Εκεί θα βρείτε πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων, κ. Βασίλειος Λεβέντης, έχει τον λόγο.

Παρακαλώ πολύ, μέχρι να έρθει ο κύριος Πρόεδρος, παρ' ότι δεν συνήθίζεται να παίρνει κανείς τον λόγο επί της ουσίας, απλώς για την ανασκευή μιας ιστορικής αλήθειας -θα ακούει ο κ. Θεοδωράκης, ενδεχομένως είναι πιο νέος και γι' αυτό δεν το ξέρει- επειδή είπατε πως οι χουνταίοι διέκοψαν την τάση προς τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, θα ήθελα να πω ότι μία από τις θρυαλλίδες του '72 και του '73 της ανάπτυξης του αντιδικτατορικού φοιτητικού κινήματος ήταν η αποκάλυψη, εκ μέρους τότε των φοιτητών, της απαρχής για δύο ξενόγλωσσα πανεπιστήμια να υπάρξουν στην Αθήνα. Γύρω, δηλαδή, απ' αυτό το θέμα είναι ιστορικό γεγονός και είναι σωστό. Δεν έχει σχέση. Ενδεχομένως, δεν τα ξέρει καλά ο κ. Θεοδωράκης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ορίστε, κύριε Λεβέντη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ για τη λάμψη δια της απουσίας τους, τον κ. Μητσοτάκη, που έφυγε πρώτος και τον κ. Τσίπρα, που έφυγε δεύτερος. Ίσως το βάρος επιχειρημάτων δυσχεραστεί. Θα δούμε. Βέβαια, είμαι σίγουρος ότι θα ακούνε από τις αιθουσές και θα ακούνε καλά. Γιατί, όπως μου είχε πει κάποιος «κάποιοι σπεύδουν να σε ακούσουν, κύριε Λεβέντη και όσοι είναι εγωιστές και δεν θέλουν να σε ακούν, σε ακούν από τα καμαρίνια και με τέρμα τον ήχο».

Θα ήθελα να πω στον κ. Μητσοτάκη ότι συγγενής του ήταν ο συγχωρεμένος ο Μπακογιάννης. Το είπα και χθες. Κι έβγαλε ανακοίνωση ο Κυριάκος και η Ντόρα ότι ήταν μνημείο συναίνεσης και σύνθεσης ο συγχωρεμένος. Η εικόνα της σημερινής Νέας Δημοκρατίας είναι εικόνα συναίνεσης; Αφήνω τους Βουλευτές που ακούνε, να κρίνουν αν είναι εικόνα συναίνεσης.

Ρώτησε ένας δημοσιογράφος έναν Βουλευτή μας: «Αφού είστε υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων ως Ένωση Κεντρώων, γιατί δεν ψηφίσατε χθες τα προαπαιτούμενα;».

Και η Νέα Δημοκρατία δεν είναι, επίσης, υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων; Γιατί δεν ψηφίσατε εχθές;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Να απαντήσει ο κύριος εκεί...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όχι εσείς, κύριε. Δεν απευθύνομαι σε εσάς. Κοιτάω εσάς, αλλά δεν απευθύνομαι σε εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κύριε Παπαδόπουλε, σήμερα να είστε τύπος και υπογραμμός, όταν μιλάει ο Πρόεδρος. Σας παρακαλώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Να μην αρχίσουμε τον διάλογο. Κάπου πρέπει να είναι το βλέμμα μου στραμμένο.

Να αναφερθούμε λίγο στην παιδεία και θα κάνουμε μετά μία αναφορά και σε άλλα ζητήματα, τρέχοντα. Όσον αφορά την παιδεία, ο κ. Μητσοτάκης, τον οποίον άκουσα προσεκτικά, έκανε μία πολύ ωραία ομιλία για το ένα, το άλλο, το άλλο. Τόσα χρόνια που ήταν στην κυβέρνηση, αυτά δεν τα ήξεραν; Δηλαδή, τότε τα εσκέφθησαν αυτά στη Νέα Δημοκρατία;

Και θα βγάλουν -λέει- και ένα πρόγραμμα. Ένα κόμμα σαν τη Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, θα βγάλει αναθεωρημένο πρόγραμμα, προσεχώς. Υποτίθεται, όμως, ότι είναι ένα κόμμα που κυβερνούσε πριν λίγους μήνες. Δεν έπρεπε να έχει κάποιο πρόγραμμα για την παιδεία; Ο κ. Αρβανιτόπουλος τα έκανε καλά, με τις εμμονές του; Γιατί οι πανεπιστημιακοί μου έχουν πει ότι είχε

εμμονές σε κάποια πράγματα. Τα έκανε καλά; Αν τα έκανε καλά, γιατί δεν λέτε «θα κάνουμε αυτά που έκανε ο Αρβανιτόπουλος, ήταν θαυμάσια και εσείς οι κακοί τα αλλάξατε»;

Για να λέτε ότι χρειάζεται νέο σχέδιο για την παιδεία, σημαίνει ότι αυτά που κάνατε ως τον Δεκέμβριο του 2015 που ήσασταν εις την κυβέρνηση ήταν, να μην πω τι ήταν. Μόνοι σας το ομολογείτε. Έτσι το αισθάνομαι εγώ.

Η παιδεία είναι ένα αντικείμενο, που δεν σηκώνει κάθε φορά, ένας Υπουργός να γκρεμίζει τα των προηγούμενων, γιατί αν συνεχίσουμε έτσι, ταλαιπωρούμε τη νεολαία. Αν το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης θέλει τα 4/5, η παιδεία μήπως ήθελε 4,5/5; Γιατί είναι ένας τομέας που δεν μπορεί να έρχεται κάθε Υπουργός κι ό,τι κόβει η κεφάλι του, να το κάνει. Έπρεπε να σέβεται και τις υπόλοιπες πτέρυγες του Κοινοβουλίου, τους κοινωνικούς φορείς, τους πανεπιστημιακούς, τους φοιτητές, τους μαθητές, τους γονείς.

Εδώ έχουμε, λοιπόν, μία κατάσταση, κάθε κυβέρνηση να θεωρεί λάθος τα των προηγούμενων και να χτίζει άλλα και κάθε αντιπολίτευση να υπόσχεται ότι θα γκρεμίσει αυτά που κάνει η κυβέρνηση για να κάνει άλλα.

Εγώ φρονώ ότι, αν ποτέ αλλάξουμε το Σύνταγμα –που δεν βλέπω να το αλλάζουμε αυτή τη φορά, δεν θα προλάβουμε– σε ζητήματα όπως η εξωτερική πολιτική και η παιδεία πρέπει να βάλουμε όρους να θέλει 4/5, κατ' ελάχιστο, της Βουλής για να αλλάξει κάτι, για να σοβαρευτούμε και να μην παίζουμε με την κοινωνία.

Μίλησαν κάποιοι για ιδιωτικά πανεπιστήμια και ότι έχουν καθεστώς να γίνουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πρώτα πρέπει να φύγει, να αποβληθεί ο κομματισμός από τα κρατικά πανεπιστήμια και μετά να πάμε στα ιδιωτικά.

Γιατί εάν διατηρούνται οι κομματικές νοοτροπίες στα πανεπιστήμια και δώσουμε άδειες σε ιδιωτικά, θα συμβεί ό,τι με την ΕΡΤ, όταν η ΕΡΤ ήταν το μόνο κανάλι. Όταν δώσαμε ιδιωτικές άδειες, διατηρείτο κομματική η ΕΡΤ. Και τι έκαναν τα ιδιωτικά κανάλια; Έδωσαν τριπλάσιους, τετραπλάσιους μισθούς στα στελέχη της ΕΡΤ, τους πήραν και η ΕΡΤ εμαράθη. Και έγινε πια ένα πράγμα που συντηρείτο μόνο από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ των Ελλήνων πολιτών.

Θέλει μεγάλη προσοχή η μετάβαση στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πρέπει πρώτα να εξυγιάνουμε τα κρατικά. Διαφορετικά, θα καταστρέψουμε και τα κρατικά και τα ιδιωτικά.

Σήμερα μου εστάλη ένα χαρτί για την ΕΡΤ. Ακούστε τι έχει πάθει η ΕΡΤ. Μου έστειλαν ένα έγγραφο και ζητούν πενήντα τρία άτομα, γιατί δεν μπορεί η διοίκηση να δουλέψει. Συγκεκριμένα, δεν έχουν δημοσιογράφο ανταποκριτή στο Παρίσι, στη Μόσχα και στη Ρώμη. Δηλαδή, εάν συμβεί κάτι στη Μόσχα, η ΕΡΤ δεν έχει ρεπόρτερ. Δεν έχουν δημοσιογράφο οικονομικού ρεπορτάζ. Δεν έχουν παρουσιαστές. Αυτούς που έχουν είναι ελάχιστοι και βάζουν όλο τους ιδιους σε όλα τα δελτία.

Δεν έχει κανόν αρχισυντάκτη, ώστε σε κάθε τι που γίνεται στις ειδήσεις και στις ζωντανές εκπομπές να βάζει αμέσως την επιγραφή από κάτω. Ζητούν, λοιπόν, πενήντα τρία άτομα, τα οποία όμως δεν μπορούν να τα πάρουν, εάν δεν εγκρίνει ο αρμόδιος Υπουργός. Και έτσι, ολόκληρη ΕΡΤ υπολειτουργεί και νοσεί. Δεν μπορεί να μεταδώσει ειδήσεις από το Παρίσι και αντιγράφει από άλλους. Αυτό είναι η ΕΡΤ. Έχει περίσσεια σε άλλους τομείς και έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού. Και με παρακάλεσαν να το προτείνω στην Κυβέρνηση. Το προτείνω υπευθύνως, γιατί είδα ότι δεν μπορεί ένα κανάλι τόσο μεγάλο να μην έχει ανταποκριτές.

Επίσης, μου είπαν από το εξωτερικό ότι θέλουν να βλέπουν την ΕΡΤ. Στην Αμερική, στον Καναδά και στην Αυστραλία δεν βλέπουν την ΕΡΤ εδώ και δύο χρόνια, από τότε που την έκλεισε ο Σαμαράς. Δεν έχουν εικόνα της ΕΡΤ στην Αυστραλία και στην Αμερική. Και είναι σαν να είναι οι άνθρωποι φυλακισμένοι. Για να ακούν ειδήσεις, παίρνουν τηλέφωνο τους συγγενείς τους. Και ζητούν επιμόνως να λυθεί γρήγορα το θέμα της δορυφορικής μετάδοσης του προγράμματος της ΕΡΤ, κατ' ελάχιστον ενός καναλιού, της ΕΡΤ1 λόγου χάρι.

Τα καταθέτω παρακάτω στα Πρακτικά, με την επίσημη παράκληση προς τον κ. Παππά ότι δεν μπορείς να έχεις για όλα δύο-

μισι χιλιάδες υπαλλήλους και περισσεύματα, να έχεις όσους θέλεις διοικητικούς και να μην έχεις εξειδικευμένους υπαλλήλους.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλειος Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το θέμα των ιδιωτικών πανεπιστημίων νομίζω ότι το λύσαμε. Η Ένωση Κεντρώων συναινεί στο να δοθούν άδειες ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά αφού φύγουν τα κόμματα από τα πανεπιστήμια και αφού μπορέσουν και τα κρατικά πανεπιστήμια να λειτουργούν με τέτοια κριτήρια, ώστε να μπορούν να είναι ανταγωνιστικά. Όχι, να καταρρεύσει η κρατική παιδεία, επειδή δώσαμε –δεν ξέρω σε ποιους θα δώσουμε άδεια, εάν αρχίσουμε τώρα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια– άδεια σε κάποιον Καλογρίτσα.

Όπως και στις ιδιωτικές τηλεοράσεις, εγώ είχα πάντα την αντίληψη, να βάλουμε σε κάθε κανάλι έναν επιχειρηματία, αλλά να έχουμε μέσα στο μετοχολόγιο και την εκκλησία και τον Δήμο Αθηναίων ή άλλους δήμους της χώρας, το Ίδρυμα Νιάρχου. Να μην κάνει, δηλαδή, ό,τι θέλει –ας πούμε– ο Μαρινάκης. Να είναι στο μετοχολόγιο και φορείς που να φρενάρουν την ασυδοσία του ενός. Δεν το αντιλήφθηκε αυτό σωστά η Κυβέρνηση και έκανε κάποια λάθη ο κ. Παππάς.

Ελπίζω –για να το κλείσω αυτό το θέμα– να τα διορθώσει ο κ. Τσίπρας –τίνι τρόπο πιστεύει ότι πρέπει να τα διορθώσει– να μην κλείσει κανάλι, κατά τη γνώμη μου, αλλά να πάρει τα ίδια λεφτά απ' όλους. Αυτά δηλαδή τα 60 εκατομμύρια, που κατά μέσο όρο έδωσαν όλοι, να τα πάρει από τους υπολοίπους για να λειτουργούν, να βάλουμε όμως σκληρούς όρους, για να δούμε ποιους θα αντέξουν.

Είναι άποψή μου αυτή. Ας την εξετάσει ο κύριος Πρωθυπουργός, γιατί η υπόθεση των καναλιών ανησυχεί και τους ομογενείς. Με ρωτούν, με ύφος ύποπτο, γιατί κλείνουν κανάλια, πού αποβλέπει η Κυβέρνηση. Λοιπόν, αφού η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι είναι αθώα του αίματος, λέω την άποψή μου, ότι αφού είναι για μια δεκαετία τα 60 εκατομμύρια –άρα είναι 6 ανά έτος–, να υπάρξει ένα ετήσιο ενοίκιο 6 εκατομμύρια και ας συνεχίσουν να λειτουργούν.

Να μπουν, όμως, όροι, να λειτουργήσει το ΕΣΡ. Ζητώ με επανειλημμένες ανακοινώσεις, του κ. Βούτση να πάρει πρωτοβουλία επανασύστασης του ΕΣΡ και να μην βάλει άτομα του ΣΥΡΙΖΑ εις τη σύνθεση, αλλά να βάλει άτομα κύρους, που να μην μπορεί καμμία πτέρυγα να τα αμφισβητήσει. Και έτσι θα ψηφίσουμε όλοι, θα συσταθεί ΕΣΡ, ώστε και αυτές οι άδειες, που μέσω του διαγωνισμού θα εκδοθούν, να εκδοθούν νομίμως από το ΕΣΡ, όπως ορίζει το Σύνταγμα. Είναι η άποψή μου αυτή.

Ο κ. Τσίπρας, εδώ που έχει φτάσει, βγήκε εις την Ευρώπη –γιατί πριν βγει στην Ευρώπη ενθυμείστε τι ήταν ο Τσίπρας, θα έδερνε τη Μέρκελ κ.λπ.– και είδε κάποια πράγματα. Σε αυτά τα πράγματα που είδε, πρέπει να είδε ότι η συναίνεση και η σύνθεση είναι το πρώτο.

Φώναζαν οι ομογενείς και μου έλεγαν «γιατί δεν δέχεται ο Μητσοτάκης με τον Τσίπρα να κάνουν για τρία χρόνια μια κυβέρνηση, να βάλουν τεχνοκράτες στα οικονομικά Υπουργεία, κοινής αποδοχής, ώστε να λυθούν τα οικονομικά;». Στεναχωρούνται οι ξένοι με την πενία και τη δυστυχία που υπάρχει στην Ελλάδα. Τους είπα: «Εδώ υπάρχουν δύο εγωισμοί, ο εγωισμός του κ. Τσίπρα, που πρέπει να ισχυριστεί ότι πάμε σε μια μεγαλύτερη κυβέρνηση, και ο εγωισμός του Μητσοτάκη, που λέει: «Τώρα που έχω, με την ψήφο που έδωσε η Φώφη, πενήντα έδρες μπόνους, τώρα γιατί να συναίνεσω; Θα αφήσω να γκρεμιστεί ο Τσίπρας, για να έρθω εγώ».

Έχουμε, λοιπόν, τον Μητσοτάκη να ορέγεται αυτοδυναμία και να εμποδίζει τη σύνθεση. Εγώ εξήγησα τις δυσκολίες, δηλαδή, ότι υπάρχουν εγωισμοί. Όμως, τώρα θα βάλουμε τους εγωισμούς πάνω από τη χώρα;

Περιμένετε να έρθουν επενδύσεις –και απευθύνομαι στον κ. Τσίπρα– με τους εκατόν πενήντα τρεις που παρουσιάζονται και σε ψηφοφορίες δυσανεστήσιμοι, που απειλούν; Δεν ξέρω πώς ηρεμούν στο τέλος. Μέχρι ενός σημείου ηρεμούν, αλλά δεν ξέρω μέχρι πότε θα ηρεμούν και για πόσο. Μπορεί να μένει η Κυβέρνηση, να έχει τη δεδηλωμένη, αλλά είδατε κανέναν επενδυτή να

έρχεται;

Πώς θα λύσουμε το οικονομικό πρόβλημα της χώρας; Παίρνοντας από το ΦΠΑ στα νησιά και παίρνοντας από το πετρέλαιο θέρμανσης ή βάζοντας φόρο στη συνδρομητική τηλεόραση; Δι' αυτού του τρόπου θα λύσουμε το οικονομικό;

Δεν θα ήταν ευτυχέστερες όλες οι πτέρυγες της Βουλής, εάν υπήρχε μια κυβέρνηση που άλλαζε το κλίμα και έδινε μια εικόνα πολιτικής σταθερότητας και μπαίναμε σε περίοδο ανάπτυξης; Ή όλες οι πτέρυγες της Βουλής δεν θα ήταν πιο περήφανες; Νομίζω ότι δεν θα πρέπει και του κ. Τσίπρα οι Βουλευτές να αισθάνονται μειονεκτούντες, εάν υπάρξει μια κυβέρνηση καλύτερη. Είναι θυσία, την οποία θα εκτιμήσει και η κοινωνία, κατά την ταπεινή μου άποψη.

Η κ. Φωτίου είπε εδώ –μου φέρανε τώρα, πριν έρθω μια δήλωση– ότι οι περισσότεροι δημόσιοι υπάλληλοι στα Υπουργεία δεν κάνουν τίποτα. Δεν ξέρω αν αληθεύει ή αν της παραχάρηξαν τα λόγια.

Εγώ έχω ζητήσει στα εννιά σημεία να ελεγχθούν πόσοι είναι οι αργόμισθοι στο δημόσιο. Αυτό έχω ζητήσει. Ο κ. Μητσοτάκης τότε που ήταν να διώξει πέντε-δέκα χιλιάδες –πόσους έδιωξε– αντί να κοιτάξει ποιοι είναι οι ευσυνειδητοί και ποιοι είναι οι αργόμισθοι και να εκτοπίσει τους αργόμισθους, έδιωξε κόσμο, δικαίως και αδικώς, και περιεφέροντο στα κυλικεία των μουσείων, γιατί ο καθένας είχε άλλα τέσσερα χρόνια, άλλα πέντε χρόνια μέχρι τη σύνταξη του και κάπνιζαν τσιγάρο και διάβαζαν εφημερίδα στα κυλικεία εκεί που τους πήγαν, αφού τους είχαν πάρει από τον ΟΣΕ και από εδώ και από εκεί.

Κάποιοι δούλευαν. Κάποιοι μπορεί να μην δούλευαν. Αφάιρεσε, όμως, ευσυνειδητους. Αυτό δεν είναι καθαρό. Κθαρόση είναι να εντοπίσεις τους ασυνειδητους, τους αργόμισθους. Αυτό ζητούν και οι ξένοι, μείωση δαπανών, όχι να διώξουμε τους ευσυνειδητους, επί των οποίων θα βασίσουμε την αλλαγή της χώρας.

Το παραθέτω και αυτό στα Πρακτικά, διότι εάν αυτές οι δηλώσεις είναι αληθινές, έχει χρέος η Κυβέρνηση να εξετάσει ένα από τα εννέα άρθρα της Ένωσης Κεντρώων, που λέει «εντοπισμός αργομισθών και κλείσιμο εταιρειών–φαντασμάτων που υπάρχουν ακόμη». Γιατί να τους πληρώνουμε αυτούς; Γιατί να πληρώνουμε;

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασιλειός Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Μητσοτάκης πήγε στη Θεσσαλονίκη, ισχυριζόμενος ότι έχει νέο οικονομικό πρόγραμμα. Στο οικονομικό του πρόγραμμα είναι να κόψει κατά 30% τον ΕΝΦΙΑ και να μειώσει και φόρους.

Όλοι θέλουμε να μειώνονται οι φόροι. Όμως, μια κυβέρνηση πότε αυξάνει φόρους; Όταν δεν έχει πηγές από αλλού, βάζει φόρους. Γιατί ο Υπουργός Οικονομικών αδημονεί κάθε μήνα, να κλείσει ο μήνας, χωρίς δυσάρεστες εκπλήξεις. Αυτή είναι η αποστολή του Υπουργού των Οικονομικών, να κοιτάζει το αποτέλεσμα κάθε μηνός και πολύ περισσότερο κάθε τριμήνου.

Εάν ο κ. Μητσοτάκης, λοιπόν, κόψει και ΕΝΦΙΑ –εισπράξεις δηλαδή–, κόψει και φόρους, από πού θα βρει χρήματα; Θα φέρει επενδύσεις, θα απαντήσει. Εάν τον ρωτήσουμε τώρα, «γιατί η Νέα Δημοκρατία, που ήταν δύο χρόνια, δεν έφερε καμμία επένδυση;», θα μας πει από εδώ και πέρα, οι άλλοι ήταν ανίκανοι, ο Μητσοτάκης είναι ικανός. Το γνωστό, ο καθένας είναι ικανός. Όμως, είναι και το γεγονός ότι μετείχε σε μια κυβέρνηση που δεν έφερε ούτε μία επένδυση.

Εγώ δεν έχω τίποτα με τον Μητσοτάκη. Ειλικρινώς, δεν έχω απολύτως τίποτα. Χθες, όμως, έβλεπα ένα μίσος κατά της Κυβέρνησης. Ένα μίσος που έλεγε «κόβετε το ένα, κόβετε το άλλο, ενώ θεσπίσατε πριν από τέσσερις μήνες κάτι, το αφαιρείτε τώρα». Έχουν δίκιο. Και τι προτείνετε; Να πάμε για Grexit; Μπείτε εσείς, λοιπόν. Εάν είναι ξύπνιος ο Τσίπρας, να κάνει εκλογές τώρα αμέσως, να έρθετε εσείς, να δω πώς θα κόψετε και τον ΕΝΦΙΑ και θα μειώσετε φόρους και πώς θα μείνετε στο ευρώ. Εάν είναι βλάκας –ας το πω έτσι– θα κάτσει στον Γολγοθά του και θα καταρρεύσει, διότι τα προβλήματα είναι τόσο μεγάλα, που όχι ο Τσίπρας, αλλά φοβάμαι ότι ούτε εκατό Τσίπρες δεν θα μπο-

ρούν να σηκώσουν το βάρος.

Την άποψή μου λέω. Μπορεί να έχετε εσείς αντίθετη άποψη. Εγώ, όμως, προειδοποιώ τον κ. Τσίπρα, γιατί βγαίνω έξω και μιλάω με κόσμο, ότι ο κόσμος είναι μη συνεργάσιμος πλέον. Ο κόσμος βρίζει τους πολιτικούς. Δεν συνεργάζεται, να πει «μήπως αυτό το μέτρο που εφαρμόζεται είναι καλό, μήπως αποδώσει του χρόνου». Ο κόσμος έχει βγάλει τα συμπεράσματά του, ότι σε αυτή την Αίθουσα δεν συμμερίζονται τα προβλήματά του. Και ξέρετε, εάν βγει ένα τέτοιο συμπέρασμα, πολύ δύσκολα θα επαναφέρουμε τον λαό πάλι κοντά στην πολιτική. Να το ξέρετε αυτό.

Στη χθεσινή του ομιλία ο κ. Θεοδωράκης του Ποταμιού ανέφερε ότι εγώ είμαι καταληψίας συχνότητας, ότι πούλησα το κανάλι και τότε δεν είχα ούτε εφορίες, ούτε ΙΚΑ.

Πρώτον, ρωτώ: Γιατί το θυμήθηκε μετά από δεκαεπτά χρόνια; Γιατί επί δεκαεπτά χρόνια δεν το θυμήθηκε; Δεύτερον, γιατί δεν κοιτάξε και άλλους οι οποίοι πούλησαν κανάλια;

Μιας και θέλετε να πω στην Αίθουσα γιατί πούλησα το κανάλι, θα το πω. Δεν το έχω αποκαλύψει άλλη φορά. Μου είχαν στείλει από το ΠΑΣΟΚ τρία χαρτιά, για να με κλείσουν. Είχε κάνει προσπάθεια και ο Μητσοτάκης να με κλείσει, γιατί είπα σε μια τηλεοπτική –όπως νόμιζα τότε ότι είναι– εκπομπή εκείνες τις κατάρες, για τις οποίες ζήτησα συγγνώμη. Μου έστειλαν χαρτιά ότι η συχνότητα είναι για τον Στρατό και δεν έπρεπε να την χρησιμοποιώ. Και αυτό, γιατί έκανα διάφορες εκπομπές για την «αποστασία» τότε, επί Μητσοτάκη. Ο Ρέππας, δεν ξέρω γιατί, μου έστειλε χαρτιά.

Πάνω στην απελπισία μου, γιατί δεν είχα τότε κανένα στήριγμα και ήταν πολύ μικρό το κόμμα μου, βρήκα έναν άνθρωπο που πάλευε και γι' αυτό έδωσα το κανάλι. Εγώ ποτέ μου δεν θα το έδινα, γιατί ήταν το πάθος μου, ήταν ο μόνος τρόπος που είχα να επικοινωνώ με τον κόσμο. Εγώ όταν ίδρυσα το κανάλι, το ίδρυσα γιατί δεν ήμουν αποδεκτός από κανέναν διαπλεκόμενο. Δεν με δεχόντουσαν πουθενά με τις απόψεις μου, ενώ ο κ. Θεοδωράκης ήταν μέσα από τα κανάλια πολυτελείας.

Εγώ τον σέβομαι. Δεν έχω τίποτα μαζί του, αλλά αυτή η καθυστερημένη επίθεση εναντίον μου δείχνει κακία. Γιατί τόσο κακία; Εγώ του φταίω που γκρεμίζεται δημοσκοπικά; Εγώ του φταίω; Εγώ δίνω το δικό μου αγώνα το 4% να το κάνω –ξέρω εγώ– 8%, 10%, όσο πει ο κόσμος, να ανεβάσω την Ένωση Κεντρώων.

Εγώ μιλάω πάντα πολιτικά και αν στράφηκα κατά του Ποταμιού και της κ. Φώφης Γεννηματά, στράφηκα γιατί θεωρώ ότι ήταν έγκλημα, που δεν ψήφισαν την απλή αναλογική. Γιατί αν συνεχίζεται η όρεξη για αυτοδυναμία από την Νέα Δημοκρατία, οφείλεται στην ψήφο της κ. Γεννηματά. Μιλάω πολιτικά. Δεν πήγα να κτυπήσω κάτω από τη ζώνη την Γεννηματά ή τον Θεοδωράκη. Εγώ τους υπολήπτομαι και τους σέβομαι και αύριο δεν αποκλείω, εάν το επιτρέψουν οι συνθήκες και αναθεωρηθούν οι καταστάσεις, να υπάρξει και οποιασδήποτε μορφής συνεργασία. Γιατί δέχομαι τέτοια επίθεση;

Εν πάση περιπτώσει, λυπάμαι για κάποιους ανθρώπους, τους οποίους εκτιμώ και από τους οποίους θα περίμενα ανωτερότητα. Εγώ δεν έκανα επιθέσεις. Μιλάω πολιτικά. Την απλή αναλογική την υποστήριξα, το είπα και του Τσίπρα, γιατί σαράντα χρόνια με αυτήν μεγάλωσα, γι' αυτήν ζω και γιατί ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου στην παρακαταθήκη του είπε ότι κράτος χωρίς απλή αναλογική, δεν είναι δημοκρατικό κράτος. Το εξήγησα και στη Σμύρνη, που ήμουν, στον κ. Αθανασίου –δεν ξέρω αν είναι εδώ– της Νέας Δημοκρατίας. Μου είπε ότι και εγώ δέχομαι ότι η απλή αναλογική είναι το πιο τίμιο, απλά εμείς, λέει, δεν τη θέλουμε, μήπως μείνουμε με ακυβερνησία.

Είπα ότι και ο Καραμανλής, όταν γύρισε το 1974 από το Παρίσι, στο σακιδίο του έφερε εξήντα πέντε έδρες μπόνους. Μπορεί τώρα και ο Μητσοτάκης, αν γίνει αναθεώρηση, όπως σας έχω πει. Γι' αυτό δεν θα αφήσω τον κ. Τσίπρα –στον βαθμό που μπορεί– να κάνει αναθεώρηση. Δεν θα συμμετάσχω, διότι μπορεί ο κ. Τσίπρας να κάνει αναθεώρηση, αν βάλουμε άρθρο μέσα προς αναθεώρηση, το άρθρο της απλής των μπόνους, και να το περάσει με εκατόν πενήντα έναν, την ενισχυμένη. Αν η επόμενη Βουλή γίνει αναθεωρητική, η επόμενη Βουλή με εκατόν πενήντα έναν μπορεί να περάσει την ενισχυμένη και ενώ εδώ στη Βουλή μιλήσαμε για το ενδεχόμενο υιοθέτησης της απλής, να βρεθούμε

μπροστά σε ογδόντα έδρες μπόνους. Και τότε, να δω σε πόσες δεκαετίες θα ξαναγίνει συζήτηση για απλή αναλογική!

Μιλώ πολιτικά και θέλω να το καταλάβετε κάποιιοι. Σας εκτιμώ, δεν έχω τίποτα με κανέναν. Απλά, μπήκα στην Βουλή, για να φέρω κάποιες νέες ιδέες και αυτές προσπαθώ να πολλαπλασιάσω και να αναπαράγω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Νίκος Φίλης.

Κύριε Υπουργέ, θα έχετε δέκα λεπτά τώρα και δέκα λεπτά αργότερα στην δευτερολογία, αλλά θα υπάρχει ελαστικότητα, που υπάρχει σε όλη τη συζήτηση είτε έτσι είτε αλλιώς. Όμως, και εσείς να συγκρατηθείτε. Έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι προσήλθαμε εδώ σήμερα, όχι με πρόθεση αντιδικίας, αλλά με πρόθεση να καταθέσουμε το πρόγραμμα και το έργο μας, να διατυπώσουμε τις διαφωνίες μας, αλλά κυρίως να επιδιώξουμε συναίνεση και συνεννόηση. Μέσα από τις διαφωνίες, μπορεί να προκύψει αυτό που ονομάζουμε το κοινό καλό, ο κοινός τόπος για την εκπαίδευση.

Δυστυχώς, είναι δύσκολο να υπάρξει τέτοιου είδους συναίνεση, όταν βρισκόμαστε μπροστά σε ένα μέτωπο κινδυνολογίας, καταστροφολογίας –όλα τα κατέστρεψε ο ΣΥΡΙΖΑ σε ενάμιση χρόνο, όλα ήταν καλά τα προηγούμενα χρόνια – όταν η βασική προγραμματική εξαγγελία του κ. Μητσοτάκη είναι ότι αν ο λαός κάνει το λάθος και τον φέρει στην Κυβέρνηση, θα τα ακυρώσει όλα. Όλοι καταλαβαίνουν, λοιπόν, πόσο υποκριτική και ανειλικρινής είναι από πλευράς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η επιδίωξη συναίνεσης για την εκπαίδευση.

Κρινόμαστε, όμως, από το έργο μας, κατ' αρχήν. Είμαστε Κυβέρνηση κοντά ενάμιση χρόνο. Το άνοιγμα των σχολείων είναι το πρώτο βήμα για την επιστροφή στην κανονικότητα. Μετά από πολλά χρόνια, τα σχολεία άνοιξαν με τους εκπαιδευτικούς και τα βιβλία στην ώρα τους. Είκοσι τέσσερα εκατομμύρια αντίτυπα σχολικών βιβλίων είχαν αποσταλεί στα σχολεία από τον Ιούλιο. Μέχρι τις 24 Σεπτεμβρίου είχαν προσληφθεί περίπου δώδεκα χιλιάδες αναπληρωτές, για πρώτη φορά μέσω ΑΣΕΠ, όταν την αντίστοιχη ημερομηνία του 2012-2013 ήταν μόλις χίλιοι τετρακόσιοι τριάντα ένας αναπληρωτές.

Με δεδομένο ότι η Κυβέρνηση σήμερα εξασφάλισε είκοσι μία χιλιάδες περίπου πιστώσεις για αναπληρωτές, θα συνεχίσουμε τους απαραίτητους διορισμούς, μέχρι την πλήρη κάλυψη των αναγκών, εντός του επόμενου χρόνου.

Για πρώτη φορά, δώσαμε προτεραιότητα στις προσλήψεις για την Ειδική Αγωγή. Για το σχολικό έτος 2016-2017 ιδρύουμε πεντακόσια τριάντα οκτώ νέα τμήματα ένταξης στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και είκοσι τρεις νέες σχολικές μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Καταθέτω στη Βουλή έναν πίνακα, που δείχνει στα χρόνια του μνημονίου, από το 2010 μέχρι σήμερα, ποια είναι η σχέση προσλήψεων αναπληρωτών εκπαιδευτικών μέχρι αυτή την ημέρα που μιλάμε.

Φέτος, σε σχέση με το 2010-2011 έχουμε προσλήψεις περισσότερες κατά 34,96%. Σε σχέση με το 2011-2012 έχουμε περισσότερες προσλήψεις φέτος κατά 61,76%. Σε σχέση με το 2012-2013 έχουμε 89,51% περισσότερες προσλήψεις. Σε σχέση με το 2013-2014 έχουμε 712% περισσότερες προσλήψεις. Σε σχέση με το 2014-2015 έχουμε 38% περισσότερες προσλήψεις. Και πέρσι, βεβαίως, υπήρξε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που εμπόδιζε αν γίνουν νωρίτερα οι προσλήψεις.

Φέτος, λοιπόν, τα στοιχεία είναι αδιάσειστα, τα σχολεία έχουν ξεκινήσει με τους καθηγητές τους και αυτά είναι τα στοιχεία που καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής, σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος

Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας θυμίζω ότι το 2011 τα σχολεία λειτουργήσαν χωρίς βιβλία και μόνο με φωτοτυπίες, γιατί έτσι αντιλαμβανόταν τον εκσυγχρονισμό και την αριστεία η τότε Υπουργός Παιδείας του ΠΑΣΟΚ. Λειτουργήσαν και με χιλιάδες κενά καθηγητών, ενώ συγχωνεύτηκαν, συχνά βίαια, εκατοντάδες σχολεία.

Στις επόμενες χρονιές των μνημονίων, διά χειρός Κυριάκου Μητσοτάκη, τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, δηλαδή σε καθεστώς ημι-απόλυσης, δύομισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί, με αποτέλεσμα να κλείσουν πολλά τμήματα των ΕΠΑΛ και να ευνοηθούν σκανδαλωδώς τα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Τον Σεπτέμβριο του 2014 η χρονιά ξεκίνησε με την έκκληση του τότε Υπουργού Παιδείας και στελέχους του ΠΑΣΟΚ να δουλέψουν εθελοντικά συνταξιούχοι καθηγητές, για να καλυφθούν τα κενά.

Αν, λοιπόν, κανείς αναλογιστεί τι συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια στα σχολεία αυτά, μπορεί να εκτιμήσει το φετινό αποτέλεσμα της οργανωμένης προσπάθειας για την αναδιοργάνωση και την αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Αν υπήρχε έστω κι ένα κενό, θα ήταν κεντρικό θέμα στα δελτία ειδήσεων.

Και πρέπει να πω ότι αυτή ακριβώς η κατάσταση εξηγεί γιατί σταθερά, ύστερα από έντεκα χρόνια, στο βαρόμετρο της MRB διαπιστώνεται ότι υπάρχει μια αύξηση της εκτίμησης και του ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης προς τη δημόσια εκπαίδευση. Από το 55% που ήταν τον Δεκέμβριο του 2014, έχει ανέβει το 68,5% τον Ιούνιο του 2016.

Η αναγκαία αντιμετώπιση των χρόνιων λειτουργικών προβλημάτων είναι προϋπόθεση για τη δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Στόχος μας είναι ένα σχολείο ποιότητας και ισότητας και τα δύο αυτά ποιοτικά στοιχεία του σχολείου δοκιμάστηκαν ακόμη περισσότερο στην περίοδο της κρίσης. Χωρίς, όμως, ισότητα δεν υπάρχει ποιότητα και χωρίς ποιότητα δεν υπάρχει ισότητα.

Στο πλαίσιο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, καθώς και της Επιτροπής για τον Εθνικό Κοινωνικό Διάλογο πραγματοποιήθηκε τους προηγούμενους μήνες ένα σημαντικό έργο. Στη διαδικασία συμμετείχαν άνθρωποι από όλο το πολιτικό φάσμα, πολιτικοί, μάχιμοι εκπαιδευτικοί, αλλά και τεχνοκράτες, όπως λέγονται.

Η διαφορά θεωρήθηκε ο πλούτος και ο λόγος και ο διάλογος δεν άρχισε και δεν τελείωσε, όπως συνέβαινε παλαιότερα, σε μια διαμάχη για τα πανεπιστήμια. Αντιθέτως, ο διάλογος και στις δυο οργανώσεις των επιτροπών τροφοδότησε προβληματισμούς για την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια, τη γενική, την τεχνική, την ειδική, καθώς και την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σας καταθέτω τα πορίσματα της Επιτροπής του Εθνικού και Κοινωνικού Διαλόγου υπό την προεδρία του καθηγητή κ. Αντώνη Λιάκου, καθώς και τα πορίσματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής υπό την προεδρία του συναδέλφου μας Βουλευτή και καθηγητή κ. Κώστα Γαβρόγλου. Αυτά είναι τα πορίσματα της Επιτροπής της Βουλής και αυτό είναι το πόρισμα της επιτροπής υπό τον κ. Λιάκο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι μεταρρυθμίσεις που προδιαγράφονται σε αυτά τα πορίσματα, σκοπό έχουν να εκσυγχρονίσουν τη λειτουργία του σχολείου, αλλά κυρίως να το μετατρέψουν σε έναν χώρο που προσφέρει τη χαρά της γνώσης και της ανακάλυψης στους μαθητές, προετοιμάζοντας μαθητές και όχι ανταγωνιστές, προετοιμάζοντας τους μαθητές ως δημοκρατικούς πολίτες, να επιβεβαιώσουν την προτεραιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης στην πορεία της εθνικής ανασυγκρότησης.

Επεξεργαζόμαστε ένα συνολικό τριετές σχέδιο για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Επισημαίνουμε τις τρεις προτεραιότητές του: Πρώτον, δεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και αλλαγή του γυμνασίου, ώστε να παρέχει την εγκύκλια παιδεία σε όλα τα

παιδιά. Προς την κατεύθυνση αυτή ήδη καταργήσαμε τη σωρεία εξετάσεων, που μετέτρεπαν το γυμνάσιο σε εξεταστικό κέντρο και υποβάθμιζαν τη μορφωτική διαδικασία.

Παρένθεση: Ποια χώρα έχει δεχθεί επαίνους για το εκπαιδευτικό της σύστημα; Η Φινλανδία. Ξέρετε πότε δίνουν για πρώτη φορά εξετάσεις τα παιδιά της Φινλανδίας; Στα δεκαέξι τους. Ήσσαν προσπάθεια!

Οι εξετάσεις αύξαναν το άγχος των παιδιών και συρρίκνωναν τον ωφέλιμο διδακτικό χρόνο. Ενισχύουμε τη συνεργατική και βιωματική διδασκαλία και εναλλακτικούς τρόπους αποτίμησης της προόδου των παιδιών. Την ευθύνη για αυτή την αλλαγή έχει θεσμικά το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, το οποίο έχει αναδιοργανωθεί και λειτουργεί αποτελεσματικά υπό την προεδρία του καθηγητή κ. Γεράσιμου Κουζέλη.

Δεύτερος άξονας του τριετούς: Η κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων για τα ΑΕΙ. Αυτό προϋποθέτει αλλαγή τουλάχιστον των δύο τελευταίων τάξεων του λυκείου, καθώς και αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ενώ στο γυμνάσιο τα παιδιά θα διδάσκονται μαθήματα σε εύρος, στο λύκειο θα επικεντρώνονται και θα διδάσκονται σε βάθος. Επίσης, μελετάμε την πρόταση η εισαγωγή να γίνεται σε σχολές και όχι σε τμήματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο ισχύων τρόπος πρόσβασης στα πανεπιστήμια έχει εξαντλήσει τη δυναμική του και έχει ξεπαραδίδει τις λαϊκές οικογένειες.

Αυτή η Βουλή μπορεί και πρέπει να καταλήξει στον νέο τρόπο πρόσβασης των παιδιών στα πανεπιστήμια με ευρεία συναίνεση, γιατί οι αλλαγές στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα ο τρόπος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι θέμα μιας τετραετίας. Το άκουσα και από άλλους ομιλητές και το σημειώνω με ικανοποίηση.

Προτείνω –και ελπίζω να έχω στο σημείο αυτό τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων- το κρίσιμο αυτό ζήτημα να ανατεθεί στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, η οποία πρέπει, αξιοποιώντας το πόρισμα της Επιτροπής Διαλόγου, να καταλήξει σε οριστικά συμπεράσματα για τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια σε εύλογο χρονικό διάστημα, ώστε τα παιδιά που θα μπουν στο λύκειο από του χρόνου να γνωρίζουν με ποιο σύστημα θα μπουν στα πανεπιστήμια.

Ο τρίτος άξονας είναι ο ενιαίος χώρος έρευνας και εκπαίδευσης, στον οποίο θα αναφερθεί αναλυτικά η κ. Αναγνωστοπούλου.

Όσον αφορά τα ιδιωτικά ΑΕΙ, από μερικούς προβάλλεται η πανάκεια των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Θεωρούν ότι με αυτά θα διορθωθούν τα κακώς κείμενα στα δημόσια ΑΕΙ και θα αναπτυχθεί μια αγορά εκπαιδευτικών ευκαιριών. Τα ακούσαμε και σήμερα εδώ.

Όσοι υποστηρίζουν αυτά δείχνουν μια βαθιά άγνοια της ευρωπαϊκής πραγματικότητας, όπου τα ιδιωτικά πανεπιστήμια δεν αποτελούν μέρος της εκπαιδευτικής τους κοινότητας. Ο αριθμός τους είναι πολύ μικρός και στην πλειοψηφία τους είναι υποβαθμισμένα. Αντιθέτως, τα δημόσια πανεπιστήμια και στην Ευρώπη και στη χώρα μας, με μικτά χρηματοδοτικά συστήματα, προηγούνται μακράν ως προς το επίπεδό τους. Τι άλλο δηλώνει το γεγονός ότι οι απόφοιτοι των δημοσίων πανεπιστημίων είναι τόσο περιζήτητοι στην Ευρώπη;

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μην απαξιώνετε το δημόσιο πανεπιστήμιο! Μην το συκοφαντείτε! Μην το παρουσιάζετε ως αρένα βίας και ανομίας!

Το δημόσιο πανεπιστήμιο, που το έχει αγνοήσει η πολιτεία, προσπαθούμε να το στηρίξουμε με πολλούς τρόπους. Πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να υποκύπτουμε στον νεοφιλελεύθερο δογματισμό και λαϊκισμό, σύμφωνα με τον οποίον εκ προοιμίου καθετί το δημόσιο είναι προβληματικό και κατώτερο, ενώ καθετί το ιδιωτικό είναι ανώτερο. Πρόκειται για λαϊκισμό που συχνά κρύβει ιδιότητες, έστω και αν ακόμα έχουμε ένα στοιχείο αναχρονισμού, πίσω στο 1864. Τότε, όμως, αν διαβάσετε, το Σύνταγμα δεν μιλούσε για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μιλούσε για τα πανεπιστήμια της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Όσον αφορά το συνολικό, λοιπόν, τριετές σχέδιο, κυρίες και κύριοι, καταφέραμε και επαναδιαπραγματευθήκαμε με τον ΟΟΣΑ τη σύνταξη μιας νέας έκθεσης, που θα συμβάλει στην υλοποίηση των νέων πολιτικών μας προτεραιοτήτων.

Η έκθεση του 2011, γνωστή και ως έκθεση Διαμαντοπούλου είναι μια έκθεση που στηρίχθηκε σε στοιχεία πριν την κρίση και ουσιαστικά επεξεργαζόταν ακραίες νεοφιλελεύθερες επιλογές των περασμένων κυβερνήσεων. Αυτή η έκθεση αποτελεί παρελθόν. Αυτό σε πείσμα πολλών εγχώριων δογματικών νεοφιλελεύθερων. Το έχουν δεχθεί και οι θεσμοί, με τους οποίους είμαστε σε μια συνολική συζήτηση, που περιλαμβάνει τους νέους διορισμούς και την αύξηση των κονδυλίων για την εκπαίδευση.

Το τριετές σχέδιο μπορεί να συνδυαστεί με τη σταδιακή αποδέσμευση της εκπαίδευσης από την επιτήρηση των θεσμών. Άλλωστε η εκπαιδευτική πολιτική σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία αποτελεί αντικείμενο των εθνικών πολιτικών.

Άκουσα με ενδιαφέρον αυτό που είπε η κ. Γεννηματά, ότι και αυτή θέλει να μην είναι η εκπαίδευση στο μνημόνιο και ότι στην εποχή τους –στην εποχή των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας- δεν ήταν. Κοιτάξτε, η Έκθεση Διαμαντοπούλου του 2011, που ανέφερα νωρίτερα, είναι η προσωποποίηση του μνημονίου.

Έχουμε καταθέσει στους θεσμούς ολοκληρωμένη μελέτη για την αναγκαιότητα είκοσι χιλιάδων διορισμών στην επόμενη τριετία, αρχής γενομένης από του χρόνου, με νέο σύστημα διορισμών. Από φέτος σπάει το καθεστώς αδιοριστίας με τον διορισμό τετρακοσίων εβδομήντα εκπαιδευτικών διοριστών του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του 2008. Η σταδιακή αύξηση των δημοσίων κονδυλίων για την παιδεία είναι αναγκαία, προκειμένου η Ελλάδα να συγκλίνει με τον μέσο όρο της ευρωζώνης. Η αύξηση των δαπανών θα παρακολουθήσει τη γενικότερη πορεία αύξησης του ΑΕΠ.

Τι μας λέει σήμερα ο κ. Μητσοτάκης; Ότι είναι εύκολο υπερβαίνοντας τους στόχους του μνημονίου, δηλαδή χωρίς να του το ζητάνε οι θεσμοί, να κάνει περικοπές στην Υγεία και στην Παιδεία 700 έως 800 εκατομμυρίων ευρώ; Πρόκειται για πρόκληση τεραστίων διαστάσεων, για ευθεία ομολογία ότι η Νέα Δημοκρατία υπό την ηγεσία του κ. Μητσοτάκη έχει πλέον ως κεντρικό πολιτικό στόχο τη συντριβή του κοινωνικού κράτους.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής τη σχετική δήλωση του κ. Μητσοτάκη στη συνέντευξή του στον «ΣΚΑΪ», καθώς επίσης και τα όσα είπε στη Θεσσαλονίκη για το ίδιο ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι, η μεταρρύθμιση στηρίζεται στην εμπιστοσύνη προς τους εκπαιδευτικούς. Αυτά δεν είναι λόγια. Είναι πράξη.

Με την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επανήλθε ένα κλίμα ελευθερίας και δημοκρατίας στην εκπαίδευση. Καταργήθηκε η τιμωρητική αξιολόγηση. Επανήλθαν οι διαθέσιμοι απολυμένοι εκπαιδευτικοί και μαζί τους πάνω από οκτώ χιλιάδες μαθητές και ιδιαίτερα μαθήτριες στην τεχνική εκπαίδευση. Δόθηκε η δυνατότητα να συμμετέχουν οι εκπαιδευτικοί στην επιλογή των διευθυντών σχολείων. Κατά 85% εξελέγησαν οι προηγούμενοι, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι εμείς δεν φτιάξαμε καθεστώς, αλλά εμπιστευθήκαμε την ψήφο των εκπαιδευτικών.

Η δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση επιδιώκει την ενίσχυση του συλλόγου των καθηγητών, προκειμένου να αναδειχθεί η αυτονομία των σχολικών μονάδων και να περιοριστεί ο κρατικός συγκεντρωτισμός. Επίσης, από φέτος ξαναρχίζει η επιμόρφωση των καθηγητών, η διαρκής εκπαίδευσή τους τόσο για θέματα περιεχομένου όσο και για θέματα διδασκαλίας μαθημάτων. Σχεδιάζουμε να είναι ανοιχτά τα σχολεία στην κοινωνία, να είναι πολιτιστικά σημεία αναφοράς για τη γειτονιά. Στην κατεύθυνση αυτή προσβλέπουμε στη συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τέλος, προχωρήσαμε στην κατοχύρωση των στοιχειωδών δικαιωμάτων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, που αποτελεί προϋπόθεση για την αξιοπιστία της ιδιωτικής εκπαίδευσης, διότι απειλούμενος και φοβισμένος δάσκαλος, δάσκαλος που του αμφισβητούν την αξιοπρέπεια, δεν μπορεί να αποτελεί παράδειγμα για τα παιδιά.

Επίσης, προχωρήσαμε στην αναγνώριση ασφαλιστικών δικαιωμάτων για δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους εκπαιδευτικούς στα φροντιστήρια.

Προηγούμενως είδα εδώ στην Αίθουσα –έχει φύγει– την κ. Γιαννάκου και της ευχήθηκα καλή ανάρρωση. Παίρνω την αφορμή από την παρουσία της να πω ότι το Υπουργείο Παιδείας, μετά από αρκετά χρόνια, είναι έτοιμο να εφαρμόσει το νόμο Γιαννάκου για τα παράτυπα πτυχία. Είναι άλλη μια έμπρακτη απόδειξη ότι το Υπουργείο μας δεν αναβάλλει, χάριν συχνά άλλων σκοπιμοτήτων, την επίλυση εκκρεμοτήτων.

Θα ήθελα επίσης να σας πω γι' αυτό που ακούστηκε για τα ιδιωτικά σχολεία, ότι δεν τους αφήνουμε το απόγευμα να έχουν εργασίες και δραστηριότητες. Προχθές, πριν δύο μέρες, η Διεύθυνση Ανατολικής Αττικής ενέκρινε την αίτηση δεκαπέντε ιδιωτικών σχολείων για να έχουν παράλληλες δραστηριότητες το απόγευμα. Δεν απαγορεύεται αυτό.

Αυτό που θέλουμε να είναι καθαρό, είναι ότι όσοι δουλεύουν εκτός του πλαισίου του σχολείου θα πρέπει να δηλώνονται και στη Διεύθυνση Ιδιωτικής Εκπαίδευσης και στα άλλα αρμόδια Υπουργεία και βεβαίως όσοι δουλεύουν εκτός, θα πληρώνονται εκτός. Δεν θέλουμε να υπάρχουν φροντιστήρια στο χώρο των ιδιωτικών σχολείων, για λόγους που ανέφεραν και οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες των φροντιστηρίων, για τον αθέμητο ανταγωνισμό, όπως είχαν πει.

Προσφυγικό. Αντιμετωπίζουμε με κοινωνική ευαισθησία, δημοκρατική αλληλεγγύη και σχέδιο το θέμα της εκπαίδευσης των παιδιών προσφύγων. Κάθε παιδί έχει δικαίωμα στη μόρφωση όσο μένει στη χώρα μας. Την ευθύνη την έχει η πολιτεία και όχι οι κακοί εκπρόσωποι τοπικών ομάδων.

Η κοινωνία έχει ανταποκριθεί με ανθρωπιά στους πρόσφυγες, έχει αντιδράσει στις περιθωριακές ξενοφοβικές συμπεριφορές. Δεν θέλει παιδιά σε γκέτο, αλλά παιδιά στα σχολεία, στην αρχή στις απογευματινές τάξεις υποδοχής. Με τη χρηματοδότηση του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και με ελληνικούς πόρους, γιατί είναι υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας, ξεκινάμε από τις 10 Οκτωβρίου το πρόγραμμα εκπαίδευσης δύο χιλιάδων μαθητών σε τάξεις υποδοχής το απόγευμα, από επτά κέντρα φιλοξενίας, σε γειτονικά σχολεία σε Αττική, Μακεδονία και Ήπειρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την επικαιρότητα αυτές τις μέρες κατά κάποιο τρόπο μονοπώλησε το θέμα του μαθήματος των θρησκευτικών, τα νέα προγράμματα του μαθήματος των θρησκευτικών που από φέτος εφαρμόζονται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τονίζω ότι δεν πρόκειται για μια σύγκρουση Πολιτείας- Εκκλησίας. Το ξαναλέω, δεν πρόκειται για μια σύγκρουση Πολιτείας- Εκκλησίας, γιατί από μια τέτοια σύγκρουση -το ξέρουμε από το παρελθόν με άλλες αφορμές- δεν κερδίζει καμία πλευρά, δεν κερδίζει ο ίδιος ο λαός.

Τα νέα προγράμματα των θρησκευτικών έχουν εκπονηθεί από επιτροπή του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, με τη συμμετοχή διακεκριμένων θεολόγων και σε διάλογο με εκπροσώπους της Εκκλησίας. Διδάσκονται πιλοτικά σε συγκεκριμένα σχολεία εδώ και τρία χρόνια, δηλαδή και επί διακυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Ήρθε η ώρα, όπως είχε συμφωνηθεί, να υπάρξει αξιολόγηση και να εφαρμοστούν.

Τα θρησκευτικά από ομολογιακό μάθημα, γίνονται μάθημα γνώσεων θρησκειών, βεβαίως με προτεραιότητα στην ορθοδοξία, με ό,τι σημαίνει αυτό που είναι ένα ευρύτερο θέμα. Είναι ο ορθόδοξος πολιτισμός. Τα προγράμματα θα εφαρμοστούν από φέτος και θα αξιολογηθούν από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, όπως συμβαίνει με όλα τα μαθήματα, ώστε από του χρόνου να κυκλοφορήσουν και τα νέα σχολικά βιβλία.

Τα θρησκευτικά είναι ένα μάθημα, όπως όλα τα άλλα και στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων προωθούμε τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση, δηλαδή τη στοχευμένη αλλαγή όλων των μαθημάτων. Η Εκκλησία προβάλλει αντιρρητικό λόγο. Δεν είναι η πρώτη φορά. Και για τα ισχύοντα βιβλία είχε διαφωνήσει, αλλά η τότε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ δεν το έλαβε υπ' όψιν της και προχώρησε στην εφαρμογή τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Συντομεύετε, κύριε Υπουργέ για να ολοκληρώσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Την ευθύνη για την εκπαίδευση την έχει η πολιτεία. Το σχολείο είναι κοσμικό, είναι ανεξίθρησκο, είναι ουδετερόθρησκο. Δεν είναι μόνο η συνταγματική επιταγή ούτε οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτάσσουν τέτοιους είδους μάθημα για τα θρησκευτικά στα σχολεία. Είναι και η πραγματικότητα της σημερινής σχολικής τάξης, πολυθρησκευτικής και πολυεθνικής σε πολλές περιπτώσεις, που επιβάλλει ένα μάθημα γνώσης όλων των θρησκειών. Είναι ο σύγχρονος κόσμος, όπου οι θρησκείες διαδραματίζουν έντονο ρόλο.

Σχεδιάσαμε ένα μάθημα που επιπλέον θα είναι ελκυστικό, γιατί θα διδάσκεται με σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους και όχι με τατρίποντας την αίθουσα σε κάποιου είδους άμβωνα.

Άκουσα τους πολιτικούς αρχηγούς που μίλησαν. Δεν κατάλαβα τι προτείνει ο κ. Μητσοτάκης. Είναι ευθύνη και αρμοδιότητα της πολιτείας να αποφασίσει τότε και ποιο μάθημα θα κάνει στο σχολείο ή είναι ευθύνη άλλων θεσμών, όπως π.χ. της Εκκλησίας; Θα ήθελα μια καθαρή απάντηση στο θέμα αυτό.

Δεν άκουσα, επίσης, και από άλλους κάποια άλλη πρόταση. Η κ. Γεννηματάς είπε ότι υπάρχουν και άλλες προτάσεις. Τις εκτιμήσαμε όλες, όχι εγώ, αλλά το ΙΕΠ. Και το πρόγραμμα το οποίο επελέγη διαμορφώθηκε κυρίως στην εποχή της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι σαφές.

Η αλήθεια είναι ότι δεν άκουσα και κάτι από τον Γενικό Γραμματέα του ΚΚΕ. Το σημειώνω απλώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Να κλείνουμε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής με δημοκρατική ευθύνη, αλλά και υπεργάνεια ως Υπουργός Παιδείας, τα νέα προγράμματα των θρησκευτικών. Επίσης, καταθέτω το υπόμνημα της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης που συνηγορεί υπέρ της αλλαγής των προγραμμάτων των θρησκευτικών.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι, υπάρχει ένα ερώτημα. Γιατί η Εκκλησία αντιδρά; Δεν έχω διαβάσει την πολυσέλιδη επιστολή που έστειλε σήμερα ο Αρχιεπίσκοπος, αλλά υπάρχει αυτό το ερώτημα. Γιατί αντιδρά η Εκκλησία; Εγώ καταλαβαίνω. Δεν είναι η πρώτη φορά.

Όταν υπάρχουν ώριμες κοινωνικές αλλαγές, η Εκκλησία θέλει να έχει και αυτή τον δικό της λόγο και λόγο και αντιδρά. Δεν είναι η πρώτη φορά. Οι αλλαγές, όμως, επειδή είναι ώριμες, προχωρούν και η Εκκλησία, επειδή γνωρίζει ότι πρέπει να λειτουργεί θετικά και εποικοδομητικά, με στόχο την ενότητα του λαού, δεν επιμένει στην αντίδρασή της.

Μπορεί να επιμένουν κάποιοι εξάλλοι, αλλά όχι η μεγάλη πλειοψηφία που εκπροσωπεί η Εκκλησία. Θα θυμίσω μερικές περιπτώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ να τις συμπεριλάβετε στη δευτερομιλία σας, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν τελείωσα, συγγνώμη. Μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, ένα λεπτό, με συγχωρείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μπορώ να μιλήσω, γιατί όλοι μίλησαν παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μη μου υποδεικνύετε τι έκαναν οι άλλοι. Σας παρακαλώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Να ολοκληρώσω, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ολοκληρώστε αυτό το θέμα, αλλά στη δευτερομιλία θα μιλήσετε για δύο λεπτά. Εντάξει;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, κύριε Κεγκερογλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρη-

σκευμάτων): Θέλω να θυμίσω την περιπέτεια με τις ταυτότητες. Θέλω να θυμίσω την αντίδραση για το νέο οικογενειακό δίκαιο με τις αμβλώσεις και τον πολιτικό γάμο. Και να θυμίσω ακόμη νωρίτερα και την αντίδραση της Εκκλησίας στην απόφαση του τότε Υπουργού Εθνικής Άμυνας Ευάγγελου Αβέρωφ να αναγνωρίσει δικαιώματα αντιρρησιών συνείδησης στους Ιεχωβάδες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Αρχηγού παρόντος, δεν υπάρχει μια συνείδηση της κατάστασης...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι, ολοκληρώνω. Όλη η προσπάθειά μας είναι το δημόσιο σχολείο να γίνει ακόμη καλύτερο, ένα σχολείο ποιότητας και ισότητας.

Στα χρόνια της κρίσης επιδεινώθηκαν οι εκπαιδευτικές και κοινωνικές ανισότητες. Με προκάλυμμα τη θεωρία της αριστείας, περιορίστηκε το ποσοστό των παιδιών από τις λαϊκές και μεσαίες τάξεις που πήγαιναν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και αυξήθηκε το ποσοστό των παιδιών από τις τάξεις των εύπορων και μορφωμένων. Τα συμπεράσματα αυτά προκύπτουν από έρευνα της ΕΛ-ΣΤΑΤ, αλλά και της ευρωπαϊκής έρευνας «PISA».

Δεν θέλουμε λίγα σχολεία για άριστους και τη μεγάλη πλειοψηφία των σχολείων να υποβαθμίζονται. Θέλουμε όλα τα δημόσια σχολεία να είναι άριστα. Δεν θέλουμε να αντιμετωπίζονται οι μαθητές σαν πελάτες, όπως τους έχει χαρακτηρίσει ο κ. Μητσοτάκης.

Δεν θέλουμε τα σχολεία να λειτουργούν με κουπόνια. Δεν θέλουμε το κράτος να εγκαταλείψει τα σχολεία και να δίνει κουπόνια για να επιλέγουν οι γονείς –οι έχοντες– το δημόσιο ή ιδιωτικό σχολείο των παιδιών τους, δημιουργώντας έτσι σχολεία Α', Β' και Γ' κατηγορίας, καθιστώντας εμπόρευμα το δικαίωμα στη γνώση, υποβαθμίζοντας τους εκπαιδευτικούς, σπέρνοντας διακρίσεις εις βάρος των παιδιών, συχνά και την ξενοφοβία. Αυτή είναι η διεθνής εμπειρία για τα κουπόνια τα οποία συζητεί ο κ. Μητσοτάκης.

Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο σχολείο της γειτονιάς, αυτή την κατάκτηση του κοινωνικού κράτους και της δημοκρατίας. Δεν θέλουμε η αγορά να είναι ο αξιολογητής της εκπαίδευσης. Γι' αυτό, η οποιαδήποτε αξιολόγηση πρέπει να στηρίζεται σε εκπαιδευτικά κριτήρια, να αποτιμά την ανταπόκριση του κράτους προς τις εκπαιδευτικές ανάγκες. Προέχει η συλλογική μορφή αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων.

Γνωρίζουμε ότι η δημοκρατική μεταρρύθμιση που στηρίζεται στον εκπαιδευτικό και επιδιώκει την εκπαιδευτική ισότητα και ποιότητα υπέρ των μαθητών, βρίσκεται στον αντίποδα των νεοφιλελευθέρων δογματισμών που τόσο πλήρωσε η κοινωνία μας τα τελευταία χρόνια. Και ναι, δεν το κρίβουμε, ξηλώσαμε αυτές τις βεβαιότητες, αυτά τα αποστήματα που υπήρχαν στον κορμό της εκπαίδευσης.

Συνεχίζουμε τον μακρύ δρόμο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που δεν έγινε, όπως μελαγχολικά έχει δείξει ο αιώνιος Αλέξης Δημαράς, της μεταρρύθμισης που πρέπει συνεχώς να προχωρεί, γιατί διαφορετικά δεν προχωρεί και πέφτει.

Η Κυβέρνηση της Αριστεράς εμπνέεται από το έργο και το όραμα των μεγάλων μεταρρυθμιστών, διεθνώς αλλά και στη χώρα μας, που εμπνεύστηκαν από το δημοκρατικό σχολείο και το κοινωνικό ζήτημα.

Εμπνεόμαστε από τον Δημήτρη Γληνό, τον Αλέξανδρο Δελμούζο, τον Μανώλη Τριανταφυλλίδη, τη Ρόζα Ιμβριώτη, τον Κώστα Σωτηρίου, τον Μιχάλη Παπαμαύρο, τον Ευάγγελο Παπανούτσο και πολλούς άλλους πρωτοπόρους ιεραρχούς της εκπαίδευσης. Οι παλαιοί στόχοι προβάλλουν σήμερα επίκαιροι και ανανεώνονται μέσα σε έναν ορίζοντα καινοτόμων δημοκρατικών δράσεων, για τις οποίες πάντοτε παραμένει κεντρικός ο ρόλος του εκπαιδευτικού ή, για να ακριβολογήσουμε, της εκπαιδευτικού.

Η δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση επανεντάσσει τη χώρα μας στην Ευρώπη της γνώσης, της έρευνας, των καινοτομιών, τελικά στην Ευρώπη της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης. Έχουμε αποδείξει ότι μπορούμε βήμα-βήμα να οδηγήσουμε εκεί τη χώρα, συνδυάζοντας τη λειτουργική διαχείριση με την αλλαγή και το όραμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας κ. Αναγνωστοπούλου έχει τον λόγο επίσης για δέκα λεπτά, που παρακαλώ να τηρηθούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Εγώ να τα τηρήσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έτσι πρέπει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα διεξάγεται στη Βουλή μία από τις πιο σημαντικές συζητήσεις, αυτή που αφορά την παιδεία, την οποία η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει να αναδείξει σε πεδίο αντιπαράθεσης ανάμεσα σε δυνάμεις εκσυγχρονισμού και της μεταρρύθμισης –όπως διατείνεται ότι είναι η ίδια και οι συνοδοιπόροι της– και σε δυνάμεις της οπισθοδρόμησης και του αντιμεταρρυθμισμού, όπως επιδιώκει να αποδείξει ότι είναι η Κυβέρνηση και ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ας δούμε, όμως και σύμφωνα με αυτά που είπε ο κ. Μητσοτάκης σήμερα, εδώ, στη Βουλή, τι εννοεί με τους όρους «μεταρρύθμιση» και «εκσυγχρονισμός». Εννοεί το δημόσιο δωρεάν αγαθό που πρέπει μια δημοκρατική πολιτεία να εξασφαλίζει ως δικαίωμα σε όλους τους πολίτες ή μήπως εννοεί την παιδεία-εμπόρευμα με το οποίο η πολιτεία εξασφαλίζει το δικαίωμα του πελάτη και του ιδιοκτήτη; Μήπως εννοεί μια νεοφιλελεύθερη στροφή, η οποία μετατρέπει τις δομές της εκπαίδευσης σε επιχειρήσεις;

Θα προσπαθήσω λίγο να αναλύσω τον λόγο του, δείχνοντας ποιο είναι το μεταρρυθμιστικό πλάνο της Νέας Δημοκρατίας και ποιο είναι το δικό μας, όπως έχει εφαρμοστεί αυτά τα δύο σχεδόν χρόνια, ούτε δύο χρόνια. Πρώτον, ο κ. Μητσοτάκης ανέφερε ως μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή τον ν. 4009, τον οποίο είπε ότι θα επαναφέρει, διότι η δική μας αντιμεταρρυθμιστική Κυβέρνηση τον πήρε πίσω ή τον ξήλωσε.

Θα ήθελα να πω τρία πράγματα, τρεις παρατηρήσεις γι' αυτόν τον νόμο, γιατί φαίνεται ότι ξεχνάμε σε αυτή τη χώρα πάρα πολύ εύκολα. Πρώτον, ο νόμος ήταν μια ιδεολογική πλατφόρμα και δεν είχε κανονιστικό ρυθμιστικό χαρακτήρα. Δεν το λέω εγώ. Το λέει κατηχητής νομικής, ο κ. Κλαμαράς, στη γνωμοδότηση που έκανε στις 10-06-2012. Δημοσιεύθηκε στο «Νομικό Βήμα», τόμος 60, τεύχος 4, σελ. 2624-30. Ο κ. Κλαμαράς δεν είναι ευφάνταστος Συριζαίος. Μάλλον, γι' αυτούς που γνωρίζουν, είναι στο αντίπαλο στρατόπεδο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Δεύτερον, οι ίδιες αυτές Κοινοβουλευτικές Ομάδες που ψήφισαν με συντριπτική πλειοψηφία τον εν λόγω νόμο, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα ξεκίνησαν το ξήλωμά του.

Να θυμίσω απλώς και να καταθέσω στη Βουλή ως δείγμα τον ν. 4076/2012 του κ. Αρβανιτόπουλου, με τον οποίο εγκαταστάθηκε και το ξήλωμα αυτού του νόμου για να λυθούν διάφορα προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τρίτο σημείο. Ακόμη και εκεί που θεωρήθηκε αυτός ο νόμος ότι καινοτομεί, προβλέψεις για εσωτερικό κανονισμό και για οργανισμό ιδρυμάτων, ήρθαν οι ίδιοι νεοφιλελεύθεροι μεταρρυθμιστές να δείξουν τα όριά του. Ο κ. Μητσοτάκης μάς είπε ότι αυτές ήταν οι καινοτομίες του νόμου και περιμένουν στο Υπουργείο Παιδείας τα προεδρικά διατάγματα να υπογραφούν.

Να θυμίσω ότι ο κ. Μητσοτάκης, ως Υπουργός τότε Διοικητικής Μεταρρύθμισης, επέστρεψε με ημερομηνία 22-12-2014 ανυπόγραφα τα σχέδια των προεδρικών διαταγμάτων με θέμα την έγκριση οργανισμών πανεπιστημίων, επειδή η διαδικασία που όφειλε να τηρηθεί έναν μόλις χρόνο μετά τη δημοσίευσή του ν. 4009, ήταν διαδικασία που τον καταργούσε, καθιστώντας τον κενό ρυθμιστικού περιεχομένου.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

νας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, εάν η ίδια η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση –τότε κυβέρνηση– ξήλωνε αυτόν τον νόμο, πού έγκειται ο μεταρρυθμισμός αυτού του νόμου; Και ενώ δεν θα έπρεπε να ασχολούμαστε σήμερα μ' αυτόν, έρχεται και επανέρχεται ως μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή.

Γνωρίζουμε καλά ότι η μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή, όπως ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία, αλλά και το ΠΑΣΟΚ, κ.λπ., ήταν τα Συμβούλια Ιδρύματος, όπως προβλέφθηκαν τότε. Το τονίζω αυτό. Δεν θα αναφερθώ στα Συμβούλια Ιδρύματος τα ίδια. Θα αναφερθώ στο τι και γιατί προκάλεσαν τέτοια διαμάχη και γιατί σήμερα εμφανίζονται ως μεταρρυθμιστική τομή.

Τι εγκαινιάσαν στα ΑΕΙ και τι προοιωνίζονταν για την ίδια την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα; Σ' αυτό δεν έχουν να κάνουν τίποτα οι άνθρωποι, τα μέλη των Συμβουλίων των Ιδρυμάτων. Ήταν η αντίληψη και η έμπνευση για τα συμβούλια των ιδρυμάτων και οι αρμοδιότητες που τους δόθηκαν εκείνη την περίοδο.

Το αυτοδιοίκητο, βάσει του Συντάγματος –στο άρθρο 16, παράγραφος 5– εφαρμόστηκε με τον νόμο του 1982. Για το τι σημαίνει «αυτοδιοίκητο» θα επανέλθω σε λίγο και θα σας πω. Βεβαίως, από το 1982 μέχρι το 2011 συνέβησαν πολλά. Και κοιμοκρατία υπήρξε στα πανεπιστήμια και σύγκρουση συμφερόντων και βία και ό,τι θέλει μπορεί να πει κανείς. Μπορεί, όμως, να πει κανείς σήμερα εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα και με την άκρα Δεξιά, ένα νεοαζιζιτικό μόρφωμα παρόν εδώ, ότι η κρίση που έχουμε στο πολιτικό σύστημα πρέπει να μας οδηγήσει σε συρρίκνωση της δημοκρατίας; Πρέπει, δηλαδή, να πούμε ότι επειδή υπάρχει κρίση στο πολιτικό σύστημα χρειάζεται και λιγότερη δημοκρατία;

Αυτό έκανε ο νόμος 4009 με τα συμβούλια και με τις αρμοδιότητες που προέβλεψε να τους δώσει. Ήταν η κατάργηση του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων και κατ' αναλογία για εκείνη την εποχή μία υπόμνηση ότι η δημοκρατία πρέπει να συρρικνωθεί. Διανοείται κανείς σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο Πρωθυπουργός πρέπει να προεπιλέγεται; Διανοείται κανείς σήμερα ότι η Βουλή κατ' αναλογία με τη Σύγκλητο πρέπει να επιτηρείται και να ελέγχεται από ένα Σώμα ειδικών και αρίστων, ξένων προς την ίδια την κοινότητα;

Μας είπε ο κ. Μητσοτάκης –ή κάποιος άλλος, δεν θυμάμαι, με συγχωρείτε, αν κάνω λάθος– ότι οι διοικούμενοι δεν μπορούν να διοικούν. Φαντασθείτε το αυτό κατ' αναλογία στη δημοκρατία, αν λέγαμε ότι ο λαός δεν μπορεί να ψηφίσει, γιατί είναι αυτός που δεν μπορεί να εκλέγει αυτούς οι οποίοι θα τον κυβερνήσουν και αυτοί που θα εκλεγούν δεν θα προέρχονται απ' αυτόν τον λαό.

Απλώς, θα κλείσω –και θα σταματήσω με τα συμβούλια, γιατί θα μπορούσαμε να κάνουμε μία άλλη γόνιμη συζήτηση– υπενθυμίζοντας ότι την εποχή που σχεδιάζονται τα συμβούλια με τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες, είμαστε στην εποχή που είναι διάχυτη η αντίληψη ότι το πανεπιστήμιο πρέπει να γίνει επιχείρηση, το νοσοκομείο να γίνει επιχείρηση και το κράτος –εί δυνατόν– επιχείρηση. Θυμηθείτε την κυβέρνηση Παπαδήμου. Ποτέ στην ελληνική και ευρωπαϊκή παράδοση η πορεία του πολιτικού συστήματος δεν ήταν άσχετη με την πορεία της διοίκησης των πανεπιστημίων. Γι' αυτό το αυτοδιοίκητο μπαίνει στο Σύνταγμα της Ελλάδας, γι' αυτόν τον λόγο και επισφραγίζει τη μεγάλη αλλαγή σελίδας προς τη δημοκρατία.

Δεν μας φταίνει, λοιπόν, τα συμβούλια ως μέλη ανθρώπων οι οποίοι ήρθαν από το εξωτερικό ανιδιοτελώς και όλα αυτά, αλλά η υπονόμηση και ο ρόλος που δόθηκε σε αυτά τα συμβούλια διοίκησης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να μιλήσει κανείς όταν γίνεται όλη αυτή η οχλαγωγία. Συγγνώμη! Είναι θέμα δημοκρατίας. Δεν είμαστε στο νηπιαγωγείο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία. Υπάρχει και μια κούραση, ίσως.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων):

Το καταλαβαίνω, αλλά και εμείς που μιλάμε, είμαστε κουρασμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχουμε μπροστά μας δύο ώρες, τουλάχιστον, διαδικασία. Παρακαλώ να είμαστε ήρεμοι.

Κυρία Υπουργέ, προχωρήστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα τελειώσω με αυτό το θέμα λέγοντας μόνο ότι το ότι εγκαινιάστηκε το μοντέλο πανεπιστήμιο-εταιρεία που είναι εχθρικό προς την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας, άρα και προς την ίδια την ακαδημαϊκότητα, προς την ίδια τη δημοκρατία, δεν είναι τυχαίο ότι –όσο μεταρρυθμιστικός και να ήταν ο νόμος– επανέφερε ή δεν έδωσε, δεν κατήργησε το άρθρο 120 όχι του νόμου του 1982, αλλά του ν.5343/1932 και το διατήρησε στην κατάψυξη του άρθρου 81 του 4009.

Αυτό το άρθρο, το 120 του 1932, είναι αυτό το άρθρο το οποίο περιόριζε την ελευθερία των φοιτητών, όσων ήταν αντικαθεστωτικοί, και προετοίμαζε ένα πανεπιστήμιο το οποίο έπρεπε να είναι ποδηγετούμενο. Έτσι κατανοείται και η φράση της τότε Υπουργού: «Θα αλλάξω το DNA των πανεπιστημίων».

Ο κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε στο τρίπτυχο των τριών «α»: αυτονομία, αξιολόγηση, αριστεία. Αυτονομία γιατί πρέπει να επαναφέρουμε τους όρους σε αυτήν τη χώρα πάλι και τη σημασία της. Αυτονομία για τον κ. Μητσοτάκη σημαίνει κατάργηση του αυτοδιοίκητου, αντι-αυτοδιοίκητο.

Υπάρχει μια τεράστια διαφορά. Αυτοδιοίκητο σημαίνει δημόσιο αγαθό υπό την εποπτεία του κράτους. Αυτονομία σημαίνει ότι έχουμε οιονεί ιδιωτικό θεσμό με τζάμπα δημόσιο χρήμα. Η διαφορά είναι μεγάλη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Α, ρε Μπαμπινιώτη, δύστυχε!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κάτι παραπάνω ξέρω από εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, αξιολόγηση, ίσον απολύσεις. Το έκανε ο κ. Μητσοτάκης, το ξέρει πάρα πολύ καλά.

Για εμάς η αξιολόγηση είναι αξιοποίηση, όχι απολύσεις.

Αριστεία ίσον αποκλεισμός και ελιτισμός. Για εμάς αριστεία σημαίνει αλληλεγγύη, ισότητα ίσων ευκαιριών για όλους.

Και αναρωτιέμαι: Είμαστε εμείς οπισθοδρομικοί που τα λέμε όλα αυτά; Είμαστε εμείς που δεν καταλαβαίνουμε πώς πρέπει να είναι τα νέα ανώτατα ιδρύματα;

Θα πω ένα πράγμα. Η Ευρώπη αυτήν τη στιγμή, αφού πέρασε είκοσι χρόνια νεοφιλελευθερισμού, όπου προσπάθησε και στην ανώτατη εκπαίδευση να περάσει τις δεξιότητες, την κατάρτιση, την επιχειρηματικότητα, τη σύνδεση με την αγορά, επανέρχεται σε κάποιες θεμελιώδεις αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Διαβάξω και καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής όλη τη συζήτηση που έχει γίνει, πρώτον, από τη Διακήρυξη των Παρισίων του 2015 –και αυτό δεν είναι από προπαγανδιστικό υλικό του ΣΥΡΙΖΑ, είναι από τη Διακήρυξη των Παρισίων– όπου λέει ότι υπάρχει ανάγκη για προσκόλληση στις γαλλικές και ευρωπαϊκές αξίες της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης, λέγοντας συνεπώς ότι η εκπαίδευση, η παιδεία πρέπει να γίνει φορέας δημοκρατίας και διαπαιδαγώγησης πολιτών.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα έγγραφο, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί τα λέει όλα αυτά; Από τι απειλείται η Ευρώπη σήμερα; Η Ευρώπη απειλείται σήμερα από τρομοκρατικές επιθέσεις, από έναν έξαλλο ριζορραπισμό, από περιθωριοποίηση, από κρίση της ίδιας της δημοκρατίας λόγω της ανόδου της ακροδεξιάς. Βρίσκεστε ένα βήμα πίσω σ' αυτά τα θέματα. Πρέπει να παρακολουθήσετε λίγο περισσότερο ποια είναι η πραγματικότητα αυτήν τη στιγμή για να καταλάβετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Υπουργέ, σας αρκούν δύο λεπτά για να κλείσετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγο παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αυτό, όμως, δεν είναι εύκολο. Σας παρακαλώ να συντομεύσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτές, λοιπόν, τις αρχές αγωνιζόμαστε και όχι για την απομείωση της αξίας του δημόσιου αγαθού μέσω της επίκλησης ενός λόγου περί αριστείας, δηλαδή αριστοκρατίας που περιθωριοποιεί τις μεγάλες μάζες του πληθυσμού και επαναφέρει έναν νεποτισμό άνευ προηγουμένου.

Θα πω ένα πράγμα: Ο κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές σε ατομική πρόοδο. Ούτε μια φορά δεν μίλησε για πρόοδωση στο κοινωνικό αγαθό της παιδείας που τελεί υπό την υποχρέωση της παιδείας.

Δεύτερο μεγάλο σημείο της ομιλίας: Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και το τότε του άρθρου 16. Δεν θα αναφερθώ πάρα πολύ, αλλά θα πω ότι καλό είναι -και τα καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής- να δείτε μια τεράστια αρθρογραφία -λίγα σας καταθέτω- από την Πορτογαλία, την Τουρκία, την Αλβανία για το τι ήταν και τι επέφεραν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην εκπαίδευση και στο εκπαιδευτικό σύστημα αυτών των χωρών.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα θυμίσω μόνο -και καταθέτω, επίσης, τα σχετικά έγγραφα για τα Πρακτικά της Βουλής- ποιες χώρες της περιφερικής Ευρώπης έχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Θα δείτε ότι σχεδόν καμία δεν έχει αξιόλογα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Μητσοτάκη, στη Γαλλία απαγορεύεται...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ούτε η Αμερική φαντάζομαι! Τόσα ξέρετε, τόσα λέτε!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Περιμένετε ένα λεπτό!

Ούτε η Γαλλία επιτρέπει τη χρήση του όρου πανεπιστήμιο σε κανέναν άλλον εκτός από τα δημόσια πανεπιστήμια. Δεν θα χαρίσουμε τον όρο πανεπιστήμιο σε κανέναν.

Η Αλβανία έχει είκοσι τέσσερα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη είκοσι, η Κόσοβο οκτώ, η Κροατία επτά και είκοσι επτά κολλέγια, η ΠΓΔΜ δεκαεπτά, η Σλοβενία είκοσι εννέα, η Ρουμανία τριάντα τρία, η Τουρκία -κάποια έκλεισαν φέτος- σαράντα οκτώ κ.λπ..

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δηλαδή, ανθούν εκεί που ή η δημόσια παιδεία, η δημόσια εκπαίδευση δέχθηκε ισχυρό πλήγμα - πρώην ανατολικές χώρες- ή εκεί που δεν υπήρχε παράδοση. Ακόμα και στις Ηνωμένες Πολιτείες, με τα άπειρα ιδιωτικά, τα καλά πανεπιστήμια, αυτά που γνωρίζουμε, είναι ιδιόμορφης κατάστασης και δεν είναι ιδιωτικά, όπως τα εννοούμε εμείς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Είναι δημόσια;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν είναι δημόσια με τον τρόπο που τα λέμε εμείς, γιατί είναι άλλη η παράδοση.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας τι σημαίνει για μας δημόσια εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ σε ένα λεπτό να έχετε κλείσει και να οργανώσετε τη δευτερολογία σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δημόσια εκπαίδευση σημαίνει ότι στηρίζουμε κατ' εξοχήν το αγαθό της δημόσιας παιδείας.

Κύριε Μητσοτάκη, εσείς πού είστε υπέρ της αριστείας, τι κάνατε όταν το διάστημα 2010-2013 έφυγαν -στη συνέχεια έφυγαν πολύ περισσότεροι- εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες νέοι επιστήμονες στο εξωτερικό; Η απάντηση είναι μια: Απολύτως τίποτα!

Εμείς επειδή μεροληπτούμε υπέρ των επιστημόνων, δώσαμε χίλιες θέσεις στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, δώσαμε πάνω από δυο χιλιάδες υποτροφίες για εκπόνηση διδακτορικών διατριβών για μεταδιδακτορικές έρευνες, για μεταπτυχιακά ερευνητικά προγράμματα.

Για μας «μεταρρύθμιση» είναι η ισότητα ευκαιριών και η ισότητα στην προοπτική για να γίνει κανείς άριστος. Δεν εξαγοράζεται ούτε διακηρύσσεται εκ των προτέρων η αριστεία.

Αυτό που κάναμε ήταν να αρχίσουμε να εγκαινιάζουμε τον ενιαίο χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας. Εκεί θα μπορούτε να δείτε -θα έχουμε το περιθώριο στη συζήτηση για το νομοσχέδιο για το ΕΛΙΔΕΚ που φέρνει ο κ. Φωτάκης- τι σημαίνει καινοτομία, τι σημαίνει υγιής επιχειρηματικότητα -εναντίον των οποίων δεν είμαστε- αλλά που διαφυλάσσει τον δημόσιο χαρακτήρα.

Θέλω να πω ότι ένα δημόσιο πανεπιστήμιο, η δημόσια εκπαίδευση, δεν μπορεί να υπάρξει, εάν δεν δίνει αυτή την ισότητα των ευκαιριών. Εγκαινιάσαμε υποτροφίες για κοινωνικά αδύναμους φοιτητές 51 εκατομμύρια και κάτι, 21 εκατομμύρια στα ΑΕΙ για την ενίσχυση των δομών φοιτητικής μέριμνας, νομοθετικές αλλαγές στη βελτίωση της λειτουργίας των ΑΕΙ. Για εμάς η μεταρρύθμιση δεν είναι ένα πυροτέχνημα για να αλλάξουμε το DNA. Είναι η δουλειά που γίνεται στη βάση για να κρατηθούν όρθια τα δημόσια πανεπιστήμια και ΤΕΙ.

Θα μου επιτρέψετε μία τελευταία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρθηκε ο κ. Μητσοτάκης στα μεταπτυχιακά. Δεν το διαβάσατε το νομοσχέδιο. Είπατε ότι σας υπαγόρευαν. Λάθος κάνουν. Δεν είναι για κατάργηση των μεταπτυχιακών. Ίσα-ίσα είναι για ανάπτυξη των μεταπτυχιακών. Και δεν έχει την εποπτεία το Υπουργείο, αλλά τα όργανα των ιδρυμάτων, η Συνέλευση και η Σύγκλητος.

Θέλω να ρωτήσω, όμως, το εξής: Μήπως ενοχλεί η κατάργηση των διδάκτρων; Η Γερμανία γιατί σε περίοδο κρίσης, η κ. Μέρκελ, που είναι συνοδοιπόρος σας, έκοψε τα διδάκτρα; Γιατί η Ολλανδία έβαλε πλαφόν τα 1.800 ευρώ; Γιατί η Γαλλία δεν έχει διδάκτρα; Γιατί όλες αυτές οι χώρες, στα δημόσια πανεπιστήμιά τους, ακόμη και όπου έχουν, έχουν βάσει ένα αυστηρό πλαφόν που το ελέγχει το κράτος; Μήπως αυτό είναι που ενοχλεί; Ας το συζητήσουμε όταν θα έρθει το νομοσχέδιο.

Κύριε Μητσοτάκη, κάνατε, κατά τη γνώμη μου, κάτι που δεν πρέπει να γίνεται όταν γίνονται σοβαρές συζητήσεις για την Παιδεία. Είπατε για τον Υπουργό Παιδείας αν είναι αιώνιος φοιτητής. Θα μπορούσε να ήταν ο κ. Λοβέρδος. Ο κ. Λοβέρδος είναι ο πρώτος που δεν κατήγγινε τους αιώνιους φοιτητές, όχι εμείς. Είχα και τα σχετικά έγγραφα, αλλά δυστυχώς δεν τα έχω μαζί μου. Είπατε στον Υπουργό Παιδείας ότι δεν καταργήσαμε τους αιώνιους φοιτητές για να σπουδάσει αυτός. Εγώ θα μπορούσα να σας το αντιγυρίσω και να πω: Μήπως δεν τα ξέρετε τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, γιατί δεν σπουδάσατε εδώ; Εμείς τα ξέρουμε πάρα πολύ καλά και αυτά και τα ευρωπαϊκά και τα αμερικανικά, γιατί έχουμε γυρίσει σε όλα αυτά, κύριε Μητσοτάκη.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι για τη δική μας Κυβέρνηση, για την Αριστερά, η κοινωνία αυτής της χώρας πλήρωσε με αγάπη και δημοκρατική ευθύνη για τα δημόσια ιδρύματά της. Δεν μπορούμε να είμαστε καχύποπτοι -όπως είσατε εσείς- με όλους, με ισότητα, γιατί μεροληπτείτε υπέρ των λίγων. Για εμάς αριστεία είναι στόχος και προοπτική για όλους, για όσους θέλουν, όχι για όσους μπορούν. Γι' αυτό πλήρωσαν και πληρώνουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες.

Και ένα τελευταίο σημείο: Αυτή η Βουλή, τα κόμματα αυτής της Βουλής, πρέπει να μιλάνε με καθαρά λόγια. Σε ό,τι αφορά το μάθημα των Θρησκευτικών και τα μαθήματα γενικώς του εκπαιδευτικού συστήματος, πρέπει τα κόμματα να έχουν το θάρρος, αντί να υπεκφεύγουν, και να λένε: «Ποιανού είναι υπόθεση; Της Πολιτείας ή της Εκκλησίας;» Και σε αυτό πρέπει να υπάρχουν καθαρές κουβέντες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, να οργανώσετε τις δευτερολογίες σας καλύτερα, πολύ πιο συνοπτικά. Και ευχαριστούμε πάρα πολύ για τις εξαιρετικές εισηγήσεις.

Ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη σημερινή συνεδρίαση δόθηκε η ευκαιρία στον κ. Μητσοτάκη να τοποθετηθεί στα ζητήματα της επικαιρότητας. Άλλωστε, ζήτησα από την αρχή την άδεια του Προεδρείου να μιλήσω για την επικαιρότητα, γιατί εδώ και ένα μήνα η χώρα βρίσκεται στο ρυθμό ενός καταγιστικού βομβαρδισμού. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά μόνο οι άδειες. Και ξαφνικά, μετά από τον διαγωνισμό, άνοιξε ένας καταγιστικός ορυμαγδός από όλα τα μέσα τα οποία δεν κατάφεραν να αδειοδοτηθούν, αλλά και από άλλα τα οποία ξαφνικά αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να πληρώσουν ή και από τρίτα που εδώ και καιρό έχουν αντιληφθεί ότι δεν μπορούν να πάρουν άλλα θαλασσοδάνεια, ότι η χώρα καταρρέει, η Κυβέρνηση καταρρέει. Ο κ. Μητσοτάκης, όμως, αποφάσισε, για άλλη μια φορά, να αποδράσει, να σιωπήσει. Ενδεχομένως, να τον συμβούλευσαν οι επικοινωνιολόγοι του ότι καλό είναι να μην μιλάει για αυτά τα θέματα, διότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Ενδεχομένως, να μην θέλει να βάλει τα χέρια του και να τα λερώσει, γιατί κάνουν άλλοι τη βρόμικη δουλειά: Όλοι

αυτοί που υπερασπίζεται με μανία εδώ και έξι και πλέον μήνες, από την πρώτη μέρα που εξελέγη. Καναλάρχες, ιδιοκτήτες μέσων ενημέρωσης. Κάνουν αυτοί τη βρόμικη δουλειά.

Όμως, ο κ. Μητσοτάκης σε μια αποστροφή του μου είπε: «Εδώ έχουμε να συζητήσουμε για την παιδεία. Εάν θέλετε, ζητήστε άλλη προ ημερησίας διάταξης συζήτηση για τη διαπλοκή».

Ξέρετε, κύριε Μητσοτάκη, μην καταθέτετε συχνά αιτήματα, διότι καμμία φορά γίνονται αποδεκτά. Γίνονται αποδεκτά!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταθέτω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, αίτημα για προ ημερησίας διάταξη συζήτηση στη Βουλή για τη διαπλοκή και για τη διαφθορά. Μην νομίζετε ότι θα αποδράσετε. Θα έρθετε να μιλήσετε εδώ με ονοματεπώνυμο και με διευθύνσεις, μπροστά στον ελληνικό λαό, ενώπιος ενωπίω. Μπροστά στον ελληνικό λαό! Δεν θα αφήσουμε αυτήν τη λάσπη στον ανεμιστήρα αναπάντητη. Με ονόματα και διευθύνσεις!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν αίτημα, το οποίο έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3749

Ημερομ. 28/09/2016

Αξιότιμο

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Νικόλαο Βούτση

Αθήνα, 28 Σεπτεμβρίου 2016

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας ζητώ να ορίσετε ημερομηνία, το συντομότερο δυνατό για την διενέργεια, Προ ημερησίας συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με αποκλειστικό θέμα την διαπλοκή και τη διαφθορά και την επιρροή τους στο θεσμικό και πολιτικό σύστημα της χώρας και την αντιμετώπισή τους.

Με εκτίμηση,

Αλέξης Τσίπρας

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο, όμως, σιωπηλός ήταν ο κ. Μητσοτάκης στα θέματα της διαπλοκής, τόσο ξεκάθαρος ήταν στα ζητήματα που αφορούν τη δική του ιδεολογική τοποθέτηση -και το λέω αυτό με ειλικρίνεια, διότι αυτό δημιουργεί ένα επίπεδο μιας κρυστάλλινης αντιπαράθεσης, ιδεολογικής και πολιτικής- τόσο καθαρός ήταν στα θέματα που αφορούν την ιδεολογική οπτική γωνία στα θέματα που αφορούν την εκπαίδευση. Υπερασπίστηκε τη γνωστή νεοφιλελεύθερη ατζέντα του, που, κατά τη δική μας εκτίμηση, είναι και ταξικά μεροληπτική. Είναι μια ατζέντα που, βεβαίως, είναι ευκρινής, αλλά έχει όρια σε ό,τι αφορά την απήχρησή της στην ελληνική κοινωνία, διότι, παρ' ό,τι ντύνεται τον μανδύα του φιλελευθερισμού, της ελευθερίας, ουσιαστικά υπερασπίζεται δικαιώματα μιας μειοψηφίας, των ολίγων.

Και, βεβαίως, υπερασπίστηκε μια εκπαίδευση για τα δικαιώματα των ολίγων, όπως υπερασπίζεται και σε άλλα ζητήματα, οφείλω επίσης να ομολογήσω -στην απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, στα θέματα που αφορούν την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, τις απολύσεις, τις περικοπές στο κοινωνικό κράτος- τα συμφέροντα και τα δικαιώματα μια μειοψηφίας.

Και θα έλεγα ότι το βασικό χαρακτηριστικό της τοποθέτησής του για την παιδεία είναι ότι υπερασπίζεται μια εκπαίδευση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα μιας αριστοκρατίας. Προσέξτε, όχι μια εκπαίδευση των αρίστων, αλλά μια εκπαίδευση των ελίτ.

Αυτές είναι οι ιδέες που προσβέβει η κοινωνία πολλών ταχυτήτων. Όμως, στο τέλος-τέλος είναι μια κοινωνία κατακερματισμένη, διχασμένη, όπου ο καθένας είναι για τον εαυτό του και όλοι εναντίον όλων.

Και βεβαίως, πιστεύει ο κ. Μητσοτάκης, όπως και όλοι οι νεοφιλελεύθεροι, ότι χάρη σε κάποια αόρατη πρόνοια της αγοράς μπορεί να προσδεύσει ο κόσμος κι όχι ότι η αγορά πρέπει να μπει υπό τον έλεγχο της πολιτείας που έχει νόμους και κανόνες κι ότι η πρόοδος είναι απόρροια αυτής της γενικευμένης σύγκρουσης των πάντων με τους πάντες. Πόσο, αλήθεια, καταστροφική έχει αποδειχθεί αυτή η ιδέα στο διάβα των αιώνων!

Θέλει, λοιπόν, ένα εκπαιδευτικό σύστημα κατ' εικόνα και ομοίωση της αγοράς. Και αυτό γίνεται ακόμα πιο καθαρό όταν μιλάει για το δημόσιο πανεπιστήμιο, όπου εκεί βγαίνει και μια προκατάληψη αρνητική για τον ρόλο του.

Θα έλεγα με δυο λόγια, ότι το πρόβλημά σας, κύριε Μητσοτάκη, δεν είναι ότι υπερασπίστετε μια άποψη θεμιτή κατά τα άλλα, την άποψη ότι πρέπει να υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το πρόβλημά σας είναι ότι μεροληπτείτε υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων και σχολείων ενάντια στα δημόσια σχολεία και πανεπιστήμια.

Εμείς από την πλευρά μας κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να βάλουμε τα θεμέλια ενός εκπαιδευτικού συστήματος δημόσιου, καθολικού, δημοκρατικού, συμμετοχικού, ανθρωπιστικού, για να οικοδομήσουμε την παιδεία της ισότητας και της αγάπης για τη γνώση. Γιατί το τι μεταπτυχιακά θα κάνουμε στα πανεπιστήμια, κύριε Μητσοτάκη, δεν μπορεί να το καθορίζει αποκλειστικά η αγορά. Πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν και τις ανάγκες τόσο της κοινωνίας όσο, όμως, και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, τα ερωτήματα των επιστημών και των επιστημόνων. Για παράδειγμα, η Ελλάδα είναι η χώρα που θα μπορούσε, πράγματι, να έχει τις σημαντικότερες μεταπτυχιακές σπουδές στη φιλοσοφία, η χώρα του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη. Μπορεί, άραγε, η αγορά να καθορίσει τις ανάγκες για μεταπτυχιακά προγράμματα στη φιλοσοφία; Άρα, εξ ορισμού δεν θα μπορούσαν να γίνουν τέτοια. Είναι, λοιπόν, ακραία αυτή η άποψή σας.

Εκτός, όμως, από την υπεράσπιση της αγοράς, επιδοθήκατε και στο άθλημα της παραπλάνησης και των ανακρίβειών. Και θέλω σε ένα προς ένα να δώσω κάποιες απαντήσεις όσο πιο σύντομα μπορώ.

Πρώτον, μας είπατε ότι -και συμφωνούμε σε αυτό- η παιδεία χρειάζεται εθνική συναίνεση. Ποια είναι η δική σας η στάση; Τελειώσατε την ομιλία σας, λέγοντας ότι θα καταργήσετε όλα όσα έχει φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δεν συνάδει με την παράδοση της παράταξής σας. Η παράταξή σας είναι μία συντηρητική παράταξη, αλλά, εν πάση περιπτώσει, πάντοτε από τα έδρανα της Αντιπολίτευσης είχε μια λελογισμένη στάση. Εσείς ακολουθείτε μια

έξαλλη αντιπολίτευση. Όλα στραβά τα έχουμε κάνει. Και μιλάτε εσείς για συναίνεση, όταν εμείς κάναμε έναν χρόνο διάλογο και εσείς αποχωρήσατε από τη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, το πόρισμα της οποίας το υπέγραψαν και μια σειρά από κόμματα της αντιπολίτευσης. Ποια συναίνεση, λοιπόν; Ποιος δεν τη θέλει τη συναίνεση;

Μας είπατε ότι θέλουμε να σας πάμε στο παρελθόν κι όχι στο μέλλον και κάνατε ιδιαίτερη αναφορά στη δεκαετία του '80. Δεν ξέρω τι κατάλοιπα μπορεί να έχετε από αυτά τα χρόνια, πώς περνάγατε τη δεκαετία του '80, αλλά νομίζω ότι η δεκαετία του '80 δεν πωλώγισε τη χώρα. Εν πάση περιπτώσει, αν μας λέτε ότι εμείς θέλουμε να πάμε στη δεκαετία του '80, τότε εσείς γιατί κάνατε αναφορά στο 1864 για να υπερασπιστείτε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια μέσα από το Σύνταγμα; Πράγματι, για την ευρωπαϊκή παράδοση τα ιδιωτικά πανεπιστήμια αποτελούν παρελθόν, τόσο μακρινό, 1864!

Μας είπατε ότι θέλετε κι εσείς ένα σχολείο που οι μαθητές να έχουν την ευκαιρία να ανιχνεύσουν τα ταλέντα τους. Τι κάνατε εσείς γι' αυτήν την ευκαιρία; Φτιάξατε το σχολείο που θέλει να τους κάνει όλους ίδιους. Αποψιλώσατε την εκπαίδευση από προσωπικό, σταμάτησατε να δίνετε υποτροφίες και μετά μας λέτε ότι θέλετε να δίνετε ευκαιρίες.

Μας είπατε για τα Πρότυπα σχολεία. Ξέρετε, τα ιστορικά πρότυπα σχολεία συνεχίζουν να λειτουργούν. Εμείς θέλουμε να δώσουμε το βάρος στα Πειραματικά. Είναι αλήθεια. Όμως, εγώ δεν γνωρίζω πουθενά στον κόσμο, σε καμμία εκπαιδευτική μεθοδολογία, να υπάρχει ταύτιση του πρότυπου με το Πειραματικό, κάτι το οποίο έκανε η κ. Διαμαντοπούλου, την οποία εξήρατε πριν από λίγο.

Υπάρχουν τα πρότυπα. Τα ιστορικά πρότυπα σχολεία συνεχίζουν να λειτουργούν. Όμως, θέλουμε να ρίξουμε το βάρος στα πειραματικά -όπως με επιτυχία έγινε στην Ελλάδα την δεκαετία του '80 που ξορκίζετε- όπου δοκιμάζονται νέες εκπαιδευτικές μέθοδοι σε μαθητές με διάφορες και διαφορετικές ικανότητες, προκειμένου μετά να εφαρμοστούν και στο σύνολο της εκπαίδευσης. Και γι' αυτό στα πειραματικά σχολεία δεν πρέπει να πηγαίνουν μόνο μαθητές του είκοσι, αλλά από όλο το φάσμα.

Μας λέτε ότι υποβαθμίσαμε το ολοήμερο σχολείο. Μα, πώς το κάναμε αυτό; Αφού τώρα -και για πρώτη φορά- όλα τα δημοτικά μπορούν να λειτουργήσουν ως ολοήμερα και όλα τα παιδιά να πάνε σε αυτά. Ξέρετε ότι μέχρι πέρυσι υπήρχαν σχολεία που δεν έκαναν Αγγλικά και Πληροφορική από την Α' δημοτικού και πως τώρα κάνουν όλα τα παιδιά στα δημόσια δημοτικά σχολεία της χώρας μας από την Α' δημοτικού Αγγλικά και Πληροφορική; Αυτό ακριβώς θα καταργήσετε, όταν λέτε ότι θα έλθετε και θα καταργήσετε όλα αυτά που κάναμε εμείς στην εκπαίδευση;

Τις ώρες τις μειώσαμε όχι επειδή είμαστε με τη λογική της ήσσονος προσπάθειας, όπως επιχειρηματολογήσατε, αλλά επειδή είναι παιδαγωγική επιστημονική άποψη το ότι τα παιδιά του δημοτικού δεν μπορούν να αποδώσουν με τόσο βαρύ πρόγραμμα, τόσες πολλές ώρες. Και αυτό δεν είναι δική μας θέση. Είναι πάγια θέση των εκπαιδευτικών.

Μας λέτε πως οι αλλαγές στο γυμνάσιο έγιναν χωρίς διάλογο. Βεβαίως, αν είχατε παραμείνει στην Επιτροπή Μορφωτικών, θα ξέρατε αν έγινε ή δεν έγινε διάλογος. Μάλλον γι' αυτό το λέτε. Όμως, πείτε μας για το περιεχόμενο. Αφήστε το αν έγινε διάλογος. Πείτε μας, διαφωνείτε με τις αλλαγές στο γυμνάσιο; Πείτε καθαρά στην ελληνική οικογένεια πως εσείς είσατε ικανοποιημένος με το εξετασιοκεντρικό γυμνάσιο και θέλετε έτσι να παραμείνει και ό,τι αλλαγές γίνονται για να καταργηθεί αυτό το γυμνάσιο -εξεταστικό κέντρο, θα τις αλλάξετε και θα γυρίσουμε ξανά πίσω.

Μας λέτε για τις αλλαγές που κάναμε πέρυσι στο λύκειο. Μάλιστα. Εσάς δεν σας έφθαναν οι πανελλήνιες εξετάσεις και η ζημιά που έχουν κάνει στο σχολείο, αλλά είχατε ψηφίσει να δίνουν τα παιδιά πανελλήνιες και στην Α' λυκείου ακόμα και να πληρώνουν οι γονείς φροντιστήρια και να εξοντώνεται η εφηβεία των παιδιών και τα παιδιά να λειτουργούν σαν ρομπότ που δίνουν εξετάσεις. Ε, αυτό εμείς τα καταργήσαμε και γι' αυτά είμαστε περήφανοι.

Επίσης, μας είπατε πως νομοθετήσαμε να μην μπορεί να γίνει

απόλυση στα ιδιωτικά σχολεία και άρα, να μην μπορεί να επιλέξει ο σχολάρχης το προσωπικό και κάποιος που δεν κάνει καλά τη δουλειά του, δεν είναι καλός εκπαιδευτικός, να μην μπορεί να αντικατασταθεί. Δεν είναι ακριβές, κύριε Μητσotάκη. Δεν πρέπει να είστε καλά ενημερωμένοι.

Εμείς, αυτό που κάναμε ήταν να επαναφέρουμε αυτό που είχε ψηφίσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην αρχή της Μεταπολίτευσης. Να μην μπορεί να γίνει απόλυση χωρίς τεκμηρίωση σε υπηρεσιακό συμβούλιο. Και ξέρετε γιατί; Ακριβώς επειδή οι εκπαιδευτικοί επιτελούν δημόσιο λειτουργήμα. Δίνουν απολυτήρια και άρα πρέπει να διασφαλίζεται πως είναι ανεπηρέαστοι από πιέσεις. Δεν είναι απλά εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί. Είναι και εργαζόμενοι και λειτουργοί. Ο αείμνηστος Ράλλης ως Υπουργός Παιδείας, που το είχε θεσπίσει αυτό, ήταν σοβιετικός όπως εμείς που μας κατηγορείτε τώρα; Θα τρίζουν τα κόκκαλά του.

Μας είπατε για την αξιολόγηση. Εμείς ετοιμάζουμε έναν συνολικό νόμο για την αξιολόγηση στο δημόσιο. Αλλά για να δούμε τι εννοείτε εσείς όταν μιλάτε για αξιολόγηση και να δούμε μήπως εννοείτε το ίδιο και στα σχολεία, στους εκπαιδευτικούς, διότι αυτό το οποίο εσείς φέρατε ως Υπουργός δεν ήταν ακριβώς αξιολόγηση, αλλά ένας νόμος για να διευκολύνετε τις απολύσεις, γιατί εσείς ορίζατε με νόμο πως μόνο το 10% μπορεί να αποστέψει. Πριν από λίγο μας είπατε ότι άριστος είναι όποιος προσπαθεί. Δεν μπορούν να προσπαθούν και να τα καταφέρουν περισσότεροι από το 10%; Στο νόμο που εσείς ορίσατε μάς είπατε ότι το 15% υποχρεωτικά κατατάσσεται στην κατώτατη, στη χαμηλότερη κλίμακα, προφανώς για να απολύονται.

Λοιπόν, εσείς δεν θέλατε αξιολόγηση, θέλατε δικαιολογία για απολύσεις. Η αξιολόγηση είναι άλλο πράγμα από αυτό που εσείς εννοείτε. Κανείς δεν είναι αντίθετος στην έννοια της αξιολόγησης, αλλά πρέπει να δούμε με ποιους όρους και με ποιες προϋποθέσεις και ιδίως σε ό,τι αφορά τους εκπαιδευτικούς, διότι επαναλαμβάνω ότι δεν είναι απλά εργαζόμενοι, αλλά είναι εργαζόμενοι και ταυτόχρονα λειτουργοί.

Για τα μεταπτυχιακά εκφράσατε δυσανεξία γιατί να είναι χαμηλά τα διδάκτρα. Υπάρχουν μεταπτυχιακά των δέκα και των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ. Ο ένας τρόπος να τα δει κανείς αυτά είναι να πει πως υπάρχει ζήτηση που τα κρατάει σε λειτουργία, άρα μια χαρά. Ο άλλος είναι να πει πως η συντριπτική πλειονότητα του ελληνικού λαού, ειδικά στις μέρες μας, στις μέρες της κρίσης, αποκλείεται εξαιτίας αυτών των υψηλών διδάκτρων από υπηρεσίες τις οποίες προσφέρει το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα για το οποίο πληρώνει φόρους.

Όχι, λοιπόν, κύριε Μητσotάκη. Δεν πρέπει να αποφασίζει μόνο η αγορά για το τι μεταπτυχιακά θα γίνονται. Εμείς επιχειρήσαμε να βάλουμε μια τάξη στο τοπίο των μεταπτυχιακών προγραμμάτων και μια χαρά μπορούν να αποφασίζουν τα ιδρύματα και τα τμήματα τι μεταπτυχιακά θα κάνουν.

Δεν ξέρω αν σας έχουν ενημερώσει σωστά ή αν διαβάσατε τον νόμο. Εμείς λέμε απλώς ότι το Υπουργείο στο τέλος θα κάνει έλεγχο νομιμότητας για να δει αν δικαιολογούνται όντως τα ποσά που ζητούν από τους φοιτητές για μεταπτυχιακά προγράμματα. Τι πρόβλημα έχετε με αυτό; Είστε κατά της διαφάνειας ή ενδεχομένως από αυτό που κάναμε εμείς ενοχλούνται κάποιοι μεγαλοκαθηγητάδες που πλούτιζαν από τα μεταπτυχιακά προγράμματα και εξ ονόματός τους τώρα θέλετε εδώ να μιλήσετε;

Για τα Θρησκευτικά άκουσα την κριτική σας για τις διαδικασίες. Ελπίζω να οφείλεται στο γεγονός ότι δεν γνωρίζατε ότι εδώ και τρία χρόνια γίνεται μια διαδικασία ουσιαστικού διαλόγου στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, στο ΙΕΠ, και ταυτόχρονα δοκιμαστικά τα προγράμματα αυτά έχουν πάει σε μια σειρά από σχολεία. Ο διάλογος φυσικά, όπως είπα και στην ομιλία μου, θα συνεχιστεί και το τελευταίο που θα ήθελε κανείς να κάνει είναι μια σύγκρουση με την Εκκλησία. Αντιθέτως, είμαστε ανοικτοί να ακούσουμε τις απόψεις και να συνθέσουμε. Όποιες παρατηρήσεις υπάρχουν στο τέλος της διαδικασίας φέτος που θα γίνει αξιολόγηση του μαθήματος, θα ενσωματωθούν πριν υπάρξει σύγκρουση.

Δεν σας άκουσα, όμως, να μιλάτε με ευκρίνεια για κάτι. Σ' όλα

τα άλλα, στα της παιδείας, ήσασταν ευκρινής, ομολογώ. Σ' αυτό όχι και τόσο. Για την «ταμπακιέρα» να μας πείτε.

Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με το ότι πρέπει να υπάρξει αλλαγή στα αναλυτικά προγράμματα, ώστε να φύγουμε από το μάθημα ομολογίας πίστης και να πάμε σ' ένα μάθημα το οποίο θα έχει μια ευρύτερη οπτική;

Μας είπατε πως θέλετε λύκεια που να συνεργάζονται με επιχειρήσεις για την επαγγελματική εκπαίδευση. Μα εσείς –ενώ το κόμμα σας– ως κυβέρνηση διαλύσατε την επαγγελματική εκπαίδευση. Βγάλατε καθηγητές σε διαθεσιμότητα, καταργήσατε τις δημοφιλείς ειδικότητες των ΕΠΑΛ. Και όλα αυτά γιατί; Για να έχουν πελατεία τα ΙΕΚ, κύριε Μητσotάκη.

Εμείς τα επαναφέραμε αυτά. Εμείς θεσπίσαμε πλαίσιο για να είναι εγγυημένα τα εργασιακά δικαιώματα των παιδιών που κάνουν πρακτική άσκηση. Και θέλουμε να στρέφονται και προς την επαγγελματική εκπαίδευση τα παιδιά, αλλά όχι από ηττοπάθεια, ότι δεν μπορούν να γίνουν άριστοι και για αυτό πάνε εκεί, αλλά επειδή θα έχουν επιλογή να πάνε εκεί. Και θέλουμε, εάν αργότερα το αποφασίσουν, αφού τελειώσουν το επαγγελματικό λύκειο, να μπορούν να δώσουν εξετάσεις για το πανεπιστήμιο. Για αυτό, θεσπίσαμε αυτήν τη δυνατότητα, ενώ εσείς την είχατε καταργήσει.

Τέλος, είπατε πως θέλετε σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά και πως υπάρχει ένα χάσμα δεξιοτήτων, δηλαδή πως η αγορά ζητά δεξιότητες που τα πανεπιστήμια δεν τις προσφέρουν. Αλήθεια, κύριε Μητσotάκη, σε ποια χώρα ζείτε; Αυτό είναι σήμερα το πρόβλημα της ανεργίας; Αυτό είναι το πρόβλημα και όχι ότι τα παιδιά πάνε με το πτυχίο στο χέρι και μεταπτυχιακά, υπερκαταρτισμένοι, να πιάσουν μια δουλειά και τους λένε ότι «είστε υπερκαταρτισμένοι και δεν μπορούμε να δώσουμε τόσο όσα αντιστοιχούν στα πτυχία σας»; Αυτό είναι το πρόβλημα, που αναγκάζονται να κρύβουν τα πτυχία τους για να βρουν δουλειά; Και αν ήταν αυτό το πρόβλημα, τότε γιατί οι πτυχιούχοι των ελληνικών πανεπιστημίων βρίσκουν δουλειά στο εξωτερικό;

Αν υπάρχει αναντιστοιχία δεξιοτήτων και αγοράς, αυτό δεν οφείλεται στην κακή κατάσταση των πανεπιστημίων, οφείλεται στην κακή κατάσταση της αγοράς. Και για να αλλάξει αυτό, πρέπει να δουλέψουμε με έμφαση στην ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας, που τώρα την ενισχύουμε όσο ποτέ άλλοτε, πράγμα το οποίο δεν κάνατε ποτέ εσείς.

Το 2015, τη χρονιά της μεγάλης κρίσης, φτάσαμε στο 1% του ΑΕΠ για την έρευνα και φτιάχνουμε ειδικό ταμείο για στήριξη επιχειρήσεων έντασης γνώσης, πράγματα που εσείς ποτέ δεν υλοποιήσατε, ποτέ δεν θελήσατε, δεν σκεφτήκατε καν να εφαρμόσετε και ας μιλάτε σε όλους τους τόνους για τις νέες τεχνολογίες, την καινοτομία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να κλείσω με ένα σχόλιο και αυτό το σχόλιο έχει να κάνει με τα όσα είπα ο κ. Μητσotάκης περί προσωπικών βιωμάτων. Πράγματι, είμαστε όλοι προϊόν των βιωμάτων μας, της πορείας μας, της προσωπικής μας ιστορίας και καταγωγής. Εγώ, κύριε Μητσotάκη, είμαι υπερήφανος για τη δική μου πορεία. Διότι ήταν τιμή μου να συμμετέχω σε κάποιες από τις εξάρσεις, τις σημαντικές εκλάμψεις του μαθητικού και φοιτητικού κινήματος στον τόπο μας. Γιατί το μαθητικό και φοιτητικό κίνημα, το νεολαιίστικο κίνημα στον τόπο μας έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της σύγχρονης πολιτικής ιστορίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είχα τη δυνατότητα να συμμετάσχω στους μαθητικούς αγώνες του '90-'91 ενάντια σε έναν αυταρχικό και οπισθοδρομικό, αντιεκπαιδευτικό νόμο τότε της Κυβέρνησης του πατέρα σας, όπως ήταν τιμή μου να συμμετέχω και στο φοιτητικό κίνημα, βεβαίως σε μια εποχή παρακαμής του κινήματος και του ρόλου των φοιτητικών συλλόγων.

Αλλά αυτοί οι αγώνες, οι κοινωνικοί αγώνες, οι συλλογικοί αγώνες είναι αγώνες που πήγαν την κοινωνία μπροστά, διασφάλισαν και κατοχύρωσαν δικαιώματα, υπερασπίστηκαν τη δημόσια παιδεία, τη δωρεάν παιδεία, την ίδια τη δημοκρατία.

Κύριε Μητσotάκη, ξέρετε κάτι; Το βασικό σας πρόβλημα, όταν μιλάτε για την εκπαίδευση, παρ' ό,τι κατηγορείτε εμένα για τα δικά μου προσωπικά βιώματα, μάλλον είναι τα δικά σας βιώματα.

Διότι μέχρι να ασχοληθείτε με την πολιτική δεν είχατε περάσει ούτε απ' έξω από δημόσιο σχολείο και δημόσιο πανεπιστήμιο και δεν μπορείτε να τα υπερασπιστείτε. Δεν μπορείτε να υπερασπιστείτε τη δημόσια παιδεία, παρά μονάχα την ιδιωτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικης): Ευχαριστούμε τον Πρωθυπουργό.

Τον λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης για δέκα λεπτά.

Κάντε ησυχία, παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Τσίπρα, θέλω να γυρίσω το ρολόι του χρόνου πίσω έξι μήνες, τον Μάρτιο του 2016, όταν με το ίδιο θράσος το οποίο επιδείξατε και σήμερα ζητούσατε προ ημερησίας συζήτηση για τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Έγινε αυτή η συζήτηση στις 29 Μαρτίου. Κατά γενική ομολογία υποστήκατε μια πανωλεθρία. Επανερχεστε, λοιπόν, τώρα στον τόπο του εγκλήματος. Χαίρομαι που σύρεστε στην αποδοχή της πρότασής μας.

Υπάρχει, όμως, μια μεγάλη διαφορά. Σε σχέση με το τι γνωρίζαμε τον Μάρτιο 2016 έχουν προστεθεί μια σειρά από δεδομένα στον δημόσιο διάλογο. Ο κ. Καλογρίτσας, η Τράπεζα Αττικής, η offshore της «Αυγής». Με πολύ μεγάλη χαρά λοιπόν, κύριε Τσίπρα, θα έρθουμε να τα συζητήσουμε όλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα αναμένω με ανυπομονησία από τον Πρόεδρο της Βουλής να καθορίσει τη σχετική ημερομηνία.

Θέλω να κάνω μια αναφορά στην καταληκτική σας παρατήρηση σχετικά με τα βιώματα του καθενός, τα δικά σας, τα δικά μου. Δηλώσατε υπερήφανος για τη συμμετοχή στο μαθητικό και φοιτητικό κίνημα. Είναι δικαίωμά σας να το κάνετε. Οφείλω να επισημάνω βέβαια ότι αυτό το μαθητικό και φοιτητικό κίνημα συχνά παρεκτράπη σε εκδηλώσεις ακραίας βίας η οποία στιγμάτισε δυστυχώς την κοινωνική και πολιτική ζωή αυτού του τόπου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θέλω να θυμίσω σε εσάς που δεν το γνωρίζετε κάτι που είναι ίσως συμβολικό. Μου κάνει εντύπωση γιατί δεν το αναφέρατε εσείς, κύριε Τσίπρα. Θυμάστε ποιο ήταν το όνομα της φοιτητικής παράταξης της οποίας ήταν επικεφαλής ο κ. Τσίπρας στα φοιτητικά του χρόνια; «Εγκέλαδος». Αυτόν τον εγκέλαδο έχετε προκαλέσει στη χώρα. Έχετε γκρεμίσει ό,τι υπάρχει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικης): Κάντε ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Τσίπρα, δεν χρειάζεται να συνομιλείτε με τους συναδέλφους. Μπορείτε να κοιτάτε προς τα εδώ. Μιας και μιλάμε για βιώματα, δεν είχα πρόθεση ειλικρινά να το αναφέρω, αλλά με κατηγορήσατε ότι δεν έχω περάσει έξω από δημόσιο σχολείο και έξω από δημόσιο πανεπιστήμιο. Πράγματι είχα τη δυνατότητα να σπουδάσω σε ένα κορυφαίο αμερικάνικο μη κρατικό πανεπιστήμιο. Φαντάζομαι ότι κι εσείς, κύριε Τσίπρα, αν θα θέλατε να ακολουθήσετε την ίδια διαδρομή, δεν θα είχατε δυσκολία να το κάνετε. Ξέρετε, σκληρή δουλειά χρειάζεται. Την οικονομική άνεση, νομίζω, την είχατε. Θα μπορούσατε να πάτε κι εσείς σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο. Εγώ έκανα αυτή την επιλογή. Αλλά μην εγκαλείτε εμένα ότι δεν έχω περάσει έξω από δημόσιο σχολείο, όταν εσείς στέλνετε τα παιδιά σε ιδιωτικό σχολείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τι είναι αυτά που λέτε τώρα;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αυτή είναι η απόλυτη υποκρισία, κύριε Τσίπρα. Η απόλυτη υποκρισία. Εσείς ο ίδιος δεν εμπιστεύεστε το εκπαιδευτικό σύστημα. Εσείς ο ίδιος αναγνωρίζετε τα προνόμια της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Μην αναφέρεστε, λοιπόν, σε προσωπικά βιώματα όταν η δικιά σας διαδρομή αναδεικνύει τον βαθμό της υποκρισίας.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα των θεμάτων τα οποία θίγατε. Επι-

τρέψτε μου να ξεκινήσω με μια ιστορική αναφορά. Το 1991-1992 η Φινλανδία πέρασε από μια πολύ βαριά οικονομική κρίση, η οποία περίπου διέλυσε την οικονομία της και την υποχρέωσε να ανασυγκροτήσει πλήρως τον παραγωγικό της ιστό.

Οι πολιτικές δυνάμεις, κύριε Τσίπρα, της Φινλανδίας κατάφεραν σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία να συνεννοηθούν μεταξύ τους, να προτάξουν την παιδεία ως απόλυτη προτεραιότητα και να συμφωνήσουν σε ένα εθνικό σχέδιο δράσης και τα αποτελέσματα έγιναν ορατά μετά από δέκα χρόνια. Η Φινλανδία σήμερα έχει ένα από τα καλύτερα δημόσια εκπαιδευτικά συστήματα. Τα δε δεκαπεντάχρονα παιδιά της Φινλανδίας είναι στην πρώτη τριάδα των διαγωνιστικών εξετάσεων της PISA.

Αναρωτιέμαι πραγματικά γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε το ίδιο και στη χώρα μας. Φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να κάνουμε το ίδιο στη χώρα μας, επειδή δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε ορισμένα προφανή και αυτονόητα. Διότι, πράγματι, μας χωρίζει, κύριε Τσίπρα, μια ιδεολογική άβυσσος στο πώς αντιλαμβανόμαστε την παιδεία, την έννοια της αριστείας, την έννοια της αξιολόγησης. Και πραγματικά μου είναι πάρα πολύ δύσκολο να καταλάβω γιατί εξακολουθείτε να αντιμετωπίζετε την παιδεία με όρους παρελθόντος.

Αναφερθήκατε στη δεκαετία του '80 και πράγματι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση την οποία προωθείτε στην ουσία είναι μια αντιγραφή του νόμου-πλαίσιο του 1982. Ακριβώς αυτές τις έννοιες επαναφέρετε. Αλλά για σκεφθείτε λίγο ότι ένα παιδί το οποίο θα μπει στην Α' δημοτικού φέτος, το 2016, κύριε Τσίπρα, θα τελειώσει το σχολείο το 2028 και θα τελειώσει το πανεπιστήμιο το 2032-2033. Γίνεται κάποια σοβαρή συζήτηση σήμερα στη χώρα για το πώς θα είναι ο κόσμος τότε; Ποιες είναι οι δεξιότητες που θα χρειάζονται αυτά τα παιδιά; Ποια είναι τα επαγγέλματα τα οποία θα υπάρχουν εκείνη την εποχή; Γι' αυτό και σας λέω πόσο απαραίτητη είναι η σύνδεση της αγοράς εργασίας με τα πανεπιστήμια κι εσείς απαντάτε με έναν γενικό αφορισμό «μια χαρά είναι οι πτυχιούχοι των ελληνικών πανεπιστημίων, το πρόβλημα είναι στην αγορά εργασίας». Τόσο στενή αντίληψη έχετε για τον τρόπο με τον οποίο συνδέεται η εκπαίδευση με την αγορά και με την επαγγελματική αποκατάσταση των νέων παιδιών.

Για να δούμε, λοιπόν, αν μπορούμε να συμφωνήσουμε έστω και σήμερα, έστω και καθυστερημένα, σε κάποια αυτονόητα.

Πρέπει ή δεν πρέπει, κύριε Τσίπρα, να δώσουμε μεγαλύτερη αυτονομία στις σχολικές μονάδες; Ναι ή όχι; Θα ήθελα μια ξεκάθαρη απάντηση. Πρέπει ή δεν πρέπει να αναγνωρίζουμε το έργο των πολλών εξαιρετικών δημοσίων λειτουργών καθηγητών και δασκάλων που σε εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες κρατάνε το δημόσιο σχολείο όρθιο; Πρέπει ή δεν πρέπει τελικά να αξιολογείται το διδακτικό έργο;

Κύριε Τσίπρα, αναφερθήκατε και πάλι ψευδώς στην αξιολόγηση την οποία εγώ είχα προτείνει και είχα νομοθετήσει, αναφέροντας κάτι το οποίο γνωρίζετε ότι είναι ψέμα, ότι το 15% της χαμηλότερης βαθμολογίας θα οδηγούσε νομοθεσιακά σε απολύσεις, όταν γνωρίζετε ότι υπήρχε ξεκάθαρη νομοθετική ρύθμιση που αυτό το απέκλειε. Εξακολουθείτε και επαναλαμβάνετε, λοιπόν, την ίδια καραμέλα.

Εγώ, λοιπόν, να σας ρωτήσω: Εσείς τι είδους αξιολόγηση ακριβώς θέλετε; Γιατί είκοσι μήνες μετά δεν έχετε φέρει ούτε μία πρόταση νόμου για την έννοια της αξιολόγησης. Μα, δεν μπορεί να υπάρχει αξιολόγηση στο δικό σας σκεπτικό, διότι ο κ. Φίλης μας μίλησε για την έννοια της ισότητας. Όταν, λοιπόν, όλοι είναι ίσοι, η αξιολόγηση περισεύει. Γι' αυτό δεν φέρνετε καμμία αξιολόγηση, κύριε Τσίπρα. Γι' αυτό ακριβώς και σας προβληματίζει τόσο πολύ αυτή η έννοια.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και γνωρίζετε πολύ καλά –φαντάζομαι ότι θα σας έχει ενημερώσει ο κ. Κατρούγκαλος– ότι όταν παρέδωσα το Υπουργείο, είχα έτοιμο νομοσχέδιο για την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, το οποίο ξέφευγε από τη λογική της ποσόστωσης. Γιατί, λοιπόν, δεν το υλοποιήσατε;

Αλλά, μιας και μιλάμε για ποσόστωση, κύριε Τσίπρα, μήπως έχετε υπ' όψιν σας τις δηλώσεις που πρόσφατα έκανε η Υπουργός σας κ. Φωτίου; Να σας τις θυμίσω; «Το 15% μόνο των υπαλλήλων αξίζουν και δουλεύουν». Το 15%! Η κ. Φωτίου τα είπε

αυτά! Δεν σταματάτε, λοιπόν, να αφήσετε λίγο στην άκρη την υποκρισία, από τη μία να λέτε ότι όλοι είναι ίσοι και από την άλλη οι δικόι σας Υπουργοί να επισημαίνουν τις προφανείς ανισότητες οι οποίες υπάρχουν στην ίδια τη δημόσια διοίκηση;

Ελάτε, λοιπόν, να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο αξιολόγησης το οποίο θα μπορεί να επιβραβεύει, πραγματικά, τους άξιους δασκάλους –γιατί όχι και μισθολογικά– αλλά θα μπορεί και να νοθευτεί αυτούς οι οποίοι δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Δεν θα κουραστώ να το λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Η αξιολόγηση είναι πρωτίστως η επιβράβευση του άξιου, όχι το εργαλείο τιμωρίας του λιγότερο καλού. Και όταν όλοι παίρνουν «10», κύριε Τσίπρα, τότε ο άξιος καθηγητής, ο άξιος δημόσιος λειτουργός αισθάνεται κοροϊδία.

Λοιπόν, εμείς αυτό δεν το δεχόμαστε, διότι θέλουμε ο καθένας να επιβραβεύεται και να ανταμείβεται ανάλογα με τη δουλειά του. Εσείς προφανώς εξακολουθείτε και σήμερα αυτήν την έννοια να την απορρίπτετε.

Άλλο ερώτημα: Χρειαζόμαστε ή δεν χρειαζόμαστε πρότυπα πειραματικά δημόσια σχολεία, κύριε Τσίπρα, για αριστούχους;

Λοιπόν, για να το εξηγήσω να καταλάβετε, γιατί μάλλον δεν το έχετε αντιληφθεί: Όλα τα πρότυπα σχολεία είναι και πειραματικά. Όλα τα πειραματικά σχολεία δεν είναι και πρότυπα. Να συμφωνήσουμε, λοιπόν, σε αυτό. Βεβαίως και χρειαζόμαστε πειραματικά σχολεία, τα οποία θα έχουν ένα ενδεικτικό, ένα τυχαίο δείγμα μαθητών για να μπορούμε να δοκιμάζουμε καινούργιες μεθόδους. Το ερώτημα δεν είναι αυτό, το ερώτημα είναι αν χρειαζόμαστε και σχολεία πρότυπα της αριστείας...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Υπάρχουν. **ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):** Δεν υπάρχουν. Υπάρχουν εννέα όλα και όλα, τα υπόλοιπα τα καταργήσατε όλα, γιατί καταργήσατε τις εξετάσεις, κύριε Τσίπρα. Ενημερωθείτε, επιτέλους, από τον Υπουργό σας!

Λοιπόν, το ερώτημα είναι εάν χρειαζόμαστε σχολεία της αριστείας σε κάθε νομό, σε κάθε περιφέρεια, στα οποία μπορεί ένας καλός μαθητής, φτωχός, ο οποίος δεν έχει την δυνατότητα, που εσείς και εγώ έχουμε να στείλουμε τα παιδιά μας σε ιδιωτικό σχολείο, να πάει και να φοιτήσει σε ένα τέτοιο σχολείο. Αυτό είναι το ερώτημα. Απαντήστε, λοιπόν, με ένα ναι ή με ένα όχι: Χρειαζόμαστε ή δεν χρειαζόμαστε τέτοια σχολεία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρέπει ή δεν πρέπει το πανεπιστήμιο να συνδέεται με την αγορά εργασίας; Εδώ πέρα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Τα ελληνικά πανεπιστήμια, κύριε Τσίπρα, παράγουν πάρα πολλούς πτυχιούχους, πολλούς σε ειδικότητες οι οποίες δεν μπορούν να απορροφηθούν από την ελληνική αγορά εργασίας.

Σας ρωτώ: Έχει νόημα να εκπαιδεύουμε γιατρούς σε τετραπλάσιο αριθμό από αυτόν που πραγματικά χρειαζόμαστε, για να τους εξάγουμε στη συνέχεια στη Σουηδία ή στη Γαλλία και να πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος; Ή αντιστρόφως...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Γιατί ενοχλείστε με κάτι το οποίο είναι τόσο αυτονόητο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην απαντάτε κατά μόνας!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν κάνω κάποιες συγκεκριμένες ερωτήσεις. Ίσως έχετε την ευκαιρία στην τριτολογία σας να απαντήσετε.

Λοιπόν, πρέπει ή δεν πρέπει να έχουν τα ίδια τα πανεπιστήμια μεγαλύτερο, αν όχι τον τελικό ρόλο στο να προσδιορίζουν τον αριθμό των εισακτέων; Ναι ή όχι; Περιμένω μια ξεκάθαρη απάντηση, αν θέλουμε πραγματικά να τιμήσουμε το συνταγματικό κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο και να μην έχουμε ένα υπερ-παρεμβατικό Υπουργείο Παιδείας, το οποίο έρχεται συνέχεια και προσθέτει εισακτέους στον αριθμό των παιδιών, που ήδη μπαίνουν από τις πανελλήνιες, ώστε τελικά να έχουμε πολύ περισσότερους φοιτητές από όσους χρειαζόμαστε ή από όσους μπορεί τελικά να απορροφήσει αυτή η αγορά εργασίας.

Χρειαζόμαστε ή δεν χρειαζόμαστε, κύριε Τσίπρα, συγχωνεύσεις στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Ποιος είναι ο ιδανικός αριθμός πανεπιστημίων και ΤΕΙ για μια χώρα δέκα εκατομμυρίων; Πρέπει ή δεν πρέπει να υπάρχουν οικονομίες κλίμακος; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν τμήματα και σχολές που εν-

δεχομένως υπό τις παρούσες συνθήκες να μην είναι βιώσιμες;

Να την κάνουμε αυτή τη συζήτηση, ναι ή όχι; Συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε ότι πρέπει να ανοίξει αυτός ο διάλογος; Δεν σας άκουσα να λέτε τίποτα για όλα αυτά ούτε εσάς ούτε τον λαίστατο κατά τα άλλα Υπουργό σας.

Βέβαια, το σημαντικότερο κατά την άποψή μου από όλα, στο οποίο αναφέρθηκε και η Υπουργός: Πρέπει ή δεν πρέπει η Ελλάδα να γίνει διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο; Θέλετε, κύριε Τσίπρα, ή δεν θέλετε ξενόγλωσσα τμήματα στα ελληνικά πανεπιστήμια; Απαντήστε με ένα ναι ή με ένα όχι επιτέλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσον αφορά στα μη κρατικά πανεπιστήμια, να διορθώσω την κυρία Αναπληρώτρια Υπουργό. Όλα τα κορυφαία πανεπιστήμια τα αμερικάνικα –με μια εξαίρεση ίσως, το Berkeley– είναι μη κρατικά πανεπιστήμια. Φαντάζομαι να το γνωρίζετε αυτό. Είναι μη κρατικά, δεν είναι κερδοσκοπικά, αλλά είναι μη κρατικά πανεπιστήμια. Αυτή είναι μια πραγματικότητα την οποία πρέπει να γνωρίζετε. Όπως θα πρέπει να γνωρίζετε ότι πράγματι και στην ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση υπάρχουν πολλές διαβαθμίσεις. Υπάρχουν καλά ιδιωτικά πανεπιστήμια, λιγότερο καλά ιδιωτικά πανεπιστήμια, ενδεχομένως κάποια τα οποία να μην πληρούν και τις απαραίτητες προδιαγραφές.

Το ερώτημα, όμως, είναι απλό, κύριε Τσίπρα. Γιατί πρέπει κάθε χρόνο να εξάγουμε εξήντα χιλιάδες Έλληνες φοιτητές στο εξωτερικό, όταν θα μπορούσαν να σπουδάζουν εδώ πέρα; Και γιατί να μην μπορούμε να προσελκύσουμε σημαντικές επενδύσεις σε έναν χώρο ο οποίος αναπτύσσεται ραγδαία διεθνώς και να καταστήσουμε αυτόν τον καταπληκτικό τόπο ένα διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο;

Να μου απαντήσετε! Γιατί όχι; Το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, το μη κερδοσκοπικό ή και το ιδιωτικό πανεπιστήμιο θα εξακολουθεί να εποπτεύεται από το ελληνικό δημόσιο. Κανείς δεν μιλάει για ασύδοτη λειτουργία. Και προφανώς, το Υπουργείο Παιδείας θα θέτει το πλαίσιο εποπτείας και υπάρχουν και διαδικασίες πιστοποίησης που θα εξασφαλίζουν την ποιότητα αυτών των πανεπιστημίων.

Όμως, γιατί δεν θέλετε, για παράδειγμα, ένα μεγάλο φιланθρωπικό ίδρυμα να έρθει και να κάνει μια πάρα πολύ σημαντική δωρεά και να φτιάξει ένα κορυφαίο μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο; Τι σας ενοχλεί σε αυτό; Γιατί αντιβαίνει στη δική σας έννοια της αριστείας. Θέλω, πραγματικά, να το καταλάβω, γιατί μου είναι πάρα πολύ δύσκολο να ακούω, σήμερα ακόμα, στην Ελλάδα του 2016, κάποιον να υπερασπίζεται με τόσο φανατισμό το κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση.

Μια τελευταία παρατήρηση για το ζήτημα των θρησκευτικών. Εδώ, πραγματικά, πρέπει να σας πω ότι μπλέχτηκε. Μπλέχτηκε, διότι άκουσα τον κ. Καμμένο –δεν τον βλέπω, θα αποχωρήσει– να μας ανακοινώνει με πολύ μεγάλη ικανοποίηση ότι και με τη δική σας προσωπική συμφωνία ακυρώνονται όλες οι πρωτοβουλίες, που έχουν αναληφθεί για την αλλαγή του μαθήματος των θρησκευτικών και ο διάλογος ξεκινάει από μηδενική βάση. Αυτό μας είπε ο κ. Καμμένος.

Μπορείτε να το επιβεβαιώσετε ή να το διαψεύσετε; Για να γνωρίζουμε, απλώς, αν υπάρχει έστω και ο στοιχειώδης συγχρονισμός μεταξύ των δύο κυβερνητικών εταίρων. Διότι κατανόω την προσπάθεια του κ. Καμμένου να είναι αρεστός στην Εκκλησία, πλην όμως η αλήθεια, κύριε Τσίπρα, δεν αμφισβητείται. Και στην επιστολή του Μακαριωτάτου λέγονται τα πράγματα με το όνομά τους. Σας το ξαναλέω, μιλήσατε για διάλογο με την Εκκλησία. Μία και μοναδική συνάντηση έγινε με το ΙΕΠ.

Σας ρωτώ, λοιπόν, ευθέως και θα ήθελα την απάντησή σας: Η απαραίτητη αναμόρφωση του μαθήματος των θρησκευτικών –το τονίζω– η απαραίτητη αναμόρφωση του μαθήματος των θρησκευτικών, πρέπει ή δεν πρέπει να γίνει σε συνεννόηση με την Εκκλησία της Ελλάδος; Και θα ήθελα, παρακαλώ, μια ξεκάθαρη απάντηση.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Το είπα αυτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τελειώνει, με κάτι το οποίο δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστο. Το ανέφερε η κυρία Υπουργός, λέγοντάς μας ότι η Κυβέρνησή σας μεροληπτεί υπέρ των νέων επιστημόνων. Είστε

σοβαροί; Χθες σε αυτήν την Αίθουσα δεν ψηφίσατε την αύξηση των εισφορών για τους νέους επιστήμονες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σταματήστε, επιτέλους, κύριε Τσίπρα, τόσο ξεδιάντροπα να κοροϊδεύετε την ελληνική κοινωνία και ειδικά τους νέους επιστήμονες!

Κλείνω με την ευχή, κύριε Τσίπρα, να μπορέσουμε –γιατί διαπίστωση, με ικανοποίηση, πρέπει να πω, ότι οι τόνοι στις δευτερολογίες ήταν πιο χαμηλοί απ' ότι στις πρωτολογίες και νομίζω ότι έτσι αρμόζει σε μια τέτοια συζήτηση– σε κάποια, τουλάχιστον, απ' αυτά τα οποία εγώ θεωρώ αυτονόητα να συμφωνήσουμε. Το εύχομαι πραγματικά. Δεν νομίζω ότι θα είναι εύκολο διότι, πραγματικά, όπως επεσήμανα πολλές φορές, βλέπουμε τον κόσμο μέσα από μια διαφορετική ματιά.

Αυτό το οποίο εσείς μετ' επιτάσεως χαρακτηρίζετε ως νεοφιλελεύθερο είναι αυτό, κύριε Τσίπρα, το οποίο οι πιο πολλές ευρωπαϊκές χώρες έχουν υιοθετήσει ως κοινή λογική. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ανοίξτε λίγο τα μάτια σας. Διαβάστε την έκθεση του ΟΟΣΑ, τη συγκριτική, να δείτε τι κάνουν οι άλλες χώρες στον τομέα της παιδείας και μπορεί, αν το κάνετε, να καταφέρετε, έστω και καθυστερημένα να ξεφύγετε από τις ιδεολογικές σας αγκυλώσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικος): Η Πρόεδρος της Κοινωνικο-λευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Φωτεινή Γεννηματά έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Του έχει γίνει πλέον συνήθεια του Πρωθυπουργού όταν μιλάει η Δημοκρατική Συμπαράταξη να αποχωρεί επιδεικτικά από την Αίθουσα. Νομίζω ότι όλοι βγάζουμε χρήσιμα συμπεράσματα από αυτήν του τη στάση.

Είναι η δεύτερη φορά που φέρνει για συζήτηση στη Βουλή το θέμα της διαπλοκής. Την πρώτη φορά έκανε μια τρύπα στο νερό, σε σχέση με τις επιδιώξεις του. Κατάφερε να είναι απολογούμενος.

Εμείς, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, το γάντι το σηκώνουμε. Ναι, ελάτε να μιλήσουμε για τη διαπλοκή εδώ σε αυτή την Αίθουσα, για να αποδείξουμε και να τεκμηριώσουμε ποιο είναι το τρίγωνο της διαπλοκής για το οποίο μιλήσατε. Γιατί αυτή τη φορά στη συζήτηση θα είστε ο κατηγορούμενος κι όχι απλά απολογούμενος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

Ξέρετε, η ιστορία μας διδάσκει ότι όταν χάνεις τη στήριξη του λαού, όταν ο λαός νοιώθει ότι τον πρόδωσες, τον εξαπάτησες, τον εξέθεσες σε κινδύνους, τον προσέβαλες, ότι είσαι υπεύθυνος για την ακόμα μεγαλύτερη επιδείνωση της καθημερινότητάς του και την υποχώρηση του βιοτικού του επιπέδου, τότε σου γυρίζει την πλάτη. Και ο τελευταίος δρόμος, που έχεις να ακολουθήσεις είναι να ανοίξεις τη συζήτηση για το κυνήγι της διαπλοκής, τον πόλεμο κατά της διαπλοκής. Από λόγια χορτάσαμε, κύριε Τσίπρα.

Στην πραγματικότητα, αυτό που γίνεται είναι ότι αρχίζει κανείς να λειτουργεί ως ένα καθεστώς, που επιχειρεί να φιμώσει κάθε αντίθετη φωνή. Και τι σύμπτωση, κύριε Πρωθυπουργέ: Την ώρα, ακριβώς, που το δήθεν ηθικό πλεονέκτημα του ΣΥΡΙΖΑ αποδομείται, με ασύλληπτο ρυθμό, την ώρα που κατακυλάτε στις μετρήσεις τη κοινή γνώμη, την ώρα που η δήθεν τιτάνια μάχη με τη διαπλοκή έχει καταρρεύσει και πολιτικά και ηθικά και νομικά, είναι ακριβώς η στιγμή που χάνετε την ψυχραιμία σας, κινείστε με βάση τον πανικό και επιχειρείτε να στήσετε ένα δικό σας καθεστώς, ελέγχοντας τα μέσα ενημέρωσης.

Το ίδιο, βέβαια, έχετε κάνει και στον τομέα της παιδείας, με τις επιλογές των στελεχών και σε πάρα πολλούς τομείς του κράτους. Αυτό, όμως, πια το έχουμε καταλάβει όλοι. Είναι κοινό μυστικό στην Ελλάδα.

Κι έρχομαι στα συμπεράσματα που προέκυψαν γι' αυτό καθ' αυτό το θέμα της συζήτησής μας σήμερα. Συμπέρασμα πρώτον: Αποκαλύφθηκε η φτώχεια ιδεών και η γύμνια σε πολιτικές επιλογές και πράξεις. Ισοπέδωση και χαμένες ευκαιρίες. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα μείνει στην Ιστορία γιατί έβαλε την παιδεία στο

μνημόνιο. Αυτό θα σας κατατρέχει και θα σας στιγματίζει.

Ότι αναφέρατε σήμερα ως μελλοντικές σας πολιτικές πρωτοβουλίες στον τομέα της εκπαίδευσης είναι αποσπασματικές προτάσεις από όλα όσα έχει εξαγγείλει όλο αυτό το διάστημα και τα προηγούμενα χρόνια το ΠΑΣΟΚ. Δηλαδή, με δανεικές προτάσεις προσπαθείτε να κάνετε πολιτική, όπως, πριν από λίγο, με δανεικές μεταρρυθμίσεις προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης να παρουσιάσουν ένα νέο προφίλ μεταρρυθμιστικό.

Ακούστε κάτι, όμως: Θέλω να καταστήσω απόλυτα σαφές ότι και οι προτάσεις οι αποσπασματικές που ακούστηκαν από τα στελέχη της Κυβέρνησης και οι μεταρρυθμίσεις στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Μητσοτάκης είναι έργο ΠΑΣΟΚ, ανήκει στο ΠΑΣΟΚ, είναι ο πλούτος του, γιατί είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας εκατοντάδων στελεχών και εκπαιδευτικών και ανθρώπων συνολικά της εκπαιδευτικής κοινότητας. Ούτε οι προτάσεις μας ούτε οι μεταρρυθμίσεις μας μεταγράφονται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

Κι έρχομαι στο δεύτερο συμπέρασμα, που αφορά τα ψέματα. Μας μιλήσατε πάρα πολύ για τη συναίνεση και τον διάλογο. Πόσο πιο προσχηματικά; Μα, το ζήσαμε ενάμιση χρόνο. Είστε εναντίον της όποιας συνεννόησης, πυροδοτείτε την πόλωση και τον διχασμό, δεν έχετε επιτρέψει να εξελιχθεί ο διάλογος στον τομέα της Παιδείας. Και το πιο απλό παράδειγμα είναι ότι μόλις σήμερα ήρθε ο κ. Τσίπρας να ανακοινώσει ότι θα συγκροτήσει το εθνικό συμβούλιο παιδείας.

Εξ άλλου αυτό που ζούμε καθημερινά γύρω μας είναι ότι προσπαθείτε να βάλετε τη μια κοινωνική ομάδα απέναντι στην άλλη, για να μην ασχολείται κανείς με την αποτυχία σας και τα αδιέξοδα που δημιουργείτε στη χώρα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα σήμερα είναι ότι ακούσαμε πως τα Σώματα Ασφαλείας πρέπει να είναι απέναντι από τους καθηγητές πανεπιστημίων.

Αυτοί οι διχασμοί έχουν ξεπεραστεί εδώ και πολλά χρόνια μετά από πάρα πολύ σκληρή δουλειά της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Και δεν θα επιτρέψουμε να δημιουργήσετε νέα χαράκωματα και νέα διχόνοια στην ελληνική κοινωνία. Το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται σήμερα ο ελληνικός λαός είναι έναν νέο διχασμό.

Και έρχομαι στα ολοήμερα. Στην πρωτολογία μου αναφέρθηκα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Αλλά θεωρώ ότι τα ολοήμερα είναι η καρδιά του σημερινού προβλήματος, γιατί δείχνουν ποιες είναι οι προοπτικές για τη νέα γενιά και γιατί πιστεύω βαθιά ότι όλες οι μεταρρυθμίσεις στην παιδεία πρέπει να ξεκινούν από κάτω προς τα πάνω.

Η πραγματικότητα είναι ότι ακυρώνετε τα ολοήμερα σχολεία. Η πραγματικότητα για τα ολοήμερα σχολεία –που συχνά λέτε ότι επί ημερών μας εφαρμόστηκαν μόνο στο 33% και γιατί κάνουμε τόσο μεγάλη φασαρία γι' αυτό μας το έργο– είναι ότι εφαρμόστηκαν στο 65% του μαθητικού πληθυσμού και θα έπρεπε να δυναμώσουν και να επεκταθούν. Και εσείς σήμερα κόβετε όλες τις δημιουργικές ώρες, αφήνετε εκατοντάδες εκπαιδευτικούς άνεργους.

Και εάν πανηγυρίζετε για το αυτονόητο, γιατί δεν δημιουργήσατε τα προβλήματα, που δημιουργήσατε πέφτουν στο άνοιγμα των σχολείων, εγώ θέλω να σας ενημερώσω ότι το πρόβλημα των περισσότερων οικογενειών αυτή τη στιγμή είναι ότι τα παιδιά τους 12.30' ή 13.00' το αργότερο –από τα ολοήμερα σας που δεν καταργείτε– είναι στο σπίτι. Και αυτό αποτελεί τεράστιο πρόβλημα στα σπίτια που δουλεύουν και οι δύο γονείς.

Και επειδή άκουσα πάρα πολλά που ευτέλisan τη συζήτηση, για το ποιος πήγε σε δημόσιο και ποιος πήγε σε ιδιωτικό, θέλω να σας πω το εξής: Το μεγαλύτερο πρόβλημα –το είπα και στην πρωτολογία μου– που αντιμετωπίζουμε σήμερα όλες οι οικογένειες είναι ότι τα παιδιά μας φεύγουν από τη χώρα, γιατί βλέπουν ότι δεν έχουν καμμία προοπτική. Και αντί σήμερα να έχουμε ενώσει τις δυνάμεις μας, για να τους πούμε πώς θα μείνουν στη χώρα τους και να προοδεύσουν, ευτελίζουμε τη συζήτηση και βρίσκουμε νέα χαράκωματα και νέους διχασμούς.

Ας αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του. Γιατί νομίζω ότι είναι πλέον φανερό πως είστε κατώτεροι των περιστάσεων!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπα-

ράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ πολύ την Πρόεδρο της κοινοβουλευτικής ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Θέλω να σας ενημερώσω για το πρόγραμμα. Θα μιλήσει ο Γενικός Γραμματέας κ. Κουτσούμπας, ύστερα ο Πρόεδρος των Κεντρώων κ. Λεβέντης, θα δευτερολογήσουν οι Υπουργοί και θα τριτολογήσει ο Πρωθυπουργός. Τρεις Αρχηγοί δεν θα πάρουν τον λόγο.

Τον λόγο έχει ο Γενικός Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, το τελευταίο διάστημα στήνεται σκόπιμα ένα αποπροσανατολιστικό δίπολο γύρω από τα ζητήματα και της παιδείας. Σιγοντάρεται –είναι η αλήθεια– και από την Κυβέρνηση και από τη Νέα Δημοκρατία. Ρίχνονται στο τραπέζι μια σειρά από δίπολα, όπως ποιότητα ή ισότητα, κρατισμός ή ιδιωτική πρωτοβουλία.

Κατηγορείται μάλιστα η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για σοβιετικό μοντέλο στην εκπαίδευση. Η Νέα Δημοκρατία σας κάνει πολύ μεγάλη τιμή, χωρίς ίσως να το συνειδητοποιεί η ίδια ακριβώς, χωρίς αντίκρισμα μάλιστα, όταν σας κατηγορεί ότι πάτε να εφαρμόσετε σοβιετικό μοντέλο στην παιδεία.

Φυσικά η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει έτσι να διαχωριστεί έτσι ιδεολογικά από την Κυβέρνησή σας. Βλέπετε, όταν προσπαθούν να αντιπαρατεθούν μεταξύ τους δύο διαφορετικές εκδοχές της ίδιας αστικής πολιτικής, έχουν αμοιβαίο συμφέρον να υποβαθμίζουν και να υπενθυμίζουν καλύτερα ο ένας στον άλλον, και οι δύο μαζί στους ταγούς τους, ποιος είναι ο πραγματικός αντίπαλος.

Και πραγματικά είναι να απορεί κανείς για το γεγονός ότι η κατηγορία για δήθεν σοβιετισμό ανέκυψε σε σχέση με ένα άρθρο που αφορούσε ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Κατ' αρχάς να σας ενημερώσουμε για όσους δεν το ξέρετε –γιατί αρκετοί εδώ μέσα και άλλοι που λείπουν, δεν βρίσκονται αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα, και το ξέρουν και το παραξέρουν, αφού πολλοί σπούδασαν εκεί είτε στη Σοβιετική Ένωση είτε σε άλλες τέτοιες χώρες– ότι εκεί δεν υπήρχε ιδιωτική εκπαίδευση. Ήταν όλα, και σωστά κατά τη γνώμη μας, αποκλειστικά δημόσια και σε μια πορεία δωρεάν για όλους.

Όμως, πέρα απ' αυτό αξίζει να σημειώσουμε ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ουσιαστικά πήρε ένα μέτρο ελέγχου ορισμένων τομέων της ιδιωτικής εκπαίδευσης και όχι όλων, ενώ εγκαλούσε μάλιστα τη Νέα Δημοκρατία γιατί απομακρυνόταν από τις αρχές του Γεωργίου Ράλλη, το ακούσαμε και λίγο πριν.

Και μιας που μας δίνεται η δυνατότητα, ας μιλήσουμε για ορισμένα μόνο από τα επιτεύγματα του σοβιετικού μοντέλου στην εκπαίδευση, μιας και έχουμε και δευτερολογία και δεν προλάβουμε να τα πούμε στην πρωτολογία.

Όσοι κυκλοφορούν στην Αθήνα με το μετρό θα έχουν δει ίσως μια διαφήμιση ενός ιδιωτικού ΙΕΚ, το οποίο επιχαίρει για το ότι, σύμφωνα με την έρευνά του, το 64% των αποφοίτων του εργάζεται στο αντικείμενο των σπουδών του. Αυτοί που πουλάνε την ελπίδα της επαγγελματικής αποκατάστασης σε παιδιά που δεν τα κατάφεραν στις πανελλήνιες βρίσκουν ως αξιο διαφήμισης αυτό το ποσοστό, προφανώς και σε αντιδιαστολή με ό,τι συμβαίνει με τους αποφοίτους πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των υπολοίπων κομμάτων, δεν μπορείτε να κρύψετε την πραγματικότητα που βίωσε η νεολαία τότε στη Σοβιετική Ένωση. Ότι με το που τέλειωναν, δηλαδή, τις σπουδές τους –γι' αυτό είπα το παραπάνω παράδειγμα–, ήξεραν τη θέση εργασίας στην οποία θα τοποθετούνταν με βάση και τα ενδιαφέροντα και τις επιλογές τους, αλλά και τις ανάγκες που υπήρχαν στην οικονομία.

Πώς μπορείτε να απαντήσετε σε αυτό όλοι εσείς οι υπερασπιστές του καπιταλιστικού δρόμου, του ευρωμονοδρόμου, που έχει στο DNA του και την ανεργία και την εκμετάλλευση;

Στη Σοβιετική Ένωση, για παράδειγμα, οι οικογένειες των φοιτητών που σπούδαζαν σε άλλες πόλεις δεν ήξεραν καν τι σημαί-

νει «ψάχνω σπίτι για να μείνει το παιδί μου». Το πρόβλημα της φοιτητικής στέγης ο σοσιαλισμός το είχε λύσει. Οι φοιτητικές εστίες αποτελούσαν συστατικό μέρος κάθε ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά.

Πάνω από το 80% των σπουδαστών έπαιρναν από το σοβιετικό κράτος κάθε μήνα και επίδομα, τέτοιο ώστε να μπορούν και να καλύπτουν τις ανάγκες τους χωρίς να επιβαρύνουν τις οικογένειές τους. Αυτό τους εξασφάλιζε και τη διατροφή και την καθημερινότητά τους συνολικά, τις μετακινήσεις τους, την ένδυσή τους, τον πολιτισμό τους, την υπόδησή τους κ.λπ.. Θυμίζει τίποτα απ' αυτά η ελληνική σημερινή, στον 21ο αιώνα, πλέον, πραγματικότητα;

Την ίδια στιγμή ο σοσιαλισμός έδωσε απάντηση ότι και γενίκευση της εκπαίδευσης μπορούμε να έχουμε και ποιότητα στα αποτελέσματά της. Το σοβιετικό εκπαιδευτικό σύστημα αναγνωριζόταν και από τους δυτικούς για τη σαφέστατη συντριπτική υπεροχή του στη σφαιρικότητα των γνώσεων που έδινε στους νέους.

Ο προβληματισμός των αμερικάνων ειδικών, που εντάθηκε μετά το «Σπούτνικ σοκ» το 1957 –οι νεότεροι το έχετε διαβάσει, οι παλιότεροι μπορεί να το θυμούνται–, για το τι διδάσκεται ο Ιβάν, αλλά δεν διδάσκεται ο Τζόνι εξέφραζε την κατανόηση της εκπαιδευτικής μορφωτικής υστέρησης τότε των Ηνωμένων Πολιτειών σε σύγκριση και με τη Σοβιετική Ένωση. Έφτασε το 1959 η Σοβιετική Ένωση να έχει νικήσει ολοκληρωτικά την αγραμματοσύνη, το 1970 πάνω από τα τρία τέταρτα του απασχολούμενου πληθυσμού στις πόλεις και το 50% των εργαζομένων στην ύπαιθρο, στο χωριό να έχουν αποκτήσει τουλάχιστον μέση και ανώτερη μόρφωση.

Κυρίες και κύριοι, το τελευταίο διάστημα ακούγονται πολλά και διάφορα περί καινοτομίας, επιχειρηματικότητας, όπως επίσης και περί κομματισμού στα πανεπιστήμια. Ακουστήκαν και εδώ μέσα.

Για εμάς η ύπαρξη κομμάτων μέσα στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ είναι αντικειμενική, εκφράζει την ύπαρξη άλλωστε διαφορετικών, αντίθετων κοινωνικών και οικονομικών συμφερόντων.

Το ζήτημα του κομματισμού στα πανεπιστήμια είναι λιγάκι αστείο να το σγκώνει η Νέα Δημοκρατία, καθώς η παράταξη που στηρίζει στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ σε αρκετά πανεπιστήμια και ΤΕΙ είναι κυριολεκτικά κράτος εν κράτει, με τη στήριξη ενός μέρους των ΔΕΠ. Είναι γνωστό στο πανελλήνιο αυτό.

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ παλεύουν, ώστε το φοιτητικό και σπουδαστικό κίνημα να ανασυγκροτηθεί ουσιαστικά, να αποκτήσει αγωνιστικό περιεχόμενο, να ξεπεράσει τον εκφυλισμό στον οποίο βρίσκεται σήμερα και για τον οποίο, κακά τα ψέματα, έχουν ευθύνη και δυνάμεις με τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ, το σημερινό κυβερνητικό κόμμα, φλερτάρει.

Κυρίες και κύριοι, θέλω όμως να βάλω και μια ακόμη πλευρά, γιατί πλέον πρέπει να σταματήσει όλη αυτή η φιλολογία, ότι δήθεν η επιχειρηματικότητα είναι η κινητήρια δύναμη για την καινοτομία, μια θέση που πλέον κατακλύζει και τα αμφιθέατρα και τις διάφορες ημερίδες και τα διάφορα συνέδρια που διοργανώνονται σωρηδόν. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η επιχειρηματολογία αναπτύσσεται τόσο από εσάς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και από τη Νέα Δημοκρατία και τα υπόλοιπα κόμματα, αλλά και από τον ΣΕΒ και άλλους βέβαια –φυσιολογικό αυτό– εκπροσώπους του κεφαλαίου.

Αλήθεια, εάν είναι έτσι, τότε πώς εξηγείται ότι στον σοσιαλισμό, που γνωρίσαμε τέλος πάντων, στην τότε Σοβιετική Ένωση, αναλογούσαν πάνω από το 20% των νέων εφευρέσεων, αυτό που στη σύγχρονη ορολογία λέτε «πατενταρισμένες καινοτομίες», που καταχωρούνταν κάθε χρόνο σε ολόκληρο τον κόσμο; Πώς μπορείτε να εξηγήσετε το γεγονός ότι στη Σοβιετική Ένωση υπήρχε το 1987 το 25% των επιστημόνων παγκοσμίως;

Και αυτό έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να το θυμόμαστε σήμερα, να το συζητήσουμε σήμερα, που όλα τα άλλα κόμματα και φυσικά και εσείς μαζί, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για το λεγόμενο «brain drain», τη μαζική φυγή επιστημονικού δυναμικού στο εξωτερικό.

Είναι, πραγματικά, κροκοδείλια αυτά τα δάκρυα, γιατί η ενίσχυση της κινητικότητας του επιστημονικού δυναμικού είναι

στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που την υπηρετείτε και με τη δική σας πολιτική, όπως ακριβώς έκαναν άλλωστε και οι προηγούμενοι.

Στόχος είναι να συγκεντρώνονται οι απαραίτητες κρίσιμες μάζες επιστημονικού δυναμικού σε κέντρα και project αριστείας. Και αυτό, γιατί το κεφάλαιο απαιτεί και πιέζει, ώστε τα παραγόμενα ερευνητικά αποτελέσματα να περνούν πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά στη φάση της ενσωμάτωσης, στην παραγωγή και στην αγορά.

Γιατί, λοιπόν, ενώ όλοι δήθεν αγωνιάτε για το μέλλον των νέων επιστημόνων, κρύβετε από τον λαό μας ότι στόχος σας δεν είναι να περιορίσετε τη διαρροή σε απόλυτα μεγέθη, αλλά, όπως ομολογείτε στα επίσημα κείμενα, να αντιστρέψετε τον λόγο εισροής-διαρροής; Δηλαδή, για να το πούμε με απλά λόγια, δεν σας ενδιαφέρει να φεύγουν λιγότεροι, αλλά να έρχονται περισσότεροι απ' όσους φεύγουν. Και αυτό είναι βασικός άξονας των σχεδιασμών σας, ώστε σε συγκεκριμένες θεματικές περιοχές να ενισχυθεί η παρουσία των εν Ελλάδι ερευνητικών δομών, χωρίς να νοιάζεστε για το τι θα συμβεί με τις υπόλοιπες και τους εργαζόμενους σε αυτές.

Δεν σας ενδιαφέρει ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες του ελληνικού λαού, για να αξιοποιήσει τα αποτελέσματα της ερευνητικής δραστηριότητας για τη βελτίωση του βιοτικού του επιπέδου, της ποιότητας της ζωής του. Γνωρίζετε πόσοι νέοι επιστήμονες έχουν φύγει από την έρευνα, αφότου έληξαν τα προγράμματα από τα οποία χρηματοδοτούνταν τα έργα στα οποία εργάζονταν; Μένοντας αυτοί άνεργοι, φυσικά πάει στράφι και η τεχνογνωσία τους και η δυνατότητα συνέχειας του ερευνητικού έργου, ενώ και τα ινστιτούτα αποψilώνονται από δυναμικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Ένα τελευταίο και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Φίλης εξακολουθεί να ξύνεται στη γκλίτσα του τσοπάνη. Στην ομιλία μου καθарά είπα ότι οι κύριοι της Κυβέρνησης, όταν τοποθετηθήκαμε εδώ μέσα, αλλά και δημόσια με ανακοινώσεις και με προσωπικές δικές μου τοποθετήσεις για όλα αυτά τα ζητήματα που έθεσε, φαίνεται πως είτε έλειπαν είτε δεν άκουγαν είτε δεν ξέρω με τι άλλο ασχολιόντουσαν.

Άλλωστε, είναι ευκαιρία να επαναλάβουμε για ακόμη μια φορά –δεν θα υπεκφύγω, όπως υπονοήσατε– ότι η αναγκαιότητα και η ωριμότητα να καταργηθούν οι αναχρονισμοί, όσοι υπάρχουν, αυτοί που επιβιώνουν όσον αφορά διάφορα θέματα και στο μάθημα των θρησκευτικών, είναι για εμάς ζήτημα εκ των ων ουκ άνευ. Αυτό είναι ξεκάθαρο και είναι πάγια τοποθέτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Όμως, αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει προσεγγίσεις και απλουστεύσεις τύπου Φίλη. Το ΚΚΕ ξεκάθαρα, παραδείγματος χάριν, θεωρεί ότι είναι ανάγκη και επίκαιρο ο χωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος. Όμως, αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων του ΣΥΡΙΖΑ να μιλάει και ανιστόρητα και απλουστευτικά, ενοχοποιώντας, για παράδειγμα, το σύνολο της εκκλησίας, το σύνολο του λαϊκού κλήρου.

Παραδείγματος χάριν, στην Κατοχή συνέβη με την Εκκλησία –για να γίνει και κατανοητό περισσότερο αυτό που λέω– ότι συνέβη και με τον υπόλοιπο πολιτικό αστικό κόσμο κ.λπ.. Δηλαδή, ένα κομμάτι συμβιβάστηκε, ένα κομμάτι συνεργάστηκε με τους κατακτητές και ένα κομμάτι μπήκε στην αντίσταση ενεργά και μάλιστα και στην ένοπλη εθνική αντίσταση με το ΕΑΜ, τον ΕΛΑΣ, κ.λπ., με την Εθνική Αλληλεγγύη και μαζικά εδώ ήταν κυρίως ο κατώτερος λαϊκός κλήρος και τμήματα της ιεραρχίας, ακόμα και μητροπολίτες.

Για παράδειγμα, ο παππούς μου, ο ιερέας, ο παπα-Δημήτρης ο Κουτσούμπας, του οποίου έχω και το όνομα, ο πατέρας του πατέρα μου, εκτελέστηκε το 1944 από τους Γερμανούς κατακτητές για την συμμετοχή του ως υπεύθυνος της Εθνικής Αλληλεγγύης στην επαρχία Δομοκού στα χωριά, που ήταν εκεί, και ως μέλος του ΕΑΜ.

Ας είμαστε, λοιπόν, πιο προσεκτικοί, κύριε Υπουργέ της Κυβέρνησης της Αριστεράς.

Επίσης, δεν μπορεί η κατάργηση αυτών των αναχρονισμών να

προτάσσεται και για προπαγάνδα και για στάχτη στα μάτια μπροστά σε όλους τους άλλους αναχρονισμούς που εξακολουθούν να υπάρχουν και κυριαρχούν στην εκπαίδευση.

Σας το λέμε: Δεν θα σας επιτρέψουμε να στήσετε νέες κάλπικες διαχωριστικές γραμμές του στυλ: Είσαι με τον Φίλη, εναντίον της Εκκλησίας ή είσαι με την Εκκλησία και με τον Ιερώνυμο; Είσαι με τους παλιούς καναλάρχες ή με τους καινούριους και με την Κυβέρνηση και με τον κ. Παππά, που έδωσε, ή δεν ξέρω τι έκανε, τον διαγωνισμό με τις άδειες, που το ΚΚΕ τον έχει καταψηφίσει εδώ μέσα ως νόμο αυτόν εδώ;.

Γι' αυτό δίνουμε βάρος στην ουσία. Γιατί για εμάς, εξίσου και μεγαλύτερος αναχρονισμός είναι για τα παιδιά μας να κάνουν μάθημα σε ακατάλληλες αίθουσες, ένας εκπαιδευτικός να κάνει δυο και τρία μαθήματα εκτός της ειδικότητάς του και όλα όσα είπαμε, τα υπόλοιπα στην πρωτολογία μας, για πάνω από μισή ώρα και κάνατε πως δεν τα ακούσατε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Λεβέντης για δέκα λεπτά αλλά θα υπάρξει και ανοχή.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων):

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, ευχαριστώ για την καλοσύνη σας να με ακούσετε. Κατεβαίνοντας από το Βήμα μου είπε ο κ. Κικίλιας ότι δεν ανέφερα πολλά για την παιδεία. Και του απάντησα ότι αφού τα αναφέρατε όλα και αφού λύσατε το θέμα, γιατί να κουράσω και εγώ;

Το μεγάλο ζήτημα για την παιδεία κατ' εμέ είναι ότι τα τελευταία χρόνια μονίμως όλοι γκρεμίζουν των προηγούμενων. Δεν είναι καλά των προηγούμενων και είναι καλά των επομένων. Και μετά οι άλλοι όλα τα κρίνουν κατά διαόλου –να το πω έτσι– και αρχίζουν και δωσ' του από την αρχή και τα παιδιά δεν ξέρουν ούτε με τι σύστημα θα δίνουν εξετάσεις.

Πρότεινα –και να το ακούσει ο κύριος Πρωθυπουργός– όπως υπάρχουν 4/5 στο ΕΣΡ, να υπάρχουν και 4/5 στην παιδεία. Είναι σημαντικό να μην αλλάζουν οι νόμοι, αν δεν έχεις 4/5, να μην κάνει κάθε Υπουργός του κεφαλιού του. Κατά τη γνώμη μου είναι σημαντικό, για να μην παίζουμε με τη νεότητα.

Ένα ζήτημα που θέλω να θίξω είναι οι αξιολογήσεις στην ιδιωτική εκπαίδευση και στο δημόσιο. Στο δημόσιο ουσιαστικά δεν γίνεται τίποτα, είναι δεδομένοι, οπότε κάθονται οι άνθρωποι μέχρι να πάρουν τη σύνταξή τους. Σιγά μην τους νοιάζει να επιμορφωθούν και αν επιμορφωθούν, σιγά την αύξηση που θα πάρουν. Κίνητρο δεν υπάρχει. Στον ιδιωτικό τομέα είναι κάτι συνδικαλιστές που αποφασίζουν εάν είναι καλός ένας και εάν αποδίδει. Είναι λάθος αυτό.

Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να βάλουμε μια επιτροπή διαπανεπιστημιακή, σοβαρή και με δικαστικούς να εξετάζει τις περιπτώσεις καταγγελιών ανθρώπων που είναι στην εκπαίδευση και είναι «βαρίδια» και δεν αποδίδουν, να δείτε πως θα δουλέψουν όλοι. Μην βάζετε συνδικαλιστές, γιατί ο συνδικαλισμός είναι δυσφημισμένος στην Ελλάδα. Έχει προσφέρει τις χειρότερες υπηρεσίες ο συνδικαλισμός.

Και εάν αυτή η χώρα επτώχευσε, κατά τη γνώμη μου, επτώχευσε γιατί συνέχεια διεκδικούσαν οι συνδικαλιστές, άσχετα αν η χώρα ηδύνατο να τους αυξήσει τους μισθούς. Θεωρούσαν επιτυχία να πάρουν αυξήσεις. Η επιτυχία των συνδικαλιστών είναι να πάρουν πρόωρες συντάξεις, να κατεβαίνει το όριο συνταξιοδοτήσεως και να παίρνουν μεγαλύτερους μισθούς, ενώ στο εξωτερικό η επιτυχία του συνδικαλισμού αναφέρεται κυρίως στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Εδώ αυτό δεν υπάρχει καθόλου.

Αυτό έπρεπε να βάλει ο κ. Φίλης μέσα στο νομοσχέδιο, να βάλει αξιολόγηση από άτομα κύρους, να μην μπορεί καμία πτέρυγα και κανένας πολίτης να το αμφισβητήσει και όχι συνδικαλιστές. Είναι δυσφημισμένοι οι συνδικαλιστές.

Εγώ πήγα και στη ΓΣΕΕ σε κάποιο νησί, δεν θυμάμαι, στη Ρόδο, που κάνανε ένα συνέδριο και τους τα είπα: «Εσείς φταίτε γιατί το μόνο που κοιτάγατε είναι να μειώνεται το όριο ηλικίας για τη σύνταξη και να αυξάνονται οι μισθοί και φέρατε την Ελ-

λάδα εδώ που τη φέρατε». Άρα, αξιολόγηση δεν γίνεται. Και δεν θέλουν, γιατί αν γίνει αξιολόγηση, θα πεταχτούν έξω τα κομματόσκυλα.

Στις μεταπανεπιστημιακές ανταλλαγές νοσούμε. Ενώ άλλα κράτη βασίζονται πάρα πολύ στη φιλοξενία ξένων αποφοίτων επιστημόνων προς μετεκπαίδευση, εδώ στην Ελλάδα αυτό είναι πολύ περιορισμένα. Έχουν κοπεί και τα κονδύλια και είναι πάρα πολύ περιορισμένα. Έπρεπε να δίνουμε τη μάχη, για αυτό και τα πανεπιστήμιά μας είναι πολύ χαμηλά διεθνώς.

Αν πάρουμε τη λίστα των πανεπιστημίων, ακόμα και το Καποδιστριακό και όλα τα πανεπιστήμια -είναι εδώ και ο κ. Πελεγρίνης, που διετέλεσε πρύτανης, να μας πει τι σειρά έχουμε στη λίστα-θα είναι η κατάσταση απογοητευτική.

Ούτε εκεί νομίζω ότι προσφέρει κάτι το νομοσχέδιο για να πούμε ότι είναι καινοτόμο, δίνει κάποια ώθηση στο θέμα των μεταπανεπιστημιακών ανταλλαγών και δικοί μας να πηγαίνουν έξω, να γίνονται πολύγλωσσοι κ.λπ. και άλλοι να έρχονται εδώ να παίρνουν την ελληνική παιδεία. Γιατί νομίζετε ότι η Γερμανία είχε πάρα πολλούς μεταπτυχιακούς; Γιατί πηγαίνοντας εκεί αναγκαστικά ασπάζεσαι και την παιδεία τους, τον πολιτισμό τους, γίνεσαι κομιστής του πνευμάτος τους.

Υπάρχει πρόβλημα με τα σχολικά συσσίτια. Πολλοί μαθητές είναι φτωχικών οικογενειών. Δεν ξέρω αν εκεί έχει υπάρξει μέριμνα. Ελέγχθη καθόλου στην Αίθουσα αυτή για τα σχολικά συσσίτια ή τα παιδιά πέφτουν σε κόμμα μετά τις 10.00' ή 11.00' και μόνο όσοι έχουν λεφτά τρώνε σάντουιτς; Αυτό εξετάστηκε από καμιά πτέρυγα της Βουλής; Ο κ. Κικιλίας, όταν μου είπε ότι η Νέα Δημοκρατία έθεσε πολύ σοβαρά το θέμα της παιδείας, συμπεριέλαβε το θέμα του συσσιτίου των φτωχών μαθητών;

Για τους λεγόμενους αιώνιους φοιτητές εγώ έχω ξαναπεί στην Αίθουσα ότι είχα ένα φίλο στη Θεσσαλονίκη, ο οποίος ήταν μεγάλης ηλικίας -πάνω από εβδομήντα ετών- και ήταν όνειρό του να τελειώσει την ιατρική.

Είχα απευθυνθεί, λοιπόν, στον Υπουργό -νομίζω ότι ήταν ο Αρβανιτόπουλος, δεν θυμάμαι ποιος ήταν Υπουργός- και του έλεγα «δεν θέλει ο άνθρωπος να ασκήσει την ιατρική, θέλει απλά να τελειώσει, για να έχει ιατρικές γνώσεις. Είναι το όνειρο ζωής του. Γιατί να τον κόψουμε σαν μεγάλο;».

Ή γιατί έναν που παντρεύτηκε και δεν μπόρεσε για πέντε χρόνια να σπουδάσει να τον κόψουμε και να τον λέμε «αιώνιο», αν οι συνθήκες υγείας και λοιπά τον εμπόδισαν να παρακολουθεί; Γιατί να κόβουμε αυτούς τους φοιτητές; Εγώ νομίζω ότι έχουμε χρέος και εξήντα και εξήντα πέντε και εβδομήντα χρόνων να μην τους κόβουμε.

Τότε οι Υπουργοί είχαν ρωτήσει μήπως είναι τρελός. Όχι, δεν ήταν τρελός, ο Υπουργός δεν ξέρω τι ήταν. Εκείνος ήταν απόλυτα σφύρων, είχε ως όνειρο ζωής να σπουδάσει και μάλιστα όχι με επαγγελματικό σκεπτικό, όχι με σκεπτικό να βιοποριστεί.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα για την παιδεία.

Μία δασκάλα αγανακτισμένη σε κάποιο χωριό -δεν θυμάμαι ποιο- μου είπε ότι στο παρελθόν τα λίγο καθυστερημένα παιδιά είχαν ιδιαίτερη τάξη, ενώ τώρα έβαλαν στην ίδια τάξη όλα τα παιδιά, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διδάξει. Μου είπε: «Πάω να διδάξω στους κανονικούς μαθητές και εκείνο το άλλο παιδί σηκώνεται, γυρίζει και επειδή είναι μαθητής μου, πρέπει να κάτι να κάνετε, κύριε Λεβέντη, να το πείτε στον Πρωθυπουργό, να τον ρωτήσετε αν υπάρχει πρόνοια στο νομοσχέδιο για ιδιαίτερες τάξεις παιδιών που έχουν προβλήματα».

Δεν ξέρω, μακάρι να έχει ληφθεί πρόνοια, επειδή -για να είμαι και ειλικρινής- έλειπα εις το εξωτερικό και δεν έχω διαβάσει καλά το νομοσχέδιο -για να μην αδικήσω τον κ. Φίλη- και γιατί στην Ελλάδα κυρίως ασημάντα πράγματα τονίζονται, έρχονται στη δημοσιότητα.

Όσον αφορά και το ζήτημα της θρησκείας, με πήρε σήμερα ένας μητροπολίτης και μου διάβασε έναν νόμο, τον νόμο με αριθμό ΦΕΚ 83. Σε κάποια παράγραφο λέει ο νόμος ότι επιτρέπεται αν είναι καθολικοί ή αν είναι άλλου θρησκευάτος να διδάσκονται θρησκευτικά του θρησκευάτός τους, ενώ δεν επιτρέπεται αυτό για την επίσημη θρησκεία της Ελλάδος. Θέλει να το κόψει ο Υπουργός. Λέω: «Εγώ τον κ. Τσίπρα τον έχω για σοβαρό».

Τι, θα κόψουμε την ορθοδοξία, κύριε Τσίπρα; Δεν φαντάζομαι.

Αληθεύει αυτό, κύριε Φίλη, ότι μπορούν να έχουν μάθημα Θρησκευτικών οι καθολικοί και οι Έλληνες ορθόδοξοι όχι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Και αυτοί. Θα σας απαντήσω.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν αληθεύει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Α, δεν αληθεύει. Άρα υπάρχει παραπληροφόρηση. Ήταν παραπληροφορημένος ο μητροπολίτης. Διότι σήμερα ο Αρχιεπίσκοπος μου έστειλε και ένα ενημερωτικό εκατό σελίδων και έγραφε και εκείνος τα ίδια. Εκείνος είναι παραπληροφορημένος; Όλος ο κόσμος είναι παραπληροφορημένος και η μόνη πληροφορημένη είναι εδώ η Κυβέρνηση; Αν είναι έτσι, η Εκκλησία τότε βρίσκεται σε απόλυτη πλάνη. Μου στέλνουν δηλαδή τέτοια έγγραφα, με πήρε ο μητροπολίτης και μου λέει «επειδή η συζήτηση είναι για την παιδεία, εμείς θέλουμε κατ' ελάχιστον ό,τι δικαιώματα έχουν και των άλλων θρησκειών να έχουμε και εμείς». Παράλογο είναι; Δεν νομίζω ότι θα υπάρξει κόμμα ελληνικό που θα κόψει την ορθοδοξία.

Υπάρχουν και μερικοί άνθρωποι θρησκόληπτοι, φανατικοί. Εγώ δεν συμφωνώ με όλους αυτούς. Σε διάφορα ζητήματα έχουν πάρει θέσεις φανατικές. Όχι, όμως και να φθάσουμε να κόψουμε τα θρησκευτικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα δικαιώματα είναι υπέρ των μειονοτήτων. Η κυρίαρχη θρησκεία...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ναι, εντάξει, των μειονοτήτων, αλλά κατ' ελάχιστον ό,τι δικαιούνται οι μειονότητες, να δικαιούνται και οι πλειονότητες. Μη φθάσουμε στο σημείο χάριν των μειονοτήτων να κόβονται οι πλειονότητες. Διότι αυτό είναι πλέον η απόλυτη παράνοια!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Παρακαλώ, μην παρεμβαίνετε!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Επομένως, βλέπω μία κατάσταση την οποία δεν καταλαβαίνω, εκτός αν πια στην ελληνική κοινωνία πέφτει τόσο πολλή προπαγάνδα που δεν ισχύει τίποτα.

Άκουγα έναν δημοσιογράφο το πρωί που έβριζε τη Γερμανία και έλεγε ότι τα παραδίδουμε όλα στη Γερμανία. Ήθελα να ξερα, αν αυτός ήταν σε κάποια θέση, τι θα έκανε. Μπορεί να υπέγραφε με πιο μεγάλη υπογραφή από αυτές που βάλανε οι υπόλοιποι. Καταλάβατε; Είναι εύκολο να είσαι αρεστός και να λαϊκίζεις. Δύσκολο είναι να κυβερνάς. Είναι πολύ δύσκολο να κυβερνάς.

Τέλος πάντων, θα ήθελα να πω κάτι για τον κόφτη, γιατί υπάρχουν δύο δημοσιεύματα, που πιστεύω ότι δεν θα διαφεύγουν του κυρίου Πρωθυπουργού. Το ένα λέει ότι επτακόσιες εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες Έλληνες είναι υπό κατάσχεση για ληξipρόθεσμες οφειλές. Το άλλο -βασισμένο βέβαια σε στοιχεία- λέει ότι τέσσερα εκατομμύρια τριάντα χιλιάδες Έλληνες χρωστούν στην εφορία 91,6 δισεκατομμύρια. Αν σε αυτά προσθέσουμε τα δισεκατομμύρια οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία και σε αυτά προσθέσουμε και τα κόκκινα δάνεια, το ελληνικό πρόβλημα είναι άλυτο, κατ' εμέ, κύριε Τσίπρα, και σας παρακαλώ πολύ να εξετάσετε τη δυνατότητα να σχηματιστεί μια κυβέρνηση οικουμενική όχι για να σας διώξουμε από τη θέση του Πρωθυπουργού, αλλά γιατί είναι σοβαρά τα προβλήματα και κανείς δεν μπορεί μόνος του. Είπα και στον Μητσοτάκη ότι δεν μπορεί κανείς μόνος και εκείνος που ισχυρίζεται ότι μπορεί μόνος, βρίσκεται σε απόλυτη πλάνη.

Είπα και προηγουμένως -λείπατε, δεν ξέρω αν παρακολουθούσατε από το γραφείο σας- ότι είναι βλάκας ο Τσίπρας, αν δεν κάνει εκλογές, να έρθει ο Μητσοτάκης, να λύσει αυτός τα προβλήματα, να τα έχει κάνει σε τέσσερις, πέντε μήνες μπάχαλο και να έχει μπροστά του εκλογές χωρίς μόνους.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλης Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Παρακαλώ πολύ τον Υπουργό κ. Φίλη να έλθει στο Βήμα.
Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτον, η αξιολόγηση αντιβαίνει προς το σχολείο της ισότητας; Η ισότητα είναι κάτι που υπονομεύει την αξιολόγηση;

Προφανώς υπάρχει σύγχυση παιδαγωγική και ιδεολογική κρίνοντας απ' όσα είπε ο κ. Μητσοτάκης, εκτός αν εννοεί η αξιολόγηση είναι μορφή ανισοτιμίας. Το υπαινίχθηκε πιο λαϊκά. Μπορεί να οδηγήσει σε μείωση μισθών ή και σε απολύσεις όπως γινόταν επί δικής του υπουργίας στην Κυβέρνηση Σαμαρά. Τότε πράγματι το σχολείο της ισότητας, με αυτήν την τιμωρητική αξιολόγηση που δεν αφορά τη βελτίωση του σχολείου, αλλά το κυνηγητό των εκπαιδευτικών, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει.

Εμείς μιλήσαμε για αξιολόγηση, και συνολική αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Συνεδριάζουν οι σύλλογοι καθηγητών και εξετάζουν ποιο βασικό πρόβλημα έχουν στο σχολείο. Παραδείγματος χάριν, υπάρχει διαρροή σχολική. Πώς την αντιμετωπίζουμε. Όλο το χρόνο παίρνουν μέτρα για την αντιμετώπιση της σχολικής διαρροής. Άλλο θέμα: bullying. Συζητούν πώς θα το αντιμετωπίσουν. Κατά τη διάρκεια του χρόνου ελέγχουν πώς θα πετύχουν αυτούς τους στόχους για τη βελτίωση του σχολείου.

Δεύτερον, αυτονομία σχολείου. Βεβαίως. Κανείς δεν θέλει ένα συγκεντρωτικό κράτος. Εγώ ως Υπουργός Παιδείας υπογράφω κάθε μέρα κατά μέσο όρο περίπου πενήντα υπουργικές αποφάσεις, που αφορούν από τα πιο ασήμαντα ως τα πιο σημαντικά ζητήματα. Δεν το θέλουμε αυτό. Δεν λειτουργεί αυτό το κράτος. Έχετε δίκιο.

Αυτονομία, όμως, του σχολείου δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει μία κεντρική κατεύθυνση, ένα curriculum επί τη βάσει του οποίου λειτουργεί το σχολείο και γίνονται τα μαθήματα, θεωρούμε ότι είναι αναγκαίος ο βαθμός μάθησης των παιδιών σε κάθε επίπεδο και κάνει ο καθένας ασύδοτα ό,τι θέλει. Αυτονομία του σχολείου δεν σημαίνει ότι κάθε σχολείο μόνο του αφήνεται να ζει από τα κουπόνια των γονέων που θα δίνει το κράτος, να εγκαταλείπεται δηλαδή το σχολείο στην τύχη του ή θα ψάχνει για χορηγούς. Αυτά σημαίνουν αυτονομία για τον κ. Μητσοτάκη και σε αυτό κάνω τη διάκριση που είναι σημαντική.

Αυτονομία σχολείου πρώτα απ' όλα σημαίνει ενίσχυση της συλλογικής λειτουργίας του Συλλόγου των Διδασκόντων. Όχι να τους φοβόμαστε και να λέμε πως, επειδή ψήφισαν να βγάλουν διευθυντές, είναι έγκλημα φοβερό που ρίχνει το επίπεδο της εκπαίδευσης. Όχι, πρέπει να τους εμπιστευτούμε και η εμπιστοσύνη έχει και καθήκοντα, έχει και υποχρεώσεις. Καμμία αντίρρηση. Άρα λοιπόν, αυτονομία σχολείων δεν σημαίνει αυτό που έχει στο μυαλό του ο κ. Μητσοτάκης. Αυτό είναι διάλυση των σχολείων, όχι αυτονομία.

Επίσης, αυτονομία των σχολείων σημαίνει μία δυνατότητα συνεργασίας των σχολείων με την τοπική αυτοδιοίκηση, να είναι ανοιχτά στην τοπική αυτοδιοίκηση. Σημαίνει λοιπόν έναν πλούτο που η ευρωπαϊκή εμπειρία τον έχει αναδείξει και μάλιστα οι αριστεροί δήμοι στην Ευρώπη και τα συνδικάτα έχουν προτάσεις γι' αυτά τα ζητήματα. Επαναλαμβάνω ότι δεν σημαίνει διαμόρφωση πολλών ταχυτήτων σχολείων και διάλυση του σχολικού συστήματος. Δεν σημαίνει, με λίγα λόγια, σχολείο ανισότητας.

Τρίτο θέμα. Πολλή κουβέντα έγινε για την αριστεία. Θα ήθελα να ρωτήσω τους κυρίους αυτούς που κόπτονται για την αριστεία, τι έπραξαν για την αναβάθμιση των ψηφιακών υποδομών των σχολείων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση;

Η συντριπτική πλειοψηφία των σχολείων, το 92% εξακολουθεί να εξυπηρετείται από χαμηλής ταχύτητας προσβάσεις, γεγονός που δυσκολεύει την παροχή ποιοτικών ψηφιακών υπηρεσιών ηλεκτρονικής μάθησης και ηλεκτρονικής διακυβέρνησης από το Υπουργείο στα σχολεία αυτά.

Εμείς ήδη υλοποιούμε πιλοτικό πρόγραμμα αναβάθμισης που αφορά συγκεκριμένες παρεμβάσεις στην υποδομή των σχολείων. Θα συνεχιστεί για όλη τη χώρα. Μέσω του εθνικού σχεδίου ευρυζωνικής πρόσβασης επόμενης γενιάς, εξασφαλίζουμε την ευρυζωνική πρόσβαση νέας γενιάς στο σύνολο των σχολικών και διοικητικών μονάδων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας. Αυτό είναι κάτι που έχει ξεκινήσει,

προχωράει και θα υλοποιηθεί σύντομα.

Τέταρτο θέμα. Άκουσα τον κ. Μητσοτάκη να μιλάει για την ανάγκη να έχουμε τόσους αποφοίτους πτυχιούχους των πανεπιστημίων, όσους η αγορά θέλει. Θέλει η αγορά να έχουμε δέκα χιλιάδες γιατρούς; Δέκα χιλιάδες να βγάζουμε.

Αυτό δεν το πέτυχαν ούτε στην εποχή της πολύ σκληρά κατευθυνόμενης σοβιετικής οικονομίας. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Βεβαίως δείχνει έναν οικονομισμό, ακραίο οικονομισμό της νεοφιλελεύθερης άποψης, ο οποίος ασκείται εις βάρος του δικαιώματος των πολιτών για μόρφωση.

Θα ήθελα να πω ότι αυτό το πράγμα που λέει, αντιβαίνει και στη γενικότερη θεώρησή του για την ιδιωτική εκπαίδευση. Μας λέει να φτιάξουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια για να μπαίνουν πολλοί φοιτητές εκεί οι οποίοι, με βάση τη λογική του, θα βγαίνουν και θα κάνουν τι; Πού θα βρίσκουν δουλειά, για να καταλάβω; Εκτός και αν νομίζει ότι θα έχουμε β' κατηγορίας πανεπιστήμια στην Ελλάδα, τα οποία θα είναι τα ιδιωτικά που θα έχουν όμως ταξικά μπόνους, για να βρουν τα παιδιά δουλειά σε διάφορες κατηγορίες. Θα έχουμε ιατρική σχολή σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα; Τι –σε πολλά εισαγωγικά- «πανεπιστήμια» ονειρεύεται ακριβώς ο κ. Μητσοτάκης;

Επόμενο θέμα, να υπάρχουν ξενόγλωσσα τμήματα στην Ελλάδα. Βεβαίως. Νομοθετήσαμε το Διεθνές Πανεπιστήμιο σε συνεργασία με τα υπόλοιπα πανεπιστήμια στη χώρα μας για να συγκροτήσουν κύκλο προπτυχιακών σπουδών. Καμμία αντίρρηση, αυτό να γίνει. Όμως, αυτό στη βάση του δημόσιου συστήματος και όχι των ιδιωτικών στα οποία αναφερθήκατε.

Απ' όλη τη συζήτηση δεν άκουσα τίποτα για το σύστημα πρόσβασης στα πανεπιστήμια, διότι, αν είναι το σημερινό βεβαίως θα θέλουμε όχι ιδιωτικά. Αν όμως είναι ένα άλλο σύστημα, το οποίο θα συζητήσουμε –και ζητώ από τη Βουλή να αναλάβει την πρωτοβουλία να διαμορφώσει τέτοια πρόταση το επόμενο διάστημα από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- με αναβάθμιση του λυκείου, με κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων, με ενίσχυση της τεχνικής εκπαίδευσης, τότε τα πράγματα είναι διαφορετικά. Έτσι πρέπει να μιλάμε, όχι κοιτώντας το χάος και την ανισοτιμία που υπάρχει σήμερα, αλλά βλέποντας μπροστά σε μία αντίληψη δημοκρατικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Το ζήτημα του ολοήμερου σχολείου. Το 40% συμμετείχε στο λεγόμενο ΕΑΕΠ. Τώρα όλα τα σχολεία πάνω από τα τετραθέσια θα έχουν τις ίδιες ειδικότητες. Θα έχουν από την πρώτη τάξη αγγλικά, πληροφορική, θεατρική αγωγή, όλα αυτά που είχε μέχρι τώρα μια σημαντική μερίδα, αλλά μόνο μία μερίδα των σχολείων.

Το ολοήμερο σχολείο θα συνεχίζει, για όσους θέλουν, από τις 13.15' ως τις 16.00', άρα δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο στην εργαζόμενη οικογένεια ή τους ανέργους να αφήσουν τα παιδιά τους από τις 13.15' ως τις 16.00'. Ουδείς απεκλείσθη, παρά τον θόρυβο που γινόταν το προηγούμενο διάστημα από την αντιπολίτευση.

Σχετικά με τα συστήματα που ανέφερε ο κ. Λεβέντης, έχουμε ανακοινώσει και προχωρούμε σε συστήματα. Στην εξέλιξη της φετινής χρονιάς, προσδοκούμε να φθάσουμε τα διακόσιες πενήντα χιλιάδες συστήματα την ημέρα σε όλους τους δήμους που έχουν ενταχθεί στο ανάλογο πρόγραμμα. Ήδη η κ. Φωτίου έχει κάνει συγκεκριμένες ανακοινώσεις για τον τρόπο που πρέπει να εξευρεθούν τα χρήματα. Είναι πολύ σημαντικό θέμα και είναι από τις προτεραιότητές μας.

Άφησα τελευταίο –επειδή έχει και μια προσωπική αιχμή– ένα σοβαρό θέμα. Λυπάμαι που δεν είναι εδώ ο κ. Μητσοτάκης, αλλά πρέπει να απαντήσω.

Ο κ. Μητσοτάκης, αξιοποιώντας το γεγονός –που είναι γνωστό, δεν είναι μυστικό– ότι εγώ δεν έχω πάρει πτυχίο στη Νομική, παρ' ότι μπήκα από τους πρώτους, με επιλογή μου –και δεν είναι ανάγκη να αναφέρω στη Βουλή τον λόγο– διαιωνίζει μία φιλολογία περί αιώνιου φοιτητή. Δεν είμαι αιώνιος φοιτητής. Πρώτον αυτό.

Δεύτερον, δεν με μειώνει αυτό που κάνει, παρότι το κάνει για να με προσβάλλει. Δεν κρύβω τίποτα από τη ζωή μου. Έχω μία δημόσια πορεία και στα κινήματα της νεολαίας για την παιδεία και στο επάγγελμά μου ως δημοσιογράφος και σε άλλα που δεν θέλω τώρα να αναφέρω. Λυπάμαι που αποδεικνύεται πως ο κ.

Μητσοτάκης είναι ο υποκινητής μιας λάσπης στον χώρο της ηλεκτρονικής παραενημέρωσης, στα διάφορα ηλεκτρονικά συστήματα, εδώ και πάρα πολύ καιρό, και νομίζει ότι με αυτό τον τρόπο μπορεί να στραπατσάρει το πρόσωπό μου ή ακόμη χειρότερα, κατά τη γνώμη μου, το πρόσωπο της Κυβέρνησης.

Κρινόμαστε από το έργο μας και το ήθος μας. Δεν είμαι πριγκιπόπουλο. Να με κρίνετε γι' αυτά που κάνω ως Υπουργός Παιδείας ή ως δημόσιο πρόσωπο. Καθαρές κουβέντες. Δεν έχω κανένα κόμπλεξ. Δεν απαντώ κομπλεξικά σε κανέναν.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση, όμως, δεν είναι τόσο τι είπε ο κ. Μητσοτάκης. Εντάξει, ο κ. Μητσοτάκης κάνει και μία πολιτική που δεν σέβεται τους αντιπάλους του, απ' ό,τι φαίνεται, παρά την αστική ευγένειά του. Μου κάνει εντύπωση, όμως, ότι ένα πρόσωπο, το οποίο θα έπρεπε να είναι άνθρωπος της χριστιανικής αγάπης και της καταλλαγής, ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγινάλειας κ. Αμβρόσιος -κατά κόσμον, διότι ήταν και χωροφύλαξ, Αθανάσιος Λένης - έχει κυκλοφορήσει στην επαρχία του αυτό εδώ το φυλλάδιο. Σε αυτό το φυλλάδιο με αποκαλεί φίδι. Έχει ένα γνωμικό, το οποίο δεν ξέρω πού το βρήκε, όπου λέει ότι όλοι οι χοντροί είναι βλάκες, τόσο απλά, τόσο χριστιανικά και τόσο προσβλητικά όχι για εμένα -αυτό δεν έχει καμιά σημασία- αλλά για εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, οι οποίοι έχουν το πρόβλημα να είναι υπέρβαροι, και τόσο προσβλητικά για όσους ανθρώπους έχουμε υπνική άπνοια, με τη φωτογραφία που βάζει.

Δεν πιστεύω ότι αυτό το πράγμα με θίγει προσωπικά. Θίγει, όμως, την Εκκλησία. Δεν είναι δυνατόν ένα πρόσωπο, όπως είναι ο κ. Αμβρόσιος, να κάνει τέτοια προσβλητική εκστρατεία προς το άτομο -αντιχριστιανική εκστρατεία είναι αυτή- και να μην υπάρχει τοποθέτηση της διοίκησης της Εκκλησίας.

Η θεωρία ότι υπάρχει δημοκρατία και ο καθένας κάνει ό,τι να ναι, δεν ισχύει στην περίπτωσή μας, όταν μάλιστα ο κ. Αμβρόσιος έχει και δημόσιο αξίωμα. Είναι ανώτατος δημόσιος λειτουργός.

Χθες και προχθές μου είπαν ότι κατά προτροπή, κατ' εντολή του κ. Αμβροσίου χτύπησαν οι καμπάνες, οι οποίες προειδοποιούσαν για τον επικείμενο θάνατό μου. Τότε χτυπούν οι καμπάνες. Είναι το επόμενο βήμα από την κατάρα να μου σαπίσει το χέρι. Ευτυχώς, ο Θεός, μακρόθυμος και πολυέλεος, δεν ακούει τους Αμβρόσιους!

Όμως, μπορεί κάποιος «λεβέντης» από αυτούς που ο κ. Αμβρόσιος χαρακτήρισε «γλυκιά ελπίδα του έθνους» -έτσι είχε μιλήσει ο κ. Αμβρόσιος για τη Χρυσή Αυγή- οργανωμένος ή ανοργάνωτος, εμφορούμενος από μίσος -διότι μίσος είναι αυτή η στάση του κ. Αμβρόσιου και όχι αγάπη- να θελήσει να υποκαταστήσει και τον θεό.

Δεν το φοβάμαι, αλλά είναι θέμα δημοκρατικής τάξης. Και επαναλαμβάνω ότι θα πρέπει να τοποθετηθεί η διοίκηση της Εκκλησίας. Δεν μπορεί να ανεχόμεθα τέτοιου είδους αντιπαράθεσεις.

Τελειώνοντας, συναδέλφισες και συνάδελφοι, πολλά έχω ακούσει για τη στάση μου στο θέμα των Θρησκευτικών. Την εξήγησα και είναι στάση αυτονόητη, υπεράσπισης του κοσμικού σχολείου.

Δεύτερον, πολλά έχω ακούσει, επειδή αναφέρθηκα στον ρόλο της Εκκλησίας σε σκοτεινές περιόδους. Προφανώς και δεν αφορά όλους τους ανθρώπους της Εκκλησίας. Στην Εκκλησία δεν είναι μόνο αυτοί που φοράνε τα ωμοφόρια, ο ανώτατος κλήρος. Είναι και ο κατώτατος κλήρος και είναι και ο λαός. Ένα μέρος του λαού είναι μέσα στην Εκκλησία. Αλίμονο! Αναφερόμαστε σε ορισμένους εκκλησιαστικούς παράγοντες. Ο λαϊκός κλήρος, βεβαίως και είχε συμμετοχή στη διάρκεια του αγώνα κατά των κατακτητών και δύο Μητροπολίτες που ανέβηκαν στο βουνό, ο Κοζάνης και ο Ηλείας, στην ουσία απομακρύνθηκαν μετά. Ένας, μάλιστα, από αυτούς κατηγορήθηκε για συνεργασία με τους κομμουνιστές. Το λέω για να συνεννοούμαστε.

Σε σχέση με τη δικτατορία, ζει ο κόσμος, δεν έχουν φύγει οι παλιοί. Εντάξει, να δεχτώ την επιστολή που μου έστειλε ο κ. Ιερώνυμος για την αντιστασιακή δράση της δικτατορίας. Εγώ ήμουν μικρό παιδί, αλλά καταλάβαινα τότε. Πρέπει να πω ότι ξεχωρίζω από αυτή την περίοδο δύο προσωπικότητες. Θα μπορούσαν να είναι και περισσότερες, αλλά ήταν λίγες, ελάχιστες.

Ζούμε και είμαστε γνωστοί όλοι πια.

Η μία περίπτωση ήταν ο παπα-Γιώργης Πυρουνάκης. Καταδύθηκε απηνώς από το εκκλησιαστικό κατεστημένο εκείνης της εποχής, αλλά εκεί, στην Ελευσίνα που πήγε, κάθε Κυριακή το κήρυγμά του ήταν μία πράξη αντίστασης και μάζεψε πολλούς νέους ανθρώπους. Αυτόν τον ανυπότακτο παπά, τον παπα-Πυρουνάκη, τον έβαλε στο στόχαστρό του ο νυν Μητροπολίτης Αμβρόσιος. Τίποτα δεν είναι τυχαίο!

Δεύτερο πρόσωπο, λιγότερο γνωστό, ο Τιμόθεος Λαγουδάκης, ένας λεβέντης από την Κρήτη. Τον γνώρισα όταν πήγαινα και έψελνα στον Άγιο Νικόλαο Πευκακίων. Ήταν διάκος. Το βράδυ του Πολυτεχνείου χτύπησε τις καμπάνες. Νωρίτερα, όταν έγιναν οι παράνομες και νόθες εκλογές στους φοιτητικούς συλλόγους, ο Τιμόθεος κατέβηκε υποψήφιος, πήρε πέντε σταυρούς, ενώ μάζεψε μετά λίστα είκοσι φοιτητών ότι τον ψήφизαν και κατήγγειλε τη χούντα που είχε στήσει τις κάλπες στη θεολογική σχολή.

Ο Τιμόθεος είχε την ατυχία -δυστυχώς, συμβαίνουν αυτά- να σκοτωθεί σε τροχαίο δυστύχημα πριν πέσει η χούντα, όταν επέστρεφε από τη χειροτονία του νυν Μητροπολίτη Καβάλας στην Κόρινθο από τον τότε Μητροπολίτη Καρανικόλα.

Άλλοι μπορεί να υπήρξαν -δεν θέλω να σβήσω την προσφορά κανενός- αλλά ελάχιστοι, σιωπηλοί. Οι πολλοί ήταν συνεργασία.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Και άλλοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Και άλλοι, βεβαίως! Εγώ αναφέρομαι σε δύο δικά μου, προσωπικά βιώματα.

Κι αν δεν αρέσει αυτή η ιστορία, ας ξαναγραφτεί. Αλλά πιστεύω -ως πολίτης τώρα μιλώ- ότι δεν είναι δυνατόν να αφήσουμε έτσι, χωρίς να προσφέρουμε και εμείς τις εμπειρίες μας και άλλοι την επιστημονική τους μαρτυρία και δράση, να ξαναγραφτεί η ιστορία της χώρας μας.

Με σεβασμό, λοιπόν, στη μαχόμενη Εκκλησία, με σεβασμό στο σημερινό φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας, που έτσι και αλλιώς αποτελεί καταστατική υποχρέωσή της -είναι η πρώτη προτροπή που μας δίνει ο Χριστός, να είμαστε φιλάνθρωποι και να αγαπούμε το διπλανό μας, όπως τον εαυτό μας- με σεβασμό σε όλα αυτά -δεν σβήνω τίποτα και δεν γενικεύω- θέλω να πω ότι υπάρχουν σελίδες της ιστορίας που δεν μπορούμε εμείς να τις αφήσουμε έτσι άγραφες.

Καταθέτω στη Βουλή να υπάρχει αυτό το κείμενο -δεν θέλω να το χαρακτηρίσω- και ελπίζω μέσα από τη θεσμική διαδικασία να υπάρξει μία τοποθέτηση της ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αναγνωστοπούλου έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από αυτές τις ξεκάθαρες κουβέντες του Υπουργού Παιδείας, τις οποίες ελπίζω να σκεφτούμε, γιατί είμαστε σε δύσκολες εποχές, με μία ακροδεξιά μέσα στο ίδιο το Κοινοβούλιο και τον ρατσισμό και την ξενοφοβία να επικρατούν, ποιοι και πόσοι μπορεί να έχουν ευθύνη όταν εκφέρουν δημόσιο λόγο;

Θέλω να πω τρία πράγματα. Πρώτον, είμαστε υπερήφανοι για τα ΑΕΙ και το προσωπικό τους. Έχουν κάνει ό,τι μπορούσαν -και ό,τι δεν μπορούσαν πολλές φορές- όλο αυτό το διάστημα της κρίσης. Δεν προσπαθήσαμε ούτε να φέρουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια, γιατί δεν έχουμε καλά δημόσια, ούτε οτιδήποτε τέτοιο. Προσπαθήσαμε να τα ενισχύσουμε, γιατί αυτό είναι το καθήκον της πολιτείας όταν λέει ότι η παιδεία είναι δημόσιο, κοινό και δωρεάν αγαθό.

Οι αριθμοί είναι αμείκτικοι. Η καταστροφολογία ότι δεν κάναμε τίποτα, ότι καταρρέουν τα ιδρύματα, είναι μία από τις συνηθισμέ-

νες εκδοχές της καταστροφολογίας που ακούμε συνέχεια σ' αυτήν τη Βουλή και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Δεν θα επαναλάβω ότι με την όλη μας προσπάθεια για προσλήψεις στην ανώτατη εκπαίδευση και στην έρευνα - κρίμα που δεν μίλησε και ο κ. Φωτάκης, αλλά τα είπε ο Πρωθυπουργός πολύ ωραία - έχουμε φτάσει στο σημείο να έχουμε πάνω από είκοσι χιλιάδες ανθρώπους οι οποίοι μπαίνουν στα πανεπιστήμια, στα ΤΕΙ, στα ιδρύματα, είτε ως προσλήψεις μελών ΔΕΠ, είτε ως ερευνητών, είτε με υποτροφίες κι όλα αυτά.

Θέλω να πω ένα πράγμα και να διαβεβαιώσω γι' αυτό από εδώ, από τη Βουλή: Όσοι κόπονται για τα ανώτατα ιδρύματα είναι αυτοί που περιέκοψαν -θα έλεγα ότι «τσεκούρωσαν»- τους μισθούς των πανεπιστημιακών και των καθηγητών των ΤΕΙ. Τα ειδικά μισθολόγια δεν είναι ένα προνόμιο αυτών των ανθρώπων που είναι οι πλέον μορφωμένοι και οι οποίοι μπαίνουν στην αγορά εργασίας πάρα πολύ αργά, σε πολύ μεγάλη ηλικία. Αρα είναι θέμα δικαιοσύνης το ειδικό μισθολόγιο που εμείς το παλεύουμε.

Ο κ. Μητσotάκης δεν μίλησε καθόλου ούτε για το ποιες είναι οι σκέψεις του για τον ενιαίο χώρο, ούτε για το ποιες είναι οι σκέψεις του για την καινοτομία, έχοντας, μάλιστα, μπροστά του -είπε ότι το διάβασε- νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά. Έμεινε μόνο σε κάτι το οποίο πραγματικά του υπαγόρευαν.

Δεν θέλω να πω ότι εμείς συζητάμε συνέχεια με την ακαδημαϊκή κοινότητα. Προσπαθούμε να κάνουμε όσο το δυνατόν πιο προσεκτικά βήματα για να μην στραγγαλίσουμε την ανώτατη εκπαίδευση, έτσι όπως έγινε τα προηγούμενα χρόνια. Ας μη θυμίσω το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ».

Όσον αφορά την αριστεία, θέλω να πω μία κουβέντα, γιατί το ξέχασα στην πρωτομιά μου. Ποια κυβέρνηση, άραγε, έκοψε τον προϋπολογισμό του ΙΚΥ για υποτροφίες αριστείας; Ποια κυβέρνηση επανέφερε τις υποτροφίες και, μάλιστα, με πάρα πολύ κόπο; Αυτό είναι ένα κουίζ, που όποιος θέλει το απαντάει.

Τέλος, θα ήθελα να πω μία κουβέντα για τις καταλήψεις στα πανεπιστήμια, τα οποία δεν λειτουργούν κι όλα αυτά. Εάν η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα άλλα κόμματα είχαν μιλήσει επί είκοσι επτά χρόνια για την κατάληψη του δημόσιου αέρα, η οποία στοίχισε τόσο χρήμα στον ελληνικό λαό, θα είχε το δικαίωμα να μιλήσει και για τις καταλήψεις στα ανώτατα ιδρύματα. Να θυμίσω ότι όσα στοίχισε η μη νομιμότητα και αδειοδότηση των καναλιών, δεν έχει στοιχίσει ούτε το ένα εκατοστό από τη βία ή τις καταλήψεις στα ανώτατα ιδρύματα. Να συζητήσουμε γι' αυτό το θέμα ως πρόβλημα, αλλά αφού έχουμε λύσει τα άλλα προβλήματα.

Να θυμίσω κάτι για το 1990-1991 και τις καταλήψεις και για το τι έγινε εκείνη την περίοδο. Μήπως χρειάζεται να υπενθυμίσω ότι η βία μπορεί να τροφοδοτηθεί από το ίδιο το κράτος; Μήπως να υπενθυμίσω ότι εκείνη την περίοδο δολοφονήθηκε ο Τεμπονέρας ή ότι το 2008 δολοφονήθηκε ο Γρηγορόπουλος και γι' αυτό είχαμε τέτοια έξαρση;

Ας προσέχουμε πάρα πολύ τι λέμε, γιατί όσο περιθωριοποιείται η νεολαία, τόσο πιο άσχημο είναι και για τη δημοκρατία και για την κοινωνία και για το μέλλον της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον λόγο έχει για τριτολογία ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θα χρειαστώ δύο λεπτά μόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί η συζήτηση ήταν πολύ αλύπη. Όλοι είμαστε κουρασμένοι και πεινασμένοι, ίσως, κάποιοι από εμάς.

Θέλω να πω ότι σήμερα διεξήχθη μία συζήτηση που όσοι την παρακολούθησαν, έβγαλαν κάποια συμπεράσματα. Το λέω με την έννοια ότι ακούστηκαν απόψεις, ακούστηκαν θέσεις και αυτό έχει ενδιαφέρον. Δεν είναι ο κανόνας για τις συζητήσεις που διεξάγουμε στο Κοινοβούλιο. Ακούστηκαν διαφορετικές απόψεις.

Σε ό,τι αφορά τις τοποθετήσεις μου με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εκφράστηκαν δύο διαφορετικές οπτικές για την παιδεία, όπως διαφορετικές οπτικές έχουμε και για την οικονομία. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι αποτυπώθηκαν οι απόψεις και οι θέσεις για τα θέματα της παιδείας από την πλευρά

εκπροσώπησης δύο διαφορετικών κόσμων. Από τη μία πλευρά είναι ο δημόσιος χώρος και η υπεράσπισή του και από την άλλη είναι ο κόσμος της αγοράς.

Θέλω να πω ότι παρά το γεγονός πως κατατίθενται απόψεις με μεγάλη απόσταση μεταξύ τους -το ομολόγησε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης-, εντούτοις τα θέματα της παιδείας απαιτούν εξοντωτικό, θα έλεγα, διάλογο και προσπάθεια σύνθεσης. Υπάρχουν θέματα που δεν μπορεί αυτό να επιτευχθεί, αλλά, παρ' όλα αυτά, αξίζει τον κόπο.

Όμως, προϋπόθεση για τη σύνθεση είναι οι καθαρές θέσεις -σε ό,τι αφορά τις θέσεις σας, ήταν καθαρές, κύριε Μητσotάκη-, όχι όμως η διαστρέβλωση. Διότι σε ό,τι αφορά την αποτίμηση του δικού μας έργου, υπήρξε διαστρέβλωση σε πολλά σημεία. Δεν θέλω να αναφερθώ ξανά, γιατί θα ανοίξει ξανά συζήτηση. Να πω επιγραμματικά μόνο, ολοήμερο σχολείο, πειραματικά, ιδιωτικά σχολεία, τα πρότυπα, το τι έχει συμβεί. Δεν έχει, όμως, τώρα νόημα να ανοίξω ξανά τη συζήτηση. Λέω, λοιπόν, ότι πρώτη προϋπόθεση είναι οι καθαρές θέσεις και όχι η διαστρέβλωση.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι να μην αποχωρούμε από τον διάλογο, διότι στον διάλογο που διεξήχθη, σε καλό, πιστεύω, κλίμα, στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για έναν και πλέον χρόνο, υπήρξε προσπάθεια συνθέσεων.

Εγώ διάβασα το πόρισμα του διαλόγου -το οποίο δεν το υπογράφηκε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το υπογράφουν, όμως, άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης- και το θεωρώ ένα γόνιμο βήμα, παρά τις συμφωνίες και διαφωνίες με τα επιμέρους σημεία τα οποία μπορεί κανείς να έχει, και χρήσιμο υλικό.

Η τρίτη προϋπόθεση είναι να μη λειτουργούμε σε μία λογική ότι θα κατεδαφίσουμε τα πάντα. Εγώ με χαρά σήμερα είδα εδώ την κ. Γιαννάκου που ήρθε να παρακολουθήσει τη συζήτηση. Μπορεί να είχαμε διαφωνίες με όσα έκανε, μπορεί η στρατηγική μας να είναι διαφορετική, αλλά ούτε ο κ. Μπαλτάς, ούτε ο κ. Φίλης - Υπουργοί της Κυβέρνησης της δικής μας- δεν μπηγαν σε μία λογική ισοπεδωτική σε σχέση με πολλά από τα οποία έκανε η κ. Γιαννάκου. Βεβαίως, σε πολλές άλλες επιλογές, εξαιτίας αυτής της διαφορετικής οπτικής την οποία ανέλυσα αρχικά, υπήρχαν παρεμβάσεις. Έτσι και εσάς σας αδικεί η λογική του ότι, «θα τα γκρεμίσουμε όλα όσα κάνατε, θα τα καταργήσουμε όλα με έναν νόμο». Δεν ταιριάζει και στην παράδοση της παράταξής σας.

Θέλω, επίσης, να πω ότι παρά την τελείως διαφορετική οπτική μας για την αξιολόγηση -και δεν θέλω να ξαναμπώ σε αυτήν την αντιπαράθεση-, υπάρχει κάτι το οποίο θα άξιζε τον κόπο να δούμε αν μπορούμε να προσεγγίσουμε. Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι βεβαίως και υπάρχει ανάγκη να αξιολογηθεί το έργο. Το θέμα είναι με ποιον τρόπο και για ποιον λόγο. Αν μπορούσε, λοιπόν, ο διάλογος εκεί να επεκταθεί, θα είχε ίσως ένα νόημα.

Σε σχέση με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, υπάρχει διαφωνία. Δεν αξίζει, όμως, τον κόπο αυτή η διαφωνία να πηγαίνει σε ένα επίπεδο αντιπαράθεσης καφενείου, ότι όποιος διαφωνεί με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν έχει το δικαίωμα να κάνει μία επιλογή για τα παιδιά του σε ιδιωτικό δημοτικό σχολείο. Επίσης νομίζω ότι αυτή η τοποθέτηση δεν είναι μία τοποθέτηση που εμπλουτίζει τον πολιτικό διάλογο.

Αντιθέτως -θα έλεγα- οι θέσεις μας για το πανεπιστήμιο, το οποίο επιθυμούμε, για την παιδεία και την προοπτική, δηλαδή, αυτού του τόπου, πρέπει να διατυπώνονται με καθαρότητα, αλλά και σε μία προοπτική σύνθεσης, ώστε να μπορέσουμε να βρούμε μία κοινή βάση.

Το θέμα των ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι ένα θέμα το οποίο έχει και μία συνταγματική χροιά.

Συνεπώς, πιστεύω ότι θα έχουμε πεδίο δόξης λαμπρό στη συζήτηση που θα ανοίξει για τη Συνταγματική Αναθεώρηση, να καταθέσουμε τις θέσεις και τις προτάσεις μας. Διότι, εγώ ομολογώ ότι στο σημείο αυτό -ενώ για τα άλλα σας είπα ότι είχατε καθαρές θέσεις- δεν έχω καταλάβει τι ακριβώς προτείνετε. Προτείνετε ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία, όπως κάποιοι λένε, θα είναι ανώτερα του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου; Για να είναι ανώτερα, θα πρέπει να έχουν τις υποδομές και τεράστια κεφάλαια. Δεν βλέπω ποιοι θα μπορούσαν αυτή τη στιγμή να επενδύσουν στο χώρο της γνώσης.

Όπως, επίσης, εντόπισα και μία αντίφαση σε ό,τι είπατε σε σχέση με τον κλειστό αριθμό γιατρών, για παράδειγμα, που δώσατε, ότι η χώρα σήμερα δεν έχει ανάγκη από τόσους πολλούς γιατρούς όσους παράγουν τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια - και το εντόπισε και ο Υπουργός Παιδείας αυτό στη δευτερολογία του- διότι, κύριε Μητσοτάκη, είναι αντίφαση σε σχέση με τη φιλελεύθερη οπτική σας. Το να φτιάχνουμε, να παράγουμε, όσους ακριβώς γιατρούς, για παράδειγμα, μπορεί να καταναλώσει η αγορά και οι ανάγκες μιας κοινωνίας, είναι μία λογική κεντρικού σχεδιασμού, που ξέρω ότι δεν την έχετε. Είναι αντίφαση σε σχέση και με την άποψή σας για ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά αντίφαση και σε σχέση με την άποψή σας να δοθεί η αυτοτέλεια στα ίδια τα πανεπιστήμια να ορίζουν τον αριθμό.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να κάνω και μία αναφορά:

Πρώτον, η αξιολόγηση δεν αντιβαίνει της ισότητας. Μπορεί να υπάρξει δυνατότητα αξιολόγησης διατηρώντας τη δυνατότητα ίσων ευκαιριών.

Δεύτερον, εγώ θέλω να επαναλάβω κάτι που για εμάς μπορεί να ακούγεται λίγο ιδεολογικό, αλλά ας το ακούσετε γιατί έχει μία αξία να το πούμε. Εγώ θεωρώ το γεγονός ότι στην ελληνική κοινωνία υπάρχει μία μεγάλη παράδοση -θετική κατά τη γνώμη μου- η έγνοια, το βάσανο, το μεράκι τα παιδιά μας να σπουδάσουν και άρα να πάνε σε πανεπιστήμια και να σπουδάσουν, είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό από το υστέρημα, αυτό, σε τελική ανάλυση είναι θετικό, είναι θετική κληρονομιά. Είναι, ίσως, το πιο σημαντικό κεφάλαιο που έχουμε αυτή τη στιγμή στην προοπτική ανασυγκρότησης της χώρας, το ανθρώπινο κεφάλαιο, οι υψηλά εξειδικευμένοι επιστήμονες, νέοι επιστήμονες, είτε έξω είτε μέσα. Αυτοί που είναι έξω, πρέπει να κάνουμε μία προσπάθεια να προσφέρουν στον τόπο και να τους ξαναφέρουμε μέσα. Όμως, αυτοί είναι το σημαντικό μας ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Το λέω με την εξής έννοια: Η γνώση -κατά την άποψή μας- έχει αυταξία. Είναι σημαντικό πράγμα να μορφώνεται κανείς, ανεξαρτήτως εάν μπορεί ή δεν μπορεί, ανάλογα με τη συγκυρία, να απορροφηθεί από την αγορά εργασίας. Εάν αφήναμε τα πάντα να τα καθορίσει η αγορά, θα χάναμε αυτό το σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα και θα χάναμε την αξία της γνώσης, το σημαντικό να μορφώνονται οι πολίτες, να είναι πολίτες μορφωμένοι, να αγαπάνε τη γνώση, καλά ενημερωμένοι, για να μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά και στην προκοπή στην πορεία του τόπου.

Και το τελευταίο: Διαφωνήσαμε σε πολλά. Κατάλαβα όμως, ότι υπάρχει μία συμφωνία σε ένα θέμα, στο θέμα των θρησκευτικών,

όπου και εσείς -εάν δεν κάνω λάθος- είπατε ότι είναι απαραίτητο -χρησιμοποιώ τη φράση σας- να υπάρξει αναμόρφωση, να προχωρήσουμε στην αναμόρφωση και την αλλαγή των αναλυτικών προγραμμάτων. Προφανώς, αυτό θα γίνει μέσα από τον αναγκαίο διάλογο.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι φέτος τα προγράμματα, στα οποία έχει καταλήξει το ινστιτούτο, στο οποίο συμμετείχαν διακεκριμένοι θεολόγοι -και έγινε πολύ σοβαρή, κατά την άποψή μου, δουλειά- θα πάνε στα σχολεία. Είναι δοκιμαστική η φετινή χρονιά. Εάν δεν αρκούσε η μία συνεδρία με την παρουσία της επιτροπής της Εκκλησίας, θα υπάρξουν και άλλες. Θα ακούσουμε τις απόψεις. Ούτως ή άλλως, στο τέλος της χρονιάς θα αξιολογηθεί το μάθημα. Πιστεύω ότι θα έχουν τη δυνατότητα οι επιστήμονες του ινστιτούτου, του ΙΕΠ, να καταγράψουν και να ενσωματώσουν τις παρατηρήσεις -γόνιμες παρατηρήσεις, ουσιαστικές παρατηρήσεις- και από την πλευρά της Εκκλησίας. Σύγγραμμα θα έρθει την επόμενη χρονιά.

Πιστεύω, λοιπόν, και κρατώ ως θετικό την αναφορά στο ότι είναι απαραίτητη αυτή η αλλαγή. Προσθέτω ότι είναι απαραίτητος και ο γόνιμος διάλογος και όχι οι συγκρούσεις σε μία κρίσιμη εποχή για τον τόπο, για την χώρα συνολικά.

Χρειαζόμαστε πνευματική ενότητα και χρειάζεται να προλαβαίνουμε τις συγκρούσεις και όχι να ρίχνουμε λάδι στη φωτιά μελλοντικών συγκρούσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση προημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, που διεξήχθη με πρωτοβουλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, σχετικά με την παιδεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.05' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 29 Σεπτεμβρίου 2016 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμ. 22/16/10-3-2016 επίκαιρης επερώτησης, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ